

Giới thiệu Mạt Thế Đồ Đằng Convert

Đây là biển cát cùng máy móc thế giới, dựa vào phế phẩm cùng rác rưởi sinh tồn hắc ám tương lai. Nơi này đầy rẫy Truyền Thống Tiến Hóa Giả, Linh Năng Tiến Hóa Giả, Trùng Hóa Biến Dị Giả, Cơ Giới Cải Tạo Giả chờ muôn hình muôn vẻ tấn nhân loại, ở mảnh này tàn khốc mà nguy hiểm trên đất bên trong tranh cướp cuối cùng tài nguyên. Một vị ở đồng rác trên lớn lên lãnh khốc thiếu niên, ngẫu nhiên gặp Thiên Không thành thất lạc quý tộc thiếu nữ, một đoạn truyền kỳ lịch sử bày triển khai. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Thiếu niên

Bầu trời xanh thăm trên, trôi nổi một toà mỹ lệ thành thị —— Ngân Thành.

Có người nói nơi đó bốn mùa như xuân, mỗi ngày đều là ấm áp; có người nói nơi đó đường phố sạch sành sanh, không có thành đồng có mùi rác rưởi; có người nói nơi đó kiến hừa đẹp đẽ bao nhiêu phòng nhỏ, tọa lạc với hoa viên cùng hồ nước trong lúc đó; có người nói nơi đó giữa người và người đều là thân mật, không cần lo lắng sau lưng dao; có người nói nơi đó mỗi ngày đều có thể ăn cơm no. . .

Những tin đồn này, vẫn truyền lưu với Ngân Thành dưới xóm nghèo. Đây là mọi người ở nhân hạ thời điểm nói chuyện say sưa đề tài. Chính như nam nhân giấc mơ công chúa Bạch Tuyết, nữ nhân giấc mơ Hắc Mã Vương tử như thế, mọi người đều là giấc mơ một mỹ lệ tân thế giới.

Có điều, giấc mơ quy giấc mơ, hiện thực quy hiện thực. Ngân Thành dưới xóm nghèo ở con số hàng triệu bình dân. Bọn họ dựa vào Ngân Thành bỏ lại rác rưởi sinh hoạt, ở những kia bỏ đi, thậm chí có độc trong rác rưởi tìm được vật đáng tiền, sau đó nấu lại đúc lại, lại đem nguyên liệu đưa lên Ngân Thành đổi lấy nhất định sinh hoạt phí. Đối với Ngân Thành mà nói, bọn họ lại như xử lý rác rưởi nhà xưởng.

Lúc này, sau giờ ngọ ánh mặt trời chiếu Ngân Thành trên, hướng về mặt đất phóng một mảnh to lớn bóng tối.

Ở cái kia trong bóng ma, là chồng chất thành sơn rác rưởi, số lượng nhiều đến khó có thể hình dung, lại như núi non điệp điệp quần sơn, mênh mông vô bờ.

Một người thiếu niên đứng đồng rác trên, nhìn Ngân Thành dưới đáy, trong lòng đọc thầm, "139, 138, 137, 136, 135. . ."

Theo thời gian trôi đi, càng ngày càng nhiều người hội tụ ở đồng rác trên. Khi hán đếm tới linh thời điểm, trên trời thành thị vang lên liên miên tiếng chuông, các loại rác rưởi lại như trút xuống thác nước, ở mấy trăm mét trên không rơi vào rác rưởi hải dương.

Không người nào dám tới gần rác rưởi thác nước, bên trong chen lẫn các loại vật nặng, như tủ lạnh, TV, người máy hải cốt, ghế dựa, thậm chí ô tô. . .

Một khi bị đập trúng, nhất định trở thành một chồng thịt nát.

Ngoại trừ thiếu niên kia! Chỉ thấy mắt hắn hít lại, vọt vào rừng rác rưởi bên trong, tả thủ hữu tránh, ở cực kỳ nguy hiểm bên trong tìm kiếm vật đáng tiền.

"Đệt! Lại là Thiết Tra tiểu tử kia, thật không muốn sống."

"Hắn cùng nhà bọn họ ông lão như thế, đều là không muốn sống người."

"Thứ tốt đều bị hắn cướp sạch!"

Những kia chờ kiếm rác rưởi người canh giữ ở rác rưởi đưa lên khu ngoại vi, rất xa đối với thiếu niên quơ tay múa chân, nghị luận sôi nổi.

Một lát sau, rác rưởi đưa lên kết thúc, mọi người cùng nhau tiến lên, tranh đoạt những kia mới vừa rơi xuống rác rưởi. Trước đó, cái kia được gọi là Thiết Tra thiếu niên vì để tránh cho cùng tranh mua đám người phát sinh xung đột, đã sớm rời đi đồng rác.

"Hắc! Thiết Tra, lại nhặt được vật gì tốt?" Thiếu niên mới từ đồng rác trên nhảy xuống, một ục ịch trung niên thương nhân liền tiến lên đón.

Thiết Tra khẽ mỉm cười, giang hai tay cho hắn xem. Chỉ thấy cái kia trong lòng bàn tay nằm một cái óng ánh long lanh óng pha lê.

"Thứ tốt a. . ." Thương nhân nhìn Thiết Tra đồ vật trong tay, trong mắt nhỏ lộ ra hết sạch, nhiều lần tha mài hai tay, không tự chủ được cảm thán đến.

Nhìn thương nhân tham lam về mặt, Thiết Tra lấy tay vừa thu lại, lướt qua thương nhân hướng về trên trần đi đến. Thương nhân vội vã đuổi theo, liếm mặt nói, "Thiết ca, ra cái giá chứ."

"Ta không thiếu ăn, không thiếu uống, không thiếu dùng, ngươi định dùng cái gì để đổi a?" Thiết Tra vừa đi một bên hỏi, hoàn toàn không có dừng lại thương lượng ý tứ.

"Thiết ca, năm nay ngươi bao lớn?" Thương nhân con mắt nhỏ giọt xoay một cái, hỏi ngược lại hắn.

"Cùng ngươi có quan hệ gì?" Thiết Tra càng chạy càng nhanh, thiếu kiên nhẫn trả lời.

"Ta nhớ tới năm nay nhanh mười tám chứ?" Thương nhân nở nụ cười, con mắt mũi miệng nhếch chung một chỗ, có vẻ vô cùng hèn mọn. Hắn đuổi theo Thiết Tra thấp giọng nói, "Có hay không từng trải qua nữ nhân a?"

"Không có hứng thú!" Thiết Tra nhú mày, ba chân bốn cẳng nhanh chóng đi về phía trước.

"Thiết ca. . . Thiết ca. . . Chờ ta. . ." Thiết Tra bước đi tốc độ cực nhanh, so với bình thường người chạy bộ còn nhanh hơn, thương nhân truy ở phía sau, có chút thở không ra hơi.

"Ngươi có phiền hay không a? Ta vật này có thể cứu mạng, ngươi không bằng nhau vật giá trị, cũng đừng nghĩ đến." Thiết Tra dừng bước lại, thiếu kiên nhẫn nói đến.

"Nàng cùng ngươi bình thường gặp cô gái không giống nhau, hoàn toàn khác nhau, đến đến đến, liếc mắt nhìn là tốt rồi, chỉ liếc mắt nhìn là tốt rồi." Thương nhân rất phiền phức dẩy dụa.

Hai người bình thường có giao dịch, cũng coi như nửa cái bằng hữu. Thiết Tra từ chối không được, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng đi liếc mắt nhìn.

Hơn mười phút sau, hai người dọc theo loang loang lỗ lỗ đá vụn đường đi tiến vào Thiết Sơn Trấn. Trên đường trước sau như một tạng loạn, cát bụi cùng chi tiết bay khắp nơi. Rìa đường xếp đầy đủ loại quán vỉa hè, bán một ít cổ quái kỳ lạ tàn phế phẩm. Mỗi một nơi hẻm nhỏ chỗ ngoặt hoặc là kiến trúc góc đều bị người lưu lạc chiếm cứ, bày lung ta lung tung đồ dùng hàng ngày, đen thui lù chần bông, cũ nát sên sệt y vật. . .

Trên đường cái mỗi cách một khoảng cách, đều có thể nhìn thấy một tên trên người mặc màu lam đậm vải bạt y phục người. Bọn họ là cái trấn trên này công nhân làm vệ sinh, bất quá bọn hắn không thanh khiết rác rưởi, chỉ phụ trách vận chuyển trên đường lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện thi thể.

Thương nhân ở đây sống đến mức cũng không tệ lắm, dọc theo đường đi không ít bãi quán vỉa hè người và hắn chào hỏi. Hắn ở đây mở ra gia tiệm tạp hóa. Cái gọi là tiệm tạp hóa, chính là cái gì đều bán, cái gì đều thu, chỉ cần có giá trị là được.

Lúc này, một vị tóc hoa râm, chỉ có một con mắt lão nhân từ góc đường vọt ra, chồng mặt tươi cười che ở thương nhân trước người nói, "Ông chủ, ta có thật hàng, có thật hàng."

Thương nhân nhú mày, lui về phía sau một bước. Lão nhân con kia mù đi trong đôi mắt chảy nước mù, hoa râm tóc dính đầy sên sệt huyết già, nhìn vô cùng buồn nôn.

"Đi đi đi! Ngươi có thể có vật gì tốt, đi sang một bên, ta vội vàng món làm ăn lớn đây."

"Cột sống, mới mẻ cột sống, ngày hôm nay vừa mới chết một người trẻ tuổi! Thứ tốt nhếch." Lão nhân kiên nhẫn nói đến.

"Hành hành hành, một hồi đến trong cửa hàng tìm ta." Thương nhân vung vung tay, ra hiệu hắn rời đi.

"Ông chủ, ta mấy ngày không ăn. . ." Lão nhân vẫn là không muốn đi, chặn ở nơi đó bất động.

Thương nhân thiếu kiên nhẫn đánh gãy hắn, "Ngươi lão già mù này, không muốn sống có phải là, ngươi nhìn rõ ràng ta người ở bên cạnh là ai! Dám phá hỏng Thiết ca chuyện làm ăn, ngươi có mấy cái mệnh!"

Lão nhân dùng tảng đến có mùi ồng tay áo xoa một chút con mắt, thấy rõ thương nhân người ở bên cạnh. Chỉ thấy toàn thân hắn run rẩy lên, cuống quýt lùi về sau, đem con đường nhường ra.

Đi về phía trước hơn mười mét, hai người đi tới thương nhân tiệm tạp hóa trước. Đây là gỗ cùn sắt lá chấp và đi ra nhà, trên tường khắp nơi vẽ xấu một câu nói:

Ăn cắp giả chết —— Thiết Sơn Trấn Tự Trị Hội.

"Thiết ca, mời tới bên này." Thương nhân mở cửa, mời Thiết Tra đi vào.

Trong cửa hàng đen thui, toả ra một luồng vấy mỡ mùi thối. Chung quanh bày ra các loại cự linh kiện, rách nát thiết bị điện. . .

Thương nhân mở đèn, ánh đèn lò mờ rọi sáng gian phòng, bên trong góc xuất hiện một thiếu nữ. Nàng cuộn mình thân thể, bị dây xích buộc ở góc tường, như thương phẩm như thế bán ra.

Nhìn thấy thiếu nữ thời điểm, Thiết Tra âm thầm thán phục. Hắn chưa từng gặp như thế trắng nõn nữ nhân, bạch đến lại như bên trong sách nói, như một vị rơi rụng phạm trần thiên sứ.

Thương nhân giới thiệu đến, đây là mấy ngày trước một đội sa mạc lữ già bán cho hắn. Có người nói bọn họ ở trong sa mạc phát hiện nàng, liền dẫn theo trở về. Tối ngày hôm qua, hắn đi tìm kỹ viện lão tử cho nàng nghiệm quá thân, vẫn là xong bích thân, có thể đáng giá không ít tiền.

Thiết Tra đi tới thiếu nữ trước mặt tình tế quan sát. Trên người nàng ăn mặc bản thủ màu trắng áo đầm, dính đầy vấy mỡ cùng tro bụi, áo đầm nhiều chỗ xé rách, lộ ra bên trong da thịt trắng nõn. Loại này màu da, tuyệt đối không phải sinh hoạt trên mặt đất người có khả năng nắm giữ.

"Người tên gì?" Thiết Tra hạ thấp giọng, làm hết sức có vẻ thân mật.

Thiếu nữ ngẩng đầu lên, hỗn độn màu bạc tóc quấn bên trong cát giấu một đôi ánh sao lấp loé con mắt. Nàng mím miệng thật chặt môi, không nói một lời nhìn kỹ Thiết Tra.

"Nếu như có thể mau chóng đưa đến sa thành, nhất định có thể bán cái giá tiền cao." Thương nhân ở một bên nói đến.

"Ta không phải thương phẩm!" Thiếu nữ lớn tiếng thét lên, sau đó kịch liệt ho khan lên.

Thiết Tra lấy ra trên người ấm nước, cho nàng đưa tới. Thiếu nữ đoạt lấy ấm nước, một hơi rầm rầm uống xong.

"Ta không phải kẻ thù của ngươi." Thiết Tra bình tĩnh nói, "Nếu như ngươi đồng ý đi theo ta, ta sẽ dẫn ngươi đến sa thành đi, tìm cái lòng tốt người có tiền thu mua ngươi, nên so với nơi này cảnh ngộ tốt hơn rất nhiều."

"Bọn buôn người! Khốn nạn! Kẻ cặn bã! Ác ôn. . ." Uống xong thủy thiếu nữ phản chấn lên, dùng các loại ác độc ngôn ngữ chửi bới thiếu niên ở trước mắt.

Thương nhân trên mặt lúc đỏ lúc trắng, trước thiếu nữ này liền để hắn vô cùng đau đầu, thậm chí còn cắn quá hắn một cái. Hiện tại nàng còn dám nhục mạ hắn khách nhân tôn quý nhất, quả thực là cho thể diện mà không cần. Dưới con thịnh nộ, hắn nâng tay lên một cái tát đập tới đi!

Thiếu nữ bản năng nhắm mắt lại, nghiêng mặt đi, nhưng không có đợi được một cái tát kia.

"Đánh hỏng rồi bán thế nào tiền?" Bên tai truyền đến thiếu niên lười biếng âm thanh, thiếu nữ nàng chậm rãi mở mắt ra, trước mắt thương nhân cái trán liễu lĩnh mồ hôi hột, cả khuôn mặt đều vẩn vọ, vẻ mặt có vẻ hết sức thông khổ.

"Thiết ca, ta nhưng là vì ngươi hả giận a." Thương nhân vẻ mặt đưa đám nói đến, vừa nãy Thiết Tra tùy ý phát phát tay, chặn lại rồi hắn lòng bàn tay. Hắn chỉ cảm thấy thủ đoạn đánh vào một khối trên tấm sắt, đau đớn hầu như muốn rơi nước mắt.

"Cự tang, thật không tiện a." Thiết Tra nhếch môi cười lên, tuy rằng đang nói xin lỗi, nhưng có mấy phần chân tâm liền không được biết rồi.

Thương nhân quay đầu nhìn thấy, thiếu nữ lại ở cười trộm, hắn lập tức sùng sộ lên nói, "Vị cô nương này, ta nhưng là vì muốn tốt cho ngươi a, vị này Thiết ca, nhưng là một vị người tốt a, hắn muốn chịu thu mua ngươi, là vận may của ngươi, biết không?"

"Thiết ~ bọn buôn người vẫn là người tốt?" Thiếu nữ xem thường quay đầu qua.

"Ngươi ở trong sa mạc té xỉu, nếu không là cái kia một đội lữ nhân cứu ngươi, phỏng chừng ngươi đã trở thành một đồng bạc cốt." Thương nhân lời nói ý vị sâu xa nói, "Bọn họ đem ngươi bán cho ta, đổi lấy cứu ngươi thù lao, này rất công bằng; nếu như bọn họ đem ngươi bán vào kỹ viện lão cái kia, ta tin tưởng bọn hắn phải nhận được càng nhiều thù lao; đồng dạng đạo lý, nếu như ta đem ngươi bán cho đạo nha, quý đầu những người kia, ta tin tưởng giá cả sẽ càng cao hơn; ngươi phải biết, ở nơi như thế này. . ."

"Dòng dài!" Thiết Tra không hề nguyên do găm nhẹ một tiếng, đánh gãy thương nhân. Hắn đứng thẳng người, từ phía sau lưng rút ra một cái trục dao bầu. Đây là một cái thanh thép chế tạo đơn giản đao, sống đao rất dày, lưỡi đao trên rất nhiều bay khắp, có vẻ loang loang lỗ lỗ. Thương nhân không biết hắn muốn làm gì, vội vã tránh ra. Thiết Tra hai tay hợp lại, quay về thiếu nữ một đao chém xuống!

"A!" Mắt thấy thô bạo thiếu niên nâng đao bỏ tới, thiếu nữ thất thanh kêu sợ hãi!

Nương theo keng một tiếng, lưỡi đao trên tinh hỏa bắn ra bốn phía, xích sắt theo tiếng mà đứt.

"Ngươi đi đi." Thiết Tra đối với thiếu nữ nói, "Chỉ muốn ngươi đi ra này điểm, ta bảo đảm ngươi không sống hơn ba tiếng."

Nói, Thiết Tra móc ra cái kia óng ánh long lanh ống pha lê, tiện tay ném cho thương nhân. Thương nhân luống cuống tay chân tiếp được, trong lòng thâm nặc, người điên! Đập hư làm sao bây giờ? Ngươi liền không thể để cho ta không? Toàn gia đều là người điên!

Thiếu nữ đầu tiên là đại ra một hồi, khó mà tin nổi nhìn thiếu niên. Đón lấy, nàng chậm rãi vòng qua thiếu niên cùng thương nhân, xoay người tông cửa xông ra!

"Nàng lại. . . Thật sự chạy." Tiệm tạp hóa bên trong hai người hai mặt nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Thiếu nữ

Thiếu nữ chạy ra tiệm tạp hóa, cấp tốc lăm lét nhìn trái phải. Trên đường tràn đầy người đi đường và quán vỉa hè, nàng hướng về nhiều người địa phương chạy đi, muốn phải nhanh một chút thoát đi cái kia giam cầm nàng hai ngày hắc nhà.

Chạy ra một đoạn đường, nàng chợt phát hiện, nàng trở thành trên đường cái tất cả mọi người tiêu điểm. Những người đi đường kia, tiểu thương, lang thang hán, ăn mặc màu xanh lam phàm quần áo vải người, còn có đủ loại người đều ở nhìn kỹ nàng. Nguyên bản, ở nàng ở lại mười số bảy trong thành, nàng quay đầu lại suất vẫn tính rất cao. Vì lẽ đó, nàng cũng không phải lần đầu tiên thành vì là tiêu điểm của mọi người. Nhưng là, người ở đó nhìn kỹ ánh mắt của nàng đều là mang theo quý mến cùng thân mật, mà người nơi này xem ánh mắt của nàng lại như thợ săn đối xử con mồi, trong đôi mắt lập loè khát ánh sáng.

Nhìn từng cái từng cái dị dạng mặt xấu xí, nàng cảm thấy vô cùng sợ sệt, thất kinh nhìn chung quanh, không biết nên trốn đi đâu.

"Nữ nhân! Là nữ nhân a!" "Thật nữ nhân xinh đẹp!" "Người từ đâu tới đây, thật trắng a." "Nàng không phải trên trấn. . ." "Ai là chủ nhân của nàng a?" Trên đường người nhìn chằm chằm thiếu nữ, chỉ chỉ chỏ chỏ nghị luận sôi nổi.

Lúc này, nàng chợt nhớ tới thiếu niên: "Chỉ muốn đi ra này điểm, người không sống hơn ba tiếng."

Ở nàng thất thần chốc lát, chu vi tiếng bàn luận càng lúc càng lớn, trên đường đám người bắt đầu hướng về nàng na đến. . .

Nàng xoay người liền chạy, muốn trở lại cái kia coi nàng là làm thương phẩm bán ra tiệm tạp hóa. So với những này làm người sợ sệt người xa lạ, vị kia thô lỗ thiếu niên quả thực lại như ám dạ bên trong ngọn đèn sáng. Nhưng là, cho đến lúc này, nàng mới phát hiện đường lùi đã bị bảy người ngăn chặn!

"Nữ nhân a. . ." "Ha ha. . . Ha. . ." "Oa. . ." "Ừng ục. . ."

Những người kia há hốc miệng, chảy buồn nôn nước dãi, duỗi dài cánh tay hướng về nàng chậm rãi áp sát. Mà thiếu nữ bất luận trốn hướng về phương hướng nào, đều sẽ có người ngăn trở đường đi của nàng.

Dần dần, đoàn người đem thiếu nữ bao vây vào giữa, vòng tròn một chút thu nhỏ lại. . .

"Đi ra! Các người đi ra a!" Nhìn càng ngày càng gần tay bản, thiếu nữ tuyệt vọng hét rầm lên. Đang lúc này, phía sau bỗng nhiên vang lên một tiếng rống to, "Cút ngay! Có nghe thấy không! Cút ngay!" Khẩn đốn lấy, trong đám người truyền ra thống khổ tiếng kêu rên.

"Là Hùng ca!" "Hắc Hùng!" "Chạy mau!" Theo âm thanh vang lên, đám người vây xem giải tán lập tức, tranh nhau chen lấn hướng về hai bên đường phố thối lui.

Nguy cơ vừa giải trừ, thiếu nữ còn chưa kịp thở phào, đảo mắt liền nhìn thấy năm cái mặt lộ vẻ hung ác nam nhân hướng về nàng đi tới. Nàng như chỉ chân kinh nai con, cuống quýt chạy vào một cái không ai hèm nhỏ.

Nàng căn bản không biết ngõ hẻm này đi về nơi nào. Nơi này khắp nơi bản thiêu, hòn đá cùng xi măng tạo thành mặt đất loang loang lỗ lỗ. Nguyên bản liền nhỏ hẹp con đường còn tùm la tùm lum bày ra các loại phế phẩm, có nhiều chỗ chỉ có thể miễn cưỡng chen quá khứ. Mà đỉnh đầu là đan xen dây điện cùng thanh sắt, còn mang theo cũ nát phai màu y vật, che chắn rất nhiều ánh mặt trời. Ngõ hẻm này uốn lượn khúc chiết, hai mặt phòng ốc đều là rỉ sét loang lỗ sắt lá cùng mảnh gỗ chấp vá mà thành, cái kia trên vách tường hắc ám khe hở, tổng khiến người ta lo lắng liệu sẽ có đột nhiên đuổi ra một con khủng bố tay bản.

Trong lòng nàng tràn đầy tuyệt vọng, không biết nên trốn hướng về nơi nào, cũng không biết người nào có thể cứu nàng, càng không biết phía trước có ra sao khủng bố vận mệnh đang đợi nàng. Chưa bao giờ rời khỏi gia tộc thiếu nữ, lại như nhà ẩm bên trong đóa hoa, ở mảnh này tội ác bên trong đại dương trời cao không đường, dưới địa không cửa.

Lúc này, sau lưng bỗng nhiên vang lên sắc bén tiếng cười, nàng thất kinh nhìn về phía sau! Thề cái kia thâm thúy trong hẻm nhỏ nhưng không hề có thứ gì. . .

Cùng lúc đó, phía trước khúc quanh đột nhiên né qua một bóng người. Thiếu nữ mới vừa quay đầu lại, đã không né tránh kịp trước mặt đụng vào.

"A! Đau quá!" Nàng té lăn trên đất, đầu có chút ngất thoáng qua.

"Tiểu muội muội, đi đâu đây?"

Đình đầu truyền đến thô lỗ âm thanh, trong ngữ điệu mang theo một tia trêu tức. Thiếu nữ sợ hãi ngẩng đầu lên, chỉ thấy một trắng kiện nam nhân che ở trước người của nàng. Người đàn ông này có cao hơn hai mét, chính hình tam giác mặt to trên râu mép kéo tra, bắp thịt vững chắc trên cánh tay gân xanh hiện ra, nửa thân trần lộ trên lồng ngực xăm lên mờ ra miệng rộng lộ ra răng nanh hùng đầu, cái kia rắn chắc hai chân lại như cọc gỗ như thế.

"Xin lỗi, xin lỗi. . ." Thiếu nữ luôn mồm xin lỗi.

"Ha ha. . . Ha. . ." Nam nhân mở cái miệng rộng, lộ ra miệng đầy chênh lệch không đồng đều răng vàng, theo sát nở nụ cười.

Thiếu nữ bò lên về phía sau chạy, có thể nàng còn không chạy ra hai bước, liền bị phía trước trong ngõ hẻm đột nhiên xuất hiện bốn cái bóng người chặn lại rồi đường đi.

"Tiểu muội muội, đừng chạy a, ca ca dẫn ngươi đi chơi." Bốn cái đen thùi lùi, tóc rối tung nam nhân chậm rãi hướng về nàng áp sát.

"Đừng. . . Đừng tới đây." Thiếu nữ bị trước sau tắc, chỉ có thể liều mạng hướng về bên tường dựa vào, tựa hồ muốn đem thân thể chen vào trong vách tường.

Mấy nam nhân thấy thế cười vui vẻ hơn. Bọn họ không có vội vã nhào tới, chuẩn bị chậm rãi hưởng thụ con mồi cuối cùng giây dựa.

Ngay ở thiếu nữ kề bên tan vỡ thời điểm, trên nóc nhà truyền tới một tuổi trẻ âm thanh.

"Hắc Hùng, đây là ta hàng hóa."

Bình tĩnh tự thuật, lại như tiếng trời giống như, trong nháy mắt động viên thiếu nữ sợ hãi tâm linh, làm cho nàng cấp tốc tỉnh táo lại.

"Thiết. . . Thiết Tra!" Trong năm người một tương đối thấp bé nam nhân nói lấp gọi vào.

Cái kia được gọi là Hắc Hùng nam tử cao lớn nhú mày vọng hướng lên phía trên, chỉ thấy Thiết Tra ôm ngực đứng nóc nhà, một mặt hồ hững hờ đáng đáp. Hắc Hùng tiếng hô: "Thiết Tra, ngươi không khỏi quá bá đạo đi, ngươi nói là ngươi, chính là ngươi?"

Thiết Tra không hề trả lời, chỉ là nhìn ngõ nhỏ phía dưới.

"Dựa theo Thiết Sơn Trần quy củ, tới trước được trước!" Một cái khác nam tử phụ họa đến.

Thiết Tra khẽ mỉm cười, ôm ngực ở trên nóc nhà đi dạo mà đi. Một lát sau, hắc lâm bầm lâu bầu nói, "Hừm, các ngươi nói có chút đạo lý."

Hắc Hùng mặt lộ vẻ nụ cười, phát sinh "Khà khà khà" tiếng cười, "Thiết Tra, chúng ta ăn xong liền lui. . ." Hắc Hùng còn chưa dứt, Thiết Tra bỗng nhiên từ trên nóc nhà nhảy xuống, hai tay cầm đao thẳng tắp bổ về phía đầu hắc! Đối mặt đột nhiên xuất hiện tập kích, Hắc Hùng chỉ kịp hai tay khoanh chặn ở trên đầu.

Mượn roi rặng sức mạnh, Thiết Tra một đao chém xuống!

Chỉ nghe cheng một tiếng, Hắc Hùng tan nát cõi lòng kêu rên lên. Hắc hai cổ tay bị cùng nhau chém đứt, máu tươi dâng trào ra.

Thiết Tra vừa rơi xuống đất liền hướng sau tiểu khiêu một bước, ở Hắc Hùng còn không phản ứng lại trước, hai tay cầm đao đâm mạnh trở về! Xi xi một tiếng, đao nhọn đâm thủng ngực mà ra.

Hắc Hùng bản năng vung lên cánh tay đập về phía phía sau Thiết Tra. Chỉ thấy Thiết Tra một cước đạp ở Hắc Hùng phần lưng, mượn lực rút ra trực đao bầu, thuận thế tách ra Hắc Hùng tập kích.

Mất thấy một đòn không trúng, Hắc Hùng điên cuồng gào thét, liều lĩnh đâm đến!

Đối mặt giống như núi Hắc Hùng, Thiết Tra dĩ nhiên không tránh né chút nào, mà là trực tiếp đụng phải trở lại!

"Oành" một tiếng vang trầm thấp, hai người mãnh cùng nhau! Vóc người đối lập thấp bé Thiết Tra dĩ nhiên mạnh mẽ phá tan cao to Hắc Hùng! Lập tức một đao đâm vào yết hầu, dùng sức uốn một cái, xoắn đứt Hắc Hùng cái cổ. Không đầu thi thể phun ra cao mấy mét huyết tuyến, chậm rãi xui lơ ở địa.

Thiết Tra bị phun đến đầy người là huyết, bỗng nhiên một cước đạp ở Hắc Hùng trên đầu, trực tiếp nghiền nát xương sọ của hắc. Ở trên thế giới này, chỉ có đại não chết rồi, mới là cái chết thực sự.

"Ngươi. . . Ngươi đừng tới đây, ngươi dám lại đây chúng ta liền giết nàng!" Thừa dịp Thiết Tra giết Hắc Hùng thời điểm, bốn nam nhân nắm lấy thiếu nữ, dùng ra chủy thủ chống đỡ cổ nàng.

Thiết Tra nhếch miệng nở nụ cười, hip mắt nhìn bốn người, hỏi, "Ta là ai?"

"Ngươi. . . Ngươi là Thiết Tra." Một người trong đó người run giọng trả lời. Bọn họ tận mắt thấy Thiết Tra giết người thủ đoạn lời đình, sợ đến đảm đều muốn phá.

"Ồ. . ." Thiết Tra hơi có suy nghĩ nói, "Các ngươi biết ta là ai, nhưng còn muốn cướp ta hàng hóa, xem tới vẫn là không quen biết a."

"Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi thả chúng ta đi, hàng hóa liền trả lại ngươi."

"Có thể."

Bọn họ đang muốn đáp ứng, lại nghe thấy Thiết Tra hờ hững âm thanh lại vang lên, "Các ngươi trong đó hai người có thể sống, nhìn làm đi."

Bốn người hai mặt nhìn nhau, đều có chút không biết làm sao. Lúc này, cái kia dùng chủy thủ chặn lại thiếu nữ cái cổ người bỗng nhiên đẩy ra thiếu nữ, một chủy thủ đâm vào bên người đồng bọn lòng ngực! Khẩn đốn lấy, một người khác nam nhân rút ra chủy thủ, hét lớn một tiếng đâm về phía người ở bên cạnh. Bọn họ nữ đánh vào nhau, khoảng cách gần dùng chủy thủ lẫn nhau đâm!

Trong khoảng thời gian ngắn, máu bắn tung tóe! Tiếng kêu rên, tiếng rống giận dữ liên miên không dứt vang vọng ở trong hẻm nhỏ. . .

Thiếu nữ ngồi sập xuống đất, che mắt không dám nhìn. Nàng lần thứ nhất phát hiện, nguyên lai giữa người và người có thể tàn nhẫn như vậy.

Bốn nam nhân, cuối cùng chỉ có một có thể miễn cưỡng đứng lên đến, ở Thiết Tra ra hiệu dưới, hấn bụng vết thương lao đảo rời đi.

Đội đến nam nhân biến mất ở trong tầm mắt, Thiết Tra nữ nữ cái cổ, tự mình tự đi rồi. Thiếu nữ vội vã đuổi tới, chăm chú cầm lấy hấn góc áo. Khả năng là thiếu nữ thiếp đến quá gấp, Thiết Tra cảm thấy cả người đều không dễ chịu, dùng sức gỡ bỏ góc áo, nhàn nhạt nói, "Ngươi chỉ cần cùng sau lưng ta, không ai sẽ đối với ngươi có hứng thú."

Thiếu nữ không thể làm gì khác hơn là cùng sau lưng hấn, duy trì nửa mét khoảng cách. Một lát sau, hai người đi ra hẻm nhỏ, cất bước ở trên đường cái. Lúc này, thiếu nữ phát hiện trên đường người liên liếp nhìn nàng một cái hứng thú đều không còn. Nhớ tới vừa nãy, thiếu niên ở trước mắt dùng cực kỳ hung ác phương thức, thẳng thắn dứt khoát giết chết cao hai mét trắng hán. Nghĩ tới đây, nàng có chút không rét mà run, nhưng lại có chút ngạc nhiên. Cuối cùng, nàng rốt cục không nhịn được hỏi hấn, "Tại sao bọn họ đều như thế sợ ngươi?"

Thiết Tra lạnh lùng nhìn phía trước, cũng không trả lời thiếu nữ vấn đề.

Kết quả, như vậy thái độ trái lại gây nên thiếu nữ càng thêm dò dào lòng hiếu kỳ. Trong giây lát này, nàng tựa hồ quên thiếu niên đáng sợ, rất phiền phức đưa ra các loại vấn đề, "Ngươi bao lớn?" "Ngươi là người nào?" "Ba mẹ ngươi đâu?"

"Lại nói thêm một câu, ta hiện tại liền đem ngươi bán đi." Thiết Tra bị nàng phiền thấu, trầm giọng uy hiếp đến.

"Nơi này bán không được giá tiền cao." Thiếu nữ không có tim không có phổi nhắc nhở hấn.

Thiết Tra có vẻ hơi bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là giải thích với nàng, "Trên trần bất cứ lúc nào đều gặp nguy hiểm, không cần nói chuyện để ta phân tâm, có vấn đề gì, trở về rồi hãy nói."

Chẳng biết vì sao, thiếu niên vẻ mặt bất đắc dĩ ở thiếu nữ trong mắt trở nên thân thiết lên. Nàng lớn mật tiến lên ôm lấy cánh tay của hấn, cười hi hi nói, "Tốt."

Nghe thiếu nữ trên người nhàn nhạt hương vị, trên cánh tay lại truyền tới làm người ta sợ hãi co dãn. Hấn cảm thấy cả người có chút cứng ngắc, cảm giác kỳ diệu xông lên đầu. Hấn không thể làm gì khác hơn là nhiều lần tự nói với mình, nàng chỉ là cái hàng hóa, đến sa thành liền có thể bán cái giá tiền cao. Nàng khẳng định là nào đó toà Ngân Thành người ở phía trên, chỉ cần tìm đối với khách hàng liền có thể đổi đến một đồng sáng lên lấp lánh kim tệ. . .

Thiết Tra Trần ngày đông giá rét liền muốn tới, hấn cần gấp một bút qua mùa đông tiền. Mặt khác, bạn tốt của hấn thủy tiên y đã từng nói, chỉ cần hấn có thể lấy được loại nhỏ hạt nhân lò nung, liền có thể thăng cấp hấn quan trọng nhất đồng bọn —— phun khí thức đầu máy "Màu đỏ sao chổi".

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Đầu máy

Thiết Tra mang theo thiếu nữ đi ra Thiết Sơn Trần, sau đó ở đá vụn trên đường đi rồi gần hai mươi phút. . .

Thiếu nữ giương mắt nhìn lên, bọn họ đã đi tới một toà ải dưới chân núi. Mặt trên kiến tạo dùng sắt lá cùng thép vụn vụn mà thành tường vây, mấy cái thùng đựng hàng quầy hàng lác đă lác đác địa bãi ở trên đỉnh núi. Nàng không khỏi nhớ tới khi còn bé sau xem qua đồng thoại thư, nơi này lại như cổ sự bên trong miêu tả giặc cướp pháo đài, lộn xộn rồi lại kiên cố bền chắc.

Hai người theo tầng đá cầu thang bò lên trên núi nhỏ, Thiết Tra ở trước cửa nhập password. Nương theo máy móc bánh răng tiếng ma sát, ri sét loang lỗ cửa sắt chậm rãi bay lên. Thiết Tra để thiếu nữ ở lại tại chỗ, sau đó rút ra trực dao bầu đi vào kiểm tra một phen, xác định không gặp nguy hiểm sau, hắn mới ra hiệu thiếu nữ vào cửa.

Tường vây bên trong khoảng chừng có năm trăm mét vuông, trung gian bày ra năm cái thùng đựng hàng, trên mặt đất đầu đầu cũng có đủ loại vật, có cái bàn, sẫm lớp xe, rương gỗ, thùng dầu, máy thu thanh, thiết quỹ. . .

Thiếu nữ tỉ mỉ quan sát được, ở thiết cửa đóng lại sau, thiếu niên thần kinh căng thẳng rõ ràng thanh tĩnh lại. Nhìn thiếu niên biến hóa, nàng sâu sắc cảm nhận được mặt đất thế giới vô tình cùng tàn khốc. Người yếu ở nơi này, hầu như không có bất kỳ sinh tồn không gian.

Một lát sau, Thiết Tra tiện tay kéo tới một cái ghế ngồi xuống, bắt đầu hỏi dò thiếu nữ tình huống.

"Tên của ta là Rose · Lombard, bốn tiểu thư cho phép người gọi thẳng tên của ta." Thiếu nữ kiều ngạo nói đến.

Thiết Tra lười biếng "Ừ" một tiếng, biểu thị biết rồi.

Thiếu niên lười biếng thái độ, tựa hồ gây nên Rose · Lombard bất mãn, nàng nói, "Người không nên xem thường một tên Lombard tình bạn và thiện ý."

"Lombard tình bạn và thiện ý, có thể coi như ăn cơm sao?" Thiết Tra hỏi hột hỏi.

Rose nhất thời tức đỏ mặt, hô hấp có chút gấp gáp nói, "Lombard gia tộc nắm giữ tôn sùng địa vị, một ngày nào đó, người sẽ vì người hôm nay thái độ trả giá trầm trọng đánh đổi!"

Thiết Tra khẽ cười một tiếng, đứng lên đến hướng đi Rose.

"Người muốn làm gì. . ." Thiếu nữ nhìn Thiết Tra không có ý tốt nụ cười, nhớ lại thiếu niên trước mắt hung ác, đầy ngập tức giận trong nháy mắt biến thành sâu sắc nhất gan, không tự chủ được lùi về sau một bước.

"Ta cho rằng, người sẽ vì người hiện tại hành vi trả giá thật lớn." Nói, Thiết Tra một phát bắt được Rose, ôm lấy đến hướng đi thùng đựng hàng.

Rose không ngừng mà giãy giụa, đánh bả vai của thiếu niên, "Bại hoại! Giặc cướp! Ác ma! Mau buông ta xuống."

Thiết Tra một cước câu mở thùng đựng hàng môn, sau giờ ngo ánh mắt trời chiếu tiến vào. Bên trong chính tề bày ra các loại gia cụ, còn có một tấm dọn dẹp rất sạch sẽ giường.

Nhìn thấy giường thời điểm, thiếu nữ đình chỉ giãy dụa, dùng cầu xin ngữ khí nói, "Rose sai rồi."

"Sau đó thì sao?" Thiết Tra hỏi.

"Sau đó Rose sẽ nói chuyện cẩn thận."

"Liên. . ." Thiết Tra tựa hồ còn không hài lòng.

"Liên Rose sẽ đem biết đến tất cả nói cho ca ca." Thiếu nữ thật lòng trả lời, ngoan đến lại như một con mèo nhỏ mẽ.

Thiết Tra thoả mãn đưa nàng buông ra, ra hiệu nàng nói tiếp. Thiếu nữ nói cho Thiết Tra, nàng đến từ chính mười số bảy Ngân Thành. Mấy ngày trước, nàng cười máy bay đi tới số mười lăm thành. Đi qua vô tận biển cát thời điểm, máy bay bỗng nhiên gặp phải bất minh phi hành vật tập kích, động cơ bị đạn đánh hỏng rồi. Nàng không thể làm gì khác hơn là theo cái khác hành khách đồng thời nhảy dù, cuối cùng hạ xuống ở trong sa mạc.

Ngày thứ hai thời điểm, nàng gặp phải một đội sa mạc người lữ hành. Những người kia đưa nàng mang tới đây bán cho tạp hoá thương nhân. Rose sau đó đưa ra, chỉ cần Thiết Tra có thể dẫn nàng trở lại mười số bảy Ngân Thành trên mặt đất căn cứ quân sự, Lombard gia tộc sẽ thanh toán một bút phong phú báo đáp kim.

"Đi nơi nào không được sao?" Thiết Tra chỉ vào xa xa giữa không trung Ngân Thành hỏi.

"Đó là mười ba hào Ngân Thành." Thiếu nữ lắc đầu một cái, cũng giải thích đến. Mười ba hào Ngân Thành cao tầng cùng Lombard gia tộc có chút quan hệ, bởi vậy nàng không thể cầu trợ với bọn hắn. Nàng hoài nghi lần này tập kích máy bay hành động là do mười ba hào Ngân Thành chủ đạo, mục đích là vì ngăn cản nàng đi tới số mười lăm Ngân Thành tham gia mỗi năm một lần hội nghị.

"Xem ra ta có thể mang người đưa tới mười ba hào Ngân Thành lĩnh tiền thưởng, như vậy tựa hồ đơn giản hơn nhiều." Thiết Tra nói đến.

"Bọn họ nhất định sẽ giết người, như vậy bọn họ không cần thanh toán tiền thưởng, còn có thể làm cho người bị chết vĩnh viễn bảo thủ bí mật."

"Người có thể thật thông minh." Thiết Tra cảm thán đến.

"Cảm tạ." Rose khẽ mỉm cười, chỉ là Thiết Tra câu nói tiếp theo, để nét cười của nàng triệt để cứng lại rồi.

"Bối vậy. . ." Thiết Tra dừng một chút, "Coi như ta đưa ngươi đi mười số bảy Ngân Thành căn cứ quân sự, được cũng sẽ là một viên đạn."

"Sẽ không!" Rose sốt ruột nói, "Ngươi cứu Lombar gia ba tiểu thư, bọn họ nhất định sẽ cảm tạ ngươi."

"Cảm tạ! Sau đó cộc cộc đá một gập đạn." Thiết Tra vung vung tay, nói, "Được rồi, đừng lừa phỉnh ta, ta chưa từng gặp người ở phía trên đối với chúng ta người phía dưới thân mật quá. Vì lẽ đó, ta chỉ có thể đưa ngươi đưa đến sa thành, sau đó tìm một người có tiền đến vì ngươi thanh toán tiền chuộc. Đến thời điểm ngươi cầu hân đưa ngươi trở lại là được, người như thế càng coi trọng Lombar tình bạn và thiện ý."

"Kỳ thực. . ." Thiếu nữ do dự một hồi, "Dung mạo ngươi rất soái, lại rất lợi hại, ta có thể giới thiệu ngươi gia nhập mười số bảy Ngân Thành bộ đội trên đất liền." Nàng tiếp theo mê hoặc đến, "Đi lính ba năm sau, ta là có thể đưa ngươi mang tới mười số bảy Ngân Thành, làm Lombar gia tộc hộ vệ, hoặc là. . . Hộ vệ của ta."

Thiết Tra yên tĩnh lại, tựa hồ đang suy nghĩ Rose. Trong tròng mắt của hắn lấp loè ánh sáng, có thể không nhiều hơn cửu, ánh mắt của hắn âm thầm đi, làm bầm lâu bầu nói, "Nếu như ở ba năm trước có người nói với ta những câu nói này, ta có thể sẽ tin tưởng." Hắn ngừng đầu lên nhìn Rose, "Thế nhưng hiện tại, tuyệt đối không thể!"

Thiếu niên lời nói, lộ ra một luồng khôn kể tang thương. Rose trầm mặc một hồi, không khỏi hỏi: "Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi?"

Thiết Tra bị nàng câu này câu hỏi cho nghẹn ở, một lát nói không ra lời.

"Nói cho ta mà, ngươi đáng vẻ xem ra thật thành thực a, nên có hơn hai mươi đi."

"Ngươi bao lớn?" Thiết Tra hỏi ngược lại đến.

"Ta vừa qua khỏi mười sáu tuổi sinh nhật." Thiếu nữ hai tay thả ở sau lưng, điếm đi cà nhắc nhón nói đến.

"Ta mười bảy." Thiết Tra thuận miệng nói đến.

Thiếu nữ lộ ra giả hoạt nụ cười, "Kỳ thực ta năm nay mười tám, đến mà, gọi tỷ tỷ."

Thiết Tra nheo mắt lại, trong ánh mắt mang theo nguy hiểm ý vị. Rose không lùi một phân cùng hắn đối diện. Hắn chỉ cảm thấy một trận không tên nồn nóng, dùng sức ôm lấy trước mắt Rose đi vào thùng đựng hàng, một cái ném ở trên giường nhào tới.

"Gọi tỷ tỷ." Rose trong giọng nói tràn ngập khiêu khích.

Dưới thân truyền đến âm áp cùng co dãn, để hắn cảm thấy cả người không thoải mái. Giờ khắc này Rose nằm giữa ở trên giường, hai người khoảng cách gần đối với phía này, nàng lúc nói chuyện nhiệt khí phụt lên ở trên mặt hắn, tăng lên hắn cảm giác buồn bực. Rose bình tĩnh có chút nằm ngoài sự dự liệu của hắn, hắn vốn là muốn nàng sẽ la to xin tha, kết quả nhưng biến thành như vậy.

"Xin ngươi nhớ kỹ, ngươi chỉ là cái hàng hóa." Thiết Tra bò lên, nhàn nhạt nói đến.

"Coi như là hàng hóa, cũng có thể thử xem mà." Rose kiến nghị.

"Nghĩ ngợi thật tốt một hồi, trên bàn có thủy cùng bánh mì, sáng mai liền xuất phát." Nói xong, Thiết Tra cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Nhìn thiếu niên nhìn như trấn định, thật là chột dạ bóng lưng, Rose mím môi cười lên.

Thiết Tra đi ra thùng đựng hàng, lập tức mở ra cửa sắt lớn, đi tới Lão Ngưu sửa chữa xưởng. Hắn muốn lấy về phun khí thức đầu máy, lại đi thủy tiên y nơi nào mua chút dược phẩm, làm tốt xuyên qua vô tận biển cát chuẩn bị. Ở toàn bộ Thiết Sơn Trấn, chỉ có số ít mấy người có thể một mình xuyên qua vô tận biển cát, Thiết Tra chính là một người trong đó. Ở mảnh này Tử Vong hải, ban ngày nhiệt độ cao tới hơn bốn mươi độ, buổi tối nhiệt độ thấp đến -30 độ. Dù loại sinh vật chôn dấu ở trong cát, bất cứ lúc nào đối với sa mạc lữ nhân phát sinh một đòn trí mạng. Chuẩn bị hơi không đủ, sẽ chôn thân biển cát.

Lão Ngưu sửa chữa xưởng ở vào ải dưới chân núi, cùng Thiết Tra cứ điếm đầu đuôi nhìn nhau. Xưởng sửa chữa diện tích ước hai ngàn mét vuông, bốn phía dùng lưới sắt vi lên, nơi này khắp nơi bày ra cụ xe, sấm lốp xe, thùng dầu, các loại gia điện, phế phẩm vân vân. Trung gian trên đất trồng kiến mấy gian sắt lá lều, bên trong chất đống các loại lung ta lung tung linh kiện.

Thiết Tra đi vào xưởng sửa chữa, học động vật tiếng kêu, "Ồ. . . Ồ ồ. . . Ồ. . ."

Rất nhanh, một tên da dẻ ngăm đen, vóc người cao gầy người trẻ tuổi ra đón. Hắn hốc mắt đậm hơn, cảm đặc biệt rộng lớn, như đại tinh tinh như vậy về phía trước đột xuất. Toàn thân khung xương cũng lớn vô cùng, vai rất rộng. Tuy rằng có vẻ hơi sấu, nhưng trên người bấp thịt nhưng phi thường vững chắc.

"Ngưu ca, ta tới bắt đầu máy cùng thương." Thiết Tra nói đến.

Lão Ngưu lập tức xoay người trở lại sắt lá lều, đẩy ra một chiếc màu đỏ đầu máy. Đây lượng đầu máy có cao bằng nửa người, thân xe phản xạ kim loại ánh sáng lộng lẫy, hai cái dây rộng bánh xe khấn sát mặt đất, có vẻ phi thường vững vàng. Đầu máy hai bên phân biệt chứa ba cái hình bầu dục phun khí nang. Đây là con đường cùng sa địa lưỡng dụng đầu máy, bình thường dùng sấm lốp xe chạy, tiến vào sa mạc sau, có thể thu hồi hai cái bánh xe, dùng

sáu cái phun khí nang lơ lửng giữa trời chạy.

Ở vô tận trong biển cát, phun khí thức đầu máy chính là lữ nhân điều thứ hai sinh mệnh. Bởi vì nơi này sa mạc sinh tồn một loại to lớn lực sinh động vật chân đốt —— sao biển. Nó là mỗi một cái sa mạc người lữ hành ác mộng. Thành niên sao biển có dài hơn hai mươi mét, toàn thân giáp xác, thân thể là hai người trưởng thành vây quanh, mặt trên mọc đầy đốt chân. Nó ẩn núp trong cát, có thể tự do ở thiên sa bên trong hành tẩu, tốc độ di động cực kỳ nhanh. Nếu như không có đầu máy, chỉ cần ở trong biển cát gặp phải sao biển, sẽ bị lập tức đuổi theo thôn tính phệ, ở nó cái kia tràn ngập cường toan trong thân thể hóa thành một đồng bạch cốt âm u.

"Lần trước kiểm về trợ lực tuyến đã mặc lên, nên càng linh hoạt chút." Lão Nguru nói đến.

"Còn muốn một cái song đồng, hai trăm phát đạn." Thiết Tra sai bước đầu máy, một bên điều chỉnh thử vừa nói.

"Người muốn đi sa thành?" Lão Nguru quan tâm hỏi.

"Ta ở cự tang nơi đó mua cô gái, chuẩn bị đưa đi sa thành đổi bút tiền qua mùa đông."

"Vậy người phải cho nàng tìm hộ người tốt gia." Lão Nguru nhiều lần căn dặn, "Không thể hại nhân gia." Sau đó, hắn vào nhà đem ra một cái bóng loáng toả sáng mọc chuỗi song đồng tán đạn thương cùng hai chuỗi màu đỏ tán đạn, mặt khác còn cầm một cây súng lục cùng hai hộp súng lục viên đạn.

Thiết Tra trước tiên tiếp nhận tán đạn, khoảng chừng (trái phải) các một vòng treo chéo ở trên người, đón thêm quá tán đạn thương trời ở sau lưng. Đón lấy, Lão Nguru rút ra súng lục bên hông, liền với viên đạn hộp đưa cho hắn. Thiết Tra hiếu kỳ hỏi: "Ta lúc nào dùng qua vật này?"

"Không phải đưa cho người, là cho nữ hải tử kia, các người phải xuyên qua vô tận biển cát, nên cho nàng một cái tự vệ vũ khí." Lão Nguru giải thích đến.

"Vạn nhất nàng đem ra đánh ta làm sao bây giờ?" Thiết Tra hỏi.

"Chính người nhìn làm đi." Lão Nguru tiếp theo nhắc nhở đến, "Ta đã kiểm tra mỗi một viên tán đạn, người có thể yên tâm sử dụng."

Thiết Tra gật gù, chân phải dùng sức đạp xuống, đầu máy phát sinh thông thuận máy móc thanh. Đầu xe màn hình sáng lên đến, một rỗng ruột màu xanh lam vòng tròn từ từ bỏ thêm vào, thân xe bên trong truyền ra một hợp thành âm thanh.

[Hồng Sắc Tuệ Tinh, đã khởi động]

[đã hoàn thành sung năng 6%]

[hiện nay thành đạo đường hình thức, sung năng bất mãn 20%, không cách nào khởi động phun ra hình thức]

"Này sung năng chậm hơn a, có biện pháp nào hay không tăng cao?" Thiết Tra hỏi.

"Người đi sa thành thời điểm thay cái tân bình ắc-quy cùng HH công ty sinh sản tân điện dung, lẽ ra có thể tăng cao không ít." Lão Nguru trả lời.

"Người muốn dẫn chút gì?" Thiết Tra hỏi tiếp.

"Ta này cái gì cũng không thiếu, người đi nhanh về nhanh đi."

Hai người trò chuyện vận vật sự, quá 15 phút, đầu máy sung có thể đến 30%. Thiết Tra cáo biệt Lão Nguru, vận vẹo chân ga, ở đầu máy trong tiếng nổ đi tới Thiết Sơn Trấn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đại tỷ

Trong sa mạc sinh tồn rất nhiều kịch độc sinh vật, tỷ như bò cạp, nhầy đánh rết, cát vàng phong các loại. Bởi vậy, xuyên qua vô tận biển cát nhất định phải mang theo các loại thuốc giải độc tề. Bằng không một nho nhỏ vết thương, sẽ muốn người lữ hành mệnh.

Thiết Tra mở ra đầu máy lái vào Thiết Sơn Trấn, chuẩn bị đi tới thủy tiên y chỗ khám bệnh mua một ít xuyên qua biển cát thuốc. Lúc này, mười mấy cái trên người mặc màu xanh lam vải bạt y công nhân làm vệ sinh xông tới, chặn đứng đường đi của hắn.

"Thiết. . . Thiết ca, mời ngài đi theo chúng ta một chuyến." Đi đầu công nhân làm vệ sinh có chút nói lắp nói đến.

Thiết Tra theo thói quen nheo mắt lại, mười mấy cái công nhân làm vệ sinh lập tức lui về phía sau một bước. Trên mặt bọn họ đều mang theo thấp thòm lo âu về mặt, đi đầu công nhân làm vệ sinh vội vã giơ hai tay lên, run giọng hô: "Thiết. . . Thiết ca, ta. . . Chúng ta không. . . Không có ác ý."

"Nói đi, chuyện gì?" Thiết Tra mặt không hề cảm xúc hỏi.

Đi đầu công nhân làm vệ sinh cuối cùng cũng coi như thở phào nhẹ nhõm. Hẳn rõ ràng nhất, khuôn mặt tươi cười đón lấy Thiết Tra mới là đáng sợ nhất, mặt không hề cảm xúc Thiết Tra bình thường sẽ không xằng bậy, có điều. . . Cũng chỉ là bình thường.

"Nghe nói. . . Ngày hôm nay. . . Ngày hôm nay. . . Nghe nói. . ." Đi đầu công nhân làm vệ sinh nói chuyện lắp ba lắp bắp, có chút logic hỗn loạn, "Ta là bảo hôm nay. . . Ta nghe nói hôm nay. . ."

"Hắc Hùng chết rồi, ta giết."

"Ta không nói là Thiết ca giết." Đi đầu công nhân làm vệ sinh cuống quýt vung vung tay.

"Chính là ta giết, làm sao?" Thiết Tra nhú mày, có vẻ hơi không kiên nhẫn.

"Là như vậy, đại tỷ đại muốn mời ngài quá khứ uống chén trà."

"Ta không đi, mau tránh ra!" Thiết Tra cảm thấy có chút đau đầu, Thiết Sơn Trán vị kia đại tỷ lớn, hẳn thật sự không muốn gặp.

"Thiết ca, nếu như ngài không đi, chúng ta mười mấy người này đều sẽ chết, đại tỷ đại tính khí ngài cũng không phải không biết. . ." Nói, đi đầu công nhân làm vệ sinh nhìn phía những người khác. Công nhân làm vệ sinh môn hiểu ý phụ họa lên, "Thiết ca, van cầu người!" "Trong nhà của chúng ta trên có lão, dưới có tiểu. . ." "Thiết ca, cho con đường sống đi."

"Cái kia. . . Các người liền đi chết đi." Thiết Tra nhếch miệng cười lên, đưa tay sờ về phía sau lưng.

Mười mấy cái công nhân làm vệ sinh bị hấn động tác này dọa lui vài bộ. Đi đầu công nhân làm vệ sinh thấy thế, vội vã che ở đầu máy trước, than ngả trên mặt đất lớn tiếng la lên: "Thiết ca, ngài liền giết ta đi, ta không sống."

"Lão Dịch, người đây là ý gì." Thiết Tra buông ra cầm lấy chuôi đao tay, nhìn phía đi đầu công nhân làm vệ sinh.

"Làm phiền ngài đi một chuyến đi."

"Dẫn đường." Thiết Tra bắt đầu dĩ nhiên nói đến.

Lão Dịch mặt mày hớn hờ bỏ lên, xấu xí trên mặt mũi miệng nhét chung một chỗ, xem ra tương đương hèn mọn. Hấn tiến lên giúp Thiết Tra xe đẩy, cúi đầu khom lưng nói, "Cảm tạ, cảm tạ Thiết ca."

Ở mười mấy cái công nhân làm vệ sinh trước sau ủng hộ dưới, Thiết Tra đi tới trấn đại giữa đường cái kia đông cao nhất, sang trọng nhất nhà trước. Chỉ thấy trước cửa mang theo một khối rất lớn chất gỗ nhãn hiệu, mặt trên có khắc Thiết Sơn Trán tự trị ủy viên hội vài chữ.

"Xem trọng ta xe, quát một mảnh tất, duy người là hỏi." Thiết Tra chỉ vào đầu máy, hướng về lão Dịch uy hiếp đến. Lão Dịch liền vội vàng gạt đầu, vỗ ngực bảo đảm, "Thiết ca yên tâm, coi như quát ta bị, cũng sẽ không quát đến Thiết ca xe."

Thiết Tra đẩy cửa đi vào, bên trong là hơn 300 mét vuông đại sảnh làm việc. Trên đất trải màu lam đậm thảm, rất nhiều bàn làm việc đặt tại dựa vào tường vị trí. Trong đại sảnh người đến người đi, đều đang bận rộn chuyện của chính mình. Thiết Tra nắm tóc, chà xát mặt, phi thường khó chịu đi lên thang lầu.

Lầu hai đi ra bày ra thảm đỏ, đi về ba gian văn phòng. Thiết Tra đi tới trung gian song phiến cổng vòm trước phòng làm việc. Hấn hít một hơi thật sâu, thân thể nghiêng về phía trước, hai tay đẩy cửa mà vào. Nhưng vào lúc này, môn bỗng nhiên chính mình mở ra! Thiết Tra hai tay đẩy không, không tự chủ được về phía trước đổ tới. Chỉ thấy một thân ảnh mở hai tay ra tiến lên đón, tuy rằng phản ứng của hấn rất nhanh, nhưng phía trên thế giới này còn có so với hấn phản ứng càng nhanh hơn người. Liền, hấn ngã vào một ấm áp mà lại tràn ngập co dãn trong ngực.

"Bảo bối, là cái gì phong đem người thổi qua đến rồi."

Bên tai truyền tới một trầm thấp, mang theo khăn khăn giọng nữ. Thiết Tra muốn tránh thoát, lại bị màu vàng nhạt hai tay chăm chú cô. Sức mạnh của đối phương rất lớn, hấn hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích, gò má chôn ở đầy đặn thịt bên trong, hầu như không thể hô hấp. Một con thon dài chân vòng qua thân thể của hấn, đem đẩy mở cửa câu trên.

"Bảo bối, nhìn thấy tỷ tỷ cao hứng sao?"

"Ừm. . . Ân. . ."

"Yêu ~ bảo bối cao hứng nói không ra lời."

"Ừm . . Ân . ." Ngay ở Thiết Tra cảm thấy sắp nghẹt thở thời điểm, đối phương bỗng nhiên buông lỏng tay ra. Hắn từng ngum từng ngum hô hấp lâu không gặp không khí, cảnh giác nhìn trước người đại tỷ đại. Nàng cao hơn hắn rõ ràng một cái đầu, trên người mặc màu xanh sẫm vài bông quân phục, chân đạp boots da cao. Vóc người lồi lõm có hứng thú, trước ngực núi non xếp lên, trường phình sắp chống đỡ rách quần áo. Chính là cái này hưng khí, vừa nảy suất chút nữa thì hần mệnh. Lên trên nữa xem, là một đôi dài nhỏ con mắt, đen thui con ngươi khoảng chừng (trái phải) trượt, hỗn hợp giao hoạt cùng xem thường. Thiết Tra mỗi lần nhìn thấy đôi mắt này, đều sẽ cảm thấy không tên khiếp đảm. Nàng có một con đen thui bên trong tóc ngắn, sơ thành bên trong phân kiểu tóc, gọn gàng nhanh chóng buông xuống bên mặt. Hai cái lỗ tai bán lộ ở trôi chảy trong tóc đen, có vẻ tinh thần chấn hưng.

"Gọi ta tới làm chi?" Thiết Tra thờ ra hơi, phiền muộn hỏi.

"Không có chuyện gì liên không thể tới nhìn tỷ tỷ sao?" Quân trang ngự tỷ cúi đầu lôi kéo góc áo, thân thể tả hữu uốn éo, như cái bị úy khuất bé gái, tội nghiệp nói, "Nhân gia có thể tưởng tượng người."

Nhìn nàng giả vờ giả vịt vẻ mặt, Thiết Tra cái trán gân xanh nổi lên, "Lina. . . Tỷ tỷ, chúng ta ngày hôm qua không phải mới từng gặp mặt sao?"

"Thật sao?" Lina ngẩng đầu lên, lộ làm ra một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ đáng vẻ, cặp kia óng ánh long lanh con mắt tựa hồ muốn nói tỷ tỷ đã quên .

"Sáng mai ta muốn đi sa thành, nếu như không có chuyện gì, ta còn muốn đi mua một ít đồ dự bị được phẩm." Thiết Tra thật lòng nói.

"Nếu đến rồi, bồi tỷ tỷ tán gẫu vài câu mà." Nói, Lina đi tới mặt bên tủ rượu lấy ra một bình dương tửu cùng hai cái chén rượu, "Đây là 150 năm Napoleon XO, có muốn thử một chút hay không?"

Bình rượu bên trong màu nâu nhạt dương tửu, ở cửa sổ thủy tinh lộ ra tia sáng dưới toả ra mê người ánh sáng lộng lẫy. Thiết Tra hiếu kỳ nhìn Lina đem dương tửu ngã vào hình bán cầu ái chân trong cốc thủy tinh, trong không khí tràn ngập mùi rượu thơm. Lina chỉ rót một chén rượu liền dừng lại. Nàng giống như nhớ lại chuyện gì, nhìn trần nhà nói, "Bảo bối, ta đã quên người còn chưa trưởng thành đây, người cũng không thể uống rượu, chỉ có thể. . . Bú sữa mẹ."

Ngày hôm nay ở tương đồng vấn đề trên bị trêu chọc hai lần, Thiết Tra có chút tức đến nổ phổi, trầm giọng nói rằng: "Ta đi rồi!"

"Yêu ~ tức rồi nha, bảo bối không khí a, tỷ tỷ sai rồi." Lina cười ngăn cản hắn.

"Không nên gọi ta bảo. . . Bảo cái gì, xin mời gọi ta Thiết Tra." "Không được, như vậy nhiều khách khí nha ~" "Vậy thì đổi một." "Tỷ tỷ kia nên xưng hô người như thế nào." "Ngoại trừ bảo cái gì." "Trái tim nhỏ ~ tiểu tình nhân ~ tiểu bánh bích quy ~ tiểu người yêu ~ tiểu. . ."

Thiết Tra chỉ cảm thấy đợi tiếp nữa liền muốn tức điên, lập tức xoay người rời đi. Chỉ thấy Lina thân thủ nhanh nhẹn vòng qua Thiết Tra, mở hai tay ra đương ở trước cửa.

"Người đến cùng muốn thế nào?" Thiết Tra nhú mày hỏi, đây là hắn sắp phát hỏa tiêu chí.

"Hanh ~ mua cái cô gái liền không muốn tỷ tỷ." Lina vẻ mặt dần dần trở nên lạnh lẽo lên, nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Ta muốn giết nàng!"

"Chuyện này. . ." Thiết Tra gãi đầu một cái, "Chính là cái hàng hóa, đưa đi sa thành đổi tiền qua mùa đông."

"Thật sự?" "Ừm." "Không cho phép lừa gạt tỷ tỷ." "Ừm." "Tỷ tỷ thật vẫn là nàng tốt." "Người."

"Người từng thử! !!" Lina cuồng bạo, trong đôi mắt như muốn phun ra lửa, "Ta nhất định phải giết nàng!"

"Không." "Vậy sao người so sánh! ?" "Hả?" "Người làm sao so sánh. . ."

Lina lời còn chưa dứt, miệng liền bị lấp kín. . .

Mấy chục giây sau, rồi môi. . .

Triền miên vừa hôn sau, Lina tâm tình tốt hơn nhiều, nàng nâng cốc chén đưa cho Thiết Tra, nhẹ giọng nói, "Trên đường cẩn thận một chút."

Thiết Tra gật gù. Đón lấy, Lina từ trong ngăn kéo lấy ra một bộ màu đen vài bông y phục cùng ủng đưa cho hắn, nói, "Bên trong phùng tính dai sợi, có nhất định phòng hộ năng lực, mặc vào lại tiến vào sa mạc."

"Lần này đi sa thành, cần cho người sao chút gì?" Thiết Tra tiếp nhận đồ vật hỏi.

"Một con đầu người." Lina vẻ mặt trở nên trở nên nghiêm túc, nàng ở trên bàn làm việc cầm lấy một tấm hình đưa cho Thiết Tra, "Có người ở sa thành nhìn thấy hắn, nếu như người có thể tìm tới, liền để hắn triệt để rõ ràng Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội pháp luật bất dung chấp lên!"

Thiết Tra liếc nhìn bức ảnh, là cái hình xăm đầu trọc trắng hán, sau đó hắn thật lòng trả lời: "Như người mong muốn."

"Còn có. . ." "Hả?" "Chớ bị tiểu yêu tinh mê hoặc." "Ừm." "Muốn nữ nhân liền đến tìm tỷ tỷ." "Ừm!" "Tỷ tỷ bộ ngực so với nàng đại." "Ừm. . ."

Trả lời một chuỗi vấn đề sau, Thiết Tra rút cục đi ra Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội. Lão Dịch đẩy đầu máy chào đón, "Thiết ca, đến sa thành hỗ trợ hơi món

đồ, ta cái kia bà nương muốn bình Katherine công ty mới ra chống nắng sương."

Thiết Tra cười lên đầu máy, ném câu tiếp theo: "Không rành." Lập tức nghênh ngang rời đi, phía sau truyền đến lão Dịch tuyệt vọng la lên, "Thiết ca! Cứu người một mạng còn hơn xây bảy cấp phù đồ a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Rít gào

Thiết Tra mở ra đầu máy đi tới Thiết Sơn Trần bắc môn. Rìa đường dựng thẳng một màu trắng hộp đèn, thượng bộ dán vào màu đỏ thập tự giá, dưới bộ viết thế thủy niên hoa, miếu miếu tiên y. Thiết Tra trực tiếp đem đầu máy mở trên người đi đường, đứng ở Thủy Tiên Y tiểu cửa phòng khám bệnh.

"Thủy Tiên Y!" Thiết Tra hướng về phía bên trong hét lên.

Chỉ chốc lát, một vị ăn mặc bạch đại quái người đàn ông trung niên đẩy cửa đi ra. Trên đầu hắn mang màu trắng không diêm mũ, trên mũi điều khiển chiều sâu kính mắt, làm cho người ta một loại rất nhả nhận cảm giác. Hắn nhìn thấy Thiết Tra sau có vẻ cao hứng vô cùng, "Thiết Tra, lần trước cùng ngươi nói sự, làm được thế nào rồi?"

"Ta khắp nơi hỏi, loại nhỏ hạt nhân lò nung là Ngân Thành khoa học kỹ thuật đỉnh cao, ngươi muốn linh kiện không dễ như vậy tìm, nghe nói là siêu cái gì hợp kim làm." Thiết Tra trả lời.

"Đúng, chủ yếu nhất bộ phận chính là siêu mật độ hợp kim, chỉ có loại kia kim loại có thể ở giảm bớt trọng lượng tình huống chịu đựng hạt nhân lò phản ứng năng lượng." Thủy Tiên Y hưng phấn nói đến.

"Ta sẽ tiếp tục hỏi thăm." Thiết Tra trả lời, tiếp theo hắn nói rõ ý đồ đến.

Thủy Tiên Y về phòng khám bệnh mang tới hòm thuốc, cũng nói rõ mỗi trùng thuốc tề số lượng cùng phương pháp sử dụng. Màu xanh lam thuốc dùng cho trung hoà bỏ cạp hỗn hợp độc tố, nhất định phải ở trùng độc sau ba loại phút bên trong tiến hành tiêm tĩnh mạch. Màu đỏ thuốc dùng cho trị liệu cát vàng phong gai độc, cần lập tức lấy ra miệng vết thương gai độc hậu tiến hành tiêm thịt. Màu tím thuốc dùng cho các loại độc trùng đốt, trực tiếp bôi lên ở trên vết thương là được.

Thủy Tiên Y đơn độc lấy ra một nhánh ước dài 10 cm kim loại đồng trạng vật, thận trọng giao cho Thiết Tra trong tay. "Đây là hợp thành xê-rô-ít thuốc kích thích, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, tuyệt đối không nên sử dụng."

Thiết Tra hai tay tiếp nhận, cẩn thận nhét vào ngực túi, tiếp theo móc ra hai đồng tiền vàng nhét trong tay Thủy Tiên Y, "Ta ngày mai đi sa thành, có hay không cần tiện thế đồ vật?"

Thủy Tiên Y để hắn chờ chút, về phòng khám bệnh viết tờ giấy cho hắn, lại sẽ hai cái kim tệ nhét trả lại hắn, "Đến sa thành, có hàng liền mua, không hàng thì thôi."

Thiết Tra nhìn mặt trên lít nha lít nhít thuốc tên gọi, cảm thấy da đầu tê dại, "Ta xem không hiểu a, nhân gia gạt ta làm sao bây giờ?"

"Ngươi đừng đi chợ đêm mua là được, ở sa thành phòng thị chính bên cạnh tiệm thuốc mua, nơi đó sẽ không lừa ngươi."

Thiết Tra thu cẩn thận tờ giấy, hướng về Thủy Tiên Y cáo biệt, sau đó vận chặt chân ga, động cơ vang lên trầm thấp nổ vang. Máy giây sau, đầu máy xông lên phố lớn, gào thét mà đi. . .

"Lên đường bình an." Thủy Tiên Y nhìn Thiết Tra đi xa bóng người, lâm bầm lâu bầu nói đến.

Cùng lúc đó, ở Thiết Tra trong cứ điểm, Lombard gia ba tiểu thư chính mọc ra hờn dỗi. Nàng ăn khó có thể nuốt xuống làm bánh mì, uống mang theo vị nặn thủy, cảm giác thật là thông khổ. Mặc dù so với mấy ngày trước đãi ngộ đã tốt hơn rất nhiều, có thể nàng vẫn là không hài lòng. Nàng chưa bao giờ có như vậy trải nghiệm, rằng cả ba ngày không có rửa ráy, toàn thân đều dính nhơm nhớp, quả thực hông bết. Trong lúc vô tình, nàng đã cho rằng thiếu niên có nghĩa vụ vì nàng chuẩn bị bữa cơm phong phú bữa tối lấp đầy bụng, còn muốn chứa đầy toàn bộ bồn tắm lớn thủy cho nàng rửa ráy. Liền, nàng ăn xong đồ vật sau liền ôm ý nghĩ như thế ở trong cứ điểm chung quanh tìm kiếm. Rất nhanh, nàng ở thùng đựng hàng dính chớp tìm tới một cái vòng tròn hình trụ inox lọ chứa, mở ra cái nắp vừa nhìn, bên trong chứa đầy nước.

"yeah~" Rose cao hứng kêu, cởi sạch quần áo khiêu tiến vào. "Rầm" một tiếng, thiếu nữ bạch đến chói mắt thân thể tiến vào nước mát bên trong, mỗi một

tắc đa thịt đều ở tham lam hấp thu lượng nước. Nàng cảm giác hạnh phúc nhanh muốn té xỉu, lưới biếng nằm ngoài inox lọ chứa biên giới, hương thụ trên người truyền đến lạnh lẽo thoải mái.

Mấy ngày qua bồn ba uể oải, giờ khắc này lại thoải mái ngâm thủy, nàng toàn thân thanh tĩnh lại, chậm rãi tiến vào mộng đẹp. . .

Trong mộng nàng trở lại mười sáu bảy Ngàn Thành trang viên, ở cái kia rộng rãi xa hoa trong đại sảnh, nàng nằm ở trắng nõn bồn tắm lớn bên trong. Thiếu niên bung hoa quả mâm quý trên mặt đất, khăn cầu nàng bổ sung một điểm vi-ta-min. Nàng duỗi ra thon dài trắng nõn chân, làm nổi lên thiếu niên cảm. .

Quá gần hai mươi phút, Thiết Tra mở ra đầu máy trở về. Hắn mới vừa đóng kín cửa, quay đầu liền nhìn thấy Rose nằm ngoài sức bên cạnh cái ao duyên ngu. Hắn nhất thời mắt choáng váng, đây chính là hắn ba tháng nước uống!

"Rose!" Thiết Tra tức giận đến gân xanh nổi lên, gầm to lên.

Thiếu nữ bị tiếng gào đánh thức, mắt buồn ngủ mông lung hướng về hắn vẫy tay, "Cô nàng, thay bồn tiểu thư nắm khăn tắm đến."

Thiết Tra bò lên trên thùng đựng hàng, từng bước một hướng sức cái ao đi đến. Bước chân nặng nề đạp ở thùng đựng hàng trên, phát sinh oành oành oành tiếng vang.

Rose nhìn càng ngày càng gần Thiết Tra, một hồi giật mình tỉnh lại, chợt lại trấn tĩnh lại, "Đến tiếp tý tý rửa ráy nha."

Thiết Tra sững sờ, không khỏi tự động dừng bước lại. Hay là bởi vì Lina mang đến cho hắn to lớn bóng tối, dẫn đến hắn đối với tý tý hai chữ có chút miễn cảm. Rose nhìn phản ứng của hắn, cười đến càng vui vẻ, một bên giới thủy đi ra, một bên trắng trợn không kiêng dè nói, "Mau tới mau tới ~ "

"Lăn ra đây!" Thiết Tra bỗng nhiên tỉnh lại, phần nộ hồng đến. Hắn rút ra tán đạn thương, răng rắc một tiếng mở ra song đồng lên nòng, gió thương nhắm vào thiếu nữ.

"Đến nha, hướng tý tý nơi này đánh." Rose không ury tí nào rướn cổ lên.

"Cẩn thận cướp cò!" Thiết Tra trầm giọng uy hiếp đến.

Rose cười hi hi nhìn hắn, "Người không trên viên đạn đây, ta ở sân huấn luyện dùng qua loại này kiểu cũ song đồng thương."

Thiết Tra nhất thời cả người cũng không tốt, tức đến nộ phổi tiến lên nắm lấy cánh tay nàng, đem nàng từ trong ao trừ nước thu đi ra. Sau đó đem Lina đưa quân phục của hắn tạp ở trên người nàng, ra lệnh: "Thay đổi y phục sau đó lăn xuống đi!"

Rose chậm rãi thay đổi y phục, trát thật quân dụng dây lưng. Quân phục nhỏ bé hơi lớn một điểm, cần cuốn lên ống quần cùng ống tay áo. Mặc quần áo từ tế sau, Rose nhìn thấy Thiết Tra quay lưng nàng nhìn phía nơi khác. Liền nàng nhón chân lên, rón ra rón rén đi tới. Đang lúc này, Thiết Tra xoay người một cái ôm lấy nàng, sau đó nhảy xuống thùng đựng hàng đưa nàng vút trên mặt đất.

"A! Đau quá!" Rose cái mông ngã ầm ầm trên mặt đất, xương cụt đánh vào một viên hòn đá nhỏ trên. Trong chớp mắt, đau đến nàng trầm đều không đứng lên nổi. Thiết Tra nhìn thấy ánh mắt của nàng bên trong lóe lệ quang, vội vã đem nàng ôm lấy đến. Đón lấy, hắn cúi đầu nhìn thấy trên đất hòn đá nhỏ, không nhịn được nở nụ cười. Rose dùng sức chuy bả vai hắn, "Thật là xấu!"

"Thủy là dùng để uống, người nhưng dùng để rửa ráy, sau đó ta uống gì?" Thiết Tra nghiêm túc hỏi.

"Uống tý tý nước tắm trường thân thể." Rose không có tim không có phổi trả lời. Thiết Tra làm dáng lại muốn đem nàng ném trên đất, nàng sợ đến vội vã ôm lấy cổ hắn, ghé vào lỗ tai hắn luôn mồm xin lỗi, "Xin lỗi, Rose sai rồi."

Thiết Tra bắt đắc dĩ thờ dài, đem nàng để xuống, thật lòng nói, "Chúng ta sáng sớm ngày mai liền đi tới vô tận biển cát, có một số việc trước hết cùng người nói rõ ràng." Rose ngoan ngoãn gật gù, Thiết Tra nói tiếp, "Tuy rằng người từng ở nơi đó hạ xuống cũng đợi một ngày, nhưng ta xác định người chỉ là ở vô tận biển cát biên giới, mà không phải nơi sâu xa."

Nói, Thiết Tra lấy ra một tờ địa đồ, ở tiểu trên bàn trải ra, hướng về Rose êm tai nói. . .

Vô tận biển cát, chính như tên của nàng như thế, vô cùng vô tận sa mạc thế giới. Nơi đó đầy rẫy vô số nguy hiểm, tử vong là tối bình thường có điều sự tình. Từ xưa tới nay, chỉ có tối cẩn thận, thông minh nhất, dũng cảm nhất người có thể một mình xuyên qua vô tận biển cát. Bất luận cái nào nhỏ bé sai lầm, đều có thể mang đi biển cát tử nhân sinh mệnh. Dài hơn hai mươi mét to lớn sao biển, lại như đến từ viễn cổ hồng hoang mãnh thú, ngủ đông ở thiên sa bên dưới, vô tình thôn phệ trong sa mạc hết thấy sinh mệnh. . .

"Ta không đi." Rose yếu ớt nhượng lên.

Thiết Tra gãi đầu một cái, cảm giác đã nói đầu, thay đổi một loại ngữ khí nói, "Ta mỗi ba tháng đi một chuyến, không có gì ghê gớm, chỉ cần người chịu nghe lời, ta có thể bảo đảm người an toàn."

"Có thể hay không đi vòng qua?"

"Xuyên qua vô tận biển cát đến sa thành chỉ cần ba ngày, đi vòng qua cần một tháng, trên đường còn muốn ở mấy chục trên tiểu trấn tiếp tế." Thiết Tra

mở ra tay nói, "Đối với ta mà nói, người so với sao biển càng đáng sợ."

"Nếu như gặp nguy hiểm, ngươi sẽ bảo vệ ta sao?" Rose nhìn kỹ hắn, trong tròng mắt ánh sao lóng lánh.

Thiết Tra theo thói quen quay mặt qua chỗ khác, "Sẽ, ngươi là một đồng sáng lên lấp lánh kim tệ, ta đương nhiên sẽ bảo vệ ngươi."

"Được rồi. . ." Rose buông xuống mi mắt, vẻ mặt ảm đạm đi vào thùng đựng hàng, yên lặng đóng cửa lại.

Thiết Tra nhìn đóng cửa lại lắc lắc đầu, bắt đầu thu dọn đồ đạc. Xuyên qua vô tận biển cát cần chắn bông, lều vải, dược phẩm, thủy, đồ ăn, vũ khí, đạn dược. Hắn từng kiện kiểm tra, đóng gói, chuyên chở, bất tri bất giác bận bịu đến đêm khuya.

Nguyệt quang tung trên đất, Thiết Tra dẫn gân cốt một cái, cuối cùng cũng coi như đem hết thảy đều chuẩn bị kỹ càng. Hắn tiện tay kéo qua một cái ghế nằm xuống, bận bịu cả ngày, thực sự hơi mệt chút, cũng không lâu lắm hắn liền phát sinh tiếng ngáy nhỏ nhẹ.

Lúc này, thùng đựng hàng cửa khe khẽ mở ra một cái khe. . .

Suốt đêm không nói chuyện.

Sáng sớm ngày thứ hai, Thiết Tra xa xôi chuyển tỉnh, phát hiện trên người nấp điều thâm. Một luồng ảm áp xông lên đầu, từ khi dưỡng phụ tạ thế sau, rất lâu không có ai thay hắn che lại chân (Thiết Tra theo thói quen đem Lina quên đi mất). Hắn vang lên thùng đựng hàng môn. Rose mặc chỉnh tề đi ra, mặt không hề cảm xúc nói, "Đi thôi."

Thiết Tra lấy ra Lão Ngưu cho súng lục của hắn cùng hai tráp đạn đưa tới, hỏi nàng: "Sẽ dùng sao?"

Rose tiếp nhận thương cùng viên đạn, thông thạo kiểm tra, trên đạn, kéo xuyên, phiền phức động tác làm liền một mạch.

"Có thể a." Thiết Tra than thở đến. Như vậy độ thành thạo, có thể không phải người bình thường có thể làm được.

Nàng khẽ hừ một tiếng, "Ngươi liền không sợ ta phản kháng sao?"

"Ta nói lại lần nữa, chúng ta hay là không phải bằng hữu, nhưng chúng ta chắc chắn sẽ không là kẻ địch." Thiết Tra nói đến.

"Ngươi là bọn buôn người, chúng ta không đội trời chung." Rose lại hừ một tiếng. Có súng ở trong tay, nàng sức lực đủ rất nhiều.

"Đây là công bằng giao dịch, ta dùng nguy hiểm đến tính mạng đổi lấy 1 mg lõi 2315, sau đó dùng nó thay đổi ngươi, tiếp theo lại liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng đưa ngươi đến sa thành, ngươi là có hay không nên dành cho thù lao tương ứng?"

"Thiết ~ đưa ta Hồi thứ 10 số bảy Ngân Thành, ta trả ngươi 10000 mg, không! 100000 mg!"

Thiết Tra nheo mắt lại, trầm giọng nói, "Vì lẽ đó ta sẽ không tin tưởng ngươi, vĩnh viễn không biết."

"Ngươi! Ngươi dựa vào cái gì không tin ta! Ngươi dựa vào cái gì!" Rose nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Ta đến tột cùng làm cái gì có lỗi với ngươi sự tình!?"

"Các ngươi người ở phía trên, xưa nay sẽ không có coi chúng ta là làm là người! Chưa từng có!" Thiết Tra rống lên trở lại.

Hắn nói tiếp, "Đúng đấy, ngươi có thể thuận miệng nói ra, cho ai cho ai 100000 mg lõi 2315. Không sai, đây là các ngươi quyền lợi. Các ngươi coi là rác rưởi đồ vật, bị chúng ta cho rằng bảo vật như thể tranh đoạt, thậm chí trả giá cái giá bằng cả mạng sống. Kết quả đây? Kết quả không có cái này các ngươi coi như rác rưởi đồ vật, ngươi đã sớm ở một cái nào đó kỹ viện bị vô số nam nhân điên cuồng chà đạp!"

Đối mặt thiếu niên rít gào, Rose · Lombard, nhanh nhẹn nhanh miệng Lombard gia ba tiểu thư, dĩ nhiên không có gì để nói.

Này không phải hắn không phải tin tưởng nàng, mà là hắn không tin hết thảy người ở phía trên.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Mâu thuẫn

Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội hai tầng trong hành lang lặng lẽ, chỉ có ánh đèn lờ mờ chiếu vào màu đỏ thẫm trên, có chút âm trầm cảm giác. Lúc này, đi ra phần cuối song phiến trong cửa gỗ truyền ra oánh một tiếng vang trầm thấp.

Trong phòng, một tên trên người mặc màu xám âu phục người đàn ông trung niên dùng sức vỗ bàn làm việc. Hắn ở trong kẽ răng mạnh mẽ bỏ ra hai chữ: "Con hoang!"

"Đại ca, chúng ta nên làm gì?" Câu hỏi chính là một tên đen gầy người trẻ tuổi. Hắn chấp tay sau lưng trạm ở người đàn ông trung niên bên cạnh người, mọc ra đôi mắt nhỏ, cằm rất nhọn, quần áo già già.

"Giết hắn!" Người đàn ông trung niên cắn răng nói đến.

"Đại tỷ đại nãi đó nên làm sao bàn giao?" Người trẻ tuổi nhắc nhở đến.

Người đàn ông trung niên cúi đầu nghĩ đến một hồi, trầm giọng nói, "Hắn thực sự quá không coi ai ra gì, một hồi liền giết chúng ta bốn người người, còn hồng rồi Thiết Sơn Trần quy củ. Người phụ nữ kia không thể là thiên giúp hắn mà hồng rồi chính mình định ra quy củ. Lại nói, nếu như hắn có thể như vậy trắng trợn không kiêng dè giết Đào Nha sẽ người, sau đó chúng ta ở Thiết Sơn Trần còn làm sao đặt chân?"

"Đại ca, ý của ngươi là trực tiếp giết chết?"

Người đàn ông trung niên do dự một hồi, nói, "Trước tiên nắm lên đến, xem người phụ nữ kia phản ứng lại nói."

"Ngày hôm qua có người nhìn thấy hắn ở Thủy Tiên Y nơi đó cầm chút dược phẩm, phòng chừng hắn ngày hôm nay muốn đi vô tận biển cát. Trước khi đi, hắn nhất định sẽ trước tiên tới đây cùng đại tỷ đại cáo biệt." Người trẻ tuổi hí mắt nhỏ, cái kia trong tròng mắt lộ ra một luồng hung tàn kính, "Ta đã phái người nhìn chăm chăm cửa nam, chúng ta lại sắp xếp những người này tay mai phục tại chung quanh đây, chỉ cần hắn lại đây liền lập tức vây quanh hắn."

"Được!" Người đàn ông trung niên dùng sức nện cho một hồi bàn làm việc. Tiếp đó, người trẻ tuổi lấy ra ống nói điện thoại bắt đầu sắp xếp sự tình. . .

Sau một giờ, ông nói điện thoại bên trong bỗng nhiên truyền ra âm ỹ âm thanh: "Hắn đến rồi!"

Người trẻ tuổi cùng người đàn ông trung niên liếc mắt nhìn nhau, bước nhanh đi tới Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội cửa. Xa xa truyền đến động cơ tiếng nổ vang rền, người trẻ tuổi giương mắt nhìn lên, chỉ thấy một vị thiếu niên mặc áo đen mờ ra đầu máy lái tới, sau xe còn mang theo một tên trên người mặc sẫm màu vài bạt quân phục thiếu nữ. Mà đầu máy hai bên mang theo màu xanh sẫm vài bạt túi, bên trong chứa đến phình, nhìn dáng dấp bọn họ là muốn đi xa nhà.

Đầu máy do xa đến gần lái tới, thiếu niên ánh mắt lại như trong sa mạc kèn kèn giống như sắc bén, ở người đàn ông trung niên cùng người trẻ tuổi trên mặt hơi đảo qua một chút. Trong nháy mắt đó, bọn họ chỉ cảm thấy thấu xương cảm giác mất mẻ. Người trẻ tuổi cắn răng một cái, mở ra ống nói điện thoại trầm giọng ra lệnh: "Tiến lên!"

Vừa dứt lời, bốn phương tám hướng trong hẻm nhỏ tuôn ra hơn trăm tên cầm trường thương đoản pháo, lưỡi búa dao bầu trắng hán. Bọn họ tranh nhau chen lấn vây quanh, trong nháy mắt liền nhồi vào toàn bộ phố lớn, bên trong ba tầng ở ngoài ba tầng đem đầu máy bao quanh vây nhốt. Thiếu niên chậm rãi dừng xe, hí mắt nhìn chung quanh một vòng. Mà sau xe thiếu nữ thì lại cúi đầu, lẳng lặng tựa ở thiếu niên sau lưng.

"Thiết Tra! Ngươi hồng rồi Thiết Sơn Trần quy củ, đi theo ta một chuyến đi." Người đàn ông trung niên lấy dừng khí, trầm giọng uống đến.

Thiếu niên không nói một lời, liền nhìn như vậy người đàn ông trung niên, hoàn toàn không có xuống xe ý tứ.

"Thiết Tra, Đào Nha ca đang nói với ngươi đây!" Người trẻ tuổi tiến lên phụ họa.

Thiếu niên vẫn không nói một lời, nhìn chòng chọc vào được gọi là Đào Nha người đàn ông trung niên. Hắn cả người toả ra khí tức nguy hiểm, cho dù ở tầng tầng vây nhốt dưới, vẫn cứ như một con lúc nào cũng có thể sẽ nổi lên hung thú. Vây quanh hắn các tráng hán mặt lộ vẻ sợ hãi, nhắm vào hắn nòng súng đều đang run rẩy.

Mắt thấy xung đột liền muốn động một cái liền bùng nổ, Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội môn bỗng nhiên mở ra! Một thân nhung trang Lina đi ra, trên mặt nàng như kết liễu một tầng sương lạnh, độc ác ánh mắt quét về phía mọi người. Hề là bị nàng nhìn chăm chăm người, cảm giác lại như bị rắn độc cắn một cái.

"Các ngươi đang làm gì?" Ngự khí của nàng lạnh băng mà nghiêm túc, mang theo không thể kháng cự tích uy.

"Đại tỷ lớn, hắn hồng rồi Thiết Sơn Trần quy củ tới trước được trước, còn giết ba người chúng ta huynh đệ, ngài nói làm sao bây giờ? Ta nên làm sao hướng về các huynh đệ bàn giao?" Đào Nha lễ thắng khí hùng nói, ánh mắt không tự chủ được chuyển qua Lina bộ ngực đầy đặn. Trong lòng hắn oán hận nghĩ, sẽ có một ngày, chắc chắn này tiểu kỹ nữ tạp mạnh mẽ đặt ở dưới thân điên cuồng chà đạp, làm cho nàng muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể!

Lina hai tay ôm ngực suy nghĩ một chút. Lúc này, trước ngực nàng đầy đặn chen ở một đoàn, người xem miệng lưỡi khô ráo. . .

Một lát sau, nàng dùng hơi hơi hòa hoãn một điểm ngữ khí nói, "Đào Nha, ngươi lần trước đưa ra sự tình ta có thể đáp ứng, trước tiên thả bọn họ đi đi."

Đạo Nha nghe nàng nói như vậy, nhất thời mặt mày hớn hờ, xoa xoa tay nói, "Được! Được được được!" Khẩn đón lấy, một bên người trẻ tuổi hiểu ý phát phát tay. Các tráng hán chậm rãi lùi về sau, nhường ra một con đường đến.

Thiết Tra dùng sức uốn một cái chân ga, đầu máy xông về phía trước, rất nhanh sẽ biến mất ở trong tầm mắt của mọi người. Đoàn người dần dần tản đi, Đạo Nha cười đầy ra Tự Trị Hội môn, xin mời Lina đi đầu. Hai người một trước một sau đi vào Tự Trị Hội làm việc phòng khách. Đạo Nha theo sát sau lưng Lina, nhắc nhở: "Đại tỷ đại nói chuyện có thể có thể coi là thoải."

"Ừm." Lina lông mày khẽ nhú, thuận miệng đáp một tiếng.

Cùng lúc đó, ở tại bọn hán cách đó không xa, Thiết Tra dùng lại đầu máy, quay đầu nói với Rose, "Ở chỗ này chờ một hồi, ta lập tức trở về."

Rose dùng sức ôm Thiết Tra không muốn xuống xe, reo lên, "Ta không muốn xuống xe, ta muốn theo người."

"Được, ngồi vững vàng!" Nói xong, Thiết Tra bỗng nhiên quay đầu xe, vặn chặt chân ga hướng về Thiết Sơn Trấn Tự Trị Hội phóng đi. Đầu máy tốc độ càng lúc càng nhanh, trên đường vật cấp tốc rút lui. Khoảng cách Tự Trị Hội còn thừa lại hơn ba trăm mét thời điểm, hán dùng sức ấn xuống nút màu đỏ.

[Hồng Sắc Tuệ Tinh, phun ra hình thức đã khởi động, hiện nay sung năng 99%]

Nương theo hợp thành máy móc thanh vang lên, đầu máy hai bên phun ra một luồng mạnh mẽ khí lưu. Lấy đầu máy làm trung tâm, từng vòng tro bụi chi tiết hướng ra phía ngoài tản ra. Sáu cái khí nang phun ra cường áp suất không khí, trong nháy mắt đem đầu máy tốc độ tăng lên tới cực hạn. Tốc độ xe biểu kim chỉ nam kịch liệt đung đưa, 390km/h, 410km/h, 430km/h. . .

Đầu máy ở trên đường cái cấp tốc chạy, cuốn lên đầy trời cát bụi xông thẳng Thiết Sơn Trấn Tự Trị Hội.

"Ong ong ong! Ong ong ong!" To lớn tạp âm truyền đến, trên đường người đi đường tránh không kịp, cuống quýt hướng về ven đường đánh gục.

Ba cự ly trăm mét thoáng qua mà tới, Thiết Tra không giảm chút nào tốc, thẳng tắp va về phía Thiết Sơn Trấn Tự Trị Hội nhà lầu! Chi lát nữa là phải đánh vào trên tường hóa thành một đồng thịt nát, hán bỗng nhiên giơ lên đầu xe. Ở sáu cái phun khí nang thúc đẩy dưới, đầu máy nhấc lên khỏi mặt đất, hóa thành một đạo lưu tinh va về phía một tầng cửa sổ.

"Oành" một tiếng vang thật lớn, Thiết Tra liền người mang xe va tiến vào Tự Trị Hội phòng khách. Một giây sau, to lớn sức gió quyền tịch toàn bộ phòng khách, các loại trang giấy bay múa đầy trời. Ở mảnh này mảnh bay tán loạn bên trong, Thiết Tra ánh mắt lợi hại khóa chặt trốn hướng về lầu hai Đạo Nha, vặn chặt chân ga trực đuổi theo.

Đầu máy ở trong đại sảnh đầu đá lung tung, cũ kỹ thảm sẫm lớp bị xé thành tứ tán sợi bông. Trong phút chốc, Thiết Tra mở ra đầu máy xông thẳng lên cầu thang, đụng phải hợp bản cầu thang vụn gỗ tung toé. Lúc này, đứng trên thang lầu Lina nhìn thê tới hung hăng Thiết Tra, vội vã hướng về bên cạnh dựa vào, cũng nghiêng người nhường ra đường nổi.

Cùng lúc đó, trên lầu Đạo Nha liên tục lăn lộn, liều mạng chạy hướng về phòng làm việc của mình. Thời khắc này, hán triệt để hối hận rồi, hay là hán ngồi ở vị trí này thời gian quá dài, cho tới hán quên rồi Thiết gia phụ tử diên cuồng cùng chấp nhất. Hán sai lầm cho rằng, có ngày hôm nay nhân thủ cùng địa vị, Thiết Tra liền không dám đụng vào hán. Kỳ thực hán to lớn nhất sai lầm là không nghĩ rõ ràng một chuyện, làm sao có thể hi vọng người diên sẽ lý trí suy nghĩ vấn đề đây?

Phía sau truyền đến nổ vang lại như đòi mạng tiếng chuông, Đạo Nha lão đảo bỏ tiến vào văn phòng, dùng sức đóng cửa lại. Khẩn đón lấy, hán tay run run từ trong ngăn kéo lấy ra súng lục, dụng hết toàn lực kéo mở an toàn xuyên, trong lòng run sợ trốn đang làm việc trác mặt sau liếc cửa.

Thiết Tra vọt vào hai tầng quá đạo thời điểm, vừa vặn nhìn thấy Đạo Nha đóng lại cửa phòng làm việc. Hán ninh ninh chân ga, đầu máy phát sinh "Ong ong! Ong ong!" rít gào. Một giây sau, đầu máy ở sẫm lớp xe chói tai tiếng ma sát bên trong như một chi tên rời cung mãnh lao ra. Thiết Tra lần thứ hai giơ lên đầu xe, quyết chí tiến lên va về phía văn phòng cửa lớn. Chỉ nghe một tiếng nứt vang, song phiến hình vòm cửa gỗ trực tiếp bị đánh bay. Đầu máy thể đi không giám, xông thẳng Đạo Nha mặt mà đi.

Giờ khắc này Đạo Nha sợ hãi vạn phần, quay về xông tới đầu máy liều mạng xạ kích. Hán chỉ kịp nổ hai phát súng, liền bị Hồng Sắc Tuệ Tinh trước mặt va vào! Hán phun huyết bay ngược ra ngoài, thân thể đánh vào trên tường lại gầy trở về.

Thiết Tra vặn chặt chân ga, từ trên người Đạo Nha ép quá khứ. Sau đó hán sát trụ xe nhảy xuống, thu lên ngã trên mặt đất Đạo Nha ném ở trên bàn làm việc. Đạo Nha đã bị đầu máy đụng gãy không biết bao nhiêu cái xương, toàn thân lại như bùn nhão như thể mềm mại, chỉ có ra khí không có tiến vào khí. Thiết Tra rút ra trên lưng trực dao bầu, hai tay nắm chặt chuôi dao, quay về trên bàn làm việc người một đao chém xuống!

Ngồi ở đầu máy trên Rose cuống quýt dùng tay che mắt, tình cảnh này thực sự khủng bố. Nàng chỉ cảm thấy âm áp máu tươi tiên ở trên tay, trên người. .

Ở mấy giây trước, Thiết Tra mở ra đầu máy xông lên hai tầng sau, mắt nhỏ người trẻ tuổi mang theo mười mấy tên tráng hán xông vào làm việc phòng khách. Hán nhìn thấy trong đại sảnh khắp nơi bữa bọn, đang chuẩn bị xông lên hai tầng cứu người, lại bị một thanh âm ngăn cản.

"Hắc Nha, chán sống sao?"

Chủ nhân của thanh âm là Thiết Sơn Trấn thanh thứ nhất ghé gập. Nàng dùng nàng cái kia đặc hữu, trầm thấp, mang theo khàn khàn thanh tuyến, nhàn nhạt nói ra câu nói này. Đây hơi hột sáu cái tự, lại như một cái bữa tạ đánh vào Hắc Nha trong lòng, để hán mạnh mẽ dừng bước.

"Đại tỷ lớn, đại ca hân. . ." Hắc Nha run giọng nói.

"Đạo Nha sẽ cải danh Hắc Nha biết, không tốt sao?" Lina nhàn nhạt hỏi.

Hắc Nha nghe thấy câu nói này, nhất thời toàn thân như bị sét đánh. Hắc cương trực quay đầu, ánh mắt quét về phía phía sau mười mấy tên tráng hán. Lúc này, đỉnh đầu vang lên cửa gỗ vỡ tan thành, người ở chỗ này đều là giết mình trong lòng. Hắc bị này một tiếng nứt vang giết mình tỉnh lại, lập tức hướng về Lina đàn dưới gối quý, tay phải sờ sờ ngực lớn tiếng tuyên thệ: "Ta Hắc Nha ngay hôm đó lên, tuyên thệ trung thành với Lina · vụ có thể Lise!"

Ở đây mười mấy tên tráng hán hai mặt nhìn nhau, lục tục hướng về đại tỷ đại một chân quỳ xuống, tuyên thệ công hiến cho.

Mấy giây sau, trên lầu truyền đến bước chân nặng nề thanh.

Ở đây tất cả mọi người đều nín thở, trong đại sảnh yên tĩnh chỉ còn dư lại đỉnh đầu âm thanh. Cũng không lâu lắm, bọn họ nhìn thấy cả người đầm máu Thiết Tra xuất hiện ở trên lầu. Chỉ thấy hân một cái tay kéo trực dao bầu, một cái tay khác kéo Đạo Nha nửa người trên, từng bước từng bước đi xuống thang lầu. Ánh mắt của hân lại như trong vực sâu ác ma, kéo một đường máu tươi cùng nội tạng đi đến giữa đại sảnh. Ngay ở đây mặt của mọi người, đem Đạo Nha đầu lâu đập thành xương vỡ thịt rữa.

"Còn có ai?" Thiết Tra nhàn nhạt hỏi. Hân nhìn chung quanh phòng khách một vòng, ánh mắt đến mức, không người dám với cùng hân đối diện. Tất cả mọi người lần thứ hai nhớ lại cái kia điên lão đầu, nhớ lại hân điên cuồng cùng chấp nhất, nhớ lại hân còn có cái giống như hân điên cuồng mà chấp nhất con nuôi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Trò khôi hài

Chương 7: Trò khôi hài

Tự Trị Hội làm việc người trong đại sảnh quần từ từ tản đi, lưu lại người nên thu dọn đồ đạc thu dọn đồ đạc, nên làm sự tiếp tục làm việc. . .

"Tỷ tỷ, ta là lo lắng người bị Đạo Nha chiếm tiện nghi." Thiết Tra lúng túng gãi đầu, hướng về đại tỷ giải thích. Máy phút trước còn oai phong lẫm liệt hân, bị Lina kéo vào văn phòng sau liền lập tức thay đổi cái dáng dấp.

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó ta mới như thế kích động." Thiết Tra cẩn thận từng li từng tí một trả lời.

"Liên. . ."

"Liên ta thanh đạo nha giết, tỷ tỷ liên an toàn."

Rose đứng ở một bên, không nhìn được hé miệng cười trộm. Nàng không nghĩ tới người xấu xa như vậy lại có khắc tinh, càng không nghĩ tới những kia "Sau đó" cùng "Liên" câu hỏi, là ở đây học được.

"Đạo Nha có thể chiếm tỷ tỷ tiện nghi gì? Tỷ tỷ có thể có nguy hiểm gì? Liên người đều đánh không lại người, còn có thể uy hiếp đến tỷ tỷ sao?" Lina hùng hổ dọa người đưa ra một chuỗi vấn đề.

"Vậy người đáp ứng hân điều kiện gì?" Thiết Tra hỏi ngược lại đến.

"Hân muốn chiếm đoạt lão nhai hai nhà kỹ viện, cần thu được sự đồng ý của ta, lại không phải đại sự gì." Lina nhìn gần Thiết Tra, dài nhò trong đôi mắt như muốn phun ra lửa, "Người xem người nào động đến! Đem nơi này làm cho hồng бет! Người khi này Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội là nhà người hậu hoa viên, vẫn là hậu cung. . ."

"Ta bị thương. . ." Thiết Tra không hề có điềm báo trước co quắp ngã trên mặt đất, vẻ mặt có vẻ hết sức thống khổ.

Lina biến sắc mặt, vội vã ngồi xổm xuống kiểm tra. Chỉ thấy Thiết Tra vai trái nơi có cái lỗ đạn, còn đang hướng ra bên ngoài thẩm huyết.

Rose cũng tập hợp sang đây xem, Lina đưa tay chống đỡ nàng, nói, "Tiểu yêu tinh đi sang một bên, đều là nguoi hại."

"Hắn là vì bảo vệ nguoi mới bị thương." Rose không cam lòng yếu thế đội lên trở lại.

"Yêu ~ tiểu yêu tinh này miệng còn rất lợi hại."

"Nguoi mới là tiểu yêu tinh, cả nhà các nguoi đều là tiểu yêu tinh."

Lina nheo mắt lại, trong tròng mắt điện quang bắn ra bốn phía. Rose không uly kỳ tí nào đón nhận ánh mắt của nàng, hai người liền như vậy đối diện. . .

Quá một hồi lâu. . .

"Ta còn đang chảy máu. . ." Thiết Tra không nhận được xen mồm.

Lina phục hồi tinh thần lại, mở ra Thiết Tra quần áo kiểm tra vết thương, phát hiện viên đạn chỉ là bắn thủng nơi bả vai y vật, sát da dễ quá khứ, chỉ có một khối nhỏ trầy da.

"Liên sụt điểm bì." Rose liếc mắt nhìn.

"Bảo bối ~" Lina đau lòng gọi vào. Nàng đập lên miều bộ mạng tới hòm thuốc, bắt đầu thay Thiết Tra cầm máu băng bó, "Nguoi bị thương nặng như vậy, tiểu yêu tinh còn nói nguoi chỉ là sụt điểm bì, thật không lương tâm."

"Nguoi. . . Nguoi là Đại Yêu tinh!" Rose phản kích đến.

Lina nhếch miệng lên một tia độ cong, hướng Rose ưỡn ngực, nhìn nàng cái kia phát dục chưa hoàn toàn bộ ngực nói, "Đúng rồi, tỷ tỷ chính là Đại Yêu tinh, làm sao? Tiểu yêu tinh!"

Rose mặt đỏ lên, sốt ruột đến có chút cà lăm, "Nguoi. . . Nguoi. . . Nguoi thật. . . Thật không biết xấu hổ."

"Tiểu. . . Tiểu. . . Tiểu yêu tinh." Lina học Rose giọng điệu nói đến.

"Ồn ào quá!" Thiết Tra thiếu kiên nhẫn hồng đến.

"Yêu ~ bảo bối tức rồi, đều là tiểu yêu tinh hại." "Hắn là giận nguoi, lại không phải giận ta." "Rõ ràng nhà ta bảo bối là giận nguoi." "Nguoi nói chuyện không logic, hắn là ở nguoi nói xong sau nổi nóng." "Liên bởi vì nguoi nói hắn chỉ là sụt điểm bì, vì lẽ đó hắn mới nổi nóng." "Ta sẽ không trách cứ nguoi, bởi vì nguoi dinh dưỡng đều bị bộ ngực hấp thu, đầu không có chất dinh dưỡng vì lẽ đó thông minh hạ thấp." "Nữ nhân trí tuệ chính là muốn đem phần lớn dinh dưỡng phân phối đến bộ ngực, nguoi làm sao dẫn đến liền thường thức cũng không hiểu."

Hai người nguoi một lời ta một lời đối chọi gay gắt, Thiết Tra kẹp ở giữa nhắm mắt dưỡng thần, bất thiên bất ý duy trì trung lập thái độ.

"A di, làn da của nguoi thật hắc a." Rose tách ra thế yếu đề tài, ngược lại công kích Lina tuổi tác cùng màu vàng nhạt da dễ. Nàng vừa nói chuyện một bên mở ra cổ áo, lộ ra cái cổ trở xuống trắng mịn da dễ, "Ồ gặp phải a di trước, ta còn không biết mình nguyên lai là như thế bạch."

"Bé gái, này đại là biểu khỏe mạnh màu vàng nhạt, nguoi xem nguoi bạch đến như một con mèo ốm." Lina một bên phản kích, một bên nhấc lên áo vật áo, lộ ra màu vàng nhạt bụng. Nàng bí danh tuyến có thể thấy rõ ràng, cơ bụng đường nét phi thường ưu mỹ. Khiêu gọi cái rốn giấu ở phúc bạch tuyến bên trong, theo nàng hô hấp hơi đóng mở. "Nhà ta bảo bối thích nhất loại này màu da."

"Có thích hay không không phải nguoi định đoạt." "Yêu ~ lẽ nào nguoi định đoạt?" "Coi như không phải ta quyết định, cũng sẽ không là nguoi định đoạt."

Rất nhanh, ngọn lửa chiến tranh kéo dài đến trung lập giả trên người. . .

"Ca ca ~ nguoi yêu thích hắc như than vẫn là bạch như tuyết." "Bảo bối ~ nguoi yêu thích khỏe mạnh màu vàng nhạt vẫn là có vẻ bệnh trắng xám? Nguoi yêu thích bình thường nhỏ bé vẫn là đặc biệt khéo léo." "Ca ca ~ nguoi yêu thích nguoi bình thường nhỏ bé vẫn là quái vật nhỏ bé."

"Ồ đây chờ ta." Thiết Tra một bên nói với Rose, một bên đem Lina kéo đến bên trong góc, thấp giọng nói, "Ta muốn dẫn nàng đi sa thành bán đi, tỷ tỷ chớ cùng nàng bình thường tính toán. Hai người các nguoi lại sáo xuống, một hồi trời tối liền không có cách nào đi rồi."

"Vậy nguoi yêu thích một loại nào?" Lina ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng hỏi đến.

"Ngài." Thiết Tra trả lời xong, Lina thỏa mãn thả hắn đi. Đón lấy, Thiết Tra lôi kéo Rose bước nhanh đi ra văn phòng, Rose ra ngoài trước trả về đầu le lưỡi một cái. Đi ở quá đạo thời điểm, Rose ôm cánh tay hắn hỏi, "Nguoi yêu thích một loại nào?"

Thiết Tra lạnh rên một tiếng, "Đều không thích."

"Bại hoại!" Rose mạnh mẽ đập hắn một hồi.

Hai người đi vào Đào Nha văn phòng, Rose vội vã che mắt. Đào Nha thân thể cùng bàn làm việc bị một đao chém thành hai đoạn, nửa người trên bị Thiết Tra kéo dài tới dưới lầu đi tới, nửa người dưới thể còn nằm trên đất. Thiết Tra cười lên đầu máy, Rose linh xảo leo lên hán phía sau lưng, chăm chú ôm hán.

"Nắm chặt!" Thiết Tra vừa dứt lời, đầu máy liền vọt ra ngoài, ở quá đạo, cầu thang, trong đại sảnh đầu đá lung tung. Mới vừa thu thập xong làm việc phòng khách, chỉ trong nháy mắt lại trở nên lung ta lung tung. Công nhân viên giận mà không dám nói gì, dù sao Thiết Tra dư uy vẫn còn, ai cũng không muốn trở thành cái kia nửa đoạn, còn bị đập thành thịt nát thi thể.

Lina đứng bên tường, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn Thiết Tra biến mất ở trong tầm mắt, sâu sắc hô thở ra một hơi. Đào Nha ở Thiết Sơn Trần Phó chủ tịch vị trí làm được quá lâu, bị lợi ích làm mê muội hán đã quên đi rồi chính mình chính xác vị trí. Ngay ở mấy ngày trước, hán dĩ nhiên đưa ra muốn Lina làm bạn gái của hán. Hán cho rằng Lina vẫn độc thân, nếu không có cân nhắc đối tượng, sao không cân nhắc gả cho hán, bọn họ có thể đồng tâm hiệp lực cộng đồng kinh doanh Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội.

Đối mặt như vậy vô lễ, thậm chí là vô liêm sỉ yêu cầu, Lina hận không thể tại chỗ đem hán đánh chết. Nhưng là thân là Tự Trị Hội chủ tịch nàng mạo muội ra tay, hào không có lý do trực tiếp giết chết Phó chủ tịch Đào Nha, nhất định sẽ gây nên phía dưới người bất mãn. Bởi vậy nàng chỉ có thể tạm thời nhẫn nhịn, tìm kiếm cơ hội thích hợp ra tay. Ngày hôm nay Đào Nha chủ động sinh sự, lại ở trước mặt mọi người trắng trợn không kiêng dè nhìn kỹ nàng bộ ngực. Nàng đã không thể nhịn được nữa, người như vậy nhất định phải chết! Khi nàng còn đang do dự làm sao hợp lý giết chết Đào Nha thời điểm, Thiết Tra liền trực tiếp xông trở về thay nàng giải quyết phiền phức. Có điều, này vẹn vẹn là một khúc nhạc dạo ngắn mà thôi, còn có phiền toái lớn hơn nữa đang đợi nàng. Nàng đã 20 tuổi, vu có thể Lise gia tộc chẳng mấy chốc sẽ đem nàng gả cho người kia, làm vì là trong gia tộc hợp tác ràng buộc.

Nghĩ tới đây, chương quản Thiết Sơn Trần đại tỷ đại không tự chủ được thờ dài, xa xôi nỉ non: "Thân ái tiểu Thiết Tra, nhanh lên một chút lớn lên, nhanh lên một chút trở thành đại thụ che trời, Lina thời gian không hơn nhiều. . ."

Hơn mười phút sau, một chiếc đầu máy lái vào đi về vô tận biển cát đường cái, một đường hướng bắc đi vội vã. Cũ kỹ trên đường không có người ở, gương mặt nhìn lên mệnh mệnh một mảnh. Nóng bức Thái Dương chiếu vào bất đầu sa hóa trên đất, trời cùng đất chỗ giao giới bốc hơi trong suốt nhiệt khí, phương xa cảnh vật có chút mơ hồ không rõ vận vẹo. Khô vàng cỏ dại lác đăc sinh trưởng ở công hai bên đường, kịp thời xe gào thét mà qua thời điểm, cuốn lên chúng nó khô bại thảo điệp theo gió mà đi. . .

Thiết Tra lái xe đầu máy ở trên đường cực tốc đi tới, phá vào mặt gió to cho nóng bức buổi trưa mang đến một chút hơi lạnh. Rose hai tay chống đỡ ngồi phía sau ngồi thẳng lên, chỉ thấy nàng màu bạc tóc quấn ở trong gió bay lượn.

"Yêu a ~"

Nàng vui vẻ kêu to, say sưa thoải mái trong gió. Nhìn cái kia mệnh mệnh vô bờ vùng quê, nàng quét qua rồi nhà mù mịt, tâm tình trở nên khoan khoái lên. Thiết Tra mang bảo cát kính bán nằm ngoài đầu máy trên, hết sức chăm chú nhìn phía trước. Rose dùng sức ôm hán, hưng phấn hô to: "Nhanh lên một chút ~ mau hơn chút nữa, ta muốn bay lên đến."

"Nắm chặt!" Vừa dứt lời, Thiết Tra ấn xuống trên tay cầm nút màu đỏ.

[Hồng Sắc Tuệ Tinh, phun ra hình thức đã khởi động, hiện nay sung năng 76%]

Sáu cái phun khí nang đồng thời khởi động, cao áp không khí xì ra!

"Ong ong ong! Ong ong ong!" Đầu máy ở động lực tăng cường dưới, tốc độ tăng lên tới cực hạn, hóa thành lưu tinh xông về phía trước. . .

[sung năng tiêu hao, 75%. . . Nhỏ. . . 70%. . . Nhỏ. . . 65%. . . Nhỏ. . . 60%. . . Nhỏ. . . 55%. . . Nhỏ. . .]

[cảnh cáo, sung năng thấp đến 50%]

Thiết Tra nghe được cảnh cáo thanh sau, đóng phun khí nang, tốc độ xe chậm rãi giảm xuống.

"A ~ làm sao? Ta còn muốn." Rose cầm lấy Thiết Tra vai gọi vào.

"Sung năng quá thấp, muốn chờ chút năng lượng khẩn cấp."

"Người xe thức ăn ngon." Rose thất vọng nói đến.

"Linh kiện đều là cự, có thể có như vậy tính năng đã rất tốt."

"Nhà ta có lượng Halley số năm. . ."

"Toàn khí lốt thức, hai mươi phun khí nang, từ đứng sau hỏa tiễn thức nhiên dầu thôi tiến khí, hai ngàn mã lực vectơ động cơ, là cái kia sao?" Thiết Tra thần phục đến.

"Thật giống là, ta không hiểu lắm, liền lái qua mấy lần."

"Người nghe nói qua loại nhỏ hạt nhân lò nung sao?" Thiết Tra thuận miệng hỏi.

"Ừm . . Nghe nói qua một điểm, thật giống là dùng ở cái tạo trên thân thể người, có người nói rót đầy một lần Urani nguyên tố có thể hoạt động mười năm"

"Quý sao? Khó cho tới sao?" Thiết Tra truy hỏi đến.

"Không biết, đây là khoa học kỹ thuật đỉnh cao đi, chờ ta có thể trở lại mười số bảy Ngân Thành liền giúp ngươi hỏi một chút."

"Quên đi. . ." Thiết Tra trầm giọng nói rằng: "Chúng ta đến sa thành thì sẽ không gặp mặt lại."

"Tại sao, chúng ta không phải bằng hữu sao?" Rose tiến đến hắt bên tai nhẹ giọng hỏi đến.

"Chúng ta không phải người của một thế giới, làm không được bằng hữu." Thiết Tra nhàn nhạt nói, "Đến sa thành, ta sẽ cho ngươi tìm cái lòng tốt người giàu có, để hắt thanh toán ngươi tiền chuộc, hắt sẽ mang ngươi trở lại mười số bảy Ngân Thành đổi lấy Lombar tình bạn và thiện ý."

"Nếu như hắt đem ta bán được một người khác con buôn trong tay đây? Vậy ta nên làm gì?" Rose lo lắng nói đến.

"Sẽ không, sa thành người giàu có đều cùng người ở phía trên có ngàn vạn tia quan hệ, nếu như ngươi không có nói láo, bọn họ nhất định sẽ đưa ngươi trở lại."

"Ngươi đưa ta trở lại được không?" Rose cả người nằm ngoài Thiết Tra sau lưng, nỉ non, "Ta chỉ tin tưởng ngươi. . ."

Thiết Tra im lặng không lên tiếng, cúi đầu lái xe, phảng phất không có nghe thấy nàng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Quán rượu

Chương 8: Quán rượu

Thiết Sơn Trần bắc bộ công cuối đường, biển cát biên giới ngồi lạc một đồng hai tầng kiến trúc. Nó diện tích ước tám trăm mét vuông, bốn phía dùng lưới sắt vây quanh, nơi cửa mang theo một khối sơn sắp đi quang nhãn hiệu, mặt trên xiêu xiêu vẹo vẹo viết bốn chữ —— "Hắc Hỏa quán bar "

Xuống chút nữa xem, nhãn hiệu phía dưới đỉnh một khối tấm ván gỗ, dùng bất mất hồng tấu viết: "Chú ý, bản bên trong quầy rượu trang bị sáu rất chuyên đồng thức hòa thần pháo, xin mời chớ gây sự."

Sau đó, bên dưới tấm ván gỗ còn đỉnh một khối bảng đen, dùng màu trắng phấn viết viết: "Nhân gây sự bị đánh giết giả danh sách, Bạch Vũ · Chỉ Đồ (sa mạc cao lăng), tam tề ngư · ánh sáng cụ (hoàng bạo nhân ngư), kính · đan mật (kẻ săn mồi), Tây Vực Hasse (Thần châm đội trưởng). . ."

Cuối cùng, bảng đen dưới bộ dán vào một tấm tay họa áp phích, vẽ ra một con đặt ở đĩa bên trong bò cạp, dưới góc phải viết mấy cái xiêu xiêu vẹo vẹo tự: "Bò cạp phân món ăn, bày chiết ưu đãi."

Hiện tại là lúc chạng vạng, nửa cái Thái Dương chìm vào mệnh mông vô bờ cánh đồng hoang vu. Cửa quán rượu đứng hai tên tráng hán, bọn họ ăn mặc màu vàng đất đỏ lót cùng nhiều màu sắc quần, trong tay nhắc theo thô to trục lăn thức sủng máy hạng nặng. Một tên trong đó tráng hán gấp một cái, tỏ oán nói, "Nhắc theo này thứ đồ hư đứng giữa trời, thực sự quá mệt mỏi."

"Ông chủ nói vật này xem ra uy phong, người bình thường nhìn thấy sủng máy hạng nặng đều sẽ sợ, không dám dễ dàng gây sự." Một tên tráng hán khác giải thích đến.

"Có thể vật này là xác không. . ."

"Đừng nói!" Tráng hán vội vàng đánh gãy đồng bạn, cũng nhỏ giọng nói, "Này lời không thể để người ngoài nghe thấy, bên trong còn có khách đây."

Lúc này, xa xa truyền đến ong ong ong âm thanh, một chiếc màu đỏ đầu máy ra hiện ở trên đường chân trời.

"Có người đến rồi." Ngáp tráng hán vội vã lấy ra chỉ còn đan đồng kính viễn vọng quan sát người đến, nhìn mấy giây, hắt vội vã kêu to lên, "Là Hồng Sắc Tuệ Tinh! Thiết Tra đến rồi!"

"Nhanh, nhanh thông báo ông chủ." Nói, tráng hán cuống quýt chạy vào quán bar.

Một tên vóc người ải trắng, hình chữ nhật mặt to người đàn ông trung niên ở trong quầy bar sát đĩa, nhìn thấy tráng hán hoảng loạn chạy vào, lập tức quát lên: "Hoảng cái gì hoảng, không nhìn thấy có khách ở a."

"Thiết Tra đến rồi."

Ông chủ nghe thấy tráng hán, bắt tri bắt giác cứng lại rồi. Hắn không cẩn thận trượt tay, "Rầm" một tiếng, đĩa ngã xuống đất nát. Vài giây loại sau, hắn phục hồi tinh thần lại vội vàng dặn dò, "Nhanh, đem người cũng gọi lên, nắm vũ khí tốt thủ ở đại sảnh bốn góc." Tráng hán gật gù, lập tức vòng vào buồng trong đánh thức những người khác. . .

Khẩn đón lấy, ông chủ kéo lên tủ rượu sau điện hạp, đem toàn bộ quán bar đăng toàn mở ra. Trong đại sảnh nhất thời đèn đuốc sáng choang, bạch sí ánh đèn rọi sáng mỗi một góc.

Quán bar phòng khách trung gian bày vài tờ vòng tròn lớn bàn gỗ cùng hình tròn ải ghế gỗ. Sáu cái người lữ hành vi ngồi ở trong đó một cái bàn tròn lớn bên ăn bữa tối, trên bàn xếp đầy đủ loại món ăn, còn bày mấy chai bia. Sáu cái người lữ hành bên trong, có bốn cái vóc người tráng kiện nam tử, một cái vóc người trung đẳng người trẻ tuổi cùng một vị vóc người tướng mạo đẹp đẽ cô gái trẻ tuổi. Người trẻ tuổi cùng cô gái trẻ tuổi đang thấp giọng tán gẫu, chợt phát hiện toàn bộ quán bar đăng toàn sáng, liền hân cùng bên người tráng hán nói rồi mấy câu nói. Cái kia tráng hán quay đầu hướng ông chủ hô: "Ông chủ a, trời còn chưa tối đây, như thế đã sớm bật đèn, quá chói mắt."

Ông chủ đi ra quầy bar đi tới bên cạnh bọn họ, vẻ mặt thật lòng nói, "Đợi lát nữa có khách đến, là cái đại ngoạn nhân, chư vị không có chuyện gì chó trêu chọc hân."

Cái kia tráng hán cười lên, "Ông chủ, chúng ta đều là từ sa thành đến, cái gì ngoạn nhân chưa từng thấy a."

"Được, nên nói ta nói rồi, khách mời chính mình nhìn làm đi." Quán bar ông chủ mở ra hai tay nhún nhún vai, ải trắng vóc người thêm vào nghiêm túc thật lòng hình chữ nhật mặt, xem ra có chút buồn cười.

"Mời ngài không cần lo lắng, chỉ cần người khác không chủ động chọc chúng, chúng ta cũng sẽ không đi đắc tội người khác." Cô gái trẻ tuổi khẽ mỉm cười, ngữ khí khiêm tốn hướng về ông chủ nói đến.

Ngay ở ông chủ nói chuyện cùng bọn họ thời điểm, đi vào gọi người tráng hán mang theo mấy cái tay cầm súng máy hạng nặng, mặt buồn ngủ mông lung nam tử đi ra buồng trong, phân biệt trạm ở đại sảnh bốn góc gác.

"Ngược lại nên nói ta nói rồi." Ông chủ lần thứ hai cường điệu sau, chúc bọn họ bữa tối vui vẻ. Đón lấy, hân đi trở về quầy bar, phía sau truyền đến tiếng thảo luận, có điều này đã cùng hân không có quan hệ.

"Người nào mà, như thế nhất gan còn dám ở chỗ này mở cửa tiệm." "Ở nông thôn địa phương người chính là không có kiến thức." "Đúng, Thiên thiếu không cần cùng hân một phen kiến thức, người nhà quê không hiểu." "Này bỏ cạp mũi vị cũng không tệ lắm, cũng không biết cái gì làm, Thiên thiếu ăn nhiều một chút." "Trước khi đi hỏi một chút ông chủ, roi xuống cái gì gia vị lieu." "Thiên thiếu, ra ngoài ở bên ngoài phải tránh sinh sự, trọng điểm là lão gia bàn giao. . ." "Ta hiểu."

"Thiên thiếu, ta mời ngươi một chén." Cô gái trẻ tuổi mị nhãn như tơ nhìn người trẻ tuổi, hai tay đỡ ly thủy tinh mời hân.

Người trẻ tuổi lộ ra tà tà nụ cười, đưa tay ôm nàng eo nhỏ, dùng sức lôi lại đây, "Biết cái gì gọi là uống trước rồi nói sao?"

"Đúng, uống trước rồi nói!" "Thiên thiếu nói đúng." "Linh Linh tỷ trước tiên làm." Ba cái tráng hán theo phụ họa ồn ào.

"Không mà ~" cô gái trẻ tuổi yếu ớt nói đến, qua tay nàng đem chén rượu đưa cho người trẻ tuổi, "Trừ khi Thiên thiếu cho ăn ta uống."

Liền ở tại bọn hân chơi náo động đến thời điểm, ông chủ ở trong quầy bar lau chùi mâm, bỗng nhiên nghe thấy ngoài cửa truyền đến đối thoại thanh.

"Thiết ca, mời tới bên này." "Xem trọng ta xe, bằng không hủy đi các người điểm." "Yên tâm, hai người chúng ta thay người xem xe đây, bảo đảm an toàn."

Lời còn chưa dứt, ông chủ liền nhìn thấy Thiết Tra mang theo một cô thiếu nữ đi vào quán bar. Tên này xa lạ thiếu nữ có một con màu bạc tóc quần, trông mắt màu xanh lam. Nàng ngũ quan phi thường tinh xảo, da dẻ đặc biệt bạch, xem ra không giống như là trên mặt đất người.

Thiết Tra mang theo Rose ở quầy bar ngồi xuống, móc ra hai đồng tiền vàng ném ở trên quầy bar, "Đến hai con bò cạp, hai chén hồng trà cùng gần đây biển cát nghe đồn."

Ông chủ hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm trên quầy bar hai đồng tiền vàng, nhưng do dự lấy hay không lấy, vị này Thiết Sơn Trần sát thần tiền không phải là thật kiếm lời. Cuối cùng, hân vẫn là không ngăn nổi vàng rực rỡ mê hoặc, một tay tóm lấy kim tệ nhét vào túi áo bên trong, nói rằng: "Có hai cái nghe đồn, mấy ngày qua khách nhân đều nói trong biển cát khi trời không được, thường xuyên có bão cát." Hân dừng một chút, "Đương nhiên, vô tận biển cát bão cát là ở khắp mọi nơi, thế nhưng gần đây tựa như có chút nhiều lần."

Ông chủ vừa nói, một bên rút hai chén hồng trà đặt ở Thiết Tra cùng Rose trước mặt.

"Lại cho ta đến chén cò lười rỗng." Thiết Tra yêu cầu đến.

"Uống rượu a? Đại tỷ đại không phải nói người không thành. . ."

"Hả?" Thiết Tra thân tay nắm lấy sau lưng chuôi dao. Ông chủ tiếng nói im bất đi, thức thời không có lại tiếp tục cái đề tài này, ho nhẹ một tiếng nói, "Mặt khác, gần nhất có không ít lữ nhân nói trong biển cát không nhìn thấy sao biển hình bóng, ta phỏng chừng là sao biển sinh sôi này nở kỳ sớm."

"Tại sao?" Thiết Tra hỏi.

"Sao biển sinh sôi này nở kỳ bình thường đều ở lúc tháng mười khoảng chừng (trái phải), nhưng chúng nó đối với khí hậu rất mẫn cảm, nếu như gần nhất biển cát khí hậu phát sinh biến hóa, sao biển liền có thể có thể sớm tiến vào sinh sôi này nở kỳ."

"Hiện tại sao biển trứng là giá cả bao nhiêu?"

"Phổ thông 20 kim đến 50 kim không giống nhau, chủ yếu vẫn là xem phẩm chất cùng cơ thể tái sinh tổ nồng độ, nếu như là biến dị hoàng kim sao biển trứng, có người nói có thể trị mấy ngàn kim."

Hai người hàn huyền một hồi, đầu bếp đưa tới hai phân bò cạp. Rose nhìn trong cái mâm giương nanh múa vuốt, toàn thân đỏ chót bò cạp, cảm thấy một trận buồn nôn, hô: "Ta không ăn cái này."

Thiết Tra kéo xuống bò cạp gong kim lớn, dùng sức đẩy ra, lộ ra bên trong trắng mịn thịt, qua tay đưa cho Rose, "Có người nói bò cạp mùi vị cùng con cua như thế, có điều ta chưa từng ăn con cua." Rose không chịu tiếp, đồ la hét muốn ăn những khác. Thiết Tra làm mẫu tính ăn một miếng, kéo xuống một con khác gong kim lớn đẩy ra, lần thứ hai kín đáo đưa cho nàng, "Ăn thật ngon, tin tưởng ta."

Rose bán tín bán nghi tiếp nhận hạt kiềm, cẩn thận từng li từng tí một cắn khẩu. Một luồng thơm ngon chất lỏng tràn vào khoang miệng, xác thực cùng con cua mùi vị như thế mỹ vị ngon miệng.

"Ăn ~ ăn ngon!" Rose không kim lòng được gọi dậy đến, tiếp theo vui vẻ cười lên. Nàng liên tiếp đói bụng chừng mấy ngày, ngày hôm nay rốt cục ăn điểm thứ tốt.

Nhưng vào lúc này, Rose tiếng cười gây nên trong đại sảnh những người khác quan tâm. Được gọi là Thiên thiếu người trẻ tuổi làm theo tiếng cười phương hướng nhìn tới, nhìn thấy quầy bar bên ngồi một vị mỹ nhân nổi bong bóng thiếu nữ, nhất thời coi như người trời, cũng lại không dời ánh mắt sang chỗ khác được. . .

Nữ nhân giác quan thứ sáu thông thường đều là nhạy cảm. Bởi vậy, được gọi là Linh Linh tỷ cô gái trẻ tuổi rất nhanh sẽ phát giác người bên cạnh dị dạng. Nàng theo tầm mắt của hắn nhìn sang, nhìn thấy một nụ cười vui tươi tiểu kỹ nữ tạp. Nàng không cảm thấy xiết chặt tay, trong tròng mắt lộ ra một luồng sâu sắc sự thù hận. Theo hai người rơi vào trong yên tĩnh, bàn tròn cái khác những người khác cũng cảm giác được bầu không khí dị thường.

"Thiên thiếu. . . Thiên thiếu. . ." Một người trong đó trắng hán nhẹ giọng gọi vào, có thể người trẻ tuổi vẫn si ngốc nhìn bên kia thiếu nữ.

"Thiên Hoa. . . Lâm Thiên Hoa thiếu gia." Một vị da dẻ ngăm đen, sáu người bên trong tối hán tử cao lớn tăng cao âm lượng nhắc nhở đến.

Lâm Thiên Hoa nhất thời phục hồi tinh thần lại, lập tức chỉ vào bên người trắng hán nói, "Ba con trai, người đi mời vị nữ sĩ kia lại đây ngồi một chút, liền nói bốn thiếu gia muốn cùng nàng kết giao bằng hữu."

Cô gái trẻ tuổi nhìn có mới nói cũ Lâm Thiên Hoa, âm thầm cắn chặt hàm răng, có thể nàng giận mà không dám nói gì, chỉ có thể cúi đầu trang không nghe thấy.

Ba con trai đứng lên, ngăm đen trắng hán nhưng kéo hắn, quay đầu nói với Lâm Thiên Hoa, "Thiên thiếu, ra ngoài ở bên ngoài. . ."

"Nhanh đi." Lâm Thiên Hoa thiếu kiên nhẫn đánh gãy hắn. Liền, ba con trai bỏ qua ngăm đen trắng hán tay, hướng về Rose cùng Thiết Tra đi tới.

Lúc này ở quầy bar bên kia, Rose vừa ăn bò cạp, một bên cười hi hi muốn đi cướp Thiết Tra cò lười rỗng tửu, "Người là người chưa thành niên, không cho phép uống rượu, mau đưa cho tỷ tỷ."

Hai người chính chơi đùa, phía sau bỗng nhiên truyền đến âm thanh, "Vị tiểu thư này, thiếu gia của chúng ta muốn mời người qua ngồi một chút."

Rose xoay người lại, đánh giá một chút trắng hán, nhú mày trả lời, "Ta không quen biết người, mời trở về đi."

"Nhà chúng ta thiếu gia nhưng là đại nhân vật, đồng thời ăn bữa cơm không phải nhận thức." Trắng hán nói đến.

Rose quay đầu nhìn Thiết Tra, Thiết Tra nhàn nhạt hỏi cú, "Nhà các người thiếu gia là ai?"

"Ta có hỏi người thoại sao?" Trắng hán nhú mày, mặt lộ vẻ hung ác nhìn chằm chằm thiếu niên.

Một giây sau, Thiết Tra neho mắt lại nở nụ cười. Trong quầy bar ông chủ thấy thế liền vội vàng nói: "Thiết ca, bọn họ là sa thành đến khách mời, không phải chúng ta người địa phương." Ông chủ ý tứ, chính là để Thiết Tra đừng với bọn hắn tính toán. Bọn họ là bên ngoài đến người, cho nên mới phải

không biết thanh danh của hắn. Đón lấy, ông chủ đối với tráng hán nói, "Vị khách nhân này, bọn họ không muốn thì thôi, ra ngoài ở bên ngoài, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện."

"Các người nghe rõ, ngồi ở đó một bên chính là sa thành Lâm gia Tam Thiếu gia." Tráng hán ngẩng đầu lên tự hào nói đến.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Dạ tập (đột kích ban đêm)

Chương 9: Dạ tập (đột kích ban đêm)

"Sa thành Lâm gia, may gặp!" Nói, Thiết Tra đứng lên hướng tráng hán đưa tay ra.

Tráng hán cười thâm lên, hiển nhiên thiếu niên ở trước mắt đã bị Sa thành Lâm gia tiếng tăm đè ép. Quán bar ông chủ mới vừa muốn ngăn cản, cũng đã muộn. . .

Tráng hán nắm chặt thiếu niên tay, cảm giác lại như nắm chặt rồi một khối thiết. Hắn vội vã rút tay về, lại bị kim sắt giống như tay vững vàng kẹp lấy, hoàn toàn không có cách nào thoát ly. Khẩn đốn lấy, trên tay hắn truyền đến một luồng không cách nào chống cự sức mạnh, chính chậm rãi nắm chặt, tựa hồ một giây sau liền muốn nghiền nát xương tay của hắn! Hắn đau đến trực đổ mồ hôi lạnh, nhưng như nghệt thờ bình thường không gọi ra thanh đến, chỉ có thể ở nơi cổ họng phát sinh "Bộp bộp bộp" âm thanh. Cuối cùng, theo "Răng rắc" một tiếng nứt vang, hắn tan nát cõi lòng hét thâm lên. Chỉ thấy hắn bốn ngón tay hoàn toàn thay đổi hình, lấy kỳ quái góc độ vận vẹo.

Thiết Tra buông tay ra, tráng hán lập tức tê liệt trên mặt đất, khoanh tay liều mạng hét thâm. Bàn tròn người bên kia nghe thấy tráng hán kêu thảm thiết, lập tức vây quanh. Thiết Tra nhìn khắp bốn phía, đưa tay nắm chặt sau lưng chuôi đao. Mắt thấy một giây sau liền muốn máu tươi ba bước, quán bar ông chủ vùng tay lên, những kia cầm trong tay súng máy hạng nặng canh giữ ở góc nhân viên cửa hàng lập tức vây quanh lại đây.

"Ra ngoài ở bên ngoài cũng không dễ dàng, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện." Ông chủ bỏ ra quầy bar, một bên khuyên một bên lui về phía sau.

Lúc này, vị kia ngấm đen tráng hán nhưng giờ tay hướng về Thiết Tra ôm quyền nói, "Vị đại ca này, chúng ta có mắt mà không thấy núi thái sơn, đắc tội rồi." Nói xong, hắn nâng dậy trên đất đồng bạn, chậm rãi lui về phía sau. Hắn là người từng trải, chỉ nhìn thiếu niên một chút, liền biết đây là ngoan nhân, hơn nữa không phải bình thường ngoan nhân. Ở cái kia ánh mắt lạnh như băng bên trong, tràn ngập coi thường sinh tử sát cơ, đối với người như thế tới nói, giết chóc chỉ là một cái lại bình thường có điều sự tình.

"Hắc Hổ, người sợ hắn làm cái gì? Đánh hắn a." Lâm Thiên Hoa ở ngấm đen tráng hán sau lưng thấp giọng nói đến.

"Thiên thiếu, nghe Hắc Hổ một câu nói, tuyệt đối không nên chọc giận hắn." Hắc Hổ một bên lui về sau một bên thấp giọng trả lời. Lâm Thiên Hoa lưu luyến nhìn thiếu nữ một chút, theo Hắc Hổ trở lại vòng tròn lớn bên cạnh bàn.

Cũng không lâu lắm, trong quán rượu khôi phục yên tĩnh, Thiết Tra cùng Rose tiếp tục ăn bò cạp, quán bar ông chủ tiếp tục sát mâm.

"Thiết ca, đêm nay trụ này sao? Ta tên người cho người thu thập sạch sẽ một điểm."

"Không được, đêm nay còn muốn chạy đi." Thiết Tra ăn đồ vật, cũng không ngẩng đầu lên trả lời. Quán bar ông chủ không nói nữa, hắn biết Thiết Tra là sẽ không ở trọ, vì lẽ đó chỉ là lễ phép tính hỏi một câu.

Cũng không lâu lắm, Thiết Tra cùng Rose ăn xong đồ vật, đứng dậy hướng về ông chủ cáo từ. Sau mười phút, bọn họ mở ra đầu máy lái vào vô tận biển cát. Hồng Sắc Tuệ Tinh thu hồi hai cái bánh xe, cắt tác thành phun khí hình thức ở thiên sa trên cấp tốc chạy. Đi tới đại Ước Nhị Thập đến km, Thiết Tra nhìn thấy một đồng cây xương rồng liền ngừng lại.

"Đêm nay liền ở ngay đây qua đêm đi, cây xương rồng có thể chắn gió." Thiết Tra nói đến. Rose có chút không rõ, nơi này cách quán bar cũng không xa, nếu bọn họ không chạy đi, tại sao không ở nơi đó qua đêm. Thiết Tra trả lời, "Dưới cái nhìn của ta, nhân loại vĩnh viễn so với sao biển càng đáng sợ, vì lẽ đó nhiều người địa phương ta ngủ không được." Nói, hắn đỡ xuống đầu máy trên lều vải, bắt đầu dựng lều thời nơi đóng quân. Chỉ chốc lát, đỉnh đầu hình tam giác lều vải liền đắp được rồi.

Thiết Tra lấy ra một chiếc Dạ Minh đằng treo ở lều vải bên cạnh cây xương rồng mặt trên, yếu ớt ánh đèn lập tức rọi sáng bốn phía. Hắn yêu cầu Rose trước tiên ngủ, chính mình phụ trách thủ quá nửa đêm. Rose lại nói nàng muốn thủ quá nửa đêm, lý do là nàng hiện tại không khốn. Thiết Tra cảm giác

thấy hơi mệt mỏi, gật đầu một cái liền chui tiến vào trong lều ngủ.

Rose ngồi ở đầu máy trên nhìn chung quanh, trong lều truyền ra nhẹ nhàng tiếng ngáy, nàng nhìn lại cái mũi nhỏ làm bầm lâu bầu nói, "Thật là xấu. . ." Trong lời nói mang theo vô hạn kiêu cùng sân, mười tám tuổi thiếu nữ tâm tư đều là âm tình hân tiện.

Một cơn gió nhẹ nhàng gọi lên cuối sợi tóc của nàng, nàng vuốt vuốt tóc, ngẩng đầu vọng về phía chân trời. Trong bầu trời đêm ngôi sao lóng lánh, ánh trăng trong sáng chiếu vào nàng tinh xảo trên mặt. Thiếu nữ, đầu mày, biển cát, nguyệt quang, tạo thành một bức mỹ lệ hình ảnh.

Thời gian lặng lẽ chảy xuôi, mặt trăng dần dần thăng lên giữa không trung. Sa mạc nửa đêm bắt đầu lạnh lên, Rose không cảm thấy ôm chặt thân thể. Hay là bởi vì lạnh, hay là ngày hôm nay uống quá nhiều hồng trà, nàng bỗng nhiên cảm thấy có chút không khỏe, xuống xe đi tới cây xương rồng chồng bên. Nàng do dự liếc mắt nhìn trưởng bối nhỏ, trên mặt nổi lên một trận ửng hồng. Trong lều bại hoại khác hẳn với người thường cơ cảnh, vạn nhất hẳn nghe thấy tiếng nước tinh lại, cái kia nàng nhưng là không dám dung thân. Liền nàng lấy ra súng lục kiểm tra một phen, kéo mở an toàn xuyên hướng về cây xương rồng chồng một đầu khác đi đến.

Bốn phía vắng vẻ, cây xương rồng chồng bên trong đen kịt một mảnh, nhìn có chút làm người ta sợ hãi. Rose tìm một chỗ tới gần cây xương rồng chồng đất trống, dùng mũi chân ở thiên Charix khắp nơi thăm dò. Thiết Tra ở trên đường nói cho nàng, bò cạp cùng nhảy đánh rất yêu thích giấu ở thiên Charix, muốn ngồi xổm xuống thời điểm trước hết kiểm tra chu vi sa tầng. Nàng cũng không muốn trong cát bỗng nhiên thoát ra một con bò cạp, dùng gọng kim lớn giáp nàng trắng mịn cái móng. Sau khi kiểm tra xong, Rose ngồi xổm người xuống. . .

Xuýt xuýt tiếng nước ở đêm khuya yên tĩnh Rig ở ngoài rõ ràng. Rose trướng đỏ mặt, chỉ muốn tìm một chỗ chui vào. Thẹn quá thành giận nàng âm thầm mắng một câu, "Bại hoại, thật là xấu. . ." Giờ khắc này Thiết Tra nằm cũng trúng đạn, thực sự có chút oan. Một lát sau, Rose rút cục ở giận dữ và xấu hổ bên trong hoàn thành nhiệm vụ. Nàng đang muốn lúc đứng dậy, chợt phát hiện phía trước sa địa nhúc nhích một chút. Nàng lập tức rút súng lục ra, cùng lúc đó, thiên Charix bốc lên một viên không lồ đầu người! Một đôi chuông đồng giống như con mắt trắng tập trung mắt nàng, ở dưới ánh trăng hiện ra đến mức dị thường khủng bố. Đầu người trên mọc ra hai con cánh tay trắng kiện, tựa hồ còn có hơn nửa chôn ở trong cát, nó hai tay chống sa địa muốn bò ra ngoài.

Rose nhắm vào đầu người chỗ mi tâm, thừa dịp nó vẫn chưa hoàn toàn bò ra mặt đất, liền tục kéo cò súng!

"Ầm ầm ầm!" ba tiếng tiếng súng, ba viên đạn lục tục đánh vào đầu người. Quái vật kia bị đánh cho ngã trái ngã phải, phát sinh "Gào gào gào" tiếng kêu thảm thiết. Rose thấy nó bị thương, nhất thời an tâm đến. Hai tay nắm thương chậm rãi tới gần đầu người quái vật. Chỉ thấy toàn thân nó màu phấn hồng, như một đồng mọc ra tay chân hình vuông thịt [đoàn], da dẻ bóng loáng no đủ, liền hạt cát đều không thể dính ở phía trên. Giờ khắc này nó hai con trắng kiện chân ngắn còn chôn ở trong cát, hiển nhiên bị thương sau không cách nào di động.

Quái vật thở ra hơi, trừng mắt Rose oa oa kêu to. Rose nhủ mảy, lần thứ hai kéo cò súng!"Ầm . . . Ầm . . . Ầm . . .", nàng một súng tiếp một súng đánh đang quái vật mi tâm. Nương theo trầm thấp tiếng kêu thảm thiết, quái vật chỗ mi tâm huyết thanh tung toé, rất nhanh sẽ về phía sau đổ ra, không còn động tĩnh.

"Là sa dân." Rose nhớ tới Thiết Tra giảng giải. Đây là một loại sinh sống ở trong sa mạc động vật, dáng vẻ lại như trọc lóc, thịt vù vù nhân loại đầu mọc ra tứ chi. Đặc điểm của chúng nó là da dày thịt béo, tứ chi cường tráng mạnh mẽ, sức sống cực kỳ ngoan cường. Nhược điểm là tốc độ không nhanh, thủ đoạn công kích chỉ một, chỉ có thể dựa vào trong thân thể dưới bộ miệng rộng cắn người. Chúng nó yêu thích giấu ở thiên Charix, đến buổi tối mới được động. Loại sinh vật này một hai con cũng không đáng sợ, nhưng chúng nó là quần cư sinh vật, mấy trăm con làm một cái quần thể. . .

Rose trong đầu né qua một ý nghĩ, "Quần cư sinh vật!"

Nghĩ tới đây, trong bụng nàng cả kinh, bắt đầu cấp tốc lùi về sau. Nàng muốn chạy về nơi đóng quân nơi, cũng đã đã muộn. Bốn phương tám hướng thiên Charix, chui ra một lại một đầu to lớn. Từng đôi chuông đồng giống như con mắt đập nàng, phát sinh "Oa oa oa" tiếng kêu. Nguyên lai, nàng ở bắn giết con kia sa dân thời điểm, còn lại sa dân trốn ở thiên Charix lặng lẽ hành động, ở nàng còn không phản ứng lại trước, liền đem nàng tăng tăng vây quanh.

Nàng nhìn phía sau cây xương rồng chồng, giờ súng lục lên hướng lên trời xạ kích. Nàng yên lặng quyết định, nếu như Thiết Tra không chạy tới, nàng liền chui tiến vào cây xương rồng chồng bên trong! Cho tới nay, nàng đều là cái kiên cường nữ sinh. Bằng không, nàng không thể một mình ở vô tận trong biển cát sinh tồn một ngày. Nên quyết tuyệt thời điểm, nàng chắc chắn sẽ không do dự.

Mấy trăm con sa dân bò ra mặt đất, mở ra thân thể dưới bộ cái miệng lớn như chậu máu, "Oa oa oa" hướng về nàng xông lại. Lúc này đã không thể tránh khỏi, Rose giờ lên hai tay bảo vệ mặt, trực tiếp xông vào cây xương rồng chồng bên trong! Vô số cây xương rồng đâm trát thấu quần áo, đâm vào nàng nộn trĩu thịt bên trong. Nàng đau đến nước mắt chảy ròng, chỉ cảm thấy khắp toàn thân từ trên xuống dưới không có một chỗ không đau. Nàng cắn chặt hàm răng chửi bới Thiết Tra, ở cây xương rồng chồng bên trong một cử động cũng không dám. Chỉ ít hiện tại, nàng mặt còn không bị thương.

Sa dân môn vây quanh ở cây xương rồng chồng trước "Oa oa oa" thét lên, chúng nó toàn cũng không dám đi vào. Cây xương rồng gai sẽ cắt ra chúng nó biểu bì, để chúng nó đau đến không muốn sống.

Nhưng vào lúc này, cây xương rồng chồng một đầu khác Thiết Tra bị tiếng súng giật mình tỉnh lại. Hắn cấp tốc bò khoanh chi bồng, sai bước đầu máy nhằm phía tiếng súng địa phương. Chỉ thấy phía trước mấy trăm con sa dân vây quanh ở cây xương rồng chồng ở ngoài, Thiết Tra rút ra tán đạn thương, "Răng rắc" một tiếng mở ra song đồng đựng vào hai viên đạn, quay về sa dân dày đặc nhất địa phương chính là một súng. Vô số nhiệt độ cao duyên đạn trút xuống mà ra, đánh cho sa dân môn một mảnh hết thảy. Chúng nó dồn dập thay đổi mục tiêu, "Oa oa oa" nhằm phía nổ súng người.

Đối mặt thế tới hung hăng sa dân, Thiết Tra trấn định lấp đạn xong, liếc phía trước kéo cò súng "Oành!" một tiếng vang thật lớn, xông vào trước nhất mấy cái sa dân bị tán đạn đánh bay ra ngoài, nhiệt độ cao duyên đạn đưa chúng nó đánh cho máu thịt tung toé. Khẩn đôn lấy, mặt sau sa dân môn tiền pho

hậu kế xông tới. Thiết Tra khởi động đầu máy mang theo chúng nó nhiều quyền, thỉnh thoảng quay đầu lại đánh một súng. Sa dân môn tốc độ quá chậm, căn bản không đuổi kịp Hồng Sắc Tuệ Tĩnh. Thiết Tra mỗi một thương đều mặc lên hai viên tán đạn, có thể làm tổn thương một đám lớn sa dân. Tuy rằng đại đa số duyên đạn chỉ có thể tạo thành vết thương nhẹ, nhưng nhiệt độ cao mảnh vỡ có thể sản sinh rất lớn đau đớn. Chúng nó bị tán đạn đánh hơn mười thương sau, không dám lại truy đuổi đầu máy, bắt đầu tứ tán lưu vong.

Thiết Tra thấy thế thu hồi tán đạn thương, rút ra trực dao bầu, cưỡi đầu máy chém giết những kia chạy trốn sa dân. Quay lưng hẳn chạy trốn sa dân, lại như một đoàn đoàn sẽ chạy thật [đoàn]. Thiết Tra mượn đầu máy xung lượng, liên tiếp giết mấy chục con sa dân, tất cả đều là một đao mất mạng. Làm lưỡi đao cắt ra chúng nó da thịt, phát sinh "Xi" một tiếng, thì có một loại không tên vui vẻ xông lên đầu. Thiết Tra lắc đầu một cái tỉnh lại, định chỉ truy sát những kia chạy trốn sa dân.

Chỉ chốc lát, cây xương rồng chồng phụ cận yên tĩnh lại, Rose máu me khắp người bò ra cây xương rồng chồng. Nàng suy yếu nằm ở sa địa bên trong thờ hồn hèn, thỉnh thoảng phát sinh thông khô thâm ngâm. Giờ khắc này, nàng duy nhất vui mừng là nàng cái kia tính xảo khuôn mặt không có bị gai nhọn cắt ra, nàng vẫn là vị kia quay đầu lại suất cực cao vạn người mê.

"A. . . Đau quá. . . Bại hoại. . ."

Nàng đau đến cả người run rẩy, tầm mắt từ từ mờ hồ lên. Lúc này, nàng nhìn thấy Thiết Tra hướng về nàng chạy tới, nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, an tâm hôn mê bất tỉnh. . .

!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Biển cát

Chương 10: Biển cát

Ánh mặt trời xuyên thấu qua màu xanh sẫm vài bạt chiếu vào trong lều, màu xanh nhạt tia sáng chiếu vào Rose trắng nõn tinh xảo mặt cười trên. Nàng lại như một con nằm phục ở bờ lót trên con mèo nhỏ, ngọt ngào ngủ say.

Bạn theo thời gian trôi đi, trong lều càng ngày càng nóng. Nàng xa xôi tỉnh lại, mắt buồn ngủ mông lung mờ mắt ra, hồi tưởng lại tối hôm qua mạo hiểm, trên người nhưng không có theo dự đoán đau đớn. Nàng bò lên, kiểm tra vết thương trên người, vô số hoa thương cùng đâm bị thương cũng đã vấy kết cũng bôi lên thuốc.

Nàng không tự chủ được nghĩ đến, tối hôm qua người xấu kia khẳng định đưa nàng lột sạch sành sanh, lấy xử lý vết thương vì là do đưa nàng toàn thân đều mò khắp cả. . .

"Chuẩn bị xuất phát." Bên ngoài lều truyền đến Thiết Tra thanh âm nhàn nhạt, trong khoảng thời gian ngắn đánh gãy nàng tâm tư. Nàng dần gần cột một cái, bò ra trường bông nhỏ.

Thiết Tra cấp tốc thu thập nơi đóng quân, đem đồ vật thu vào đầu máy hai bên vài bạt trong túi. Trong lúc này, Thiết Tra nói với nàng mình, Hồng Sắc Tuệ Tĩnh nhất định phải khởi động "Toàn phun khí hình thức" mới có thể ở trong biển cát chạy.

Bởi vậy, mỗi một quãng thời gian nhất định phải đổ xe sung năng. Mỗi lần sung năng xong xuôi sau, bọn họ liền đi tới một đoạn đường. Hẳn sẽ lưu lại 50% sung năng, để với ứng phó đột phát tình huống.

Mà đổ xe sung năng thời điểm, cần thiết phải chú ý bốn phía thiên Charix ẩn núp sinh vật, tốt nhất không muốn xuống xe.

Nói xong, Thiết Tra sai bước đầu máy, đưa tay đem Rose kéo lên chỗ ngồi phía sau, lập tức ấn xuống nút màu đỏ.

[Hồng Sắc Tuệ Tĩnh, khởi động toàn phun ra hình thức, hiện nay sung năng 99%]

Sáu cái phun ra nang đồng thời phun ra cao áp khí thể, lấy đầu máy vì là tâm nổi lên từng làn từng làn sóng khí, tầng tầng lớp lớp cuốn lên cát bụi hướng ra phía ngoài khuếch tán. Thoáng qua trong lúc đó, đầu máy bốn phía bị cát vàng bao phủ. Ở mạnh mẽ không khí dưới áp lực, Hồng Sắc Tuệ Tĩnh chậm rãi cách mặt đất. Nhưng vào lúc này, xếp sau hai cái phun khí nang điều chỉnh góc độ, cao áp khí thể xì ra! Một giây sau, đầu máy lao ra đầy trời cát bụi, lại như một con sát mặt đất bay lượn chìm, hướng về phương bắc đi vội vã.

Biển cát là vô tình, nguy hiểm, vô số lũ nhân cùng sinh vật dùng tính mạng chứng minh điểm này. Rose ven đường nhìn thấy không gần một nửa yếm ở sa bên trong bạch cốt âm u, có nhân loại, động vật, còn có không nói ra được tên sinh vật hài cốt. . .

Biển cát cũng là thâm thúy, biến hoá thất thường, Rose rất nhanh sẽ cảm nhận được điểm này. Trên một khắc còn gió êm sóng lặng biển cát, bỗng nhiên trong lúc đó gió nổi mây vần, con lốc quét tịc trời cùng đất phả vào mặt. Trong gió bí mật mang theo thô ráp đất cát, đánh vào trên da có chút đâm nhói. Nàng quỳn núp ở Thiết Tra sau lưng, thiếu niên thâm hậu phần lưng làm cho nàng cảm thấy khôn kễ an tâm, cho dù ở như vậy thôn thiên phệ nhật bão cát bên trong, nàng vẫn yên tĩnh như một con mèo nhỏ mẽ.

Thiết Tra phòng sa kính bị đất cát đục phải "Bùm bùm" vang, từng cái từng cái nhỏ bé vết rách xuất hiện ở trong tầm mắt. Phía trước càng ngày càng tối, hần âm thâm hoảng sợ, quay đầu xe theo cương quyết sử. Phía sau gió to càng ngày càng liệt, Hồng Sắc Tuệ Tĩnh động lực toàn mở, hóa thành một đạo lưu tinh cùng con lốc thi chạy. Vô biên vô hạn bão cát lại như một con hồng hoang cự thú, vô tình thôn phệ trong biển cát tất cả. Đầu máy liễu mạng thoát đi bão cát truy đuổi, chỉ cần dừng một giây sau, sẽ bị che kín bầu trời cát vàng vùi lấp.

[sung năng tiêu hao, 75%. . . Nhỏ. . . 70%. . . Nhỏ. . . 65%. . . Nhỏ. . . 60%. . . Nhỏ. . . 55%. . . Nhỏ. . .]

[cảnh cáo, sung năng thấp đến 50%]

[sung năng tiêu hao, 49%. . . Nhỏ. . . 48%. . . Nhỏ. . . 47%. . . Nhỏ. . . 46%. . . Nhỏ. . . 45%. . . Nhỏ. . .]

Đầu máy truyền đến nhiều lần tiếng nhắc nhở, Thiết Tra nheo cặp mắt lại, hết tốc lực hướng về bão cát mặt bên chạy tới. Hần chuẩn bị từ mặt bên thoát đi bão cát truy đuổi, cuộn cuộn cát vàng trong nháy mắt liền đuổi theo đầu máy. Lúc này, một viên đất cát mạnh mẽ đánh vào mắt phải thông khí kính trên, "Bằng lang" một tiếng đánh nát mọc đầy vết rạn nứt thấu kính. Thiết Tra chỉ kịp nhắm lại mắt phải, mảnh kiếng bể đã đâm vào mí mắt bên trong! Hần cố nén mắt nhắm, trợn to mắt trái ở bão cát biên giới nỗ lực. . .

[sung năng tiêu hao, 35%. . . Lách tách. . . 34%. . . Lách tách. . . 33%. . . Lách tách. . . 32%. . . Lách tách. . . 31%. . . Lách tách. . .]

Đầu máy sung năng sắp tiêu hao hết, cảnh cáo thanh càng gấp gấp. Ngay ở thế ngàn cân treo sợi tóc, Thiết Tra còn lại mắt trái miểu thấy một khối nhỏ ra, lập tức vọt tới. Tới gần sau, hần phát hiện đây là một đoạn máy bay hài cốt, khoang thuyền bộ phận vẫn tính hoàn chỉnh, một nửa vùi lấp ở trong cát, một nửa lộ ở bên ngoài. Hần đem đầu máy đứng ở hài cốt sau, kéo dài cabin cửa thoát hiểm, mang theo Rose chui vào.

Cabin bên trong không gian rất hẹp, ghé dựa ngã trái ngã phải, hoàn toàn là một bức va chạm sau cảnh tượng. Trên đất che kín dày đặc hạt cát, phòng chừng hạt cát là từ phá nát cửa sổ thủy tinh thổi tới.

"Kiểm tra trong cát có hay không trùng! Nhanh!" Nói, Thiết Tra ở cabin bên trong cấp tốc tìm kiếm. Một lát sau, hần đang chỗ ngồi dưới xả ra dù để nhảy bao, xé ra bao bên ngoài trang lấy ra dù để nhảy đem tồn hại cửa sổ thủy tinh lấp kín.

Hết bận tất cả những thứ này sau, cabin bên trong mất đi cuối cùng một điểm tia sáng, chỉ có thể nghe thấy bên ngoài truyền đến đất cát tiếng va chạm cùng bão táp tiếng rít. Thiết Tra cuối cùng cũng coi như thở phào nhẹ nhõm, dựa vào ở trong góc nghỉ ngơi.

Rose ở trong bóng tối tìm tòi, muốn muốn tới gần Thiết Tra.

"Có đồ vật, đừng nhúc nhích!" Thiết Tra bỗng nhiên nói đến. Rose bị hần sợ đến không dám nhúc nhích, cabin bên trong yên tĩnh lại, ở cái kia bão táp trong tiếng thét gào còn chen lẫn "Tất tất tác tác" âm thanh, khiến người ta cảm thấy sờn cả tóc gáy.

"La nhảy đánh rết, đừng nhúc nhích là được." Thiết Tra nhẹ giọng nói đến. Vừa dứt lời, Rose liền cảm thấy dưới chân có món đồ gì ở động, "Tất tất tác tác" âm thanh càng rõ ràng lên. Cũng còn tốt nàng ăn mặc ủng da, nếu như là để trần chân nàng khả năng muốn đoạ điên rồi. Khẩn đón lấy, nàng cảm giác được dưới chân đồ vật trên khay ủng da, dọc theo quần của nàng bò lên phía trên. . .

"Ồ. . ." Rose sợ đến cả người run rẩy, cảm giác được trên người bị món đồ gì quẩn lấy. Hoảng sợ dần dần áp đảo lý trí, nàng thất kinh về phía trước đánh gục. Nhưng vào lúc này, Thiết Tra đột nhiên ra tay rồi, dựa vào nhảy cảm thính giác hướng về trong bóng tối chộp tới. Vào tay : bắt đầu chính là to bằng cái bát trùng khu, có thể cảm giác được mặt trên cứng rắn giáp xác cùng loạn bãi đốt chân. Thiết Tra dùng sức sờ một cái, cái kim giống như tay bấm gãy trùng khu, nhất thời trên đất truyền đến thống khổ "Chít chít chi" thanh.

Rose cuống quít rút súng lục ra quay về lên tiếng nơi xạ kích."Ầm ầm ầm" âm thanh đinh tai nhức óc, cabin bên trong tình hóa tung toé, súng lục viên đạn ở không gian nhỏ hẹp bên trong tán loạn.

"Dừng lại! Mau dừng lại!" Thiết Tra ôm đầu súc ở trong góc, sợ bị đạn lạc kích bên trong. Quá một hồi lâu, Rose mới khôi phục trấn tĩnh. Thiết Tra đem nàng ôm tới, chăm chú siết lại nàng eo, giận dữ hét: "Người không muốn sống, như thế tiêu nhân địa phương còn dám nổ súng!"

"Không thấy được nha ~ giết người như ngóc bọng buồn người nguyên lai nhát gan như vậy." Rose trêu chọc, "Chớ sợ chớ sợ ~ tỷ tỷ bảo vệ người."

"Người muốn tự sát thì thôi, đừng liên quan ta." Thiết Tra nghe được gần xanh nổi lên.

"Chúng ta đồng thời tự sát có được hay không? Chúng ta tuần tình có được hay không." Rose cười hi hi nói.

"Không tốt. . ." "Bởi vì người vẫn là nam hài, vì lẽ đó quỳn luyến sinh mệnh sao?" "Nói thêm câu nữa, ta liền đem người ném đến rết chông bên trong" "Tốt tốt, chỉ cần người cam lòng." "Có cái gì không nở lòng bỏ." "Bị rết cắn hồng rồi liền bán không được tiền."

Hai người người một lời ta một lời trò chuyện, cũng không lâu lắm, bên ngoài tiếng rít đĩnh chỉ. Rose mở ra cửa máy, ánh mặt trời thấu vào. Mênh mông vô bờ biển cát khôi phục yên tĩnh, đầu máy bị vùi lấp ở trong cát, chỉ lộ ra nửa đoạn tay chuỗi. Nàng xoay người mới vừa muốn nói chuyện, lại phát hiện Thiết Tra ngồi ở trong góc, mắt phải trên máu me đầm đìa. Nàng vội vã ngồi chồm hổm xuống kiểm tra, Thiết Tra trên mí mắt trát đầy rất nhiều bé nhỏ mảnh kiếng bể.

"Có đau hay không?" Rose quan tâm hỏi.

"Không có chuyện gì." Thiết Tra đứng lên đến, mắt đơn nhìn chung quanh bên trong buồng phi cơ, "Tìm xem xem có hay không vật đáng tiền."

Nơi này là máy bay nửa phần sau, chủ yếu là hành khách khoang. Thiết Tra chung quanh tìm kiếm một hồi, không có phát hiện vật đáng tiền, phòng chừng nơi này đã bị người tìm tòi quá. Lúc này, hắn nghe thấy Rose thán phục thanh, vội vã quá khứ xem. Rose mở ra một quyển notebook đưa tới.

Notebook trên xiêu xiêu vẹo vẹo viết: Căn cứ trong thư viện tư liệu, cũng kết hợp mấy ngày nay quan sát, cái kia tháp hạ bác sĩ phòng nghiên cứu nên ở chung quanh đây. Đây một mảnh từ trường rất không ổn định, định vị nghi không cách nào công tác, chúng ta không thể xác định phòng nghiên cứu vị trí cụ thể. Nhưng chúng ta có thể khẳng định, chung quanh đây không giống bình thường từ trường phản ứng là người vì là can thiệp kết quả. Chúng ta phỏng chừng cái kia tháp hạ bác sĩ cũng không hy vọng có người tìm tới nghiên cứu của hắn thất. . .

Thiết Tra nhìn vài đoạn liền không nhìn, "Đây có gì đáng xem." Nói, hắn bò ra cabin, từ trong cát đào ra đầu máy, cẩn thận thanh lý trên xe hạt cát.

"Cái kia tháp hạ là nhân loại trong lịch sử khoa học gia vĩ đại nhất một trong, nghiên cứu của hắn trong phòng khẳng định có vô số bảo tàng." Rose đi theo ra ngoài, ở bên cạnh hắn nói đến.

"Đừng nằm mơ, nơi này là vô tận biển cát." Thiết Tra nỏ máy, đầu xe màn hình sáng lên đến, truyền ra máy móc hợp thành âm thanh.

[Hồng Sắc Tuệ Tinh, đã khởi động]

[đã hoàn thành sung năng 29%]

Rose thấy hắn không có hứng thú, không thể làm gì khác hơn là thu hồi notebook cất vào túi áo. Bảo cát qua đi, toàn bộ sa mạc mặt ngoài đều là tĩnh tế lưu sa, hơi hơi đi lại sẽ rơi vào trong cát. Rose giẫm té sa, nhớ tới Hawaii bãi biển, tâm tình khoan khoái kêu một tiếng, "Yêu a ~ "

Âm thanh lạnh lạnh xa xa truyền đi. Thiết Tra chăm chú nhìn chăm chăm đầu xe màn hình, nghe thấy Rose kêu to nhũn mảy, trầm giọng nói, "Ồ trong sa mạc lớn tiếng kêu to là hành động tìm chết."

"Tỷ tỷ liền yêu gọi." Rose chống nạnh, nghiêng đầu nói, "Liền yêu gọi, liền yêu gọi. . ."

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy sau lưng nàng cát vàng nhất thời! Một trận cuồng phong quét đến, nàng quay đầu lại nhìn tới, nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Một con toàn thân giáp xác con cạp lao ra mặt đất, cát vàng như là thác nước hạ xuống. Cái kia hình trụ hình trùng khu có tới cao hơn mười mét, mặt trên mọc đầy lạnh lạnh đốt chân, không có quy luật chút nào co rút lại cùng đung đưa. Cụ trùng đỉnh mọc ra hình tròn khẩu khí, bên trong che kín sắc bén hàm răng. Nó không ngừng mà hướng ra phía ngoài phun ra sền sệt nướ bọt, phát sinh chói tai hí lên.

Rose đại ra nhìn cách đó không xa cự trùng, từng bước một lui về phía sau nhưng.

Cự trùng nửa người dưới chôn ở trong cát, nửa người trên duỗi ra mặt đất, giương nanh múa vuốt đáng vẻ thực sự khủng bố. Đây là trong sa mạc chuỗi thực vật đỉnh —— Sa Hải Bạo Trùng!

Thiết Tra nhìn quật địa mà lên sao biển, bình tĩnh gỡ xuống tán đạn thương, nhét vào hai viên màu đỏ viên đạn, chậm rãi hướng về nó đi đến.

!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Sao biển

Chương 11: Sao biển

Hơn 200 năm tới nay, Sa Hải Bạo Trùng từ từ trở thành vô tận biển cát tiêu chí. Không có ai biết chúng nó là khi nào xuất hiện. Có chuyên gia học giả cho rằng, chúng nó là Địa cầu sa mạc hóa kết quả, tuần hoàn sinh vật tiến hóa quy luật tự nhiên. Loại này to lớn chân loại động vật, có thân thể cao lớn, cứng rắn giáp xác, thô bạo sức mạnh, có thể hòa tan tất cả địch. Chúng nó là trong biển cát hoàn toàn xứng đáng vương giả, có thể thôn phệ nơi đó tất cả sinh vật.

Thiết Tra một tay thủ sẵn song đồng tán đạn thương cò súng, một tay đỡ thương đồng, hướng về sao biển chậm rãi áp sát.

Sao biển trải rộng trùng đầu mắt kép phát hiện còn mồi, lộ trên mặt đất trùng khu về phía sau vẩy một cái, mụn lực đàn hồi hướng về hấn mãnh cắn lại đây! Co rút lại khẩu khí liền muốn cùng thân trong nháy mắt, Thiết Tra nghiêng người lăn lộn, ung dung tách ra cái miệng lớn như chậu máu thôn phệ. Sao biển một con va tiến vào bên cạnh hấn trong đồng cát, mạnh mẽ lực xung kích vung lên đầy trời cát bụi.

Ở cái kia sa trong mưa, Thiết Tra cảm trong tay song đồng đầy trùng khu, trong nháy mắt kéo cò súng!

Chỉ nghe "Oành!" một tiếng nổ vang! Duyên đạn trút xuống mà ra, đánh nát sao biển giáp xác, mạnh mẽ bắn vào trùng khu bên trong. Khoảng cách gần đầu súng sản sinh to lớn lực đàn hồi, Thiết Tra thuận thế về phía sau phiên lăn đi. Sao biển thương miệng phun ra màu xanh lục huyết thanh, rơi vào hạt cát trên phát sinh xi xi âm thanh, bốc lên từng trận gay mũi khói trắng. Hấn nhìn chăm chăm thống khổ hí lên sao biển, "Răng rắc" một tiếng mở ra song đồng, hướng về trong nòng súng nhét vào đạn dược.

Sao biển gãy dựa một hồi, dần dần yên tĩnh lại. Thiết Tra giơ súng lên chậm rãi tới gần, cái kia sao biển bỗng nhiên nắm chặt trùng khu, xông về phía trước động chui vào sa tầng. Hấn lập tức chạy vội về phía trước, nhắm ngay sao biển phần sau chính là một súng. Vô số nửa trong suốt đốt chân bị đạn đánh bay, tàn chi đi đến một chỗ đều là, sa tầng bên trong truyền ra nặng nề tiếng hí.

Thiết Tra lần thứ hai tốt nhất viên đạn, híp mắt lắng nghe lòng đất động tĩnh. Bốn phía truyền đến "Xoạt xoạt xoạt" âm thanh, đây là sao biển ở thiên Charix cất bước tiếng ma sát.

"Thân ái, cố lên!" Ngẩng đầu nhìn tới, Rose chính đang cách đó không xa hướng hấn vung vẩy cánh tay.

"Chạy mau!" Thiết Tra cái trán gân xanh nổi lên, đối với nàng găm to lên. Sao biển ở thiên sa dưới không có thị lực, dựa vào chính là nhạy cảm thính giác.

Đang lúc này, sao biển đột nhiên quật địa mà lên, uốn lượn thân thể xông thẳng hướng về Rose! Thiết Tra chạy gấp tới, muốn ngăn cản sao biển công kích, dưới chân té sa chột động lên. Trong nháy mắt tiếp theo, to lớn trùng khu phá sa mà lên, trực tiếp lật tung mặt trên Thiết Tra!

"Nguy rồi! Mục tiêu của nó là ta!" Thiết Tra trên mặt cát liên tục lăn lộn vài vòng mới bò lên. Sao biển phản khúc trùng khu, mụn lực đàn hồi mãnh cắn lại đây. Thiết Tra không thể tránh khỏi, quay về liền muốn cùng thân khẩu khí kéo cò súng. "Oành!" một tiếng vang thật lớn, vô số duyên đạn đánh vào sao biển mềm mại khẩu khí bên trong, trực tiếp đánh xuyên nó cắm trên. Cùng lúc đó, Thiết Tra cũng bị sao biển đánh bay ra mấy mét ở ngoài, nằm ở trong cát thật lâu không thể động dậy.

Rose vội vã chạy tới, lướt qua lăn lộn gãy dựa sao biển, nâng dậy ngã xuống đất không nổi Thiết Tra. Nương theo sao biển cuối cùng tiếng rên rỉ, bốn phương tám hướng cát vàng nhất thời, toàn bộ biển cát đều sôi vọt lên.

"Nhanh, chạy mau, sao biển ở sinh sôi này nở kỳ là quần cư." Thiết Tra suy yếu nói đến. Khẩn đón lấy, hấn ở Rose nâng đỡ bò lên trên đầu máy. Nhấn nút màu đỏ, bốn phía nhất thời sóng khí cuộn cuộn, Hồng Sắc Tuệ Tinh chậm rãi cách mặt đất.

Cách đó không xa mấy chục điều sao biển chui ra sa tầng, phát sinh đinh tai nhức óc tiếng hí. Chúng nó đỉnh đầu mắt kép khóa chặt hai tên nhân loại, lẫn nhau luân phiên dâng tới bọn họ. Quần thể hành động sao biển, lại như từng cái từng cái uốn lượn di động ngàn đủ đường ống, lít nha lít nhít đốt chân người xem tê cả da đầu.

[cảnh cáo, sung năng thấp hơn 50%]

[Hồng Sắc Tuệ Tinh, khởi động toàn phun ra hình thức, hiện nay sung năng 33%]

Thiết Tra vận chặt chân ga, cao áp khí thể xì ra, đầu máy về phía trước mãnh lao ra. Phía sau sao biển quần kiến nhẩn truy đuổi bọn họ, bài son đảo hải giống như khí thể lại như vừa nẩy bão cát.

[sung năng tiêu hao, 33%. . . Lách tách. . . 32%. . . Lách tách. . . 31%. . . Lách tách. . . 30%. . . Lách tách. . . 29%. . . Lách tách. . .]

Sinh sôi nảy nở kỳ sao biển dị thường hung mãnh, đối xử con mồi cũng càng thêm chấp nhặt. Chúng nó chăm chú theo đuôi ở đầu máy phía sau, lên tới hàng ngàn, hàng vạn đốt chân vung lên đầy trời cát bụi. . .

Phía trước cát đất bỗng nhiên nhúc nhích một chút, Thiết Tra toàn lực xoay chuyển đầu xe hướng về mặt bên phóng đi. Không tới bán giây, ngay ở hấn vừa nẩy đi tới phương hướng chui ra một con to lớn sao biển.

[sung năng tiêu hao, 28%. . . Lách tách. . . 27%. . . Lách tách. . . 26%. . . Lách tách. . . 25%. . . Lách tách. . . 24%. . . Lách tách. . .]

[cảnh cáo, sung năng sắp tiêu hao hết]

Thiết Tra quay đầu, thử mục sắp nứt nhìn che ngợp bầu trời sao biển quần, trong lòng không ngừng mà suy tư thoát khỏi chúng nó biện pháp.

"Nơi đó, xem nơi đó!" Rose chỉ về đằng trước hưng phấn hô.

Thiết Tra theo nàng chỉ phương hướng nhìn tới, chỉ thấy xa xa trong biển cát có một cái bán cầu hình kiến trúc, bóng loáng mái vòm phản xạ Thái Dương quang. Kiến trúc bên cạnh, dùng hai chiếc màu vàng đất bánh xích sa địa xe. Giờ khắc này đã không có cái gì có thể do dự, sinh tử chỉ ở một đường. Hồng Sắc Tuệ Tinh hết tốc độ tiến về phía trước, hướng về hình bán cầu kiến trúc đi vội vã.

[sung năng tiêu hao, 23%. . . Lách tách. . . 22%. . . Lách tách. . . 21%. . . Lách tách. . . 20%. . . Lách tách. . . 19%. . . Lách tách. . .]

Nương theo sót ruột xúc còi báo động, Thiết Tra mở ra đầu máy vọt tới hình bán cầu kiến trúc trước. Quay đầu lại nhìn tới, sao biển quần tựa hồ chịu đến món đồ gì cản trở, dĩ nhiên không có đuôi tới. Chúng nó ở cách đó không xa hí lên, không dám tới gần kiến trúc.

Thiết Tra thờ phào nhẹ nhõm, ấn xuống màu xanh lục nút bấm.

[mở ra sung năng hình thức, hiện nay đã hoàn thành 19%]

"Nơi này. . . Nơi này. . ." Rose móc ra notebook, nhanh chóng phiên đến trong đó một tờ biểu diễn cho Thiết Tra xem, "Cái kia tháp hạ phòng nghiên cứu!"

Trong Notebook viết ngoáy vẽ ra một cái bán cầu hình thảo đồ, hình thức cùng trước mặt hình bán cầu kiến trúc giống như đúc.

Thiết Tra liếc nhìn trước người cách đó không xa hai chiếc bánh xích thức sa địa xe, cúi đầu nghĩ đến một hồi, nói rằng: "Ta đối với nơi này không có hứng thú, chúng ta chứa đầy năng lượng liền đi."

"Bên trong nhất định có bảo tàng! Đếm không hết bảo tàng." Rose kỳ quái nhìn kỹ Thiết Tra, cảm thấy có chút khó mà tin nổi, cái này tham tài bọn buồn người, lại đối với cái kia tháp hạ bảo tàng không có hứng thú.

"Đã có người đến rồi, theo : đề Thiết Sơn Trần quy củ, bọn họ tới trước được trước ."

"Nơi này không phải Thiết Sơn Trần, là vô tận biển cát." Rose gọi vào.

"Bất luận nơi nào đều giống nhau, hơn nữa một khi chúng ta đi vào, sẽ cùng bọn họ phát sinh xung đột."

"Bằng năng lực của ngươi, những người này tính là gì."

"Không có cần thiết tình huống, ta không muốn giết người." Thiết Tra nhàn nhạt nói đến.

"Không thể nào. . . Hai ngày nay ngươi giết bốn người, sau đó ngươi nói ngươi không muốn giết người." Rose không thể tin tưởng nhìn kỹ con mắt của hắn.

"Ta dường phụ nói cho ta, ở không tất yếu tình huống, tận lực không nên giết người." Thiết Tra thật lòng trả lời.

"Ngươi giết bốn người đều không phải là đối thủ của ngươi, ta không nhìn ra là cần phải." Rose có chút không rõ, đặc biệt ba người kia ở Thiết Tra uy hiếp dưới tự giết lẫn nhau người, có cái gì nhất định phải giết lý do. Nàng chỉ cảm thấy Thiết Tra ở kiểm có không đi thăm dò cái kia tháp hạ phòng nghiên cứu.

"Bọn họ nhất định phải chết, bởi vì ta không có kết bè kết đảng quen thuộc, ta chỉ có một người." Thiết Tra thờ dãi, "Quên đi, nói rồi ngươi cũng không hiểu, nói chung ta không đi."

"Ta hiểu. . ." Rose thâm thúy trong tròng mắt ánh sao lấp lánh.

nàng nghe thấy câu kia "Ta chỉ có một người tự bạch, trong nháy mắt liền rõ ràng ý nghĩ của hắn. Nàng thật lòng nói, "Nếu như bọn họ không bỏ ra cái giá xứng đáng, sẽ có nhiều người hơn tới thăm dò ngươi điểm mấu chốt, ngươi nhất định phải giết càng nhiều người đến giữ gìn lợi ích của chính mình."

"Coi như thế đi." Thiết Tra đối với nàng đầu lấy khen ngợi ánh mắt.

Rose con ngươi đảo một vòng, cười nói, "Ngươi đối với loại nhỏ hạt nhân lò nung có hứng thú sao?"

"Có ý gì?" Thiết Tra nhíu mày hỏi ngược lại đến.

"Cái kia tháp hạ trong phòng thí nghiệm, nhất định có không ít siêu mật độ hợp kim, hay là còn có loại nhỏ hạt nhân nóng chảy. . ."

"Tìm vào miệng : ló vào đi." Thiết Tra đánh gãy nàng.

"yeah~" Rose không kim lòng được hôn hắn một cái.

Ở Thiết Tra an bài xuống, hành động của bọn họ nhất định phải ở đầu máy sung năng xong xuôi sau. Lại đây hơn 20 phút, nương theo dễ nghe máy móc hợp thành thanh, Hồng Sắc Tuệ Tinh sung năng xong xuôi. Thiết Tra lấy ra vài bạt lều vài bao vây đầu máy, đưa nó chôn ở trong cát. Làm xong những

này sau, Rose rút súng lục ra kéo mở an toàn xuyên, ở Thiết Tra cùng đi bắt đầu tìm kiếm cái kia tháp hạ phòng nghiên cứu lối vào.

Hình bán cầu kiến trúc do hợp kim chế tạo, lại như một chôn ở trong cát inox hình cầu, không tìm được mây mây khe hở. Hai người quay chung quanh kiến trúc tìm một hồi lâu, Rose mới phát hiện một cực nhỏ mặt mã tòi. Liền nàng lấy ra notebook bắt đầu tìm kiếm, cũng không lâu lắm, nàng đưa vào mặt mã.

Trong vách tường truyền đến dễ nghe hợp thành giọng nữ, [cái kia tháp hạ, hoan nghênh ngài trở về]

Nương theo âm thanh vang lên, bóng loáng trên vách tường "Bá" một tiếng mở ra một cánh cửa.

"Làm sao ngươi biết mặt mã?" Thiết Tra gãi đầu một cái hỏi.

"Mặt mã là cái kia tháp hạ sinh nhật, trong Notebook có ghi."

"Đây cũng quá đơn giản đi."

"Chăm chú với nghiên cứu các học giả dễ dàng nhất quên trong cuộc sống vụn vặt sự, vì lẽ đó bọn họ thông thường lấy chính mình sinh nhật vì là mặt mã." Rose cười lên, "Bọn họ quên mặt mã liền không thể trở về nhà, đây là nhiều chuyện đáng sợ nha ~ "

Bên trong là một cái thâm thúy đi ra, chênh lệch hướng phía dưới kéo dài. Thiết Tra lấy ra đèn pin cầm tay chiếu vào đi, đi ra hai bên bức tường cùng đỉnh chóp do kim loại cấu trúc, mặt đất nhưng là hình lưới điều khắc dây sắt. Hắn trên dưới quan sát một hồi, xác định không có ai ở đi ra bên trong, liền mang theo Rose đi vào.

Hai người bước lên dây sắt tạo thành điều khắc sàn nhà, giày cùng y phục trên tể sa dòn dập roi hình lưới trong khe hở, phát sinh dây đặc "Sàn sạt" thanh. Bọn họ đi không hai bước, phía sau truyền đến "Xoạt" một tiếng, quay đầu nhìn lại, lối vào đã đóng. Khẩn đón lấy, toàn bộ quá đạo đang từng chiếc từng chiếc sáng lên đến, về phía trước duyên đưa tới. Hai người liếc mắt nhìn nhau, cung đứng dậy từ chậm rãi đi tới, tận lực không phát sinh tiếng bước chân.

Đi ra phần cuối là một tấm cửa kim loại, Rose ở trước cửa quan sát một lần, nhẹ giọng nói, "Nơi này không có đóng cửa, có thể trực tiếp mở cửa." Thiết Tra giơ tay ra hiệu chờ chút, nằm ngoài cửa kim loại trên nghe xong một hồi lâu. Hắn xác định bên trong không có ai sau, mới để Rose kéo xuống khai quan.

Chỉ nghe "Xoạt" một tiếng, cửa kim loại hướng về hai bên mở ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Biến dị

Chương 12: Biến dị

Cửa kim loại bên trong đen kịt một mảnh, cùng đi ra ánh sáng hình thành sự chênh lệch rõ ràng.

Thiết Tra lấy ra đèn pin cầm tay chiếu vào đi, trước mắt rộng rãi sáng sủa. Đây là một gian hình tròn kết cấu phòng thí nghiệm, có chừng năm, sáu bách mét vuông. Trung gian bày mấy tấm loại cỡ lớn thí nghiệm đài, mặt trên bày đặt đủ loại máy móc, pha lê bồn chứa, văn kiện. Trong góc tường bày loại cỡ lớn máy móc, nhìn đáng sợ rất lâu không động tới. Rất nhiều mở ra cất giữ quỹ, văn kiện quỹ tựa ở bên tường. Trên đất tung khắp các loại trang giấy, khắp nơi là tùm la tùm lum cảnh tượng.

Xác định bên trong không ai sau, hai người đi vào phòng thí nghiệm. Cửa kim loại "Xoạt" một tiếng tự động đóng lên, bên trong phòng thí nghiệm lập tức rơi vào trong bóng tối, chỉ còn dư lại chói mắt đèn pin cầm tay chùm sáng. Thiết Tra đem đèn pin cầm tay điều thành ánh sáng yếu ớt, ở Rose bên tai nhỏ giọng nói, "Không muốn phát ra bất kỳ thanh âm gì, phòng nghiên cứu bên trong còn có những người khác."

Rose gật gù, tới gần ôm Thiết Tra cánh tay, nhỏ giọng nói, "Thật hắc nha ~ tỷ tỷ không nhìn thấy."

Dựa vào đèn pin cầm tay vì quang, bọn họ ở trong phòng thí nghiệm quay một vòng, không có phát hiện đặc biệt gì đáng giá quan tâm đồ vật. Rose mới vừa muốn đánh ra thí nghiệm trên đài máy vi tính tra tư liệu, lại bị Thiết Tra ngăn cản. Hắn một cây đèn pin chiếu hướng về sàn nhà, chỉ vào một chỗ trên tờ giấy vết chân phân tích, "Phía trước đám người kia đã tìm tòi quá nơi này, thứ đáng giá nhất khẳng định đều bị bọn họ lấy đi; nơi này là rời đi phòng nghiên cứu tắt kinh con đường, chúng ta trước tiên tìm một nơi trốn đi; nếu như phát hiện bọn họ trong tay có thứ tốt liền ra tay cướp giật, nếu như không

có liền chờ bọn hắn sau khi rời đi lại tìm tòi."

"Nếu như bọn họ không đi đây?" Rose đưa ra nghi vấn.

"Còn có thể thế nào?" Thiết Tra tuy rằng ở hời ngược lại nàng, ý tứ lại hết sức sáng tỏ —— giết .

"Ngươi thật là tàn nhẫn nha ~" Rose cảm thán đến.

"Gây nên lần này xung đột người là ngươi, được không?" Thiết Tra phiên lại khinh thường.

"Thế nhưng ta yêu thích ~" Rose đối với hắn hấp háy mắt, óng ánh long lanh trong tròng mắt điện quang bắn ra bốn phía.

Thiết Tra có chút không dám nhìn con mắt của nàng, xoay người tiếp tục tìm tòi.

Không bao lâu, bọn họ thanh hết rồi góc tường một cỡ lớn văn kiện quý cũng chui vào. Đóng lại quỹ môn sau, hai người chen ở không gian nhỏ hẹp bên trong, thân thể chăm chú sát bên. Thiết Tra cảm thấy cả người không dễ chịu, hơi di chuyển thân thể nói, "Đừng dựa vào quá gấp."

"Không mà ~ địa phương quá nhỏ." Rose kè sát hắn, bộ ngực đầy đặn đặt ở cánh tay hắn trên, truyền đến kinh người co dãn cùng ôn hòa xúc cảm.

"Một ngày nào đó ngươi sẽ trả giá thật lớn." Thiết Tra uy hiếp đến.

"Tỷ tỷ chờ." Rose cười hì hì trả lời.

Lúc này, văn kiện quý truyền ra ngoài đến "Thịch thịch thịch" tiếng bước chân. Hai người lập tức yên tĩnh lại cẩn thận lắng nghe, âm thanh do xa đến gần, là hai người tiếng bước chân. Một lát sau, phòng thí nghiệm đăng sáng lên đến rồi. Thiết Tra xuyên thấu qua văn kiện quý nhân mác khe hở nhìn đi ra ngoài, phòng thí nghiệm vị trí giữa trên đứng một nam một nữ. Hai người này chính là tối hôm qua ở Hắc Hóa quán bar bên trong gặp phải sáu cái người lữ hành bên trong hai cái.

"Linh Linh tỷ, ta cảm thấy chúng ta có thể cố gắng nhờ một chút." Nam nhân nhìn kỹ trước người nữ nhân tròn trịa cái mông, chảy nước dãi nói đến. Trong lời nói mang theo nuột nuột bọt tiếng vang, có vẻ vô cùng hèn mọn.

"Tam Tử! Ngươi có ý gì?" Linh Linh tỷ nhú mày nói đến. Chỉ thấy nàng xoay người, hai tay ôm ngực đối với nam nhân tròn mắt nhìn.

"Ngươi vào cửa thời điểm. . . Lén lút làm mất đi cái tín hiệu máy bán ở cửa, đừng tưởng rằng không có ai nhìn thấy." Tam Tử nhếch môi cười lên, nụ cười có chút âm sâu sắc.

Linh Linh tỷ đầu tiên là một bộ vẻ giật mình, lập tức quẹo rừ cười lên. Nàng nhìn kỹ Tam Tử con mắt như muốn chảy ra nước, thay đổi một loại sền sệt âm điệu nói, "Tam ca ~ ngài có yêu cầu gì, chỉ cần Hâm Linh có thể làm được, Tam ca cứ việc nói ~"

Tam Tử "Khà khà khà" cười lên, tiến lên ôm Hâm Linh eo nhỏ, dán vào nàng lỗ tai nhẹ giọng nói, "Yên tâm, ta không nói với người khác quá."

Hâm Linh nhẹ nhàng đẩy ra hắn, "Đừng ở chỗ này nha ~ thật hầu gấp ~ trở lại tới tìm ta nữa, bảo đảm để ngươi. . ."

"Thiên thiếu bọn họ ở chính giữa mờ an toàn quỹ, giải trừ mật mã chỉ ít còn muốn nửa giờ, thời gian đầy đủ."

"Không mà ~ nếu như Thiên thiếu đi ra, ta nhưng là không nói được."

"Vậy ta hiện tại liền đi vào nói cho bọn họ biết, ngươi cái ăn cây táo rào cây sung!" Tam Tử biến sắc mặt, trầm giọng uy hiếp đến.

"Đừng ~ đừng mà ~ thật mà ~ đáp ứng Tam ca chính là. . ."

Sau đó toàn bộ phòng thí nghiệm đăng tắt, Thiết Tra nhìn chăm chăm khe hở ở ngoài, đen kịt bên trong truyền đến thanh âm huyền ảo. . .

"A. . . A. . . Ba. . . Tam ca, không phải nơi này. . ." "Trước đây chưa từng thử nơi này? Ha ha, ngày hôm nay để Tam ca dạy dỗ ngươi." "Không!"

Trong bóng tối bỗng nhiên vang lên "Lú lo lú lo lú lo. . ." trùng tiếng hót. Khẩn đốn lấy, truyền đến nữ nhân thanh âm hoảng sợ, "Ngươi! Ngươi! Ngươi là. . ."

"Ngươi hiện tại mới phát hiện, đã đã muộn!" Nam nhân "Xi xi xi" cười lên.

"Ừm. . ." Giọng của nữ nhân trở nên hơi kỳ quái, tựa hồ cắn chặt hàm răng ở chịu đựng một loại nào đó đau đớn kịch liệt.

Thiết Tra hết sức chăm chú nghe thanh âm bên ngoài, Rose lôi kéo hắn góc áo, thăm thẳm nói, "Nàng rất đẹp sao? Nghe được nghiêm túc như vậy. . ."

"Cái kia nam chính là biến dị ngươi." Thiết Tra lời còn chưa dứt, trong bóng tối truyền đến nữ nhân một tiếng cao vút gào lên đau đớn!

Rose nhất thời hút ngậm khí lạnh, nhớ tới sách giáo khoa trên tri thức."Biến dị ngươi" lại tên "Trùng hóa biến dị ngươi", là hai trăm năm qua xuất hiện tân nhân loại một trong.

Theo Địa cầu ô nhiễm môi trường tăng thêm, lục địa bắt đầu sa mạc hóa, số ít nhân loại cũng thuận theo phát sinh tiến hóa hoặc là biến dị. Một phần trong đó người thu được càng cứng rắn sức sống, càng to lớn hơn sức mạnh cùng tốc độ nhanh hơn, hoặc là cái khác trên thân thể năng lực cường hóa. Tỷ như Thiết Tra liên thuộc về loại này tân nhân loại, bọn họ bị gọi chung vì là —— Truyền Thống Tiến Hóa Giả.

Còn có một số người khác loại thu được các loại côn trùng năng lực, để với thích ứng Địa cầu càng ngày càng ác liệt sinh thái hoàn cảnh. Bọn họ bị gọi chung vì là —— trùng hóa biến dị người. Tên như ý nghĩa, bọn họ không giống nhân loại tiến hóa thể, mà là nhân loại biến dị thể. Năng lực của bọn họ đa dạng, nhưng không một không làm người cảm thấy buồn nôn cùng hoảng sợ. Đại đa số người cho rằng biến dị người đã không thuộc về loài người phạm trù, rất nhiều nơi đều minh lệnh cấm chỉ biến dị người ở lại. Bởi vậy, bọn họ đều là che giấu mình biến dị người thân phận, trà trộn ở trong đám người.

Ngay ở Rose suy nghĩ thời điểm, một tiếng kêu sợ hãi đánh gãy nàng tâm tư.

"A! Người . . Người đem món đồ gì làm . . Làm đi vào."

"Linh Linh tỷ, ta phỏng chừng người người chẳng mấy chốc sẽ đến rồi, ta đến cho mình lưu điều đường lui a." Tam Tử âm hiểm cười uy hiếp đến, "Ta ở trong thân thể của người truyền vào lên tới hàng ngàn, hàng vạn ký sinh trùng trứng, nếu như ta chết rồi, những này trùng trứng liền áp đi ra, từ nội bộ thôn phệ máu thịt của người."

"A. . ." Hâm Linh thống khổ thâm ngâm một tiếng.

"Người không cần lo lắng, chúng ta hiện tại là mình hữu, chỉ cần người không hại ta liền sẽ không sao." Tam Tử trầm ngâm một tiếng, "Có điều, ta khuyên người đừng làm trò, cũng đừng nghĩ đi bệnh viện có thể lấy ra, bằng không người nhất định sẽ ở hết sức trong thống khổ chết đi."

"Tam ca ~ ta sẽ không gây bất lợi cho người, xin người yên tâm." "Chỉ cần người bé ngoan liền sẽ không sao." "Tam ca, Linh Linh nhất định bé ngoan. . ."

Trong bóng tối hai người tựa hồ đạt thành một loại hiệp nghị nào đó, tiếng thở của bọn họ lại bắt đầu dày đặc lên, "Lú lo thu" trùng tiếng kêu lại vang lên. . .

Quá một quãng thời gian, đi ra bên trong bỗng nhiên vang lên âm ỉ tiếng bước chân. Bọn họ cuống quýt tách ra, từng người sửa sang lại quần áo xong sau, mở ra phòng thí nghiệm đăng.

Mười mấy tên võ trang đầy đủ, tay cầm súng tự động lính đánh thuê vọt vào phòng thí nghiệm. Bọn họ cấp tốc chiếm lĩnh thực bên trong đại sảnh các chỗ ngồi, trong đó mấy người giờ thương nhắm vào Hâm Linh bên người Tam Tử.

"Đội trưởng, hần là người mình." Hâm Linh nghiêng người che ở Tam Tử trước người, đối với một tên trong đó tương đối lớn tuổi lính đánh thuê nói đến.

"Chúng ta không có người mình." Đội trưởng giờ thương nhắm ngay phía sau nàng Tam Tử, "Người có phải là chịu đến cường bức?"

"Nếu như không có hần phối hợp, các người lần theo không tới nơi này."

Đội trưởng nhìn Hâm Linh một chút, để súng xuống phát tay một cái, những kia nhắm vào Tam Tử lính đánh thuê lập tức thay đổi đầu súng, nhắm vào phòng thí nghiệm đối nội một đạo cửa kim loại.

"Lâm Thiên Hoa ở bên trong phiên dịch quỹ bảo hiểm mật mã, bọn họ tổng cộng có ba người, một người trong đó là cải tạo người, các người cẩn thận một chút." Hâm Linh đối với lính đánh thuê đội trưởng nói đến.

"Diệp thư ký, khổ cực người." Nói xong, đội trưởng đưa tay phải ra hai ngón tay đặt ở lồng mày trên vung về phía trước một cái, đối với Hâm Linh được rồi cái lính đánh thuê quân lễ.

Diệp Hâm Linh gật gù, xem như là trả lời. Đội trưởng phát tay một cái, lính đánh thuê môn lập tức hướng về đi về phòng nghiên cứu bên trong cửa kim loại hai bên áp sát. Xem tình hình, bọn họ chuẩn bị đối với phòng nghiên cứu bên trong Lâm Thiên Hoa ba người thực thi tập kích.

Rose xuyên thấu qua quỹ môn khe hở quan sát bên ngoài, mặc mấy lính đánh thuê số lượng, "Bọn họ có mười một người, đều cầm súng tự động, trên người còn mang theo lựu đạn." Nàng quay đầu nhẹ giọng hỏi, "Bọn họ nhiều người, trang bị lại đầy đủ hết, chúng ta nên làm gì?"

"Chúng ta không nên tới." Thiết Tra gãi đầu một cái nói đến.

Rose chính muốn phản bác hần, bỗng nhiên bên ngoài vang lên tiếng súng, nàng vội vã nhìn ra ngoài. Nhìn thấy lính đánh thuê môn vừa hướng cửa kim loại bên trong xạ kích, một bên về phía sau rút lui.

"Có cải tạo người, đoàn người cẩn thận!"

Đội trưởng lời còn chưa dứt, một tên toàn thân ngăm đen trắng hán cao lớn từ cửa kim loại bên trong vọt ra! Hai tay hần che chờ đầu, toàn thân bị đạn đánh cho đóm lửa tung toé, da tay ngăm đen bị đạn vỡ ra đến, lộ ra bên trong máy móc cùng tuyến ống. Chỉ thấy tốc độ của hần cực nhanh tới gần hai tên lính đánh thuê, bỗng nhiên một quyền đánh ra, đánh ở một tên trong đó lính đánh thuê trên mặt, nhất thời máu bắn tung toé. Hắc trắng hán nắm đầm thép trực tiếp đánh bay tên kia lính đánh thuê đầu, ở bên người hần một người khác lính đánh thuê lập tức xoay người liền chạy. Hắc trắng hán nhanh như tia chớp ra tay, một phát bắt được chạy trốn lính đánh thuê cổ áo xả trở về, trói lại cổ hần dùng sức uốn một cái, trong nháy mắt lại giết một người! Khản

đón lấy, hắc trắng hán cúi người trốn đến thí nghiệm phía dưới đài.

Lính đánh thuê môn mắt đi mục tiêu, lập tức ngừng bắn cũng về phía sau lui lại.

"Tam Tử! Diệp Hâm Linh! Các ngươi hai người này kẻ phản bội!"

Hắc trắng hán tiếng gào đình tai nhức óc, phảng phất toàn bộ phòng khách đều rung động lên.

"Hắc Hồ ca, nể tình chúng ta đồng liêu một hồi, ngươi đầu hàng đi." Diệp Hâm Linh ôn nhu khuyên bảo, "Ngươi và ta đều là các vì đồ chủ, chúng ta sẽ không làm khó ngươi."

"Đừng hòng!" Hắc Hồ rít lên một tiếng, nhảy lên thí nghiệm đài nhảy lên một cái, bỗng nhiên đánh về phía Diệp Hâm Linh! Trong phút chốc, mười thanh súng tự động cùng nhau nhắm vào hán, viên đạn trút xuống mà ra.

"Cộc cộc cộc cộc cộc cộc cộc đất. . ." Dày đặc viên đạn đánh vào Hắc Hồ trên người, đem hán ở giữa không trung đẩy trở lại. Cái kia còng kênh thân thể tập đang thí nghiệm trên đài, va nát vô số pha lê bồn chứa cùng máy móc.

Cùng lúc đó, phòng thí nghiệm cửa kim loại đột nhiên "Xoạt" một tiếng mở ra. Một đội võ trang đầy đủ người áo đỏ nhô đầu ra, không nói lời gì đối với trong phòng thí nghiệm người trực tiếp nổ súng!

"Cộc cộc đất. . . Cộc cộc đất. . . Cộc cộc đất. . ."

"Hong Bọ Cạp! Là Hong Bọ Cạp." Một tên lính đánh thuê kêu lên sợ hãi. Hán còn không tới kịp thay đổi đầu súng, liền bị đạn đánh thành tổ ong vò vẽ. Còn lại lính đánh thuê cấp tốc tìm tới công sự, ở đội trưởng tổ chức bắt đầu giáng trả. Người hai phe nã ác chiến lên. Trong nháy mắt, trong phòng thí nghiệm khói thuốc súng tràn ngập, viên đạn bay loạn. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Năng lực

Chương 13: Năng lực

Bên ngoài bắt đầu bắn nhau thời điểm, Thiết Tra liền chăm chú thủ sẵn quỹ môn, nhắm mắt lại cẩn thận lắng nghe bên ngoài tiếng vang. Vạn nhất song phương ở trong phòng lẫn nhau bỏ mặc lời, hán cũng có thể đúng lúc làm ra phản ứng. Đang lúc này, một gấp đạn đánh vào quỹ trên cửa, phát sinh "Coong coong coong" vang lên giòn giã, một hàng nhô ra xuất hiện ở quỹ bên trong chéch. Thiết Tra nhìn đầu súng tạo thành lỗ điểm, âm thầm lau vết mồ hôi, cũng còn tốt súng tự động 9mm viên đầu đạn đánh không mặc sắt lá môn, bằng không liền gay go.

Trong phòng thí nghiệm ác chiến càng diễn càng liệt, mỗi cách mấy giây sẽ người chết trận. Nhìn đồng bạn bên cạnh càng ngày càng ít, lính đánh thuê đội trưởng cao giọng hô: "Các anh em, cùng bọn họ liều mạng!" Vừa dứt lời, hán kéo dài lựu đạn chốt đập ra ngoài. Ngay ở hán đứng dậy ném ra lựu đạn trong nháy mắt, ngực trúng rồi mấy chục phát đạn.

Lính đánh thuê đội trưởng trợn mắt lên nhìn mình bộ ngực, miệng phun máu tươi ngã về đằng sau.

"Oanh" một tiếng vang thật lớn, trốn ở đi ra hai tên hồng hạt đội viên bị lựu đạn nổ thành vụn vật, máu tươi cùng thịt nát treo đầy bốn vách tường.

"Đệt! Nổ chết bọn họ!" Nương theo không biết phương nào gào thét, song phe nhân mã dồn dập lấy xuống lựu đạn!

Thiết Tra nghe thấy tiếng súng bên trong chen lẫn mấy lựu đạn kéo hoàn thành, lập tức ôm Rose ngoa ngã vào văn kiện trong quầy. Một giây sau, ở đây không tính là rộng rãi bên trong, bùng nổ ra kinh thiên động địa nổ vang. Đây là mấy lựu đạn liên tục nổ tung kết quả, ở trong nháy mắt đó, phảng phất toàn bộ phòng thí nghiệm đều ở lay động. Thí nghiệm trên đài pha lê bồn chứa toàn bộ nổ tung, vỡ thành vô số pha lê tra văng tứ phía. Cùng lúc đó, một nửa tầng gác ở cao áp dưới phá nát, nguyên bản đặt thí nghiệm đài văn kiện bị xé thành mảnh vỡ ở giữa không trung bay lượn. Ở cái kia dư chấn bên trong, trên trần nhà tể sa từ từ hạ xuống. . .

Cường vụ nổ lớn lực lật tung vô số vật, trong đó cũng bao quát Thiết Tra cùng Rose trốn văn kiện quý. Mấy chục giây sau, Thiết Tra mắt công sức đã vắng đã nghiêm trọng biến hình quỹ môn, lôi kéo Rose bò ra ngoài.

Trước mắt là một bức nhân gian luyện ngục, đầy đất phá nát thân người, những kia chân tay cụt rai rác chung quanh, huyết nhục cùng nội tạng dội ở các

loại vật trên. . .

Rose che miệng lại, đậm đến như là thật mùi máu tanh làm cho nàng nôn khan không ngớt.

"Cẩn thận kiểm tra, không chết bù một súng." Thiết Tra nhàn nhạt nói đến. Hắn không chút nào được mùi máu tanh ảnh hưởng, trực tiếp rút ra trực dao bầu, bắt đầu kiểm tra những kia thi thể huyết nhục mơ hồ. Cũng không lâu lắm, hắn xác nhận trong phòng thí nghiệm toàn mọi người chết rồi.

"Bọn họ thật là ngu a, ở đóng kín không gian sử dụng mảnh vỡ lựu đạn. . ." Rose mới vừa thích ứng hoàn cảnh, liền lập tức cảm thán đến.

"Ừm. . ." Thiết Tra tùy ý đáp một tiếng.

Lúc này, Rose nhìn thấy Thiết Tra chính nhìn một bộ thi thể đang ngẩn người. Bộ thi thể kia là tối hôm qua ở trong quán rượu bị Thiết Tra bóp nát bàn tay nam nhân, cũng là vừa nãy ở đây cùng nữ nhân pha trộn trùng hóa biến dị người.

"Làm sao?" Rose phát hiện Thiết Tra vẻ mặt vô cùng nghiêm nghị, tựa hồ đang trong suy nghĩ giãy giụa. Đây là nàng lần thứ nhất nhìn thấy Thiết Tra vẻ mặt như thế, nàng tâm một hồi liền nắm chặt, đến cùng là ra sao sự tình? Mới có thể làm cho cái này lãnh khốc kẻ vô tình con buôn như thế xoắn xuýt.

"Không có chuyện gì." Thiết Tra phục hồi tinh thần lại, nói, "Thiếu mất một người, không nhìn thấy người phụ nữ kia thi thể."

Rose nhìn chung quanh phòng thí nghiệm một vòng, lập tức rút súng lục ra chỉ vào thí nghiệm dưới đài một chỗ quỷ môn, la lớn: "Mỹ nữ ~ mau ra đây, chúng ta sẽ không làm thương tổn người."

Một lát sau, Rose nhắm vào địa phương không có một tia động tĩnh. Thiết Tra nhếch miệng cười lên, vừa nãy Rose phản ứng liền nằm ngoài sự dự liệu của hắn, lấy hắn vượt qua người thường phản ứng cùng thánh giác cũng không phát hiện thí nghiệm dưới đài trong ngăn kéo có người, huống hồ là này con tay mơ.

"Đi ra!" Rose lớn tiếng uống đến, lập tức một cước đá vào quỷ trên cửa.

"Đừng. . . Mở ra cái khác thương. . ." Trong ngăn kéo truyền ra một nhược nhược âm thanh.

Thiết Tra nhất thời lấy làm kinh hãi, quay đầu nhìn về Rose, tựa hồ muốn ở trên mặt nàng nhìn ra cái gì nghệ đoan. Có thể ngoại trừ tấm kia trắng nõn mặt cười, hắn cái gì cũng không nhìn ra.

Diệp Hâm Linh nom nóp lo sợ địa từ trong ngăn kéo bò ra ngoài, giờ hai tay lên run giọng nói, "Ta. . . Ta không phải người xấu."

Thiết Tra neho mắt lại hướng về Rose liếc mắt ra hiệu, ý tứ rất rõ ràng —— "Giết!"

Diệp Hâm Linh khước mắt bắt lấy Thiết Tra ám chỉ, dưới chân mềm nhũn, cúi đầu hướng về thiếu nữ quỳ xuống. Trong lòng nàng vô cùng rõ ràng, thiếu niên ở trước mắt là chân chính ác ma, chắc chắn sẽ không lưu ý sinh mệnh phân lượng. Mà thiếu nữ trước mắt, hiển nhiên còn có chút non nớt. Nàng quyết tâm liều mạng, không để ý thiếu nữ nòng súng còn quay về nàng, về phía trước đánh gục cũng ôm thiếu nữ chân khổ sở cầu xin, "Van cầu người, đừng giết ta, ta không phải người xấu, ta sẽ không gây bất lợi cho các người, ta biết rất nhiều chuyện, ta biết bọn họ tới đây làm gì. . ."

"Thiết Tra, nàng. . . Nàng xem ra cũng là người bị hại." Rose không nhìn được nữ nhân cầu xin, có chút dao động.

"Làm cho nàng trở lại mặt báo?" Thiết Tra hỏi.

"Không, ta sẽ không mặt báo, ta sẽ không nói cho bất luận người nào, van cầu người, ta sẽ không. . ." Diệp Hâm Linh thấp giọng nức nở lên.

"Người tin tưởng nàng?" Thiết Tra nhìn chăm chăm Rose con mắt hỏi.

Rose cúi đầu nhìn yên lặng rơi lệ nữ nhân. Nàng nghĩ đến một hồi, nhả lại lồng mày bỗng nhiên giãn ra. Nàng thu hồi súng lục, cười nói với Thiết Tra, "Người đến động thủ đi."

Thiết Tra nhìn nữ nhân, quay đầu lại nhìn trùng hóa biến dị người thi thể, thờ dãi, nói, "Người nhìn nàng." Nói xong, Thiết Tra ôm lấy trùng hóa biến dị người thi thể, hướng đi phòng thí nghiệm đi về quỷ bảo hiểm đường nối. Ở đóng cửa trước, Thiết Tra quay đầu lại uy hiếp nói: "Các người chờ ở bên ngoài, một hồi bất luận ai đi vào, bao quát các người ở bên trong, đều phải chết, hiểu chưa?"

Hai nữ đồng thời gật đầu, Thiết Tra cái kia lạnh lẽo vẻ mặt nghiêm túc, thực sự hơi dọa người.

Đóng lại cửa kim loại sau, Thiết Tra thả xuống biến dị người thi thể. Thi thể này đã bị đạn đánh cho thủng trăm ngàn lỗ, lại bị mảnh vỡ lựu đạn nổ quá, toàn thân máu thịt be bét, tứ chi liền với một điểm da thịt treo ở trên người. Thiết Tra ngẩng đầu lên, ở cuối lối đi là quỷ bảo hiểm hình tròn sắt thép cửa lớn, đã hướng ra phía ngoài mở ra. Cửa sắt bên nằm hai bộ thi thể, trong đó một bộ là trong quán rượu gặp cái kia gọi Lâm Thiên Hoa người.

Thiết Tra rút ra trực dao bầu, tiến lên bỏ ra hai bộ thi thể đầu. Hắn lại nhiều lần kiểm tra một phen, xác nhận đường nối cùng quỷ bảo hiểm bên trong không có bất kỳ vật còn sống sau sau, trở lại biến dị người thi thể nơi. Chỉ thấy hắn vron tay trái ra xoa bóp đi tới, một lát sau, hắn tay trái chỗ cổ tay bỗng nhiên duỗi ra rất nhiều màu đỏ tươi, như đồng căn cần giống như bé nhỏ mạch máu. Những này bé nhỏ mạch máu từ trong da khoan ra, khác nào vật còn sống giống như duyên bàn tay tiến vào thi thể bên trong. Mấy phút sau, hàng trăm hàng ngàn bé nhỏ mạch máu mọc đầy thi thể mỗi một cái vị trí. Nếu như lúc này có người đứng ở bên cạnh quan sát, nhất định sẽ giác sợ nổi da gà.

Mỗi một cái bé nhỏ mạch máu, cũng giống như có sinh mệnh ngẫu nhiên trùng giống như, tiến vào thi thể trong máu thịt. Thiết Tra mặt trắng xám đến không có một chút hồng hào, toàn bộ môi đều trở nên trắng. Hắn mồ hôi lạnh trên trán không ngừng mà nhỏ xuống đến, thân thể có chút loạn choa loạn choạng, tựa hồ suy yếu phải tùy thời sẽ ngã xuống.

Đây là Thiết Tra ngoại trừ kiểu truyền thống Tiên Hóa giả ở ngoài khác một cái thân phận —— nắm giữ gien thôn phệ năng lực trùng hóa biến dị thể.

Thiết Tra thuộc về hiếm thấy hợp lại hình Tiên Hóa giả, đồng thời nắm giữ cường hóa thân thể năng lực cùng với trùng hóa biến dị người năng lực

. Hắn người như thế được gọi là b1b2 hợp lại hình Tiên Hóa giả.

Ở trong tình huống bình thường, trong nhân loại Tiên Hóa giả chia làm tam đại loại.

Đệ nhất loại, được gọi là ——b(body) thân thể Tiên Hóa giả, phân chia tỉ mỉ vì là Truyền Thống Tiên Hóa Giả (b1) cùng Trùng Hóa Biến Dị Giả (b2). Loại này Tiên Hóa giả tương đối với người bình thường mà nói, chủ yếu thay đổi là ở cường độ thân thể cùng thân thể cấu tạo trên.

Đệ nhị loại, được gọi là ——e(energy) Linh Năng Tiên Hóa Giả, bọn họ có một loại đặc thù sinh vật có thể. Loại này năng lượng có thể vật chất hóa, hình thành tương tự xung lượng, sức nóng, điện năng chờ năng lượng. Loại này Tiên Hóa giả năng lực ở trong chiến đấu tác dụng rất nhỏ, đối lập với tinh thần sóng trùng kích công kích như vậy thủ đoạn, không bằng đánh một súng đến thực sự. Vì lẽ đó, linh năng giả vừa xuất hiện thời điểm, bọn họ lại như một đám nắm giữ năng lực đặc thù bình hoa, ngoại trừ tham dự khoa học thí nghiệm cùng biểu diễn ma thuật ở ngoài, cũng không có quá nhiều giá trị. Mãi đến tận hơn 100 năm sau, theo máy móc công nghệ chiều sâu phát triển, ở các khoa học giả không ngừng nỗ lực, rốt cục nghiên cứu phát minh ra một loại có thể phát huy linh năng giả thiên phú trang bị —— linh năng sinh hóa giáp.

Loại này bán máy móc nửa cuộc đời vật áo giáp do linh năng trực tiếp khởi động, so với truyền thống máy móc áo giáp càng khinh, càng nhanh hơn, động lực cũng càng thêm dồi dào, hơn nữa năng lực phức tạp nhiều dạng. Liền, theo linh năng sinh hóa giáp ứng dụng, linh các người có tài leo lên lịch sử sân khấu, nhảy một cái trở thành quân đội chủ lực. Sau đó một trăm năm bên trong, nắm giữ siêu phẩm sức chiến đấu linh năng giả trở thành thế giới này người thống trị.

Trải rộng toàn bộ Địa cầu mỗi cái Ngân Thành, đều là lấy linh năng giả cùng nắm giữ linh năng giả huyết thống nhân loại làm chủ thể.

Đệ tam loại, được gọi là ——s(soul) linh hồn Tiên Hóa giả, lại được gọi là vận mệnh cảm hoá giả, vật chất nhận biết giả, may mắn tinh, tiên tri, thầy bói toán. . .

Đây là trong nhân loại lớn nhất sắc thái thần bí Tiên Hóa giả, năng lực của bọn họ hầu như là không nhìn thấy, mờ không được tồn tại. Có người nói bọn họ nắm giữ nguyên lực, có người nói bọn họ có thể cảm ứng vạn vật trong lúc đó liên hệ, có người nói bọn họ nắm giữ nhận biết tương lai năng lực. Đây là một loại nhất là sức mạnh thần bí, ở trong đôn đãi, những kia nắm giữ nguyên lực người luôn có thể không thể tưởng tượng nổi lảng tránh nguy hiểm cũng đạt được thắng lợi cuối cùng.

Mà đồng thời nắm giữ trong đó hai loại, thậm chí ba loại năng lực tiên hóa người, bị gọi chung vì là —— hợp lại hình Tiên Hóa giả.

Thiết Tra liền thuộc về hiếm thấy hợp lại hình Tiên Hóa giả, đồng thời nắm giữ b1 cùng b2 hai loại năng lực tiên hóa.

Hắn cùng hết thảy trùng hóa biến dị người như thế, đều có một loại trụ cột nhất năng lực —— gien thôn phệ.

Loại năng lực này cho phép trùng hóa biến dị thể ở tại hắn trùng hóa biến dị thể trên người phục chế cùng học tập đối phương năng lực. sử dụng phương thức là đem đối phương biến dị đoạn gien hòa vào chính mình nhiễm sắc thể bên trong, từ đó thu hoạch được đối phương một phần năng lực. Đương nhiên, này một phần năng lực nhất định là không hoàn chỉnh, nhân là nhân loại chuỗi gien cực kỳ phức tạp, vì là phỏng chừng tân đoạn gien cùng tự thân chuỗi gien sản sinh trí mạng xung đột, bình thường đều chỉ có thể phục chế biến dị cái kia một đoạn gien tin tức. Đồng thời, như vậy gien phục chế cũng là cực kỳ nguy hiểm.

Thủy Tiên Y ở một lần xử lý Thiết Tra vết thương thời điểm, trong lúc vô tình phát hiện bí mật này. Hắn nói cho Thiết Tra, căn cứ hiện nay học thuật nghiên cứu, trùng hóa biến dị thể gien thôn phệ năng lực nhiều nhất chỉ có thể sử dụng hai đến ba lần, bằng không quá mức phức tạp chuỗi gien sẽ dẫn đến thân thể tan vỡ hoặc là đại não thất trí.

Thiết Tra gặp phải trùng hóa biến dị cũng không có nhiều người, hơn nữa cũng không coi trọng đối phương năng lực, vì lẽ đó hắn vẫn không có sử dụng tới gien thôn phệ. Vừa nãy hắn ở văn kiện trong quầy nghe trộm đến cái này biến dị người năng lực. Đây là ở trước mắt tiêu trong cơ thể bày xuống trùng trùng, tiến tới không chế mục tiêu năng lực. Đối với không tin bất luận người nào Thiết Tra tới nói, đây là một hiếm có năng lực.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14: Hứa hẹn

Chương 14: Hứa hẹn

Thiết Tra đóng lại cửa kim loại sau, Rose bắt đầu đánh giá nữ nhân trước mắt. Nàng không tới 1 mét bảy thân cao, màu vàng nhạt da dẻ bóng loáng toả sáng, trên mặt còn mang theo chưa khô vết nước mắt, xem ra có chút quyến rũ mê người. Có điều, coi như ở vào tình thế như vậy, trong ánh mắt của nàng còn lộ ra một tia như có như không quyến rũ.

"Hồ ly tinh." Rose lăm bầm lâu bầu nhỏ giọng thăm thì, "Vừa nãy thật nên một súng giết."

Nữ nhân vội vã cúi đầu, chứa một bộ ngoan ngoãn đáng đáp.

"Người tên gì? Các người ở đây làm gì? Những thứ này đều là người nào?" Rose hạ thấp giọng hỏi liên tiếp vấn đề.

Nữ nhân vội vã trả lời vấn đề của nàng. Nàng gọi Diệp Hâm Linh, đến từ chính Sa thành, là hắc thạch đoàn lính đánh thuê một thành viên. Tháng trước, hắc thạch đoàn trưởng được tin cậy tin tức, Sa thành Lâm gia nắm giữ cái kia tháp hạ phòng nghiên cứu tọa độ, phòng chừng bọn họ gần đây sẽ đi tới vô tận biển cát tìm kiếm phòng nghiên cứu. Liền, nàng tới gần hạo sắc Lâm Thiên Hoa, gia nhập lần này thăm dò đội. Có người nói, cái kia tháp hạ phòng nghiên cứu mỗi cách mấy năm sẽ thăng lên mặt đất, tiến hành thời hạn nửa tháng Thái Dương có thể pin sung năng. Trong lúc này, phòng nghiên cứu sẽ mở ra tín hiệu quấy rầy khí, nhiễu loạn phụ cận định vị nghi.

Mà quấy rầy khí tác dụng là song hướng về, vừa có thể tạo được nhiễu loạn tác dụng, cũng có thể làm cho các nhà thám hiểm tìm tới đại thể phương vị.

Trưa hôm nay, bọn họ rốt cuộc tìm được phòng nghiên cứu. Nàng ở đi vào trước, đem một tín hiệu máy bắn bỏ vào cửa trong đồng cát, mục đích là để hắc thạch đoàn lính đánh thuê người có thể tìm tới bọn họ vị trí. Còn sau đó xuất hiện hồng hạt đoàn lính đánh thuê, nàng cũng không rõ ràng đối phương là làm sao phát hiện nơi này, phòng chừng là theo đuôi hắc thạch đoàn lính đánh thuê Schap.

"Mục tiêu của các người là cái gì?" Rose hỏi.

Diệp Hâm Linh lắc đầu một cái, "Ta không biết, bọn họ cái gì đều không nói cho ta."

"Như vậy a ~" Rose nói, bỗng nhiên rút súng lục ra, kéo mở an toàn xuyên chỉ vào Diệp Hâm Linh, cảnh nhắc nói: "Lại cho người một cơ hội."

Diệp Hâm Linh cuống quýt mở ra vừa nãy ẩn thân ngăn tử, đẩy ra ngoài một màu trắng vali xách tay, run giọng nói, "Bọn họ muốn tìm đồ vật ở đây, ta xác thực không biết là cái gì?"

Màu trắng vali xách tay trên có khắc một hàng chữ, Rose vuốt ve vậy được tự, buông xuống mi mắt đọc ra từng cái từng cái xa lạ âm tiết. Đây là một loại khó có thể dùng lời diễn tả được phát âm, như là đến từ viễn cổ ngôn ngữ.

Ngay ở Rose thất thần thời điểm, Diệp Hâm Linh đột nhiên làm khó dễ, đoạt lấy súng lục của nàng chỉ vào nàng.

"Lui về phía sau!" Diệp Hâm Linh lớn tiếng uy hiếp đến.

Rose giơ hai tay lên lui về phía sau mở, Diệp Hâm Linh cầm lấy màu trắng vali xách tay, lộ ra một nụ cười lạnh như băng. Nàng đang chuẩn bị muốn kéo cò súng thời điểm, bỗng nhiên bụng truyền đến một trận đau đớn kịch liệt, phảng phất vô số con kiến ở cắn xé trong cơ thể trắng tạng. Nàng đau đến cả người run rẩy, trong nháy mắt coi mất đi cố sức lực, nắm thương cánh tay vô lực buông xuống.

"Còn nhớ người trong bụng trùng trứng sao?" Diệp Hâm Linh phía sau truyền đến thanh âm nhàn nhạt. Nuông theo cái này tràn ngập ma lực âm thanh, nàng kịch liệt đau bụng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Nếu như không phải một khắc đó đau đớn làm cho nàng cả đời đều khó mà quên được, hay là nàng còn có thể cho rằng vừa nãy phát sinh tất cả là đang nằm mơ.

"Người là. . . Người là. . ." Diệp Hâm Linh cả người run rẩy chỉ vào Thiết Tra, thất thần ni non. Rose nhân cơ hội xông lên đoạt được súng lục của nàng. Nàng không có phản kháng, một bộ hồn bay phách lạc đáng vẻ, coi như bị đoạt đi rồi súng lục cũng không phục hồi tinh thần lại.

"Ta không thích nói phí lời, chính người nhìn làm đi." Thiết Tra không tiếp tục đề ý đại ra Diệp Hâm Linh, xoay mặt nói với Rose, "Cho người một canh giờ." Nói xong, hắn đang thí nghiệm đài

Trên quét ra một khối sạch sẽ địa phương, bắt đầu thu thập những kia lính đánh thuê trên thi thể thương, viên đạn, tiền. Chỉ chốc lát, thí nghiệm trên đài chính tề bày ra hơn mười đem hoàn hảo mp5, chừng hai mươi cái 9mm băng đạn, hai viên mảnh vỡ lựu đạn, một đồng nhỏ ngân tệ. Đón lấy, Thiết Tra ở hơn mười đem mp5 bên trong lấy ra ba thanh đến, còn lại quét ở một đồng.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Thiết Tra ngồi trên thí nghiệm đài, nhìn Rose ở thao túng phòng thí nghiệm máy vi tính cùng máy móc. Nhìn một hồi, Thiết Tra giật mình phát hiện, Rose đối với máy vi tính, máy móc sử dụng phi thường thông thạo, hầu như không cần do dự liền có thể tìm đi ngược chiều quan. Càng làm cho hắn giật mình chính là, Rose tựa hồ đối với toàn bộ phòng thí nghiệm vật vị trí rõ như lòng bàn tay, phảng phất đã từng tới nơi này, đối với nơi này hết thảy đều hết sức quen thuộc. Hồi tưởng lại vừa nãy Rose phát hiện Diệp Hâm Linh trốn vị trí, một ý nghĩ né qua đầu óc của hắn.

"Rose, vừa nãy ngươi là làm sao biết nàng ẩn ở chỗ kia." Thiết Tra nhìn như vô ý hỏi.

"Nữ nhân giác quan thứ sáu a ~ ta cảm thấy chỉ có ẩn ở chỗ kia mới có thể tiếp tục sống." Rose thao tác mấy vi tính, cũng không quay đầu lại nói đến.

"Ta xem ngươi rất quen thuộc nơi này a, liền muốn biết đồ vật đều bãi ở nơi nào tự." Thiết Tra câu nói này hỏi vô cùng rõ ràng, cho tới đại ra bên trong Diệp Hâm Linh phục hồi tinh thần lại, nhìn Rose một chút.

Rose hết sức chuyên chú nhìn tàn tạ màn hình máy vi tính, tựa hồ không nghe ra trong lời nói ý vị. Nàng thuận miệng trả lời, "Nơi này và trong đại học phòng thí nghiệm là như thế, bày ra mấy móc vị trí cũng gần như."

Thiết Tra nhủ mảy một cái. Hắn suy nghĩ một chút, hay là chính mình đa nghi rồi. Tuy rằng Rose không thể đã tới nơi này, nhưng biểu hiện của nàng cũng không giống như là nghe đồn bên trong loại người như vậy. Nếu như là loại người như vậy, nên không thể ngây ngốc lưu lạc đến vô tận biển cát. Thiết Tra đảo mắt nhìn thấy Diệp Hâm Linh khôi phục thần thái, liền ra hiệu nàng lại đây, tiếp theo chọn một cái mp5 đưa cho nàng, hỏi nàng có biết dùng hay không.

Diệp Hâm Linh tiếp nhận thương đánh mở an toàn xuyên, lại đóng lại chốt, dùng không quá quen luyện thao tác cho thấy nàng sẽ dùng, nhưng cũng không thuần thục. Sau đó, Thiết Tra ở trong phòng thí nghiệm tìm đến chỉ cùng bút, qua loa viết tờ giấy kín đáo đưa cho nàng. Tiếp đó, Thiết Tra sắp xếp nàng mở lượng sa địa trước xe hướng về Thiết Sơn Trán, đem tờ giấy này giao cho tự trị ủy viên hội đại tỷ lớn, đại tỷ đại hội dẫn nàng đi tìm duy tu xưởng Lão Ngưu, sau đó nàng liền ở nơi đâu chờ hắn trở về.

Diệp Hâm Linh thuận theo gật gù, trong bụng trùng trùng bị trước mắt ác ma không chế, nàng không có lựa chọn, chỉ có thể vâng theo hắn sắp xếp.

Thiết Tra suy nghĩ một chút, cảm giác thấy hơi không thích hợp, đổi giọng làm cho nàng đem tờ giấy giao cho tự trị ủy viên hội lão Dịch hoặc là tiệm tạp hóa cự tang, đề bọn họ một người trong đó dẫn nàng đi tìm Lão Ngưu.

Rose trong lúc vô tình nghe được Thiết Tra sắp xếp, nhất thời mím môi cười lên. Thiết Tra nhìn thấy nàng đang cười trộm, cả người đều cảm thấy không thoải mái, trầm giọng hỏi: "Ngươi nhìn lâu như vậy, đến cùng có thu hoạch gì?"

Thiết Tra nghiêm túc câu hỏi dẫn đến Rose cười đến càng hăng say, ở một bên Diệp Hâm Linh nhìn ra không hiểu ra sao. Nàng nghĩ thầm thiếu nữ này có phải là đầu óc gặp sự cố, ở cái này không nhìn sinh mệnh ác ma trước mặt còn dám làm càn như vậy, thực sự là chán sống. . .

Thiết Tra trên trán nổi gân xanh, chỉ lát nữa là phải nổi giận, Rose vội vã giờ lên màu trắng vali xách tay nói, "Trong này trang bị phi thường đáng giá."

"Bao nhiêu tiền?" "Vô giá!" "Vô giá là bao nhiêu tiền?" "Vô giá chính là vô giá!" "Vậy thì là không đáng giá?"

Thiết Tra đoạt lấy màu trắng vali xách tay, làm dáng muốn đập xuống đất.

"Có thể chứa ở đâu máy trên." Rose vội vàng ngăn cản đến.

"Làm được việc gì?" Thiết Tra thả tay xuống vali

Hỏi.

"Trí năng phẩm mềm hack." Rose nói ra một Thiết Tra chưa từng nghe nói danh từ.

Thiết Tra hỏi trí năng phẩm mềm hack là món đồ gì? Liền Rose hướng về hắn giải thích một đồng khoa học danh từ, nghe được hắn rơi vào trong sương mù, hoàn toàn không hiểu. Mơ mơ màng màng nghe xong một hồi lâu, hắn chỉ nhớ rõ trong đó mấy cái danh từ: Trí tuệ nhân tạo ai, cái kia thấp hạ số liệu củ trận, tầng dưới chốt logic cơ cấu, tự mình hoàn thiện hệ thống. . .

Hắn nghe được hơi không kiên nhẫn, híp mắt nói, "Bất nạt ta không từng đọc thư sao?"

"Liền bất nạt ngươi người man rợ này." Rose ánh mắt không chút nào yếu thế tiến lên nghênh tiếp.

Hai người lẫn nhau nhìn gần đối phương, mặt nhưng càng ngày càng tới gần, con mắt mũi miệng đều sắp muốn đụng vào nhau.

Trước mắt Rose mong manh môi anh đào óng ánh long lanh, toả ra mê người ánh sáng lộng lẫy. Thiết Tra không tự chủ được lui bước, bọn họ là người của hai thế giới, sẽ không có bất cứ kết quả gì. Nàng chỉ là hắn hàng hóa, đến Sa thành sẽ đổi thành một đồng sáng lên lấp lánh kim tệ. Liền đang do dự chốc lát, Rose môi in lên, để hắn muốn tránh cũng không được.

Sâu sắc vừa hôn, rồi lại thoáng qua liền qua, cảm giác ấm áp dường như ngọt ngào rượu. . .

Rose nghịch ngợm đối với hắn hấp háy mắt, nhẹ nhàng đặt trở lại trước máy vi tính tiếp tục vừa nãy thao tác.

Này vừa hôn, dường như chưa từng tồn tại, nhưng lại khiến người ta khó có thể quên.

Thiết Tra gãi đầu một cái, tựa hồ muốn đưa cái này khúc nhạc dạo ngắn đuổi ra đầu óc.

Diệp Hâm Linh nhìn thiếu niên ở trước mắt cùng thiếu nữ, phảng phất nhìn thấy ngây ngô thời gian bên trong chính mình. . .

Là lúc nào, nàng đã biến thành hiện tại bộ dáng này.

Nàng đến cùng là nên hận sự lựa chọn của chính mình, hay là nên hận thể giới này tàn khốc, là nên hận đồng loại vô tình, hay là nên hận mảnh này mệnh mỏng manh cát. . .

Thiết Tra buồn bực ngán ngẩm bắt đầu kiểm tra những kĩa 9mm băng đạn, kỳ thực trước đó, hắn đã sớm đã kiểm tra, loại bỏ những kĩa đang nổ bên trong hư hao băng đạn. Nhưng hắn chung quy phải làm chút chuyện, mới có thể che lấp cái kĩa trong lòng lật lên cơn sóng thần.

Hắn cúi đầu thao túng băng đạn, nhớ tới đường phụ từng nói với hắn.

"Mục đích của ngươi là sống tiếp, chỉ đến thế mà thôi."

"Không muốn dễ dàng hứa hẹn, một khi ngươi hứa hẹn, liền muốn làm hết sức làm được."

"Không có lúc cần thiết, tận lực không nên giết người, bởi vì mỗi một điều sinh mệnh đều là có giá trị."

"Nhưng là có lúc cần thiết, ngàn vạn không thể nhẹ dạ, bởi vì nhân từ với kẻ địch, chính là tàn nhẫn với chính mình."

"Phía trên thế giới này, không có ai có nghĩa vụ tốt với ngươi, ngoại trừ ta, hay là còn có ngươi những kĩa chưa từng gặp mặt người thân."

"Không muốn vọng tưởng những kĩa người ở phía trên sẽ đối với ngươi nhìn với con mắt khác, bọn họ xưa nay đều chỉ chú trọng thuần khiết huyết thống, ở trong mắt bọn họ, chúng ta lại như bất cứ lúc nào có thể vứt bỏ đồ vật."

"Không muốn cho rằng ái tình tươi đẹp đến mức nào, đó là nước cùng bánh mì, còn có trách nhiệm."

. . .

Mỗi khi hắn thời điểm mê mang, bên tai đều sẽ vang lên đường phụ.

Vị kĩa trải qua tang thương lão nhân, dùng hắn gầy gò thân thể, dựa vào quật cường cùng chấp nhất, ở này tàn khốc trong thế giới đem hắn nuôi dưỡng thành người.

Hắn cái gì đều không có để lại cho hắn, chỉ dùng hành động thực tế dạy dỗ hắn ba món đồ.

Một thân đảm!

Một thân thiết!

Một thân ngạo!

Thiết Tra ngẩng đầu lên, nhìn Rose thao túng máy vi tính bóng lưng, yên lặng ở trong lòng nói ra một câu. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Linh năng

Chương 15: Linh năng

"Bùm bùm, bùm bùm, bùm bùm. . ."

Yên tĩnh trong phòng thí nghiệm, vang vọng lạnh lạnh đánh thanh.

Một đôi tinh xảo tay cấp tốc bay lượn, lại như hai con ở trên bàn gỗ nhảy điệu Tănggô Tinh Linh.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Thiết Tra nhìn đồng hồ tay một chút, hiện tại là buổi trưa hai điểm. Hắn ngẩng đầu lên, đối với hết sức chăm chú thao tác máy vi tính Rose nói, "Thời gian gần đủ rồi, chúng ta nên xuất phát."

"Chờ đã, còn cần hai mươi phút." Rose cũng không quay đầu lại nói đến.

"Nhanh lên một chút." Thiết Tra hơi không kiên nhẫn giục đến, nơi này khắp nơi là thi thể, xem lâu cũng sẽ không thoải mái.

Đại ước sau hai mươi phút. . .

"Đã đến giờ." Thiết Tra nhắc nhở đến, có thể Rose tựa hồ không nghe thấy hắn, vẫn thật lòng nhìn chăm chăm màn hình.

Mười phút lại qua. . .

Rose tiếp tục thao tác máy vi tính, không chút nào rời đi ý tứ. Thiết Tra nhẫn nại đến cực hạn, hắn đang muốn quá khứ kết thúc Rose thao túng, đỉnh đầu bỗng nhiên vang lên một hợp thành máy móc thanh.

[Rose · Lombar, thu được Tashia tây bắc phòng nghiên cứu quyền hạn tối cao]

[chào ngài, Lombar tiểu thư, ta là trí tuệ nhân tạo Mosey · Tashia]

[Thái Dương có thể pin sung năng đã đạt 95%, hai giờ sau tây bắc phòng nghiên cứu đem trở về thâm tầng cát]

Thiết Tra cùng Diệp Hâm Linh giật mình nhìn chung quanh trần nhà, tựa hồ muốn tìm đến âm thanh đầu nguồn.

"Mosey, khởi động tự chủ chữa trị hệ thống." Rose ngẩng đầu lên nói đến.

[tuân mệnh, ta công chúa.]

Nương theo hợp thành âm thanh vang lên, phòng thí nghiệm các nơi vách tường truyền đến bánh răng chuyển động âm thanh, tron nhẵn trên mặt tường bay lên từng đạo từng đạo cửa nhỏ. Khẩn đốn lấy, từng cái từng cái hình chữ nhật, chiều cao không đều bánh xích thức người máy từ cửa nhỏ bên trong trượt ra đến. Tiến vào phòng thí nghiệm sau, chúng nó duỗi ra bé nhỏ cánh tay máy, bắt đầu thanh lý rác rưởi, chữa trị các nơi. . .

Rose nhẹ xoay người, hai tay thả ở sau lưng nhón chân lên, cười hi hi nói với Thiết Tra, "Ta lợi hại không ~ "

Thiết Tra gãi đầu một cái, hỏi nàng xảy ra chuyện gì. Rose quét Diệp Hâm Linh một chút, nói dối lát nữa lại nói cho hắn. Ý của nàng rất rõ ràng, bí mật này nàng cũng không muốn cùng Diệp Hâm Linh chia sẻ.

"Mosey, ở sau khi ta rời đi khởi động hệ thống phòng ngự, xóa bỏ tất cả kẻ xâm lấn."

[tuân mệnh, ta công chúa.]

Dưới xong mệnh lệnh, Rose lòi kéo trong khiếp sợ Thiết Tra hướng đi mở miệng (lối ra). Diệp Hâm Linh vội vã theo tới, nàng cũng không muốn bị này thần bí hệ thống xóa bỏ.

Ba người đi ra phòng nghiên cứu sau, Thiết Tra từ trong cát đào ra Hồng Sắc Tuệ Tinh. Một lát sau, hắn thanh trừ xong hạt cát, bước lên đầu máy chuẩn bị xuất phát. Đến lúc này, hắn rốt cục phục hồi tinh thần lại, nhớ lại còn có rất nhiều chiến lợi phẩm lưu đang nghiên cứu bên trong.

"Chờ đã, đồ vật còn ở bên trong."

Rose ngăn cản hắn, ngẩng đầu lên nói, "Mosey, đem thí nghiệm trên bàn item chờ tới đây."

Không biết nơi nào truyền đến máy móc hợp thành âm thanh.

[tuân mệnh, ta công chúa.]

Một lát sau, hai cái hình chữ nhật bánh xích thức người máy đem thí nghiệm trên đài súng tự động, viên đạn, mảnh vỡ lựu đạn, ngân tệ toàn bộ chờ đi ra. Thiết Tra đem hơn mười đem MP5 cùng phần lớn băng đạn ném vào một chiếc bánh xích thức sa địa xe, cũng đem ngân tệ giao cho Diệp Hâm Linh, làm cho nàng mở ra này lượng sa địa trước xe hướng về Thiết Sơn Trần Lão Ngưu nơi.

Phân phó xong Diệp Hâm Linh, Thiết Tra giao cho Rose một cái MP5 cùng mấy hộp đạn, trầm giọng nói rằng: "Đừng nổ súng bậy!"

Rose mỉm cười trừng Thiết Tra gắt gù, thông thạo kiểm tra một chút súng tự động, tốt nhất viên đạn kéo lên chốt, đem MP5 búi ở sau lưng. Thiết Tra lại đưa cho nàng một viên mảnh vỡ lựu đạn, hỏi nàng có biết dùng hay không.

"Chúng ta tự sát, chúng ta tuần tình đi." Nói, Rose làm dáng muốn kéo dài lựu đạn viên hoàn.

Thiết Tra tức giận đến không nhẹ, một cái đoạt lại mảnh vỡ lựu đạn. Chỉ nghe "Tăng" một tiếng, kim loại kéo hoàn còn ở lại Rose trên đầu ngón tay, có thể lựu đạn nhưng đến Thiết Tra trong tay. . .

"Ngươi!" Thiết Tra tức giận nặng một tiếng, đem lựu đạn rất xa ném ra ngoài.

Mấy giây sau, xa xa bão cát lên, truyền đến "Oanh" một tiếng vang thật lớn. Nương theo kịch liệt tiếng nổ mạnh, biển cát lẫn lộn sôi trào lên, lại như áp đặt mở nước nóng. Sau một khắc, mấy trăm điều sao biển quật địa mà lên! Cát vàng che ngập bầu trời hạ xuống, tình cảnh không nói ra được khủng bố cùng đồ sộ.

Thiết Tra lại mắng một tiếng, cấp tốc khởi động đầu máy, Rose vội vã nhảy lên chỗ ngồi phía sau ôm chặt hân.

"Ta dẫn ra chúng nó, ngươi từ mặt bên rời đi." Thiết Tra đối với Diệp Hâm Linh thét lên.

Diệp Hâm Linh gạt gù, xoay người lên sa địa xe. Thiết Tra vận chặt chân ga, sáu cái phun khí nang đồng thời khởi động. Trong nháy mắt, Hồng Sắc Tuệ Tinh nhắc lên khỏi mặt đất, vọt mạnh hướng về sao biển quần.

"Yêu a ~" Rose vô tâm phổi không kêu to lên.

Nhưng vào lúc này, sao biển trong đám vang lên một tiếng đình tai như óc hí lên! Phảng phất xé rách đại địa âm thanh, này một tiếng sắc bén đến mức tận cùng hí lên hầu như xé rách màng tai. Rose liều mạng ô tăng cường lỗ tai, nằng chi cảm thấy trời đất quay cuồng, này một tiếng đột nhiên xuất hiện âm thanh lại như đâm vào đại não kim thép!

Thiết Tra nắm chặt nắm đấm đập mạnh đầu mình, xua đuổi âm thanh tạo thành mê muội. Chỉ thấy sao biển quần bên trong cuồng bão cát lên, cát vàng lại như suối phun giống như xông thẳng tới chân trời. Ở cái kia sa trong mưa, một con siêu cấp cự trùng phóng lên trời!

Cực kỳ to lớn trùng khu che kín bầu trời, ở trong biển cát bỏ ra một mảnh rộng rãi bóng tối.

Cự trùng giáp xác ở chói mắt dưới ánh mặt trời vàng chói lọi. Ngưỡng nhìn bầu trời, cái kia cự trùng lên tới hàng ngàn, hàng vạn mắt kép lít nha lít nhít, khác nào từng viên một ống ánh bảo thạch.

Đây là trong truyền thuyết Sa Hải Bạo Trùng vương giả —— hoàng kim sao biển.

Thiết Tra là lần thứ nhất gặp phải loại này trong truyền thuyết sinh vật. Trước đó, hân vẫn là nghe nói mà thôi. Thời khắc này chấn động tuyệt không là ngôn ngữ có thể hình dung, nếu không là hân tận mắt nhìn thấy, mãi mãi cũng sẽ không tin tưởng trên thế giới này có kinh người như vậy quái vật khổng lồ.

Hồng Sắc Tuệ Tinh động lực toàn mở, đang sôi trào trong biển cát lại như một chiếc thuyền con. Nó bất cứ lúc nào cũng sẽ bị con sóng thần nhấn chìm, rồi lại quật cường đón gió vượt sóng.

Cách đó không xa Diệp Hâm Linh nhìn sao biển quần bên trong đầu máy, nằng chi cảm thấy trái tim sắp nhảy ra ngực. Một giây sau, nằng cắn chặt hàm răng địa dùng sức giẫm dưới chân ga, sa địa xe bánh xích cao tốc chuyển động lên, vung lên đầy trời cát bụi nhắm phía mặt nam.

Vô số mắt kép chuyển động, tập trung ở nhỏ bé màu đỏ giun dế trên.

Cực kỳ nguy hiểm bên trong, Thiết Tra theo bản năng mò nhập khẩu túi, ngay ở ngón tay chạm được cái kia chi kim loại đồng trạng vật thời điểm, bên tai bỗng nhiên truyền đến một tiếng máy móc hợp thành thanh.

[Hồng Sắc Tuệ Tinh, khởi động linh năng gia tốc]

Âm thanh vừa vang lên, sáu cái phun khí nang đồng thời phun ra màu lam nhạt liệt diễm. Ở trong nháy mắt đó, Hồng Sắc Tuệ Tinh tốc độ không chừng mực tăng vọt lên!

Chỉ thấy một viên sao chổi ở sao biển trong lúc đó gào thét mà qua, ở mấy giây bên trong liền phá tan bầy sâu vây quanh, hướng về phương bắc đi vội vã.

Rời xa nguy hiểm sau, Thiết Tra dừng lại đầu máy. Hân xoay người đánh giá Rose, phảng phất đây là lần thứ nhất nhìn thấy nằng. Rose toát mồ hôi lạnh, có vẻ hết sức yếu ớt.

"Ngươi

Đĩ nhiên là linh năng giả!" Thiết Tra cảm thán đến.

"Không được sao?"

"Có thể ngươi vì sao lại bị vây ở tiệm tạp hóa bên trong?" Thiết Tra cảm thấy có chút khó mà tin nổi, một vị linh năng giả muốn giết cự tang, thực sự không khó.

Rose khẽ mỉm cười, nói, "Cho ta một bộ linh năng sinh hóa giáp, ta bảo đảm lưu lại cho ngươi ấn tượng sâu sắc."

Thiết Tra ngay lập tức sẽ rõ ràng, không có linh năng sinh hóa giáp linh năng giả cũng chẳng có bao nhiêu sức chiến đấu. Hân nhếch môi cười lên, nói, "Ta hiện tại là có thể lưu lại cho ngươi ấn tượng sâu sắc "

Rose giờ lên nhón cằm, cúi mi mắt nói, "Đến nha ~ tỷ tỷ chờ đây."

Nhìn Rose khinh bỉ thái độ, Thiết Tra tức giận đến hàm răng ngứa, hận không thể một cái cắn quá khứ.

Một lát sau, đầu máy sung năng xong xuôi, hai người tiếp tục bắc hành.

Thời gian sau này, một đường gió êm sóng lặng.

Buổi tối cắm trại thời điểm, Rose nói với Thiết Tra sáng tỏ Tashia tây bắc phòng nghiên cứu tình huống.

Ryan · Tashia là nhân loại từ trước tới nay khoa học giả vĩ đại nhất một trong, đồng thời cũng là một trăm nhiều năm trước sáng tạo linh năng sinh hóa giáp mười một vị hàng đầu nhà khoa học một trong. Hắn là trí tuệ nhân tạo phương diện học thuật quyền uy, chủ yếu phụ trách thiết kế linh năng sinh hóa giáp ai hệ thống.

Linh năng sinh hóa giáp được xuất bản sau, gây nên một hồi to lớn biến cách. Bình hoa giống như linh năng giả trong một đêm trở thành tân nhân loại bên trong đứng đầu nhất sức chiến đấu. Sau đó mấy trong mười năm, nắm giữ linh năng giả huyết thống đám người từ từ trở thành trong nhân loại quý tộc.

Ryan · Tashia cùng cái khác mười vị nhà khoa học bởi vậy thu được địa vị chí cao vô thượng, đồng thời cũng nắm giữ rất lớn xã hội tài nguyên. Nhưng là, nương theo xã hội biến cách. . .

(vì để tránh cho Thiết Tra dịch ý, Rose cũng không có nói tí mĩ đoạn lịch sử này —— linh năng sinh hóa giáp lượng hậu sản ba mươi thời kì, linh năng giả từ từ đạt được Địa cầu quyền thống trị; bởi vì nắm giữ linh năng giả huyết thống người hồ kết hợp lại, sinh dục đời kế tiếp linh năng giả xác suất sẽ càng cao hơn; vì lẽ đó ở linh năng giả chứa tế thể giới sau, liền đem linh năng giả huyết thống cùng không phải linh năng giả huyết thống nhân loại phân chia ra đến; ở tại sau mấy trong mười năm, từng toà từng toà Ngân Thành vụt lên từ mặt đất, đem tất cả nhân loại chia ra làm hai; nắm giữ linh năng giả huyết thống nhân loại chiếm cứ toàn bộ Địa cầu 95% tài nguyên, mà những nhân loại còn lại thì lại phân cướp những kia còn lại tài nguyên.)

Tashia cùng cái khác bảy tên hàng đầu khoa học rời đi linh năng giả dưới sự thống trị chủ lưu xã hội, ở toàn cầu không đồng vị trí thiết lập chín cái phòng nghiên cứu. Ở vào trung gian chính là tám người liên hợp phòng nghiên cứu, còn lại tám cái phương vị khác nhau nhưng là bọn họ cá nhân phòng nghiên cứu. Bọn họ tận sức với thay đổi sa hóa hoàn cảnh nghiên cứu, cũng kỳ vọng thay đổi nhân loại hiện nay cách cục.

Nhưng mà ở sau khi năm tháng bên trong, bọn họ sẽ không có lại xuất hiện quá. . .

Có người nói là nhân vì là nghiên cứu của bọn họ không có đạt được theo dự đoán thành quả, vì lẽ đó bọn họ không muốn trở về xã hội loài người. Mà này quần hàng đầu nhà khoa học nửa đời sau sáng tạo khoa học kỹ thuật kết tinh, cũng thuận theo chôn sâu biển cát.

Tashia là một vị hàng đầu trí tuệ nhân tạo nhà khoa học, bởi vậy hắn thiết kế phòng nghiên cứu là toàn trí có thể không chế. Toà này phòng nghiên cứu có thể tự chủ hoạt động, tự động phòng vệ, tự mình chữa trị. Bình thường tiềm tàng ở hầm tầng cát bên trong, nhanh không điện thời điểm mới sẽ lên tới mặt đất hấp thu Thái Dương có thể.

Rose thu được tây bắc phòng nghiên cứu quyền hạn tối cao, chẳng khác nào được vô tận trong biển cát một chỗ chỗ tránh nạn địa hoặc là loại nhỏ căn cứ quân sự.

"Này có ích lợi gì?" Thiết Tra thật lòng hỏi.

"Nghĩ phép." Rose không chút nghĩ ngợi trả lời.

Nghe được cái này không chịu trách nhiệm đáp án, Thiết Tra cả người cũng không tốt. Hắn nhìn Rose ánh mắt, lại như một con lúc nào cũng có thể sẽ vô tới Ác Lang. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Sa thành

Chương 16: Sa thành

Sau giờ ngọ Thái Dương tiêu nung hoang vu đại địa, thừa thốt cỏ dại đầy liệt nhật bạo sưởi, quật cường sinh trưởng ở rạn nứt hoàng trên đất. Khô nóng không khí hầu như không có lưu động, bầu trời tình cờ truyền đến một tiếng kèn kèn hí lên.

Ở mảnh này mênh mông vô bờ trong cánh đồng hoang vu, một hàng đoàn xe do đông đến tây đi tới Sa thành. Trước đoàn xe đoạn là hơn mười lượng sau tám luân xe tải, thu hoạch lớn thân xe áp lực nặng nề ở thâm hậu sẫm lớp xe trên, cho tới sẫm lớp xe hơi rơi vào khô héo mặt đất, ấn ra từng đạo từng đạo sâu sắc thai ngân. Sau tám luân xe tải sau khi là một chiếc cũ nát Bì Táp, tải miễn một chút thợ máy cụ cùng sẫm lớp xe. Bì Táp mặt sau là một chiếc bán tân trường thành xe việt dã, trên xe ngồi đoàn xe ông chủ cùng đoàn xe trường.

"Các anh em, chỉ cần chúng ta ở mặt trời lặn trước chạy tới Sa thành, ông chủ liền để chúng ta cuồng hoan một đêm!" Đoàn xe trường cảm ông nói điện thoại quát, "Lên tinh thần đến! Cao su mộc quán bar các cô nương đã chuyển hướng bắt đầu chờ chúng ta." Lập tức, ông nói điện thoại bên trong truyền ra âm ỉ vui cười thanh.

"Bang này nhai con." Đoàn xe ông chủ ôm ngực cười mắng đến. Hắn từ mặt đông cao nguyên trông trọt trắng lại đây, ở trên đường đã hao năm ngày. Giờ khắc này hẳn nghĩ, chỉ cần đêm này hơn mười xe lương thực vận đến Sa thành, coi như hoàn thành nhiệm vụ. Mấy ngày nay đều ở trên cánh đồng hoang chạy, mỗi ngày đều ăn gió nằm sương, toàn thân có chút dính nhơm nhớp. Đến Sa thành sau, nhất định phải cố gắng tắm, sau đó sẽ tìm hai vị tiểu muội đến xoa bóp eo.

Sa thành là chu vi một ngàn km bên trong duy nhất thành thị (những Ngân Thành đó ngoại trừ), ở vào chín toà Ngân Thành trung gian điểm. Sa thành thành lập với hơn 300 năm trước, nòng cốt thân là một toà loại cỡ lớn địa nhiệt phát điện trạm cùng với quanh thân nhà xưởng tạo thành khu công nghiệp. Theo thổ địa ngày càng sa hóa, chu vi mấy trăm km thôn trang lục tục hoang vu. Các thôn dân chuyển đến phát điện trạm phụ cận, dựa vào làm công mà sống. Dần dần, nơi này trở thành một toà công nghiệp thành thị. Sau đó các nơi Ngân Thành bay lên bầu trời, càng nhiều công nhân mất đi sinh hoạt khỏi nguồn, ngược lại tụ tập tới nơi này cầu sinh.

Cho đến ngày nay, nhiệt năng vĩnh viễn không khô cạn địa nhiệt phát điện trạm đã thành vì là Sa thành ưu thế lớn nhất. Hơn mười triệu công nhân sinh sống ở nơi này, ngày tiếp nối đêm vì là quanh thân chín toà Ngân Thành sinh sản các hạng vật tư.

Thái Dương dần dần lặn về tây, phương xa phía trên đường chân trời xuất hiện Sa thành đường viên. Đó là một toà sắt thép rèn đúc thành thị, vô số cây thô to ống khói cao vút trong mây. Giờ khắc này ống khói khói đen bốc lên, ở Sa thành phía trên hình thành một mảnh to lớn hắc vân.

Ông nói điện thoại bên trong bùng nổ ra một trận tiếng hoan hô. Bọn tài xế hưng phấn la to, đi tới bọn họ sung sướng nơi. Nơi đó có rượu, có thịt, có nữ nhân, có bọn họ muốn tất cả. . .

Hơn mười phút sau, đoàn xe đến cửa thành đông lương thực nhà kho. Đang dỡ hàng sau khi hoàn thành đã là buổi tối, đoàn xe ông chủ dẫn dắt bọn tài xế đi vào Sa thành bắc cao su mộc quán bar. Đây quán bar không phải đặc biệt rộng rãi, liền quầy bar ở bên trong chỉ có hơn 100 mét vuông, bên tường bày một loạt thiết chế hình chữ nhật trác, ở hình chữ nhật trác cùng quầy bar trong lúc đó là quá nói. Đám người kia đang đến gần cửa hình chữ nhật bên cạnh bàn ngồi xuống, cãi nhau điểm món ăn.

Đoàn xe ông chủ mỗi lần tới Sa thành đều sẽ ở đây quán bar qua đêm, nơi này tiền thuê nhà tiện nghi, ăn cơm tiện nghi, cô nương cũng đối lập tiện nghi.

Chỉ chớp lát, quán bar ông chủ đưa lên đồ ăn cùng rượu. Bọn tài xế vây quanh bàn dài ăn như hùm như sói, cũng không lâu lắm liền cơm no rượu đủ, say khướt hô muốn nữ nhân. Quán bar ông chủ lập tức gọi tới mười mấy cái cô nương để bọn họ chọn. Bọn tài xế đầy đặn ồn ào muốn đoàn xe ông chủ trước tiên chọn.

Đoàn xe ông chủ nhìn mười mấy cái hoàn phi yến sáu tàn hoa bại liễu, thực sự không làm sao có hứng nổi, vung vung tay để bọn tài xế chọn. Hắn dự định nửa đêm để quán bar ông chủ cho hắn đơn độc giới thiệu, làm cái đẹp để điểm cô nương đến. Đang lúc này, hắn nhìn thấy quán bar bên trong góc ngồi một vị thiếu niên cùng một thiếu nữ. Thiếu niên hai tay ôm ngực tựa ở bên tường nhắm mắt dưỡng thần, hắn một con mắt bọc lại băng gạc, xem ra bị thương. Thiếu nữ chính đang ăn đồ ăn, từ góc độ này nhìn sang, trong cái mâm đồ ăn cũng không phong phú. Nhìn đáng đáp, bọn họ kinh tế cũng không dư dả. Đường nhiên, người có tiền làm sao sẽ đến cao su mộc quán bar đây?

Thiếu nữ mặc trên người bộ đầu vải bạt áo choàng. Từ mặt bên nhìn sang, ngực nàng phát dục rất tốt, cái mông tròn trịa no đủ, cho dù cái này phổ thông áo choàng cũng khó có thể che lấp nàng lồ lộ có hứng thú vóc người. Nàng ăn đồ ăn thời điểm lộ ra một đoạn bạch đến chói mắt cánh tay, cái kia bờ giống như da dẻ thực sự khiến người ta không nhịn được muốn cắn một cái.

Có ba phần men say đoàn xe ông chủ sắc mị mị nhìn thiếu nữ xinh đẹp, khoe miệng không bị khống chế chảy ra nước dãi. Hắn đưa tới quán bar ông chủ, chỉ vào thiếu nữ bóng lưng hỏi: "Bên kia cô nương, làm cho nàng đến ngủ với ta."

"Nàng là khách mời a, không phải nơi này cô nương." Quán bar ông chủ mặt lộ vẻ khó xử.

Đoàn xe ông chủ đánh ra một viên ngân tệ, lớn tiếng nói rằng: "Liền nói ta cho nàng một kim đồng trinh."

Quán bar ông chủ duỗi ra ngón tay cái, nói, "Thái Nhị lão bản thật là đủ hào khí, thật là cam lòng, một kim đồng trinh a, tiền nữ cũng phải cho người nằm xuống." Đoàn xe ông chủ cười ha ha, phất tay một cái ra hiệu hắn nhanh đi. Quán bar ông chủ thu rồi ngân tệ, vài bước đi tới thiếu nữ bàn dài bên, khom người nói, "Vị tiểu thư này, tiệm chúng ta. . ."

Hắn thoại chỉ nói đến một nửa, nhưng mạnh mẽ không hề tiếp tục nói. Bởi vì, hắn nhìn thấy vẫn dựa vào ở trong góc im lặng không lên tiếng thiếu niên mở mắt ra. Ở trong nháy mắt đó, toàn thân hắn lỗ chân lông đều thụ lên. Cái kia ánh mắt sắc bén lại như một cái đâm vào trái tim đao, hầu như để hắn không thể thở nổi. Quán bar ông chủ ở đây kinh doanh nhiều năm, cơ bản nhãn lực vẫn có, trong nháy mắt hắn trở về đến đoàn xe ông chủ nơi, yên lặng thả xuống ngân tệ, không nói tiếng nào trở lại quầy bar.

Đoàn xe ông chủ có chút men say, nhất thời không làm rõ quán bar ông chủ là có ý gì. Lúc này, ở một bên ôm cô nương tài xế nhìn tình cảnh này, say

khurót vổ một cái mặt bàn, reo lên: "Ông chủ, ta đi nói." Nói, tài xế đỡ bàn đứng lên đến, loạng choạ loạng choạng hướng đi thiếu nữ.

"Hắc! Cô nàng, hắc! Lão bản chúng ta muốn tìm người ngủ." Tài xế nói mơ hồ không rõ, đưa tay chụp vào thiếu nữ vai. Ở hán sắp đụng tới thiếu nữ trong nháy mắt, thiếu nữ bỗng nhiên xoay người tránh khỏi hán tay. Ở hán còn không phản ứng lại trước, một cái đèn thui súng lục đã đẩy hán Thái Dương Huyết.

Tài xế sợ đến một run cơ linh, hai tay chậm rãi nâng quá mức đỉnh.

"Cút!" Thiếu nữ cắn răng, hung tợn nói đến. Tài xế men say toàn tiêu, trên trán mồ hôi lạnh ứa ra. Hán cương trực xoay người, từng bước một đi trở về chỗ ngồi.

"Tiểu cận bã, tỷ tỷ lợi hại không ~" thiếu nữ ngồi xuống, cười hi hi nhìn thiếu niên.

Hai người này chính là Thiết Tra cùng Rose, bọn họ đến Sa thành đã hai ngày. Trong lúc Thiết Tra đi mua chút Thủy Tiên Y yêu cầu dược phẩm, còn có lão Dịch chống nạng sương, cũng thay đổi Hồng Sắc Tuệ Tinh điện dung. Lina yêu cầu tìm người hán còn không tìm được. Mặt khác, Thiết Tra liên hệ Sa thành phòng giữ đội một tên tiểu đội trưởng, để hán phụ trách liên hệ Sa thành một trong bốn dòng họ lớn nhất Latear gia tộc, nhìn bọn họ có hay không đối với Lombar hữu nghị cảm thấy hứng thú.

Kỳ thực Thiết Tra cũng không muốn liên hệ Latear gia tộc, bởi vì Lina · Liz chính là Latear gia tộc người. Lina là Raton · Latear con gái rồi, bởi vậy nàng không có tác dụng Latear cái họ này, mà là theo mẫu thân Liz dòng họ. Bởi gia tộc bên trong mâu thuẫn, Raton ở bốn năm trước liền phái Lina đi quản lý Thiết Sơn Trấn, làm cho nàng rời xa gia tộc phân tranh. Lần này lựa chọn Latear gia tộc vì là đối tượng hợp tác, nguyên nhân chủ yếu là Thiết Tra chưa quen thuộc Sa thành bất luận cái nào gia tộc. Mà hán ở Lina trong miệng biết được, Latear gia tộc là cái đối lập truyền thống gia tộc, gia chủ Raton vẫn tính là cái người chính trực.

Lúc này, phía trước truyền đến "Oành" một tiếng vang thật lớn, một vị đại phi lão đã văng ra cửa quán rượu đi vào. Hán có sắp tới cao hai mét, một thân cường tráng thịt mỡ, vai rất rộng, cái bụng rất lớn, bắp đùi rất thô, nhưng chân nhỏ nhưng đối lập tẻ chút.

"Lục đội trưởng, hoan nghênh hoan nghênh." Tiếng đập cửa vang lên thời điểm, ông chủ nhíu một hồi

Lông mày. Nhưng hán thấy rõ người tới sau, lại lập tức thay đổi há mồm mặt, biến thành quyền rũ nụ cười.

Đại phi lão không để ý đến quán bar ông chủ, đứng cửa nhìn chung quanh một vòng, cuối cùng ánh mắt đứng ở Thiết Tra vị trí, lập tức đi tới. Đi ngang qua đoàn xe đám người kia thời điểm, đại phi lão nhíu mày, khả năng giác cho bọn họ quá âm ỉ, hán bỗng nhiên đập bàn một cái, trầm giọng quát lên: "Đều cút cho ta!"

Trên bàn thức ăn cùng bình rượu bị một tát này chấn động đến mức ngã trái ngã phải, một buổi tối liên tục bị kinh sợ bọn tài xế hoảng vội vàng đứng dậy, trốn như thê lao ra quán bar. Ngay ở đoàn xe ông chủ còn chưa đi tới cửa thời điểm, hán lại bị đại phi lão mang theo cổ áo nói ra trở về, ghé vào lỗ tai hán quát: "Tĩnh tiên!" Đoàn xe ông chủ run lập cập lấy ra một đồng tiền vàng vurt cho quán bar ông chủ, cũng không quay đầu lại chạy.

Quán bar ông chủ bắt đầu dĩ cười khở, xem ra đêm nay thu vào giảm phân nửa, hay là những người kia sau đó cũng không dám trở lại. Đại phi lão đối với hán nhếch miệng nở nụ cười, xoay người đi tới Thiết Tra bên người ngồi xuống.

"Ta xin người ngồi sao?" Thiết Tra mở con kia độc nhãn, sát ý lạnh lẽo hỏi.

Đại phi lão cuống quít đứng lên đến rồi, bồi cười nói, "Thiết ca, xin lỗi, ta không phải cố ý."

"Ta để người hỏi sự tình đây?"

"Đã liên lạc với, Latear gia tộc đồng ý ra hai trăm kim tệ làm tạ lễ, cũng trịnh trọng cam kết lấy hết tất cả nỗ lực đưa Lombar tiểu thư về nhà."

"Là Raton · Latear chính mồm đáp ứng sao?" Thiết Tra hỏi.

"Thiết ca, chỉ bằng ta thân phận này, Latear gia chủ nơi nào có thể thấy rõ a." Đại phi lão thán đến.

"Người tìm chính là ai?"

"Latear gia Đại thiếu gia cùng Đại quân gia, bọn họ hẹn cẩn thận ngày mai buổi sáng ở Sa thành ở ngoài một nơi giao tiếp, tọa độ ta một hồi phân phát người."

"Tại sao không đi trực tiếp đi nhà bọn họ?" Thiết Tra nhíu mày hỏi.

"Latear Đại thiếu gia nói, trong thành long xà hỗn tạp, thế lực khắp nơi cơ sở ngầm đông đảo, Lombar gia tựa hồ cùng mười ba hào Ngân Thành người có chút không hợp nhau, Latear gia cũng không muốn tham gia giữa bọn họ mâu thuẫn, vì lẽ đó bọn họ sẽ chuẩn bị kỹ càng nhân viên cùng xe cộ, ở ngoài thành trực tiếp đưa Lombar gia tiểu thư Hồi thứ 10 số bảy Ngân Thành."

Thiết Tra cúi đầu trầm tư một chút, nói, "Đem tọa độ cho ta, quay đầu lại phân người mười kim tệ."

Đại phi lão mặt mày hớn hở gật đầu, nói, "Cảm tạ Thiết ca, cảm tạ! Thiết ca thật đạt đến một trình độ nào đó." Nói xong, hán lấy ra bộ đàm đem tọa độ

phân phát Thiết Tra.

Chờ đến đại phi lão đi rồi, Rose đầy mặt không cao hứng đô la hét: "Hai trăm kim, không! 190 kim liền bán đứng ta, ta có như vậy không đáng giá sao?"

"Bọn họ so với ta càng quen thuộc Ngân Thành quy tắc, cũng so với ta có năng lực hơn, tin tưởng ta, bọn họ sẽ đưa ngươi an toàn đưa về nhà. . ."

Thiết Tra phá thiên hoang nói một chút lời an ủi, Rose tựa hồ bị hấn thuyết phục, có chút mất mát nói, "Ngươi liền không thể đưa ta trở về sao?"

"Thân phận của ta không cho phép ta đưa ngươi trở lại." Thiết Tra thờ dài, nói, "Quên đi, ngươi sẽ không hiểu."

Thiết Tra nắm giữ trùng hóa biến dị người gien, chỉ cần hấn tới gần mười số bảy Ngân Thành căn cứ quân sự, liền có thể có thể bị miễn cảm quân đội kiểm tra được. Bởi vậy hấn căn bản không dám tới gần bất kỳ một toà Ngân Thành căn cứ quân sự. Gần ngũ mười năm qua, hết thấy Ngân Thành vẫn tận sức với tiêu diệt trùng hóa biến dị thể, bọn họ cho rằng trùng hóa biến dị thể là nhân loại sai lầm tiến hóa phương hướng. Dưới cái nhìn của bọn họ, trùng hóa biến dị thể không còn là nhân loại, mà là ô nhiễm môi trường sản sinh quái vật.

Nhưng là những câu nói này, Thiết Tra không cách nào nói với Rose mở miệng (lối ra). Hấn theo bản năng, đối với nàng ẩn giấu cái này chân tướng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Giao dịch

Chương 17: Giao dịch

Lúc tờ mờ sáng Sa thành vẫn như cũ đèn đuốc sáng choang, đây là một toà vĩnh viễn không thôi công nghiệp thành thị, mỗi thời mỗi khắc đều ở sinh sản cùng gia công các loại vật tư, cung cấp quanh thân chín toà Ngân Thành.

Cao su mộc trong quán rượu, ông chủ lau sạch cuối cùng một cái ly uống rượu, đóng kỹ cửa tiệm, tắt cuối cùng đèn đuốc. Lúc này quán bar hai tầng một gian trong phòng khách, Rose quỳ gối ở trên giường nhỏ ngủ, Thiết Tra thì lại ôm trực dao bầu ngồi ở trong góc nhắm mắt dưỡng thần.

Từng tia từng tia ánh nắng ban mai từ gian phòng cửa sổ nhỏ ở ngoài xuyên thấu vào, chiếu vào cũ kỹ trên sàn gỗ, vì là gian phòng này mang đến một chút âm áp.

Rose vượt qua thân thể, long lạnh con ngươi phản xạ vi quang. Nàng nhìn chăm chú Thiết Tra, trên mặt không có một chút nào buồn ngủ.

"Ngủ không được sao?" Bên trong góc truyền đến thiếu niên nói nhỏ. "Àn ~" "Đang suy nghĩ gì?" "Chúng ta. . . Chúng ta sau đó còn có thể ở gặp mặt sao?" "Hắn là sẽ không."

"Tại sao vậy chứ. . ." Rose thăm thăm thở ra một hơi, nghiêng người sang thể nhìn ngoài cửa sổ nắng sớm. Nàng biết đáp án của vấn đề này, nhưng còn muốn hỏi lại hỏi hấn. Mấy ngày nay ở chung, làm cho nàng có chút không ổn.

"Ngân Thành. . . Mặt trên rất đẹp đi." "Hừm, đường phố hai bên đều đủ loại thụ, ánh mặt trời xuyên thấu qua lá cây chiếu trên đất, đỉnh đầu đều là có chim nhỏ liu ra liu riu kêu. Mùa hè buổi trưa, ta sẽ nằm ở vườn hoa nhỏ trên ghế mây nghỉ trưa, thật thoải mái a ~" "Ngươi chẳng mấy chốc sẽ về nhà." "Ngươi đây, ngươi sẽ đi nơi nào?" "Về nhà a."

"Nơi đó mùa đông lạnh không?" Rose theo bản năng quán lấy khóa thăm. Nàng nhớ tới năm ngoài mùa đông thời điểm, nàng đứng Ngân Thành biên giới phóng tầm mắt nhìn, trên đất trắng xóa một mảnh. Nghe nói phía dưới nhiệt độ sẽ thấp đến -40 độ. Khi đó nàng cảm thấy rất hiếu kỳ, ở vào tình thế như vậy, mặt đất đám người nên làm sao sinh hoạt a.

"Rất lạnh, không cẩn thận sẽ bị đông cứng thương. Nhưng chỉ cần có đầy đủ nhiên dầu, là có thể đem trong phòng hồng ấm áp; có lúc ta sẽ đi tìm Lão Ngưu, sau đó làm điểm bò cạp thịt, một bên đun nước một bên nướng ăn, cùng các ngươi mặt trên như thể thoải mái."

Nghe thiếu niên ôn ôn lời nói, Rose tâm cảm thấy một trận nắm chặt, một loại vô lực đau đớn ở ngực lan tràn ra. Ở nàng cái kia ánh sao lấp lánh trong mắt, tựa hồ lộ ra điểm điểm lệ quang. Nàng vượt qua thân thể, chứa dần dần ngủ.

Gian phòng nhỏ bên trong khôi phục yên tĩnh.

Sau mấy tiếng. . .

Sa thành trên bầu trời vang lên tiếng chuông. "Coong coong coong..." âm thanh liên tục vang lên chín lần. Chợt phách tiếng chuông truyền khắp tứ phương, báo trước nhà xưởng muộn ban kết thúc cùng sớm ban bắt đầu.

Thiết Tra chỉnh trang xong, ở tính tiền sau, mang theo Rose đi ra cao su mộc quán bar. Lúc này, hắn nhìn thấy đại phi lão ngồi ở một chiếc Bì Táp chỗ ngồi lái xe trên hướng về hắn vẫy tay.

"Thiết ca, ta đưa các người quá khứ, người đầu máy có thể thả ở phía sau." Đại phi lão lớn tiếng hét lên, cái kia thô dày giọng đánh vỡ bốn phía yên tĩnh.

"Sợ ta không cho người tiền?" Thiết Tra nheo mắt lại hỏi.

"Thiết... Thiết ca, cái nào... Cái nào, ta... Ta này không phải lo lắng người mà."

"Lo lắng cái gì?" Thiết Tra trầm giọng hỏi, đồng thời kèn kèn giống như ánh mắt quét qua.

"Không... Không có gì, tất cả thuận lợi, tất cả thuận lợi!" Đại phi lão gật đầu một cái nói, "Ngài yên tâm, ta Lục Sơn hải làm việc, ngài cũng không phải không biết."

Thiết Tra lạnh rên một tiếng, đại phi lão vội vã dưới

Xe đem ngừng ở cửa quán rượu đầu máy đặt lên Bì Táp. Ngay ở đại phi lão chuyển đầu máy thời điểm, Rose tới gần Thiết Tra, dán vào hắn bên tai nghe giọng hỏi: "Tên béo có thể tin được không?"

Thiết Tra nhẹ giọng nói cho nàng, đại phi lão là Thiết Sơn Trần người, từ nhỏ cùng hắn đồng thời kiếm rác rưởi mà sống, là cái tin cậy đồng bọn. Rose ngoác miệng ra, có chút nghi ngờ nhìn đại phi lão bóng lưng...

Một lát sau, đại phi lão đem đầu máy cố định ở trong thùng xe, tiếp theo hắn bắt chuyện hai người lên xe, sau đó mở ra Bì Táp đi tới Sa thành mặt phía bắc địa điểm ước định.

Hơn mười phút sau, bọn họ đi tới tọa độ địa điểm chỉ định. Đây là một toà bỏ đi trạm xăng dầu, bốn phía dùng rỉ sắt lưới sắt vì lên. Lối vào đứng hai tên y quan không toàn bộ trắng hán, bọn họ đều cầm dao bầu, công lấy một phát súng trường. Hai tên trắng hán đỉnh đầu mang theo một khối tấm ván gỗ lớn, mặt trên vẽ xấu một màu xanh biếc đầu sói.

Đại phi lão đem Bì Táp đứng ở lối vào cũng theo : dè vang kèn đồng. Mấy phút sau, trạm xăng dầu trong phòng đi ra chừng mười cá nhân. Đi đầu chính là một vị ăn mặc màu đen áo bành tô, bên trong áo sơ mi trắng, cổ áo đánh màu đen nơ con bướm người đàn ông trung niên.

Thiết Tra mang theo Rose xuống xe, đại phi lão chỉ vào xuyên áo bành tô người đàn ông trung niên nói, "Thiết ca, hắn chính là Latear gia Tổng quản gia."

Chỉ chớp lát, Tổng quản gia đi tới ba người trước mặt. Phía sau hắn còn theo mười mấy cái cầm trong tay súng trường trắng hán, tình cảnh trên bầu không khí nhất thời sốt sắng lên đến. Thiết Tra chỉ liếc một cái, liền phát hiện những này trắng hán súng trường đều kéo mở ra chốt.

"May gặp, vị này anh chàng đẹp trai chính là Thiết Tra huynh đệ đi." Tổng quản gia khách khí nói đến.

Thiết Tra gật đầu một cái, xem như là trả lời. Đón lấy, Tổng quản gia ánh mắt chuyển qua Rose trên mặt, lập tức hắn hữu nắm tay đặt vai trái, cúi đầu khom người chào một cái. Đây là tiêu chuẩn bình dân đối với quý tộc lễ nghi động tác.

"Tôn kính Lombard tiểu thư, chúng ta xin thề sẽ đem ngài an toàn đưa đạt mười số bảy Ngân Thành." Tổng quản gia trịnh trọng nói đến, tiếp theo hắn nghiêng người nhường ra đường nói, khom người làm cái xin mời tư thế, "Lombard tiểu thư, xin mời."

Rose liếc nhìn Thiết Tra, tựa hồ muốn nói lại thôi. Thiết Tra nhưng gật gật đầu, cũng dùng tay làm dấu mời. Rose oán hận cắn răng, cũng không quay đầu lại đi vào trạm xăng dầu...

Tổng quản gia lấy ra một túi tiền giao cho Thiết Tra. Thiết Tra qua tay liền đem túi tiền đưa cho bên người đại phi lão, ra lệnh, "Điểm một hồi máy." Tổng quản gia thấy thế hơi nhú mày, có điều cũng chỉ là trong nháy mắt liền khôi phục bình thường. Đại phi lão vuốt túi tiền quên đi một hồi, lập tức hướng về Thiết Tra gật gật đầu.

Xác nhận kim tệ số lượng sau, Thiết Tra nhếch miệng cười lên, nói tiếng "Cảm tạ" liền thẳng thần bò lên trên bì tạp xa phó chỗ ngồi lái xe. Đại phi lão theo sát lên xe, giẫm dưới chân ga đi vội vã.

Rời đi trạm xăng dầu mấy giây sau, Thiết Tra trầm giọng hỏi: "Latear gia Đại thiếu gia đây?"

"Tổng quản gia chính là Latear gia tộc người, quản nhiều như vậy làm gì." Đại phi lão móc ra túi tiền ánh chừng một chút, vút cho phó chỗ ngồi lái xe Thiết Tra, thờ dãi nói, "Hai trăm kim a, có thể qua hai cái mùa đông!"

"Nói rõ ràng!" Thiết Tra trầm giọng uống đến.

Đại phi lão bị sợ hết hồn, nhìn thấy Thiết Tra đầy mặt tàn khốc, nhất thời cả người mồ hôi lạnh ứa ra...

Cùng lúc đó, Rose đi vào trạm xăng dầu. Nàng nhìn khắp bốn phía, một đài cừu khoản giáp máy đứng ở bên tường. Nàng nhớ tới đây là x3 hình toàn máy móc thức giáp máy, bố trí hai quân chuyển đồng thức hòa thần pháo, từ lúc hai

Mười năm trước liền bị đào thải. Nay đài giáp máy bị lau đến khi sụt lượng, xem ra được bảo dưỡng rất tốt.

Ngay ở Rose quan sát giáp máy thời điểm, Tổng quản gia từ phía sau theo tới, mời nàng tiến vào trạm xăng dầu nghỉ ngơi một hồi. Chỉ chốc lát, nàng ở Tổng quản gia dẫn dắt đi đi vào trạm xăng dầu phòng khách. Nơi này có hơn 200 mét vuông, bốn phía đều là cửa sổ, trung gian ngổn ngang bày cũ nát sô pha, bàn trà, bàn làm việc. . .

Rose đi đến đại sảnh trung gian, nàng lăm lét nhìn trái phải, muốn chọn một chỗ sạch sẽ một chút địa phương ngồi xuống. Đang lúc này, nàng phát hiện mười mấy cái tráng hán theo quản gia đi vào phòng khách, nàng không khỏi nhủ thầm.

"Lombar tiểu thư, xin người bỏ vũ khí xuống, chúng ta đem an toàn đưa người về nhà." Tổng quản gia thật lòng nói đến. Hắn lời còn chưa dứt, phía sau tráng hán đồng loạt giơ lên súng trường nhắm vào Rose.

"Nếu người biết thân phận của ta, thì nên biết hậu quả của việc làm như vậy." Rose trầm giọng uy hiếp đến.

Rose lời còn chưa dứt, hai tên tráng hán bỗng nhiên xông lên phía trước, một cái ném dưới nàng trên lưng súng tự động ném ở một bên, thuận thế cho nàng mang theo cùng tay. Rose cắn chặt hàm răng nhìn chăm chăm Tổng quản gia, từng chữ từng câu nói: "Một ngày nào đó, Lombar lửa giận sẽ đem người đốt thành tro bụi!"

Tổng quản gia nở nụ cười, nhiều nếp nhăn trên mặt ngoài cười nhưng trong không cười. Hắn vòng quanh Rose đi rồi một vòng, lộ ra hết sạch mắt nhỏ ở Rose bộ ngực cùng cái mông trong lúc đó đi khắp, phát sinh "Chà chà sách" ngum nước thanh, "Thật tròn, thật to lớn, thật xinh đẹp." Nói, Tổng quản gia hô to một tiếng, "Các anh em, đêm nay mở thịnh yến."

Hơn mười người tráng hán trừng trừng nhìn chăm chăm thiếu nữ, phát sinh từng trận hèn mọn tiếng cười, thậm chí còn có người thổi bay huyết sáo.

Rose sắc mặt trắng bệch, run rẩy âm thanh nói, "Thương tổn ta, các người sẽ trả giá thật lớn, phụ thân nhất định sẽ sát quang các người."

"Quý tộc tiểu thư, xem ra người còn không rõ lập trường của chính mình a." Tổng quản gia lạnh cười nói, "Được rồi, để người chết được rõ ràng, chúng ta đều là lời Lăng gia làm việc."

Nghe được lời Lăng gia ba chữ, Rose triệt để tuyệt vọng. Đây là cha nàng không chết không thôi chính địch, muốn đẩy nàng vào chỗ chết mười ba hào Ngân Thành cao tầng.

"Cố gắng theo chúng ta vui đùa một chút, chúng ta sẽ làm người bị chết không thống khổ như vậy." Tổng quản gia cười tủm tỉm nói, hướng về Rose đưa tay ra. . .

"Đừng hòng!" Rose lớn tiếng quát khê!

Nương theo này quát khê một tiếng, nàng màu bạc tóc ngắn toàn bộ thụ lên, tinh trong con người lam quang hiện ra! Chỉ ở thoáng qua trong lúc đó, một đạo vô hình năng lượng oanh kích ở Tổng quản gia ngực! Chỉ thấy Tổng quản gia ngực như tào búa tạ đánh mạnh, thịt nát cùng nứt cốt rơi vào ngực phồng bên trong. Hắn phun miệng đầy huyết bay ngược ra ngoài, vừa rơi xuống đất liền không còn động tĩnh, chết đến mức không thể chết thêm.

"Linh năng giả!" Có người hô một câu.

Hơn mười người tráng hán lập tức ngã nhào xuống đất, đầy mặt sợ hãi nhìn chăm chăm đột nhiên bạo phát thiếu nữ.

"Mở ra cái khác thương! Linh năng giả tinh thần xung kích chỉ có thể dùng một lần." Tráng hán bên trong có người thét lên.

"Đứng đứng đứng, mở ra cái khác thương, đánh hỏng rồi liền không thể chơi." Có người bổ sung đến.

"Khà khà khà. . ." Không ít người ngậm cười lên.

Rose nhìn chung quanh bốn phía tráng hán, mặt cười trên nổi lên hồng quang. Chỉ nghe nàng nhẹ giọng hét một tiếng, một cái đen thui súng lục từ bên hông bay đến trong tay nàng. Nàng hít một hơi thật sâu, giơ tay lên thương chỉ mình Thái Dương Huyệt.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Trở về

Chương 18: Trở về

Bỏ đi trạm xăng dầu lối vào nơi, hai tên thanh lang sẽ lưu manh nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm trạm xăng dầu cửa sổ. Tròng mắt của bọn họ từ đều sắp muốn lồi ra đến rồi, ánh mắt nóng bỏng tựa hồ muốn muốn xuyên thủng vách tường, xem ở trong đó chính đang trên diễn trò mã.

Bên trái lưu manh nuốt khẩu nước bọt, dùng sức nặn nặn tay, đẩy mặt không cam lòng oán giận: "Mẹ kiếp, dựa vào cái gì để ta ở đây bảo vệ!"

Bên phải lưu manh lộ ra một mặt ước ao vẻ mặt, phụ họa nói: "Ài. . . Ta là lần thứ nhất nhìn thấy như thế đẹp đẽ nữa, đáng tiếc a, hi nhìn bọn họ đừng đưa hồng rồi, để chúng ta cũng có thể ném thử vị."

"md, khẳng định chơi hồng rồi!" Bên trái lưu manh mạnh mẽ nhỏ bãi nước bọt, nói, "Bên trong người một so với một mảnh, như thể mỹ nữ, ngơoi xem cái kia cái mông nhiều ngẩng đầu nhiều viên, còn không vào chỗ chết toàn bộ a."

Bên phải lưu manh thờ dài nói, "Nói thật sự, so với chúng ta lần trước ở hoàng kim loan cửa nhìn thấy những kia nữ còn thoải mái, nếu như lão tử ở bên trong, khẳng định đến làm đủ bản, ít nhất đến cái ba, bốn về."

Đang lúc này, vẫn tựa ở bên tường không có động tĩnh giáp máy bỗng nhiên giờ lên người máy cánh tay vung về phía trước một cái. Hai tên lưu manh thấy thế, lập tức xoay người nhìn ra phía ngoài. Ở phía trước cách đó không xa, một tên người mặc áo đen cười màu đỏ đầu máy hướng về trạm xăng dầu chậm rãi lái tới.

"Thanh Quý này ngây ngốc, từ sáng đến tối ngạc nhiên, không phải là cái đi ngang qua mà." Bên trái lưu manh nói thầm đến.

Bên phải lưu manh vừa định trả lời, phía trước màu đỏ đầu máy đột nhiên triển khai phun khí nang, trong nháy mắt liền mang theo cuộn cuộn bụi mù hướng về bọn họ mãnh xông lại! Đợi đến thấy rõ người tới tướng mạo, hấn hô to một tiếng: "Không được! Là vừa này. . ."

Lưu manh lời vừa nói ra được phân nửa, xa xa bỗng nhiên vang lên một tiếng nặng nề tiếng súng. Đầu của hấn lại như một viên nổ tung dưa hấu giống như chia năm xẻ bảy, huyết cùng óc tiền đầy toàn thân. Bên trái lưu manh mắt thấy đồng bạn đột nhiên nổ chết, thất kinh chạy vào trạm xăng dầu.

Cấp tốc nỗ lực đầu máy chớp mắt đã tới, từ hốt hoảng chạy trốn lưu manh bên cạnh vút qua mà qua. Chỉ thấy hàn quang lóe lên, dày nặng trực dao bầu hơi đảo qua một chút, cao to lưu manh trong nháy mắt bị chia làm hai đoạn! Đầu máy không có một chút nào dừng lại, thẳng tắp địa va tiền vào trạm xăng dầu phòng khách.

Vào giờ phút này, Rose giờ súng lên đang muốn tự sát, nhưng ở từ nơi sâu xa. . .

Tựa hồ nhìn thấy một đường ánh rạng đông.

Ngay ở nàng chần chờ chốc lát, phía trước bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn! Chỉ thấy một chiếc đầu máy va nát tấm ván gỗ môn vọt vào. Ở vụn gỗ tung toé bên trong, một đạo mạnh mẽ bóng người từ đầu máy trên lăn lộn mà xuống, vung vẩy dày nặng trực dao bầu giết tiến vào đoàn người. Chỉ một thoáng, bóng người kia dường như mãnh hổ vào bầy dê, lấy cực kỳ cuồng bạo hình thái chiến đấu chém giết tất cả.

Rose cấp tốc quay lại nòng súng, liều mạng kéo cò súng bắn giết những kia lưu manh. Trong đại sảnh hơn mười người, chỉ ở mấy giây bên trong liền bị chém giết hầu như không còn. Thiết Tra cả người đầm máu hướng đi Rose, một đạo cắt đứt đoạn mắt nàng cùng tay trên xích sắt.

Giành lấy tự do Rose cuồng loạn đánh Thiết Tra lồng ngực, mắt sáng như sao rung rung mắng hấn, "Người tên bại hoại này, người tên bại hoại này! Bại hoại. . ."

Thiết Tra lộ ra một cục lổc nụ cười, nói câu, "Thật không tiện a."

Đang lúc này, trạm xăng dầu vách tường ầm ầm phá nát, một chiếc to lớn giáp máy dò ra thân thể, sáu quân thương pháo nhắm ngay trong đại sảnh hai người.

Thiết Tra cấp tốc đánh gục trước mắt Rose, ôm nàng trên đất lăn lộn, niễn cưỡng tách ra giáp máy khóa chặt. Ngay ở giáp máy mất đi mục tiêu trống rỗng, Thiết Tra không chút do dự lấy ra trong túi tiền kim loại quân, mạnh mẽ đâm vào trên đùi.

Hộp thành xê-rô-ít thuốc kích thích!

Làm chất lỏng màu tím truyền vào tĩnh mạch sau, ở trong nháy mắt liền theo mạch máu chảy vào trái tim. Thiết Tra toàn thân dòng máu sôi trào lên, tròng trắng mắt ở trong khoảnh khắc nhiễm phải một tầng màu đỏ sẫm, hấn cảm thấy sức mạnh vô cùng vô tận tràn vào thân thể.

"Yeah. . ." Thiết Tra không tự chủ được phát sinh trầm thấp thờ dài, mãnh liệt vui vẻ đầy rẫy đại não, đây là thuốc kích thích mang đến mãnh liệt tác dụng phụ.

Giáp máy lần thứ hai khóa chặt mục tiêu, hai quân hỏa thần pháo cao tốc chuyển động lên. Một giây sau, hàng trăm hàng ngàn viên đạn liền muốn trút xuống mà ra!

Thiết Tra như một viên đạn pháo giống như bắn lên, dọc theo phòng khách vách tường cấp tốc chạy trốn.

Bên trong cơ giáp Thanh Quỷ quả đoán từ bỏ thiếu nữ trước mắt, thay đổi nòng súng đuổi sát thiếu niên. Trong lòng hắn rất rõ ràng, hiện tại uy hiếp lớn nhất đến từ chính này con nhanh nhẹn chó săn. Người thiếu nữ kia chỉ có một cây súng lục, đối với dày nặng giáp máy hoàn toàn không có uy hiếp. Huống chi ở sau khi chiến đấu kết thúc, hắn còn muốn hưởng dụng này hiếm thấy sắc đẹp.

Ở Thanh Quỷ thao túng dưới, công kênh kiểu cũ giáp máy chuyển động nửa người trên. Nhiệt cảm khí hiện hình quạt quét hình quả khứ, đem bay nhanh bên trong thiếu niên bao phủ ở màu xanh lục tia sáng bên trong. Một giây sau, giáp máy ổng nhắm cùng cấp tốc chạy trốn bóng người chồng vào nhau. Thanh Quỷ mang theo thắng lợi cười gần, ngón tay cái dùng sức đè xuống xạ kích nút bấm.

Cùng lúc đó, ổng nhắm bên trong Thiết Tra bỗng nhiên quay người một cước đạp ở trên vách tường! Thân thể của hắn lại như một cái căng thẳng lò xo, mượn vách tường nhảy lên một cái.

"Cộc cộc đất. . ." Điện cường viên đạn xác nhảy ra ngoài. Ở trong nhảy mắt đó, trăm nghìn viên viên đạn sát phá không khí.

Ở này thế ngàn cân treo sợi tóc, mạnh mẽ bóng người phóng qua dày đặc viên đạn, ở giữa không trung hai tay hợp lại, quay về giáp máy bộ ngực buồng lái này một đao chém xuống!

"Bang!" một tiếng nứt vang, trực dao bầu tăng tăng chém ở tấm thép trên, cộ sát ra chói mắt hỏa tinh, toàn bộ đài giáp máy đều ở đòn nghiêm trọng bên dưới lay động lên.

"Ngu xuẩn." Thanh Quỷ trong đầu né qua một từ ngữ. Đối phương dựa vào vũ khí lạnh đã nghĩ chiến thắng giáp máy, quả thực là mơ hồ. Tâm tư trong lúc đó, hắn dùng sức kéo cần điều khiển, giáp máy cánh tay bỗng nhiên đập về phía trước ngực thiếu niên!

"Oành!" một tiếng vang trầm thấp, Thiết Tra nhất thời không né tránh kịp, bị giáp máy một quyền đánh bay. Thân thể của hắn lại như đạn pháo giống như bay ngược ra ngoài, trực tiếp va nát cửa sổ, ngã chổng vó ở trạm xăng dầu bên ngoài.

"Đệt! Gia muốn cho người biết cái gì là chân chính thô bạo!" Thanh Quỷ dùng sức nện dưới nút màu đỏ, bên trong cơ giáp truyền ra một trận nhụt chí âm thanh. Nương theo âm thanh vang lên, giáp máy sau lưng phun ra từng đạo từng đạo hơi nước. Chỉ một thoáng, toàn bộ trong đại sảnh đều tràn ngập ẩm áp hơi nước.

Rose trốn ở ghế salon dài mặt sau dò ra đầu nhỏ nhìn xung quanh, chỉ thấy cái kia bạch hừng hực nước hơi nước bên trong, giáp máy trên hai tay hỏa thân pháo tự động rụng xuống, tăng tăng đập xuống đất. Khẩn đón lấy, giáp máy phản lưng vang lên một trận máy móc tiếng ma sát, sau lưng tấm thép hướng về hai bên từ từ mở ra, lộ ra một cái rỉ sét loang lỗ cự kiếm.

Giải phóng hai tay giáp máy rút ra cự kiếm, từng bước một bước hướng về Thiết Tra ngã chổng vó vị trí.

Đang lúc này, giáp máy buồng lái này bên trong đóm lửa tung toé. Thanh Quỷ giật mình phát hiện, giáp máy một nửa máy truyền âm mất linh. Nhìn kỹ bên dưới, trong khoang dịch tinh bình mọc đầy vết rách, tựa như lúc nào cũng sẽ tắt. Không nghĩ tới này đài cũ kỹ giáp máy, căn bản là không có cách chịu đựng cái kia một hồi đòn nghiêm trọng. Này đài giáp máy là hắn hết thấy dựa vào, mất đi nó chẳng khác nào mất đi hết thấy tất cả.

Thanh Quỷ cuồng loạn gầm thét lên, vung vẩy cự kiếm nhắm phía ngã xuống đất không nổi Thiết Tra. Đối phương bị giáp máy nắm đầm thép đập trúng, cả người xương đều nên nát, không người nào có thể chịu đựng cự lực như vậy.

"Giết hắn!" Giờ khắc này Thanh Quỷ trong lòng chỉ có cái ý niệm này.

Ngay ở giáp máy vọt tới Thiết Tra trước mặt thời điểm, xa xa truyền đến một tiếng súng vang.

Một viên dài 20 cm, ba mươi centimet đường kính xuyên giáp đạn bắn thủng giáp máy buồng lái này, mạnh mẽ lực xung kích để giáp máy lui về phía sau một bước. Xuyên giáp đạn dán vào Thanh Quỷ da đầu chà xát quá khứ, nhiệt độ cao đầu đạn mang theo một mảnh cháy khét tóc.

"

Nguy rồi, không bên trong!" Nằm ngoài 500 mét ở ngoài bì tạp xa đình đại phi lão mạnh mẽ đánh chính mình một bạt tai, lúc này lại thay mới viên đạn cũng nhắm vào, khẳng định là không kịp.

"Đi chết đi!" Phục hồi tinh thần lại Thanh Quỷ hét lớn một tiếng, thao túng giáp máy giờ lên cự kiếm, đối với trên đất không nhúc nhích thiếu niên chém xuống một kiếm!

Nhưng vào lúc này, vẫn không có động tĩnh Thiết Tra bỗng nhiên mở mắt ra! Hắn ở cự kiếm nện xuống trong nhảy mắt, nghiêng người lăn lộn né tránh đòn đánh này.

Cự kiếm đập xuống đất nhấc lên một trận cát bụi. . .

Đợi đến bụi mù tản đi, Thanh Quỷ trợn mắt lên nhìn dưới mặt đất. Hắn không có nhìn thấy theo dự đoán vụn vặt thi thể, tên thiếu niên kia dường như biến mất không còn tăm hơi. Chân chờ trong lúc đó, một bóng người ở trước mắt hắn thoáng một cái đã qua. Sau đó, ở cái kia xuyên giáp đạn tạo thành lỗ thủng bên trong, hoạt đi vào một viên cầu trạng vật thể.

"Keng linh đông long, keng linh đông long. . ."

Vật hình cầu thể nhảy đánh rơi vào buồng lái này, cuối cùng đứng ở Thanh Quỷ giữa hai chân. Hắn rút cục nhìn rõ ràng, đây là một viên mảnh vỡ lưu đạn!

"A! A! A!" Thanh Quỷ phát sinh vạn phần tiếng kêu thảm kinh khủng thanh.

Mấy giây sau, buồng lái này bên trong vang lên "Ầm!" một tiếng nổ vang, giáp máy do bên trong đến ở ngoài kịch liệt nổ tung lên!

Thiết Tra rất xa nhìn hóa thành chói mắt quả cầu lửa giáp máy, nhếch môi nở nụ cười, bởi vì hắn nhớ tới một món ăn —— muộn thiếu bò cạp.

Ngay ở Thiết Tra cười ngây ngô cười ngây ngô thòi điếm (bởi vì đánh thuốc kích thích, vì lẽ đó cười khúc khích), một thân ảnh yếu điệu đánh tới, dùng sức ôm hắn eo.

"Không muốn sẽ rời đi ta, ta suýt chút nữa. . . Suýt chút nữa đã chết rồi. . ."

Thiết Tra trên mặt mang theo ngây ngốc nụ cười, đưa tay sờ sờ Rose màu bạc tóc ngắn, nói, "Được, không rời đi người."

"Người muốn đưa ta về nhà." "Ừm" "Người muốn đưa ta đến cửa nhà." "Ừm!" "Người còn muốn mời ta ăn được ăn." "Ừm. . ."

Rose phát hiện lúc này Thiết Tra cùng với bình thường hoàn toàn khác nhau, có vẻ đặc biệt đáng yêu (đánh thuốc kích thích. . .).

Ở tại bọn hắn 500 mét ở ngoài, đại phi lão ôm một cái dài hai mét súng ngắm leo xuống nóc xe. Trong miệng hắn đọc thầm: "Một viên lựu đỏ xuyên giáp đạn 2 kim, hai viên lựu đỏ xuyên giáp đạn. . . 5 kim"

Một lát sau, đại phi lão mở ra Bì Tập đi tới trạm xăng dầu. Hắn mới vừa xuống xe liền nhìn thấy Thiết Tra một bức vui cười hơn hờ đáng đáp, nhất thời cảm thấy một trận khiếp đảm.

"Người xem, người xem" Thiết Tra ôm Rose eo, cười híp mắt chỉ vào đại phi lão, nói, "Hong muộn tiểu lợn béo."

"Thiết. . . Thiết ca." Đại phi lão nói lắp nói đến. Hắn cả người mồ hôi lạnh ứa ra, một chút liền có thể nhìn ra Thiết Tra đánh thuốc kích thích, bắt đầu có chút không bình thường. Hắn ở cực kỳ lâu trước đây liền biết rõ, không bình thường Thiết Tra có bao nhiêu đáng sợ.

"Hả? Hắn không thích hong muộn, yêu thích nước lוע!" Thiết Tra thần kinh hề hề nói đến.

"Thiết ca, ta là tìm Latear gia Đại thiếu gia, nhưng hắn đi tây bắc thành, vì lẽ đó. . . Vì lẽ đó ta liền tìm Tổng quản gia, ta nghĩ. . ." Đại phi lão lắp ba lắp bắp giải thích.

"Yeah. . . Hấp đại lợn béo! Yeah. . ."

"Thiết ca, ta không cần tiền, này hai viên lựu đỏ đạn cũng không cần tiền." Đại phi lão cắn chặt hàm răng, đau lòng nói đến.

"Yeah. . ." Thiết Tra phát sinh trầm thấp thờ dài.

Đánh thuốc kích thích Thiết Tra, lại như cái nửa điên người, một hồi vui cười hơn hờ cười khúc khích, một hồi mặt tối sầm lại hung ác cực kỳ.

Đại phi lão bị hắn dẫn vật hơn nửa giờ, trong lúc khổ không thể tả, ám lạnh tự biết. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Đi xa

Chương 19: Đi xa

Thiết Tra từ thuốc kích thích tác dụng phụ bên trong khôi phục như cũ, có chút ảo não cau mày, tựa hồ đang hồi ức vừa nãy đã xảy ra sự tình.

"Thiết ca, hiện tại người thuốc kích thích mất khống chế thời gian càng ngày càng dài, vẫn là không dừng lại." Đại phi lão nói đến.

"Vừa nãy không cần, chúng ta cũng đã chết rồi." Thiết Tra lắc lắc đầu.

"Ta không đem sự tình làm tốt!" Đại phi lão thở dài, nói, "Thật không nghĩ tới, mười ba hào Ngân Thành đều đem bàn tay tiến vào Latear nhà."

"Bọn họ đều là quần đồ vô liêm sỉ!" Rose vung vẩy trắng nõn quả đấm nhỏ, cắn răng nói, "Mười ba hào Ngân Thành người tối không tuân quy củ, đặc biệt lời Lăng gia người, vì lợi ích bọn họ có thể không chừa thủ đoạn nào đến mức tận cùng."

Lúc này, Rose phát hiện Thiết Tra cùng đại phi lão đều là một mặt xem thường nhìn nàng, trên mặt bọn họ vẻ mặt phảng phất đang nói, các ngươi người ở phía trên đều một dạng.

"Chúng ta mười số bảy người không giống nhau. . ." Rose học Thiết Tra khẩu khí nói, "Quên đi, các ngươi sẽ không hiểu."

Sau đó, Thiết Tra cùng đại phi lão ở trạm xăng dầu bên trong tìm kiếm một hồi, đem vật đáng tiền đều dọn dẹp ra đến ném trên bãi tạp xa. Đón lấy, hai người ở trạm xăng dầu bên trong tìm ra mấy thùng nhiên liệu, phân biệt rút dây Bì Táp cùng đầu máy bình xăng. Làm xong tất cả những thứ này sau, bọn họ thông thạo đem còn lại nhiên liệu tưới vào trạm xăng dầu chung quanh, cuối cùng một cây đuốc đốt.

Nhìn ánh lửa ngút trời trạm xăng dầu, đại phi lão nhắc nhở, "Nơi này là Thanh Lang sẽ một cứ điểm, phòng chừng chẳng mấy chốc sẽ có người lại đây kiểm tra, chúng ta đi nhanh lên đi."

Thiết Tra ở túi áo bên trong lấy ra một tấm hình đưa cho đại phi lão, nói, "Đây là đại tỷ đại đệ ta giết người, người ở trong thành tìm hiểu một hồi, chờ ta trở lại động thủ nữa."

Đại phi lão tiếp nhận bức ảnh liếc nhìn, cẩn thận bỏ vào túi áo bên trong, trịnh trọng nói, "Ta làm việc, Thiết ca yên tâm."

Thiết Tra lạnh rên một tiếng, nói, "Lần này lại làm tấp, ta liền nói cho đại tỷ lớn, làm cho nàng cùng người nói đạo lý đi."

"Đừng a, Thiết ca. . ." Đại phi lão xin tha đến. Hắn mấy năm trước liền lĩnh giáo qua người phụ nữ kia lợi hại.

Lúc đó Lina vừa tới Thiết Sơn Trấn nhậm chức, nàng đến ngày thứ nhất liền nhắc lên một hồi gió tanh mưa máu, trong hai mươi bốn giờ liền đem Thiết Sơn Trấn vốn có thể lực nhỏ tận gốc. Nàng cái kia thiết huyết vô tình thủ đoạn, đại phi lão hiện đang nhớ tới đến còn có chút kinh hồn bạt vía. Nếu không là nàng năm đó coi trọng Thiết Tra, phòng chừng phụ trách chân chạy đại phi lão đã sớm kể cả thế lực cũ bị thanh tẩy.

Thiết Tra nhìn đại phi lão đầu đầy đồ mồ hôi đáng vẽ, trong lòng thoải mái hơn nhiều. Vừa nãy cứu tử nhất sinh hiểm cảnh, chính là bài cái này đại phi lão làm việc bất lợi gây nên. Hắn nói tiếp vài câu uy hiếp, bước lên đầu máy, mang theo Rose nghênh ngang rời đi.

Ở trong tiếng nổ, Hồng Sắc Tuệ Tĩnh đi tới mệnh môn vô bờ bắc bộ hoang dã, cuối cùng biến thành một chấm đỏ nhỏ.

Đại phi lão nhìn theo bọn họ rời đi, bữu môi, lưng lay to mọng đầu to, cũng lái xe đi rồi.

Hơn hai mươi phút sau, Thiết Tra nhìn lại biến mất ở đường chân trời Sa thành, dừng lại đầu máy. Hắn ở Rose hỏi dò dưới ánh mắt, ở đầu máy sau vĩ vải bạt trong túi tiền lấy ra một tờ bản đồ, bày ra trên mặt đất.

Hắn khoa tay địa đồ bắt đầu nói với Rose mình lần này hành trình.

Mười số bảy Ngân Thành căn cứ quân sự ở vào Sa thành mặt đông bắc 1,300 km nơi. Ven đường trước bán đoạn chủ yếu là bán sa hóa cánh đồng hoang vu, nửa phần sau chủ yếu là đường cái.

Trong hoang dã có chút biến dị sinh vật, thế nhưng chủ yếu nguy hiểm vẫn là đến từ chính người nhát rúc. Bọn họ là một đám sinh sống ở hoang dã lang thang hán, thông thường sử dụng một ít đơn giản vũ khí. Trong hoang dã hết thấy người lữ hành đều là bọn họ săn bắn đối tượng, trừ khi bọn họ cảm thấy người là một khối bọn họ gặm bất động tảng đá.

"Người so với tảng đá còn ngành." Rose xen mồm đánh giá đến.

Thiết Tra trong khoảng thời gian ngắn không nghe ra là nghĩa tốt vẫn là nghĩa xấu, bởi vậy hắn không có tiếp câu nói này tra, tiếp tục giảng giải hành trình.

Tuy rằng

Trên cánh đồng hoang có chút nguy hiểm, nhưng đầu máy có thể dùng sấm lốp xe chạy. Vì lẽ đó, chỉ cần bọn họ cẩn thận một điểm, trên đường cơ bản không sẽ có phiền toái gì. Mà hiện nay phiền toái lớn nhất, là đến từ chính ven đường tiếp tế. Hồng Sắc Tuệ Tĩnh mỗi bốn trăm km liền muốn thêm một lần dầu. Ở tới mục đích trước, bọn họ nhất định phải đi ngang qua ba cái trấn nhỏ cũng ở trên trấn mưa nhiên dầu.

Ở hoang dã trong thế giới, pháp luật cũng không phải quá hữu hiệu. Đối với những kia trên tiểu trấn người ở tới nói, người lữ hành một cái thân phận khác chính là —— phi kê.

Thiết Tra tỉ mỉ Rose, tiếp theo hắn ngừng đầu lên vọng hướng thiên không, như là nhớ lại chuyện gì.

Chỉ chốc lát sau. . .

"Người chính là một con phi kê." Thiết Tra thật lòng nói đến.

"Người. . . Người mới là. . ." Rose trừng đỏ mặt phản bác đến.

Sau đó, Thiết Tra yêu cầu Rose làm hết sức lợi dụng vài bạt áo choàng che lấp vóc người cùng tướng mạo. Như nàng như vậy thiếu nữ, trong cánh đồng hoang vu lại như toả ra vị ngọt bánh gatô, ai cũng muốn cắn một cái.

"Ta rất đẹp sao?" Rose nhẹ nhàng sợi một hồi tóc, đem một tia tóc bạc vuốt đến nhĩ sau cần, tình xảo khéo léo lộ tai lộ ra. Ở dưới ánh mặt trời, cái kia mỏng manh tai lộ ra nhàn nhạt hồng quang, có thể rõ ràng nhìn thấy bên trong bé nhỏ mạch máu. Nàng lộ ra một mỉm cười ngọt ngào, con mắt loan thành trắng lười liếm hình dạng.

Ở cái kia từ từ ý cười bên trong, nàng long lanh trong trong mắt ánh sáng lưu chuyển, tựa hồ sắp chảy ra nước.

Dùng không được mấy năm, liền sẽ biến thành Lina loại kia Đại Yêu tinh; hay là ở vài phương diện khác, còn có thể càng có lực sát thương, Thiết Tra không tự chủ được nghĩ đến.

"Ừ" Rose bắt lấy hần chốc lát phân thần, tiến tới truy hỏi đến.

". . ." Thiết Tra phục hồi tinh thần lại, lập tức trả lời đến. Có điều, đôi này : chuyện này đối với Rose đã không có bao nhiêu sức thuyết phục.

"Thật sao?" Rose giao hoạt hỏi, trong đôi mắt ý cười trở nên càng nồng.

"Được rồi." Thiết Tra mở ra hai tay, nhún vai một cái, nói rằng: "Ta thừa nhận, người so với Thiết Sơn Trán trong ngõ hẻm kỹ đẹp đề hơn nhiều."

Rose nụ cười nhất thời cứng lại rồi, nàng thật muốn đánh hần một cái tát! Hần dĩ nhiên đem nàng cùng kỹ nói làm một, đặt ở thiên bình hai đầu làm so sánh! Đây đối với một xuất thân hải lòng, từ nhỏ giữ mình trong sạch quý tộc tiểu thư tới nói, chuyện này quả thật chính là si nhục cùng khinh nhờn.

Thiết Tra quay đầu lại nhìn sắc mặt từ từ trở nên lạnh thiếu nữ, có chút không rõ gãi gãi đầu. Hần rõ ràng là nói rồi tốt hơn nghe, trình độ lớn nhất ca ngợi tướng mạo của nàng, có thể nàng nhưng không một chút nào cảm kích. Ngân Thành người ở phía trên, thật sự có điểm không hiểu.

Rose nhìn Thiết Tra vò đầu dáo mắt, trong đầu linh quang lóe lên. Nàng rất nhanh sẽ nghĩ rõ ràng nguyên nhân trong đó, tiếp theo liền thoải mái. Có thể ở phần này thoải mái bên trong, lại cất giấu một phần sâu sắc trầm trọng.

Thiếu niên ở trước mắt, hay là hần từ nhỏ đến lớn nhìn thấy quá nữ nhân bên trong, đẹp đề cũng chỉ có những kia kỹ. Hay là, những nữ nhân kia cũng có thể xưng là đẹp đề đi.

Rose không có đoán sai, sự thực xác thực như vậy. Thiết Tra ở lần thứ nhất gặp phải Lina thời điểm, nói cũng là một câu nói như vậy. Chỉ là Sa thành xuất thân Lina càng hiểu thiếu niên tâm, nàng trước tiên liền hơn hờ tiếp thu hần ca ngợi.

Thoải mái Rose khôi phục nụ cười. Nàng vung lên nhon cằm, nhấn lại cái mũi nhỏ khê hừ một tiếng, nói, "Ta có thể so với các nàng đẹp đề hơn nhiều." Nàng tiện đà cường điệu, "Hon nữa trên người ta sạch sành sanh, chưa từng có bị nam nhân khác chạm qua."

Thiết Tra vốn là muốn nói, này khác nhau ở chỗ nào. Có điều lời chưa kịp ra khỏi miệng lại nuốt trở vào, hần bản năng cảm thấy được, câu nói này có thể sẽ gây nên Lombard gia ba tiểu thư không vui.

"Xuất phát, chúng ta muốn trong vòng hai ngày chạy tới Roch cầu lớn phụ cận." Thiết Tra một bên nói sang chuyện khác, một bên thu hồi địa đồ, cũng ra hiệu Rose lên xe.

Rose ngồi trên xe, sau đó hiếu kỳ hỏi hần tại sao muốn cần đi nơi nào. Nàng nhớ tới vừa nãy xem qua địa đồ, Roch cầu lớn ở vào Sa thành mặt đông bắc khoảng chừng bốn trăm km nơi, nơi đó khả năng là Thiết Tra tuyển

Chọn cái thứ nhất điểm tiếp viện.

Thiết Tra vừa lái đầu máy, một bên giải thích với nàng.

Roch cầu lớn là đi về mười số bảy Ngân Thành căn cứ quân sự tắt kinh con đường. Sa thành tự trị ủy viên hội ở nơi đó thiết trí cửa ải, sau đó hướng về lữ nhân trung thu qua cầu phí.

Quản lý cầu lớn người thường thường sẽ tìm chút không hiểu ra sao lý do làm khó qua đường người lữ hành, nhờ vào đó đến cướp đoạt tiền tài. Những này người quản lý mỗi tháng đổi một lần ban. Thông thường đến cuối tháng thời điểm, bọn họ được chỗ tốt hơn nhiều, sẽ đổi lập đảm nhỏ hơn một chút. Dù sao ví tiền của bọn họ cò, trở lại Sa thành liền có thể thật hưởng thụ tốt một quãng thời gian. Bởi vậy, Thiết Tra muốn cần ở tại bọn hần thay ca trước qua cầu, như vậy có thể tiết kiệm được không ít tiền cùng phiền phức.

"Những người này thuộc về Sa thành tự trị ủy viên hội chính thức quan chức sao?" Rose hỏi.

"Hần là đi. . ." Thiết Tra không quá chắc chắn trả lời.

"Những người này thật đáng ghét!" Rose tức giận bất bình nói đến.

"Nói đến, cũng là bởi vì này điều kiêu tồn tại trở ngại mặt đông bắc giao dịch, rất nhiều thương nhân cùng người lữ hành thà rằng đi xa đường cũng không muốn đi kiêu."

Rose suy nghĩ một hồi, sau đó cười nói, "Không nghĩ tới, người còn rất thông minh, biết sẽ ảnh hưởng giao dịch."

Thiết Tra không nhìn được lật một chút khinh thường, này lại là một câu không nhận rõ nghĩa tốt vẫn là nghĩa xấu.

"Người nên đi đọc sách." Rose bỗng nhiên nói đến

Thiết Tra trầm mặc một hồi, hỏi, "Đi đâu học?"

"Đi mười số bảy Ngân Thành, ta giúp đỡ người."

Thiết Tra trầm mặc một hồi lâu, sau đó tự giễu cười cợt. Hắn này trùng hóa biến dị người thân phận, cái nào đều đi không được.

"Xin tin tưởng ta."

Rose dựng thẳng lên tay phải bàn tay, ánh mắt kiên định nghiêng bốn mươi lăm độ góc nhìn phương xa phía chân trời, dáng vóc tiêu tụy nói rằng:

"Ta Rose · Lombard, chỉ muốn gia tộc vinh quang cùng danh dự tuyên thệ. . ."

"Ta không đi!" Thiết Tra thô bạo đánh đoạn nàng lời thề, gằn nhẹ, "Ta cái nào cũng không đi, ta chỉ muốn về Thiết Sơn Trấn."

"Trở về kiếm cả đời rác rưởi" Rose lạnh lùng hỏi.

"Ta chính là trong đồng rác lớn lên, ta không cảm thấy kiếm rác rưởi có cái gì không tốt."

"Được rồi. . ."

Rose bất đắc dĩ trong giọng nói, tràn ngập thất vọng cùng cô đơn. . .

Thiết Tra âm thầm thở dài. Ở hắn lúc còn rất nhỏ, hắn dường như liền phát hiện hắn thể chất đặc biệt. Ông lão thường xuyên nhắc nhở hắn, không thể đến bất kỳ Ngân Thành hoặc là Ngân Thành căn cứ quân sự, nơi đó thông thường sẽ lắp đặt gien dị thường máy quét.

Rời xa bất kỳ Thánh Điện tín đồ, bọn họ đem trùng hóa biến dị thể coi là dị đoan, cho rằng trùng hóa biến dị là ác ma bám thân kết quả, là ác ma xâm lấn thể giới này môi giới.

Những Thánh Điện đó Thập tự quân, thánh điểm phán quyết giả, Thánh Quang thanh tẩy giả, bọn họ đối với trùng hóa biến dị thể là linh khoan dung thái độ.

Thánh Điện thường xuyên sẽ tổ chức một ít tình thế tiểu phân đội, ở toàn thế giới các nơi sưu tầm cùng tình thế trùng hóa biến dị thể.

Mà đại đa số Ngân Thành đối với trùng hóa biến dị người thực thi chính sách, cơ bản đều là bắt nguồn từ Thánh Điện can thiệp.

May mà chính là, ở thế giới tam đại tông giáo bên trong, chỉ có Thánh Điện đối với trùng hóa biến dị thể nắm hoàn toàn xóa bỏ thái độ.

Thánh mẫu viện đối với trùng hóa biến dị thể nắm trung lập thái độ. Vừa không hoan nghênh, cũng không hết sức trục xuất.

Mà tín ngưỡng tổ tiên sùng bái thần miếu, đối với trùng hóa biến dị người thái độ nhưng là đồng tình cùng thương hại. Bọn họ cho rằng trùng hóa biến dị người cũng là loài người một phần, ở chuỗi gien ** hưởng tổ tiên vinh quang.

Chỉ tiếc, thần miếu ở tam đại tông giáo bên trong nhất là thể nhược. Ở toàn bộ thế giới bên trong, Thánh Điện nắm giữ 67% giáo khu, Thánh mẫu viện nắm giữ 26% giáo khu, mà thần miếu chỉ có 7% giáo khu.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Qua cầu

Chương 20: Qua cầu

Sau ba ngày, Thiết Tra cùng Rose đến Roch cầu lớn phụ cận.

Từ xa nhìn lại, Roch cầu lớn nguy nga đứng vững ở bên trong trời đất, đây là một toà điển hình dây kéo cầu treo. Kiểu dưới, là dòng nước xiết mãnh liệt Hắc Thủy Hà.

Tự lần thứ bốn thế chiến tới nay, Địa cầu hạch ô nhiễm ngày càng nghiêm trọng, toàn cầu hoàn cảnh hướng tới cực đoan chuyển biến xấu. Vì thích ứng ác liệt hoàn cảnh sinh tồn, các loại sinh vật lục tục phát sinh tiến hóa (hoặc là biến dị). Tối bắt đầu trước tiên hóa chính là sinh vật biển, tiếp theo là nước ngọt sinh vật, cuối cùng là lục địa cùng bầu trời sinh vật. Nương theo sinh vật biển tiến hóa, biển rộng cùng dòng sông dần dần đã biến thành cấm khu của nhân loại.

Những kia tiến hóa sau sinh vật biển, có chút có rồi phá hoại sắt thép năng lực, có chút hình thể trở nên cực kỳ khổng lồ, có chút nắm giữ ngăn ngừa năng lực phi hành, có chút tiến hóa ra cường tính ăn mòn dịch, có chút mọc ra kịch độc túi mật. . .

Nói chung, trở nên hung tàn cùng nguy hiểm sinh vật biển, từ từ đem nhân loại cắn ra khỏi biển dương. Khẩn đốn lấy, sinh vật biển đi ngược dòng nước tiến vào nước ngọt sông, triệt để để dòng sông cũng đã trở thành nhân loại ác mộng.

Từ nay về sau, nhân loại xa độ trùng dương chỉ có thể dựa vào máy bay, qua sông cơ bản cần nhờ cầu nổi.

Roch cầu lớn trụ cầu phụ cận mở ra một gian hh công ty trạm xăng dầu, hh công ty là toàn bộ Bắc Hoang đại lục to lớn nhất nhiên dầu công ty. Mỗi cái trạm xăng dầu đều bố trí hai đài trở lên người máy hạng nặng cùng một đội dầu trạm thủ vệ, lấy bảo đảm trạm xăng dầu trật tự cùng lợi ích.

Ở trạm xăng dầu phụ cận, lác đă lác đác dựng mấy gian quán rượu nhỏ. Hiện tại là lúc chạng vạng, quán rượu nhỏ bay lên từ từ khói bếp. Thiết Tra không có tới gần Roch cầu lớn, chỉ là rất xa nhìn kỹ trụ cầu cùng trạm xăng dầu. Hắn phải đợi sắc trời vừa biến thành đen, kiểu đăng vừa không có sáng lên thời điểm qua cầu.

Bởi vì khi đó tia sáng kém cõi nhất, tầm nhìn thấp nhất. Hơn nữa, cầu lớn bọn thủ vệ lập tức liền muốn thay ca. Bọn họ đều chờ mong tan tầm hoạt động, lúc này sự chú ý sẽ mức độ lớn hạ thấp.

Ở thế giới tàn khốc này bên trong, Rose khuôn mặt đẹp lại như một khối củ khoai nóng bỏng tay, bất cứ lúc nào cũng sẽ gây nên phiền phức không tất yếu.

Tiến vào Roch cầu lớn phụ cận sau đó, Thiết Tra vẻ mặt càng nghiêm nghị lên. Rose chỉ là lẳng lặng dựa vào hắn, không có lên tiếng quấy rối hắn tâm tư. Thiết Tra hiện nay lo lắng nhất chính là, vạn nhất Roch cầu lớn thủ vệ dòm ngó ký Rose khuôn mặt đẹp, đưa ra hắn khó có thể tiếp thu điều kiện.

Vậy hắn nên làm gì?

Trên cầu thủ vệ đều là item hoàn mỹ Sa Thành phòng giữ đội, hay là bọn họ vẫn xứng trí quân dụng giáp máy. Ở tình huống như vậy, Thiết Tra là khẳng định đánh không lại, hơn nữa có hay không có thể chạy thoát, này vẫn là chưa biết. Mặt khác, coi như Thiết Tra có thể mở một đường máu, mang theo Rose vọt qua cầu nổi. Như vậy, từ nay về sau hắn chính là Sa Thành tự trị ủy viên hội Most Wanted. Toàn bộ Bắc Hoang đại lục thợ săn tiền thưởng đều sẽ đào đất ba thước sục tẩm hắn. Coi như hắn là vô địch, hắn cũng không thể chịu đựng cái kia mỗi giờ mỗi khắc, phiền phức vô cùng ám sát. Huống chi hắn cũng không rất mạnh, một bộ kiểu cũ giáp máy liền có thể muốn hắn nửa cái mạng.

Chuyện này có thể rất đơn giản, cũng có thể rất phức tạp.

Roch cầu lớn thủ vệ không ngoài đưa ra muốn Rose cùng bọn họ ngủ điều kiện, chậm thì ba, bốn người, nhiều thì chừng mười người. Những này Sa thành phòng giữ đội viên còn không phải những kia hoàn toàn đánh mất nhân tính người nhạt rác, chỉ là tốt hơn sắc thôi. Ở tình huống như vậy, nữ nhân bình thường sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng. Nếu như chỉ là một nữ nhân bình thường, có lẽ sẽ dễ làm rất nhiều. Nhưng hiện tại là Rose, chuyện như vậy phát sinh ở trên người nàng, đối với nàng mà nói khả năng càng thống khổ hơn so với cái chết.

Thiết Tra càng nghĩ càng buồn bực, đơn giản liền không muốn. Hắn điều thật đồng hồ báo thức, bắt đầu tiêu ngủ một hồi.

Hai giờ sau, sắc trời dần tối. Hiện tại là bảy giờ mười phút, kiểu đăng mở ra thời gian là bảy giờ ba mươi phân. Thiết Tra sắp xếp mười phút cố lên, mười phút qua cầu.

Cố lên thời điểm rất thuận lợi, hh công ty trạm xăng dầu tương đối chính quy. Chỉ cần có tiền, cơ bản không sẽ có phiền toái gì sự.

Rót đầy dầu sau, Thiết Tra mở ra đầu máy chậm rãi sử trên trụ cầu. Hắn vừa nãy đã quan sát rất lâu, bên này kiểu khẩu cửa ải tổng cộng có năm người. Một tên trong đó là Trung đội trưởng, bố trí súng lục, còn lại binh sĩ trang bị ak47 súng trường. Kiểu một đầu khác cũng là ngũ tên lính, mặc dù cách đến quá xa thấy không rõ lắm, nhưng phỏng chừng cùng bên này bố trí là như thế.

Rời đi trạm xăng dầu sau, Rose liền dựa vào Thiết Tra phía sau lưng, chứa ngủ.

Chỉ chốc lát, Hồng Sắc Tuệ Tinh chậm rãi lái vào cửa ải, Trung đội trưởng ra hiệu Thiết Tra xuống xe tiếp thu kiểm tra.

"Quan trên, bằng hữu ta bị sót, liền không cần. . ." Nói, Thiết Tra âm thầm đem hai đồng tiền vàng nhét vào quá khứ. Trung đội trưởng hí mắt nhìn một chút lòng bàn tay, phát tay một cái để hân thông qua.

Thiết Tra gật gật đầu, chậm rãi chạy khỏi cửa ải. Ngay ở hân chuẩn bị gia tốc chạy thời điểm, phía sau bỗng nhiên truyền đến Trung đội trưởng âm thanh.

"Chờ đã!"

Trung đội trưởng vừa dứt lời, còn lại bốn tên thủ vệ lập tức giơ súng lên nhắm vào Thiết Tra.

"Quan trên, làm sao?" Thiết Tra dừng xe, có chút không rõ hỏi. Kỳ thực hân phạm vào một sai lầm rất nghiêm trọng. Hân nên chỉ cho hai viên ngân tệ, một viên là qua cầu phí, một viên là cho Trung đội trưởng lễ vật. Như vậy Trung đội trưởng sẽ thuận lợi thả bọn họ qua cầu. Có thể Thiết Tra vẫn là quá tuổi trẻ, cho rằng tiền cho đến càng nhiều liền càng tốt làm việc, kết quả hân một hồi liền cho hai đồng tiền vàng. Vậy thì gây nên Trung đội trưởng tham lam cùng nghi ngờ. Bất kể là xuất phát từ đòi lấy nhiều tiền hơn tài, vẫn là xuất phát từ đối với an toàn cân nhắc, Trung đội trưởng đều sẽ tiết dừng bọn họ để hỏi cho rõ.

"Gần nhất có cái cùng hung cực ác tội phạm thoát đi Sa thành ngục giam, ngươi cùng bằng hữu của ngươi đều muốn tiếp thu kiểm tra, xuống xe đi." Trung đội trưởng trầm giọng mệnh lệnh đến.

"Quan trên, bằng hữu ta bị sót, có lẽ sẽ truyền nhiễm. . ." Thiết Tra có chút đông cứng trả lời.

"Lập tức xuống xe!" Trung đội trưởng lớn tiếng quát lớn.

Thiết Tra tùy ý, dừng dư quang của khóe mắt liếc một cái. Hân nhìn thấy các binh sĩ ngón trở dính sát cò súng, trong nháy mắt này, trong đầu của hân loé lên mấy ý nghĩ, sau đó hân liền quyết định. Hân là cái đơn giản trực tiếp người, vừa nãy cúi đầu, đã là hân cực hạn. Vì lẽ đó, ánh mắt của hân rất nhanh sẽ khôi phục dĩ vãng ác liệt, dường như lưỡi dao giống như đao qua Trung đội trưởng cái cổ.

Nhìn thiếu niên trong nháy mắt biến hóa, Trung đội trưởng cả người bốc lên mồ hôi lạnh. Chỉ có hung ác nhất lang, mới có như vậy ánh mắt. Trung đội trưởng không tự chủ được lui về phía sau một bước, nhưng kiên định hơn hân kiểm tra đối phương quyết tâm. Nơi này là Sa thành phòng giữ đội địa bàn, coi như là lại tàn nhẫn người, cũng phải cúi đầu trước hân!

Là long, cho lão tử cuộn lại, là hổ, cho lão tử đang nằm. Đây chính là Trung đội trưởng, thậm chí toàn bộ Sa thành phòng giữ đội logic.

Thiết Tra nhếch miệng nở nụ cười, đồng thời toàn thân bắp thịt căng thẳng lên. Chỉ cần ba giây, hân là có thể giết chết mấy người này. Nhưng mà, chuyện sau này, sau này hãy nói đi. . .

Nhưng vào lúc này, bên tai của hân vang lên Rose trong trẻo âm thanh.

"Trung úy, để cho các người cao nhất quan trên lại đây, người. . ." Rose dừng một chút, kéo dài âm thanh, "Không có tư cách kiểm tra chúng ta."

Rose tốc độ nói có chút chậm chậm, làn điệu bên trong mang theo một tia lưỡi biếng mùi vị, nhưng nằng thanh tuyến lại đặc biệt rõ ràng, sáng sủa. Giờ khắc này nằng nói chuyện ngữ điệu, cho Thiết Tra mang đến một loại nói không

Ra cảm giác.

Thiết Tra nghe không ra cảm giác, Trung đội trưởng lại nghe ra cảm giác, đây là Ngân Thành quý tộc đặc hữu làn điệu.

"Đại nhân? Ngài là. . ." Trung đội trưởng cẩn thận từng li từng tí một hỏi. Hân thái độ trở nên cực kỳ cung kính, ngữ khí cũng biến thành nhu hòa lên.

"Để cho các người cao nhất quan trên lại đây, đừng chậm trễ ta hành trình, " Rose ngẩng đầu lên, lộ ra khuôn mặt nửa phần sau phần. Chỉ thấy nằng đôi môi khẽ mở, trầm giọng ra lệnh: "Nhanh đi!"

"Không cần không cần, đại nhân ngài đi thông thả." Trung đội trưởng một mực cung kính chào một cái, ra hiệu cho đi.

Thiết Tra khởi động đầu máy đang chuẩn bị rời đi, Rose nhưng nói câu, "Chờ đã." Đón lấy, nằng chỉ vào Trung đội trưởng nói, "Ngươi tới, ta đã nói với người hai câu."

Trung đội trưởng cúi đầu khom lưng đi tới. Hai tay hân đặt bụng dưới bộ, có vẻ đặc biệt cung kính.

"Có một số việc, đừng làm được quá mức phát hỏa, chúng ta đều ở phía trên nhìn đây." Rose nhàn nhạt nói đến.

Trung đội trưởng nhất thời đầu đầy mồ hôi, run giọng trả lời, "Vâng. . . Là. . . Là. . ." Nói, hân lấy ra hai đồng tiền vàng nhét trong tay Thiết Tra, đối với Thiết Tra nhỏ giọng nói rằng: "Huynh đệ, hỗ trợ trò chuyện."

"Cầm uống rượu đi, sò qua vật bản thu còn dám trả về đến." Rose lưỡi biếng nói câu.

Thiết Tra đem kim tệ nhét về cho Trung đội trưởng, nói, "Cùng kiểu bên kia nói một chút, để bọn họ đừng cản đường, chúng ta còn có nhiệm vụ."

"Được. . . Tốt. . . Tốt. . ." Trung đội trưởng vội vã gật đầu trả lời.

Thiết Tra lạnh rên một tiếng, vịn chặt chân ga, hướng về kiệu một đầu khác đi vội vã.

Trung đội trưởng như trút được gánh nặng thở ra một hơi, mở ra ống nói điện thoại nói, "Kiều bên kia các anh em, có đại nhân vật thông qua, là một chiếc màu đỏ đầu máy." Hần tăng thêm ngữ khí nói rằng: "Không thể kiểm tra, trực tiếp cho đi!"

Mấy phút sau, Hồng Sắc Tuệ Tĩnh ở cầu lớn một đầu khác cửa ải gào thét mà qua, đi tới mệnh mông vô bờ cánh đồng hoang vu.

Rời xa Roch cầu lớn sau, Thiết Tra hiềm thấy cát tiếng cười to, cái kia sang sang tiếng cười vang vọng đất trời. Hần nở nụ cười một hồi lâu mới dừng lại, tiếp theo đối với Rose giờ ngón tay cái lên, tán dương: "Thật là lợi hại!"

Rose vung lên nhon cằm, đắc ý nói, "Biết bốn tiểu thư lợi hại đi."

"Ân, thật là lợi hại." Thiết Tra thật lòng nói đến. Dù sao, hần vì qua cầu vất hết óc, lại không nghĩ rằng nhẹ như vậy dịch liền quá khứ, hơn nữa đối phương thái độ vẫn như thế cung kính.

Nhìn Thiết Tra chân thành vẻ mặt, Rose bỗng nhiên cảm thấy một trận đau lòng. Trên mặt đất người, sinh tồn thật sự thật gian nan. Nàng không kìm lòng được ôm Thiết Tra cái cổ, ghé vào lỗ tai hần nhẹ giọng nói, "Người muốn thương ta, mang ta ăn được ăn."

"Được!" Thiết Tra tăng tăng gật đầu một cái.

"Yêu a ~"

Được Thiết Tra đáp lại, Rose cao hứng kêu to lên. Nàng biết, trước mắt vị thiếu niên này này một tiếng "Được.", chính là một làm bằng sắt hứa hẹn. Tối hôm nay, nàng nhất định sẽ ăn được ăn thật ngon đồ vật.

"Nghe nói qua sa chuột sao?" Thiết Tra hỏi.

"Ta không muốn ăn con chuột."

"Sa chuột là trong cánh đồng hoang vu ngon lành nhất đồ ăn, so với bò cạp cũng còn tốt ăn."

"Có thật không?"

Thiết Tra xoa xoa Rose tóc ngắn, nói, "Đến, ta mang người nô sa chuột đi, chúng nó có thể đặc biệt giao hoạt."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chuột cát

Chương 21: Chuột cát

Chuột cát, là nửa sa mạc hóa trong hoang dã thường thấy nhất sinh vật. Ở cái này tàn khốc hoàn cảnh sinh tồn bên trong, chuột loại lại một lần nữa chứng minh chúng nó siêu cường thích ứng tính.

Ở nửa sa mạc hóa trên đất, đồ ăn cực kỳ thiếu thốn. Phần lớn địa phương chỉ có thể sinh trưởng cỏ dại cùng bụi cây. May mà, có một loại tên là "Lê bờ" thân củ loại thực vật xuất hiện trong cánh đồng hoang vu. Lê bờ rễ cây bao hàm chất dinh dưỡng, thế nhưng nhân loại cùng đại đa số sinh vật đều không thể dùng ăn, mà chuột cát nhưng có thể coi nó là làm chủ thực.

Ở rời xa Roch cầu lớn trên hoang dã, một chiếc đầu máy chính chậm chậm chạy. Đầu xe đèn lớn bắn ra một đạo bạch sí chùm sáng, rọi sáng phía trước rộng lớn thổ địa.

Thiết Tra một bên quan tâm phía trước khả năng xuất hiện con mồi, một bên hướng về Rose giảng giải làm sao đi săn chuột cát.

Ở hần lúc còn rất nhỏ, dưỡng phụ thường thường sẽ ở trong đêm khuya mang theo hần bắt giữ chuột cát. Chuột cát ban ngày ở trong địa động ngủ, buổi tối mới đi ra kiếm ăn. Chúng nó vừa nhát gan lại cẩn thận, hơn nữa còn đặc biệt nhanh nhẹn. Bởi vậy, Thiết Sơn Trần bên trong đại đa số người đều

không thể bắt được chuột cát.

Thiết Tra dường phụ giáo dục hân, muốn phải bắt được chuột cát, trước hết muốn giữ được bình tĩnh. Lặng lẽ nằm nhòai chuột động phụ cận, chờ đợi chuột cát đi ra kiếm ăn. Thứ yếu, ở phát hiện chuột cát thời điểm, ra tay nhất định phải nhanh, chuẩn, tàn nhẫn!

"Tĩnh như xử tử, động như thỏ chạy, là như vậy phải không?" Rose hỏi.

Thiết Tra cau mày nghĩ đến một hồi, hỏi ngược lại: "Xử nữ là cái gì? Thỏ chạy chính là thoát lông thỏ chứ?"

Rose không có trả lời vấn đề của hân, ngược lại thờ dài nói: "Tiểu cận bã dường phụ, nhất định là cái rất người vĩ đại."

"Có lẽ vậy, ta cũng không biết, ngược lại trên trán người đều nói Thiết lão đầu rất lợi hại." Thiết Tra nhếch miệng cười lên. Bởi vì Rose tán thưởng hân dường phụ, vì lẽ đó hân không cảm thấy liền đem trước một câu nói tự động loại bỏ.

"Nếu như có thể nhìn thấy hân, ta nhất định phải cùng hân nắm chặt tay."

Thiết Tra không tự chủ được ngẩng đầu lên vọng hướng thiên không, giờ khắc này trong bầu trời đêm đầy sao lấp lánh, phảng phất từng đôi ánh mắt sáng ngời, phủ lấp trong cánh đồng hoang vu chúng sinh. Quá một hồi lâu, Thiết Tra thật sâu hấp khẩu khí, nói, "Hân. . . Hân đã tạ thế."

Rose từ phía sau chăm chú ôm hân, thiếp ghé vào lỗ tai hân nhẹ giọng nói, "Xin lỗi, nhắc lên chuyện thương tâm của ngươi."

"Thiết lão đầu nói, hân sẽ ở trên trời nhìn ta." Thiết Tra chỉ vào bầu trời nói đến.

Thiếu nữ nghe thấy hân câu nói này, hai tay ôm càng chặt hơn.

"Ngày có cái gì có thể thương tâm, Thiết Sơn Trán mỗi một ngày đều sẽ có người chết đi, hay là vẫn là ta giết đây." Thiết Tra nói đến.

Đang lúc này, phía trước bỗng nhiên xuất hiện một vệt bóng đen, ở trong tầm mắt chợt lóe lên. Thiết Tra cấp tốc điều chỉnh đầu xe, đèn lớn chùm sáng lập tức đuổi theo bóng đen. Chỉ thấy phía trước một con to mọng chuột cát ở ánh đèn chiếu xuống hốt hoảng chạy trốn. Thiết Tra vận chặt chân ga, ga tốc đuổi theo.

Chuột cát tốc độ tuy rằng không kịp đầu máy, nhưng nó dựa vào linh hoạt thân hình tả đột hữu thoán, mang theo đầu máy ở trong vùng hoang dã quải lại quải khứ. Trong khoảng thời gian ngắn, Thiết Tra dĩ nhiên khó có thể tiếp cận. Liền hân điều chỉnh tốc độ xe, không vội không nóng nảy truy ở phía sau.

Một lát sau, chuột cát bắt đầu có chút không còn chút sức lực nào, dù sao đầu máy là sẽ không lụy. Thân thể của nó bắt đầu lay động lên, chạy trốn tốc độ cũng rõ ràng chậm lại. Lúc này, Thiết Tra chân ga toàn mở, hết tốc lực vọt tới!

Đầu máy trước luân cách chuột cát càng ngày càng gần, chỉ lát nữa là phải đuổi theo, chuột cát bỗng nhiên trầm xuống phía dưới, biến mất trên mặt đất.

Thiết Tra gấp sát trụ xe, ở chuột cát biến mất vị trí nhảy xuống. Hân lấy ra cường quang đèn pin cầm tay, giơ lên cao lên đỉnh đầu chung quanh kiểm tra. Mấy giây sau, hân tìm tới một chỗ to bằng miệng chén hàm ngậm, tồn ở bên cạnh quan sát một hồi. Xác định đây là chuột cát hang động sau, hân ra hiệu Rose lại đây cũng phân phó nói: "Cây súng lục cho ta, còn muốn một hộp 9mm viên đạn."

Nói xong, Thiết Tra từ trên người lấy ra hai đò lên sự tán sắc đạn, thông thạo mở ra đầu đạn, đem bên trong bi thép cùng hóa dược ngã xuống đất động mở miệng (lối ra). Đón lấy, hân từ Rose trong tay tiếp nhận 9mm viên đạn, cũng là mở ra đầu đạn, đem hóa dược cùng kịp nổ toàn bộ đổ vào.

Chỉ chốc lát, hàm ngậm mở miệng (lối ra) nhồi vào viên đạn xác. Thiết Tra đào lên bên cạnh cát đất điền tiến vào hàm ngậm, đem cửa động triệt để đóng kín. Sau đó, hân lôi kéo Rose đi tới mười mét ở ngoài. Khẩn đón lấy, hân giơ lên Rose súng lục nhắm vào hàm ngậm, nhắc nhở: "Bưng lỗ tai."

Rose lập tức hai tay che lỗ tai, trốn

Ở Thiết Tra sau lưng lộ đầu nhìn xung quanh.

Một giây sau, Thiết Tra kéo cò súng "Oành" một tiếng, viên đạn bắn vào trong đồng đất, trong nháy mắt làm nổ chôn ở cửa động hóa dược. Chỉ nghe "Oành" một tiếng vang thật lớn, trên đất nổ ra một khối hình nửa vòng tròn ao hãm. Uy lực nổ tung cùng một viên mảnh vỡ lựu đạn gần như.

Chỉ một thoáng, trong không khí tràn ngập lên một luồng khói thuốc súng mùi vị. Đợi đến bụi mù tán đi, hàm ngậm khẩu lục tục bò ra hai con to mọng chuột cát, xem hình thể có tới một kg khoảng chừng (trái phải). Chúng nó loạn choa loạn choạng bò, giống như uống rượu say. Thiết Tra cấp tốc xông tới, một cái mỏ xuất phát chạy đến so sánh chạm con kia chuột cát, dùng ngón cái cùng ngón giữa mảnh đạn đầu của nó. "Đùng" một tiếng vang lên giòn giã, chuột cát bị tơi sống đạn ngắt đi.

Khẩn đón lấy, Thiết Tra kéo lên Rose, cười lên đầu máy lần theo một con khác chuột cát. Cũng không lâu lắm, này con chuột cát đang nổ trong hôn mê khôi phục như cũ, cấp tốc trốn đi xuống một con chuột cát hàm ngậm. . .

Sau đó, Thiết Tra dùng tương đồng thủ đoạn bắt được năm con to nhỏ không đều chuột cát.

"Con chuột có thể ăn sao?" Rose cau mày hỏi. Nàng nhìn thành chuỗi chuột cát, cảm thấy có chút tê dại da đầu.

"Trời thu ăn chuột cát, đây chính là vui vẻ nhất sự tình." Thiết Tra cười nói đến. Đón lấy, hắn từ đầu máy vải bạt trong túi lấy ra một cái bao để dưới đất.

Mở ra bao vải, là một cây tiểu đao sắc bén cùng một ít gia vị tẻ, còn có mười mấy tấm ngân lông lánh giấy bạc.

Thiết Tra cầm lấy đao nhỏ cắt chuột cát yết hầu, sau đó mang theo chúng nó đuôi đưa chúng nó cũng treo lên lấy máu. Đợi đến huyết khô, hắn đem chuột cát đi đầu đi vĩ, lột da, mổ bụng lấy ra nội tạng, sau đó sẽ dùng chút ít nước uống thanh tẩy một hồi, cuối cùng vẩy lên các loại gia vị liêu, cùng sử dụng giấy bạc gói lên đến để dưới đất.

Sau đó, Thiết Tra ở bốn phía thu thập một chút khô vàng cỏ dại cùng khô ráo bụi cây, đưa chúng nó cùng giấy bạc bao chất thành một đồng. Làm xong tất cả những thứ này sau, Thiết Tra "Tăng" một tiếng cắt ra cái bật lửa, nhen lửa củi lửa chồng.

Ở này yên tĩnh, hắc ám trong cánh đồng hoang vu, từ từ dấy lên một đồng sáng sủa hỏa diễm.

Rose nhìn keng keng vang vọng đồng lửa, lười biếng tựa ở Thiết Tra trên người. Tuy rằng nơi này hoang vu, lạnh giá, khắp nơi tràn ngập nguy hiểm, có thể chỉ cần tựa ở bên cạnh hắn, nàng sẽ cảm thấy gia ấm áp cùng an toàn. Hay là hắn cũng không cường đại, nhưng hắn nhất định sẽ chân tâm, đem hết toàn lực đi bảo vệ nàng.

Giấy bạc bao ở hỏa diễm tiêu nướng dưới, phát sinh "Chi chi chi. . ." tiếng vang. Nướng theo âm thanh, đồng lửa bên trong tỏa ra một luồng mùi thịt vị.

"Yeah~" Rose nghe thịt nướng hương vị, không kìm lòng được kêu to lên. Chỉ thấy nàng cầm lấy một cái tiểu bụi cây cành, muốn đẩy ra đồng lửa bên trong giấy bạc bao.

Thiết Tra vội vã ngăn cản nàng, nói, "Đừng có gấp a, muốn đem mỡ bên trong dầu toàn bộ nướng đi ra, như vậy thịt mùi vị mới là tối tốt đẹp."

"Thật đói a." Mùi thịt tràn ngập ở trong không khí, Rose càng cảm thấy đói bụng.

"Có câu nói nói thế nào. . ." Thiết Tra gãi đầu suy nghĩ kỹ một hồi, bỗng nhiên dùng sức vỗ đùi, ngẩng đầu lên nói, "Nóng ruột ăn không được nhiệt đậu hũ!"

Rose vừa nghe câu nói này, nhất thời như bị sét đánh giống như kinh ngạc đến ngây người. Nàng quá một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại, vuốt cái trán hỏi, "Đây là hình dung ăn cơm sao?"

"Đúng vậy, đây chính là hình dung ăn cơm."

Rose trước tiên bối quá mặt lật một chút khinh thường, hít một hơi thật sâu, tiếp theo nàng quay đầu lại hỏi Thiết Tra, "Ai dạy ngươi?"

"Lina nói, có vấn đề gì không?" Thiết Tra một mặt không rõ hỏi.

Rose lần thứ hai bối quá mặt, mạnh mẽ lật một chút khinh thường, ở trong lòng chửi bới ba câu, "Đại Yêu tinh!" Sau đó nàng quay đầu lại, đổi khác một bức vẽ mặt, cười hi hi hỏi Thiết Tra, "Ta đẹp để vẫn là Lina tỷ tỷ đẹp để."

"Rất khó coi." Thiết Tra thẳng thắn trả lời.

Nghe được đáp án này, Rose trong lòng đắc ý. Câu này rất khó coi, liền mang ý nghĩa ở Thiết Tra thâm mỹ quan bên trong, các nàng tướng mạo là một cấp độ.

"Vậy ai càng nguy hiểm đây?" Rose truy hỏi đến.

"Có khác nhau sao?" "Lina tỷ tỷ bao lớn?" "Thật giống năm nay hai mươi."

"Đều hai. . . Mười. . . Tuổi a ~ thật lão nha ~ đều là a di." Rose khuếch đại cảm thán đến.

"Thật sao?" "Lão bà không dễ nhìn." "Có thể các ngươi mới cách biệt hai tuổi, được không?" "Nữ nhân trong lúc đó cách biệt hai tuổi chênh lệch, thì tương đương với nam nhân trong lúc đó cách biệt hai mươi năm chênh lệch."

"Cần thiết hay không?" Thiết Tra sờ sờ cái trán.

"Nữ nhân lão, da dẻ sẽ biến kém, do màu trắng biến thành màu vàng nhạt, sau đó bộ ngực cũng sẽ theo tuổi tác lớn lên. . ." Rose bắt đầu từ nhiều phương diện phân tích Lina vấn đề. Lúc này, nàng đã không cảm giác được đói bụng, thừa dịp Lina không ở Thiết Tra bên người, liêu mạng hắc nàng.

Nghe Rose, Thiết Tra cảm thấy có chút buồn bực. Hắn nhớ tới Lina vừa tới Thiết Sơn Trán thời điểm mới mười bảy tuổi, khi đó làn da của nàng cũng đã là màu vàng nhạt. Có điều, bộ ngực đúng là biến lớn.

Sau đó, Rose ở cái đề tài này trên luận thuật nửa giờ. . .

Thiết Tra mặc dù có chút nghi vấn, nhưng hắn không có nói ra dị nghị. Dù sao nữ nhân loại sinh vật này, hắn còn không phải đặc biệt hiểu rõ.

"Các ngươi. . . Các ngươi đã xảy ra. . . Đã xảy ra loại chuyện kia không?" Rose đột nhiên hỏi đến.

"Chuyện gì?"

"Chính là. . . Chính là. . . Chính là loại chuyện đó." Rose mặt đỏ lên, nữu nhún nhó nắm nói đến.

"Nghe không hiểu."

Thiết Tra kỳ thực là nghe hiểu, nhưng ở Rose trước mặt, hắn không muốn trả lời cái đề tài này. Dù sao chuyện như vậy, không có cái nào nữ sinh là không ngại. Vừa vặn lúc này, chuột cát thịt cũng gần như chín rục. Hắn vội vã gỡ bỏ đề tài, nói, "Có thể ăn!" Nói xong, hắn cầm lấy đến một cái bụi cây cảnh, đem giấy bạc bao từ đồng lửa bên trong bát đi ra.

Tiếp đó, Thiết Tra từ đầu máy vải bạt trong túi lấy ra một tấm màu xanh sẫm vải bạt cái đệm trải trên mặt đất. Sau đó sẽ lấy ra một hình chữ nhật nhôm chế hộp com. Trong cái hộp com này diện chứa hộp com nhỏ, trong hộp com nhỏ chứa càng ít hộp com, tầng tầng lớp lớp tổng cộng có bốn cái, tận cùng bên trong hộp com đặt ở hai bộ tinh xảo dao nĩa. Bộ này bộ đồ ăn là Thiết Tra đường phụ đề cho hắn di vật, duy nhất di vật.

Những này hộp com có chút thời đại, nhôm bạc ở bề ngoài loang loang lỗ lỗ, bốn cái góc viền nơi có chút mài mòn cùng ó vàng. Mỗi cái hộp com cái nắp trên đều chạm trổ một đầu sói. Cái này đầu sói họa đến cổ điển tang thương, lại như là một thốt già nua Lang Vương, mang theo trang nghiêm cùng vinh quang đối với nguyệt gào rú.

"Thánh Lang huy chương!"

Rose nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm hộp com cái nắp, che miệng thất thanh gọi vào.

"Cái gì?" Nhìn Rose phản ứng, Thiết Tra không rõ hỏi.

Rose không hề trả lời, nàng cầm lấy trong đó một cái dao ăn, nhờ ánh lửa từ quan sát kỹ. Ở dao ăn chuỗi dao nĩa, cũng khắc hoạ cùng hộp com nắp như thế đầu sói. Tuy rằng ở khéo léo trên chuỗi dao, đầu sói khắc nhỏ vô cùng, thế nhưng cái kia chính xác dao công, nhưng đem nho nhỏ đầu sói khắc hoạ trông rất sống động. Tạo thành đầu sói đường nét cực kỳ phức tạp, nhưng lại cực kỳ rõ ràng. Đây tuyệt đối không phải bình thường nhà xưởng hàng, mà là một cái cao cấp làm riêng phẩm.

Nhìn kỹ xong sau, Rose sâu sắc thờ ra một hơi, nói, "Đây là thần miếu Thủ Hộ giả tiêu chí, Thánh Lang huy chương, bên trong tòa thần miếu bộ nhân xưng chỉ vì là Thánh Lang đồ đẳng."

Thiết Tra tuy rằng nghe không hiểu, nhưng hắn có thể từ Rose ngữ khí cùng thái độ bên trong, cảm giác được đây là một cái rất lợi hại đồ vật. Hắn nói cho Rose, năm đó Thiết lão đầu đem hộp com cho hắn thời điểm, liền nói đây là trong đồng rác nhặt được thứ đáng giá nhất, để hắn cố gắng bảo quản.

Rose nghĩ đến một hồi, đưa ra trước tiên ăn một chút gì. Nàng nói nàng đói bụng, đợi lát nữa trước khi ngủ lại nói cho hắn cố sự, liên quan với cái hộp com này sau lưng cố sự.

Sau đó, Thiết Tra xé ra giấy bạc, lấy ra bên trong nóng hổi chuột cát, dùng sắc bén dao nhỏ bỏ xuống từng mảng từng mảng mỏng manh chuột cát thịt phóng tới trong hộp com.

Rose cầm tiểu đĩa ăn ghim lên một mảnh màu vàng nhạt chuột cát thịt. Ở trong ánh lửa, miếng thịt thượng lưu óng ánh long lanh dầu, khiến người ta khẩu vị mở ra. Rose mở ra miệng nhỏ, lộ ra một cái trắng nõn mà lại chính tề hàm răng. Nàng đem miếng thịt chậm rãi nhét vào trong miệng, duy trì tương đương tao nhã ăn tương.

Tiếp đó, nàng nhẹ nhàng cắn một cái, nhất thời trong cổ họng dạt đầy nước quả, mùi vị thơm ngon cực kỳ. Đây cơ hồ là nàng ăn qua, ăn ngon nhất đồ vật một trong.

"yeah~" Rose không kim lòng được kêu to lên.

Thanh âm vui sướng vang vọng ở hoang dã bên trên, rất xa truyền ra ngoài. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đẳng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Thần miếu

Chương 22: Thần miếu

Ở lửa trại sắp cháy hết thời điểm, Thiết Tra cùng Rose rốt cục ăn xong bữa tối.

Chớp mắt này thuần thục mỹ thực, Rose chỉ ít ăn một nhiều hơn phân nửa. Nàng xoa hơi nhô lên bụng nhỏ bĩu môi nói: "Thật no a ~ thật chống đỡ a ~ thật khó chịu a ~"

Thiết Tra không để ý đến nàng, trước tiên giẫm diệt lửa trại, sau đó ở vài bạt trên đệm dựng lên trướng bông nhỏ.

Rose thấy Thiết Tra tự mình tự bận rộn, miệng nhỏ một đồ, đi tới Thiết Tra bên người đẩy bờ vai của hắn nói, "Người để người ta cái bụng làm lớn hơn, sắp sinh! Người muốn phụ trách."

Thiết Tra hơi nhướng mày, nói, "Hải tử cha hắn là chuột cát, không có quan hệ gì với ta chứ?"

"Nếu như không phải người trao nhiều như vậy chỉ trở về, ta thì sẽ không ăn nhiều như vậy." "Sau đó thì sao?" "Sau đó người muốn phụ trách!" "Được rồi, ta phụ trách."

Rose mang theo một mặt cân nhắc ý cười, hỏi hắn, "Người muốn làm sao phụ trách?"

"Ta phụ trách đắp lều vải." Thiết Tra nhắc lên trướng bông nhỏ thông khí liêm, ra lệnh: "Nhanh đi tiến vào đi ngủ, ngày mai còn muốn chạy đi."

Rose thuận theo tiến vào trướng bông nhỏ. Một lát sau, đầu nhỏ của nàng từ thông khí liêm trong khe hở khoan ra, nói, "Tỷ tỷ hiện tại còn ngủ không được, trước tiên kê cho người cố sự đi."

Thiết Tra biết nàng muốn nói cái kia hộp com sau lưng cổ sự, liền ngồi xếp bằng xuống, thật lòng nghe nàng nói. Đón lấy, Rose thu hồi cân nhắc nụ cười, thật lòng cùng hắn nói tới thần miếu cùng Thánh Lang huy chương lịch sử.

Ở hơn 100 năm trước, linh năng sinh hóa giáp mới vừa vừa mới bắt đầu lượng sản thời điểm, tam đại tông giáo một trong thần miếu còn chiếm cứ vượt qua một phần tư giáo khu (hiện nay chỉ có 7% giáo khu). Cho tới nay, thần miếu đối với hết thảy Tiên Hóa giả đều duy trì đối xử bình đẳng thái độ. Thần miếu giáo lý cho rằng, tất cả nhân loại cùng hết thảy Tiên Hóa giả, bao quát trùng hóa biến dị thể ở bên trong, đều ở chuỗi gen ** hưởng tổ tiên vinh quang.

Nghe được Rose nói ra trùng hóa biến dị thể danh từ này thời điểm, Thiết Tra khó mà nhận ra nhũ mày một cái. Bởi vì, nếu như Rose theo thói quen xưng trùng hóa biến dị người vì là trùng hóa biến dị thể, liền mang ý nghĩa nàng đem trùng hóa biến dị người bài trừ ra nhân loại phạm trù.

Vào lúc đó, thần miếu bên trong thiên nhiên chia làm hai cái phe phái. Đây là do thần miếu thượng cổ giáo lý chỉ dẫn. Thần miếu người lãnh đạo tối cao được gọi là đại tiên tri, mà ở đồng nhất thời kì bên trong, thông thường sẽ có hai vị đại tiên tri đồng thời giáng lâm. Ở thần miếu bên trong trong cơ cấu, hai vị này đại tiên tri đứng ngang hàng, từng người phụ trách khu vực khác nhau.

Bọn họ trong đó một vị chủ ty tín ngưỡng, được gọi là viễn cổ đại tiên tri; một vị khác chủ ty chiến đấu, được gọi là huy hoàng đại tiên tri.

Viễn cổ đại tiên tri, chủ yếu phụ trách dẫn dắt Linh Năng Tiên Hóa Giả cùng thần bí linh hồn Tiên Hóa giả; mà huy hoàng đại tiên tri, thì lại phụ trách dẫn dắt Truyền Thống Tiên Hóa Giả cùng trùng hóa biến dị thể.

Ở linh năng động lực giáp xuất hiện trước đây, tam đại tông giáo chủ yếu sức chiến đấu là đến từ Truyền Thống Tiên Hóa Giả. Bởi vì ở thời đại kia, sử dụng truyền thống nguồn năng lượng khởi động máy móc động lực giáp là nhân loại cao nhất khoa học kỹ thuật kết tinh, cũng là quân đội chủ lực trang bị. Nhân loại bình thường đang trang bị máy móc động lực giáp thời điểm, bởi cũng không đủ sức mạnh cùng thể năng, trầm trọng máy móc động lực giáp nhất định phải phân phối một nhiều hơn phân nửa động lực đến chống đỡ nhân loại bình thường hành động. Bởi vậy, sức mạnh, tốc độ cùng thể năng vượt xa nhân loại bình thường kiểu truyền thống Tiên Hóa giả (b1 hình) đang sử dụng máy móc động lực giáp phương diện nắm giữ ưu thế cực lớn.

Huy hoàng đại tiên tri ở thời đại kia thành lập cường cực nhất thời thần điện vệ đội —— Thánh Lang trọng giáp hộ vệ đoàn.

Thánh Lang trọng giáp hộ vệ đoàn thành viên do Truyền Thống Tiên Hóa Giả cùng trùng hóa biến dị thể tạo thành, bọn họ bị gọi chung vì là Thánh Lang Thủ Hộ giả, thống nhất đeo Thánh Lang huy chương (hoặc xưng là Thánh Lang đồ đẳng).

Thiết Tra cái kia hộp com, chính là Thánh Lang Thủ Hộ giả bên người vật một trong.

Sau đó, bởi vì lẫn nhau tín ngưỡng không giống, thần miếu cùng Thánh Điện phát sinh kịch liệt xung đột, bắt đầu rồi một hồi lè mề thánh chiến. Làm thánh chiến tiến hành đến một nửa thời điểm, thần miếu bên trong bỗng nhiên phát sinh phân liệt, viễn cổ đại tiên tri cùng huy hoàng đại tiên tri lựa chọn con đường khác, từ đây thần miếu chia ra làm hai.

Viễn cổ đại tiên tri lựa chọn đình chiến, hắn dẫn dắt tín chúng rời đi chiến trường, từ đây cùng Thánh Điện sống chung hòa bình. Mà huy hoàng đại tiên tri thì lại lựa chọn tiếp tục đối kháng Thánh Điện.

Mãi đến tận cuối cùng, bởi linh năng động lực giáp lượng sản cùng linh năng giả quật khởi, cùng với huy hoàng đại tiên tri tín chúng càng ngày càng ít, thần miếu huy hoàng nhất hệ ở thánh chiến sa sút bại.

Ở trận chiến cuối cùng bên trong, huy hoàng đại tiên tri ngã xuống, Thánh Lang trọng giáp hộ vệ đoàn toàn quân bị diệt, thần miếu huy hoàng nhất hệ từ

đây biến mất ở trong dòng sông dài của lịch sử. . .

(vì để tránh cho gây nên Thiết Tra không nhanh, Rose ở chỗ này lại ẩn giấu một chút nội dung. Bởi vì nàng biết Thiết Tra chính là kiểu truyền thống Tiên Hóa giả, nhất định sẽ đối với đoạn lịch sử này sản sinh mãnh liệt mâu thuẫn tâm tình.

Đoạn lịch sử này phát sinh ở linh năng sinh hóa giáp lượng hậu sản ba mươi thời kì. Huy hoàng đại tiên tri phát động thánh chiến nguyên nhân, là vì phản đối Thánh Điện cùng linh năng giả liên minh phân chia linh năng giả huyết thống cùng không phải linh năng giả huyết thống.

Bởi vậy, huy hoàng đại tiên tri đại diện cho hiện tại mặt đất nhân loại lợi ích.

Nhưng là, linh năng giả quật khởi hầu như là tất nhiên. Bởi vì linh năng giả số lượng vốn là nhiều, hơn nữa linh năng động lực giáp tính năng mức độ lớn vượt qua máy móc động lực giáp, vì lẽ đó linh năng giả rất nhanh sẽ thành lập mạnh mẽ quân đoàn.

Tuy rằng trang bị máy móc động lực giáp Truyền Thống Tiên Hóa Giả có năng lực đối kháng trang bị linh năng động lực giáp Linh Năng Tiên Hóa Giả, thế nhưng Truyền Thống Tiên Hóa Giả số lượng thực sự quá hi thiếu, vì lẽ đó huy hoàng đại tiên tri dẫn dắt thần miếu nhất hệ căn bản không có cơ hội chiến thắng.

Ở thánh chiến sau khi kết thúc, linh năng giả liên minh cùng Thánh Điện đạt được quyền thống trị thế giới. Sau đó, vì áp chế b1b2 hình Tiên Hóa giả năng lực, máy móc động lực giáp trở thành cấp một là đồ cấm, cấm chỉ sinh sản, cấm chỉ lưu thông, cấm chỉ sử dụng. Hiện nay, máy móc động lực giáp chỉ có ở trong viện bảo tàng mới có thể nhìn thấy.)

"Người là định thể nào trùng hóa biến dị người?" Thiết Tra thần sử Quỷ sai hỏi cú. Mà khi hắn hỏi ra lời thời điểm, cũng đã hối hận rồi. Bởi vì đáp án rõ ràng, Ngân Thành trên sách giáo khoa bên trong, khẳng định tràn ngập đối với trùng hóa biến dị người kỳ thị cùng hiểu lầm.

"Sai lầm, dơ bẩn, tà ác tồn tại."

Quả nhiên, Rose không có để hắn thất vọng, nói ra câu này để hắn cảm thấy cực kỳ thất lạc.

"Nhưng là, ai cũng không cách nào quyết định chính mình sinh ra cùng biến dị." Thiết Tra đối với này còn ôm một điểm mơ mộng hảo huyền, hay là hắn cho rằng Rose hắn là đặc thù.

"Ừm. . ."

Thiết Tra vẫn đề, để Rose suy nghĩ một hồi lâu. Xác thực, không có ai hi vọng chính mình sinh ra được liền cái trùng hóa biến dị thể.

Nhưng là, nàng chợt nhớ tới cái kia ở Tashia trong phòng thí nghiệm gặp phải buồn nôn trùng hóa biến dị thể, nó dĩ nhiên đem trùng trứng cho tới nữ tính trong thân thể! Nghĩ tới chỗ này, Rose da đầu đều hơi tê tê. Rất nhanh, nàng lâu dài tới nay giá trị quan, cùng với trùng hóa biến dị thể cho nàng mang đến cảm giác sợ hãi, điều động nàng nói ra một câu nói như vậy.

"Chúng nó không phải là loài người, chúng nó không nên tồn tại!"

Nghe được câu này, Thiết Tra cảm thấy trong lòng một vài thứ gì đó nát. Hắn nhìn kỹ trước mắt xinh đẹp thiếu nữ. Tuy rằng nàng gằn trong gang tấc, đưa tay liền có thể chạm đến; nhưng là, giữa bọn họ nhưng có một đạo sâu không thấy đáy, mệnh mông vô bờ Hồng Cầu.

Đó là phạm người không thể vượt qua lạch trời.

"Ngủ đi, ngày mai còn muốn chạy đi." Thiết Tra nhàn nhạt nói đến.

"Thân ái, ngủ ngon." Rose cười hi hi cho Thiết Tra một hôn gió, thu về trưởng bông nhỏ ngủ. Chi chốc lát, trưởng bông nhỏ bên trong truyền đến vững vàng tiếng hít thở. . .

Vào lúc này, Thiết Tra chợt nhớ tới Lina. Tuy rằng Lina cũng không biết hắn thân phận thật, nhưng hắn nhưng tin tưởng, Lina sẽ không nói ra lời nói như vậy.

Đêm đó, có người ngủ say sưa, có người nhưng không cách nào ngủ.

Sáng ngày thứ hai, Rose mắt buồn ngủ mông lung bò ra trưởng bông nhỏ. Nàng nhìn thấy Thiết Tra ngồi ở đầu máy trên đờ ra, nhớ tới Thiết Tra không có ở sau nửa đêm đánh thức nàng gác đêm, trong lòng nổi lên một dòng nước ấm.

"Tiểu cận bá, tối hôm qua tại sao không ngủ? Có muốn hay không trước tiên ngủ một hồi?" Rose quan tâm hỏi.

"Không cần, chúng ta đi thôi." Thiết Tra nhàn nhạt nói đến. Đón lấy, hắn ở Rose dưới sự phối hợp, yên lặng thu thập xong nơi đóng quân đồ vật, sau đó bước lên đầu máy, mang theo Rose hướng về phương bắc chạy tới

.

Bắt đầu từ hôm nay, Thiết Tra lại biến trở về cái kia trầm mặc ít lời lãnh khốc thiếu niên. Chỉ cần không cần muốn lúc nói chuyện, hắn sẽ không nói nhiều một câu nói.

Rose dần dần cảm giác được Thiết Tra biến hóa. Có thể nàng cho rằng, hay là bởi vì bọn họ sắp chia lìa, vì lẽ đó hẳn mới có vẻ hơi cô đơn. Rose tin tưởng, chỉ cần bọn họ đến mười số bảy Ngân Thành căn cứ quân sự. Lấy thân phận của nàng, lấy gia tộc của nàng, nhất định có thể dành cho Thiết Tra đầy đủ tự tin.

Chỉ cần Thiết Tra chịu dựa vào sự giúp đỡ của nàng đi để ** sự học viện tiến tu ba năm. Như vậy ở ba năm sau khi, Thiết Tra liền có thể trở thành là mười số bảy Ngân Thành một phần tử. Đến lúc đó, bọn họ liền có thể kinh thường gặp mặt.

Ngay ở Rose nghĩ những này mơ mộng hão huyền thời điểm, bọn họ đến cái kế tiếp điểm tiếp viện —— núi hoang trần.

Núi hoang trần rất nhỏ, nhân khẩu cũng rất ít, lác đă lác đác mấy trăm phòng ốc tạo thành cái trần nhỏ này. Núi hoang trần cũng không giống Thiết Sơn Trần như vậy, có Ngân Thành rác rưởi có thể kiếm. Nơi này chủ yếu kinh tế khởi nguồn là dựa vào quanh thân người nhặt rác lại đây giao dịch, hoặc là vì là qua đường lữ nhân cung cấp thực túc.

Cái trần nhỏ này chỉ có một trạm xăng dầu, giá tiền còn đặc biệt đắt giá, cần một kim tệ mới có thể rót đầy Hồng Sắc Tuệ Tinh bình xăng. Trước ở Roch cầu lớn bên kia hh công ty trạm xăng dầu, chỉ cần ba cái ngân tệ là được (1 viên tiêu chuẩn kim tệ hời hoải 10 viên tiêu chuẩn ngân tệ).

Có điều, cái trần nhỏ này người ở thưa thớt, phiền phức cũng là đối lập thiếu. Thiết Tra từ tiến vào trần đến thêm xong dầu ra trần, chỉ dùng không tới 15 phút. Trong lúc không có gặp gỡ phiền toái gì, xem như là vận may đặc biệt tốt.

Rời đi núi hoang trần sau, Thiết Tra rất nhanh sẽ lái vào đi tới mười số bảy Ngân Thành căn cứ quân sự đường cái. Bắt đầu từ nơi này liền không cần trong cánh đồng hoang vu chạy. Mười số bảy Ngân Thành cùng với lân cận mười lăm, mười sáu hào Ngân Thành đối với khu vực phụ cận quản lý đến tốt hơn. Hơn nữa nơi này môi trường tự nhiên cũng đối lập so với Sa thành bên kia tốt.

Thiết Tra chạy ở trên đường cái phóng tầm mắt nhìn, khu vực này thổ địa sa hóa trình độ tương đối thấp. Nhìn ra một năm có thể loại một lần lương thực, hơn nữa thu hoạch nên cũng không tệ lắm. Thên chốt là, Thiết Tra phát hiện trên vùng đất này, mỗi cách một khoảng cách đều có loại thụ. Tuy rằng sinh trưởng đến không phải quá tốt, thế nhưng rõ ràng có thể cải thiện nơi này hoàn cảnh. Hay là dùng không được bao nhiêu năm, nơi này sẽ trở nên sinh cơ bừng bừng.

Hồng Sắc Tuệ Tinh ở tình hình hải lòng trên đường cái hết tốc lực chạy, không tới ba tiếng liền đi hơn 400 km.

Rose nhìn công hai bên đường càng ngày càng quen thuộc cảnh sắc, tâm tình trở nên càng ngày càng tốt. Nàng cả người đều nhảy nhót lên, dọc theo đường đi "Yêu a ~ yêu a ~" réo lên không ngừng, lại như một con sáo về tổ chim nhỏ. Nàng vui sướng cũng cảm hoá mấy ngày nay có chút nặng nề Thiết Tra.

Nhìn Rose ánh nắng tươi sáng nụ cười, Thiết Tra bỗng nhiên cảm thấy một loại thoải mái. Tuy rằng bọn họ không phải một thể giới người, nhưng bọn họ vẫn như cũ có thể nắm giữ một đoạn mỹ hảo hồi ức.

Ngay ở đầu máy nhanh không dầu thời điểm, bọn họ đến cái kế tiếp điểm tiếp viện —— lò lửa trần.

Lò lửa trần cách mười số bảy Ngân Thành căn cứ quân sự chỉ có 150 km, toàn bộ hành trình đều là tình hình hải lòng đường cái. Thêm xong dầu sau, bọn họ chỉ cần lại sử hai giờ, thậm chí là một canh giờ, liền có thể đến bọn họ chuyển này cuối cùng chỗ cần đến.

Ở bước lên lò lửa trần đá vụn con đường sau, Rose tâm tình trở nên vô cùng ung dung. Đến nơi này, nàng cũng đã an toàn. Lombard gia tộc sức ảnh hưởng trải rộng chu vi mấy trăm km, chỉ cần nàng lấy ra thân phận, bất cứ lúc nào đều có thể thu được địa phương vũ trang thế lực trợ giúp. Chỉ cần nàng đồng ý, lò lửa trần trường trấn sẽ phi thường tình nguyện tự mình đưa nàng về nhà.

Nhưng là, nàng hiện tại chỉ muốn cùng Thiết Tra lặng lẽ sống chung một chỗ, hưởng thụ đoạn này thời gian tươi đẹp.

Thiết Tra ở tiến vào lò lửa trần sau, thần kinh liền banh quá chặt chẽ, kèn kèn giống như con mắt quét tới quét lui, quan tâm bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện phiền phức.

Đối với Rose tới nói càng chỗ an toàn, đối với Thiết Tra tới nói liền càng nguy hiểm.

Bởi vì mười lăm, mười sáu, mười số bảy này ba toà Ngân Thành tất cả đều là đều Thánh Điện giáo khu. Thiết Tra vị trí Thiết Sơn Trần phía trên mười ba hào Ngân Thành là Thánh mẫu viện giáo khu, vì lẽ đó Thiết Tra cùng cái khác ẩn tại trùng hóa biến dị người có thể khỏe mạnh sống sót. Mà ở đây, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện một đội thánh thần thanh quét giả.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Về nhà

Chương 23: Về nhà

Chính là sợ cái gì liền đến cái gì. Thiết Tra vừa tới trạm xăng dầu phụ cận, liền rất xa nhìn thấy trạm xăng dầu bên trong dừng mấy chiếc màu trắng tinh cao cấp đầu máy.

Những này đầu máy so với Hồng Sắc Tuệ Tinh muốn lớn hơn nhiều, thân xe hiện lưu tuyến hình, trước sau do song song hợp lại song bánh xe tạo thành, thân xe hai bên chỉ ít xếp vào mười hai cái phun khí nang. Đầu máy phun tô vẽ màu trắng nướng tắt, dưới ánh mặt trời phi thường chói mắt. Thân xe đầu bình nơi cùng sau xe hai bên hòm giữ đồ trên, đều chạm trở một vỏ cùng dễ thấy tiêu chí —— màu đỏ viền vàng thập tự giá.

Đây là Thánh Điện Thập tự quân tiêu chí, đại diện cho Thánh Điện thường quy vũ lực. Thánh Điện Thập tự quân do Thánh Điện kỵ sĩ, Thánh Điện tùy tùng, Thánh Điện thị giả tạo thành, xưng hô phân biệt đại diện cho sức mạnh cùng đẳng cấp. Cụ thể phân chia là do linh năng giả trong cơ thể ẩn chứa linh lực quyết định.

Thánh Điện thị giả linh lực trong cơ thể tương đối mỏng manh, chỉ có thể sử dụng bộ phận linh năng vũ khí, đồng thời tiềm lực của bọn họ có hạn, ở trên chiến trường chủ yếu là bia đỡ đạn tác dụng. Thánh Điện tùy tùng thì lại nắm giữ trụ cột nhất linh lực trình độ, có thể bình thường sử dụng linh năng sinh hóa giáp, thông thường linh lực của bọn họ còn có nhất định tăng lên không gian. Mà Thánh Điện kỵ sĩ nhưng là Thánh Điện Thập tự quân hạt nhân sức chiến đấu, cơ bản là do thân kinh bách chiến Thánh Điện tùy tùng thăng cấp mà tới.

Ở Thánh Điện giáo khu bên trong, thường thường có thể nhìn thấy Thánh Điện Thập tự quân bóng người. Bọn họ đi lại ở giáo khu các nơi, một bên tuyên dương Thánh Điện giáo lí cùng hấp thu tín đồ, một bên quét sạch dị đoan cùng tình chế thể giới.

Đây chính là vì cái gì Thiết Tra cực nhỏ rời đi Thiết Sơn Trấn nguyên nhân. Bên kia ở vào Thánh mẫu viện giáo khu, mà Thánh mẫu viện vền vẹn là phái một ít nữ tu sĩ khắp nơi truyền giáo cùng bố thí, đối với mặt đất người sinh hoạt cơ bản không có ảnh hưởng gì.

Thiết Tra ở trạm xăng dầu về ngoài sát một hồi, phát hiện đầu máy phụ cận không có Thánh Điện Thập tự quân hình bóng. Hắn phỏng chừng đầu máy chủ nhân nên ở trạm xăng dầu bên trong nghỉ ngơi. Bởi vậy, hắn quyết định nhắm mắt đi vào cổ lên, ngược lại cũng chỉ là mấy phút sự tình.

Kết quả, ở cổ lên thời điểm liền xảy ra vấn đề rồi.

Mấy cái quần áo trang phục lưu lý lưu khí người trẻ tuổi từ trạm xăng dầu cửa hàng bên trong đi ra. Bọn họ nhìn thấy chính đang cổ lên Thiết Tra, liền huyết sảo vây lại. Những người này là bản địa lưu manh du côn, nhìn thấy người ngoại địa đã nghĩ đi tới dọa dẫm vơ vét ít tiền tài.

Nguyên bản Thiết Tra cả người đều toả ra như là thật sắt khí, bình thường du côn lưu manh chỉ cần bị hắn nhìn một chút liền sẽ chủ động từ bỏ dây dưa, nhưng hôm nay gặp phải này mấy cái du côn lưu manh lá gan đặc biệt lớn. Tuy rằng bọn họ ở vừa bắt đầu liền bị Thiết Tra ánh mắt sắc bén dọa lui một bước, nhưng bọn họ rất nhanh lại khôi phục dĩ vãng hung hăng, đều mang theo một bộ vẻ không có gì sợ.

Nếu như nơi này là Thiết Sơn Trấn, mấy người này cũng sớm đã chết rồi. Có thể nơi này là lò lửa trấn, Thiết Tra làm người ngoại địa cũng không muốn gây chuyện. Hơn nữa bên cạnh còn dừng mấy chiếc Thánh Điện đầu máy, hắn cũng không muốn gây nên những Thánh Điện đó Thập tự quân chú ý.

Thiết Tra do dự có hay không cho ít tiền nhân nhượng cho yên chuyện. Dựa theo tình huống như thế, chỉ cần hắn chịu cho đối phương mấy cái ngân tệ, đối phương bình thường liền sẽ bỏ qua cho bọn họ. Nhưng vào lúc này, một chỗ bí vòng tới đầu máy mặt bên, đưa tay muốn đi liều lên Rose đầu tráo.

Thiết Tra không chút do dự một quyền đánh ra ngoài!

Nắm đấm mang theo Lệ Phong tầng tầng nện ở du côn bên mặt trên, đem hắn đánh bay ra mấy mét ở ngoài. Du côn va đầu vào cổ lên khí trên, con mắt mũi miệng máu tươi chảy ròng. Chỉ thấy hắn nửa tấm mặt sâu sắc ao lổm vào, bên mặt xương trán đều bị đánh nát.

Vây quanh đầu máy du côn đầu tiên là sững sờ, sau đó oa oa kêu to vọt vào trạm xăng dầu.

"A! Không tốt!" "Người ngoại địa muốn giết người!" "Giết người!"

Lúc này Thiết Tra hiểu được, bọn họ sợ dĩ không có sợ hãi, cũng là bởi vì có người cho bọn họ chỗ dựa. Nhưng nếu như hiện tại cổ lên thêm đến một nửa liền đi, tựa hồ sẽ có vẻ hắn quá mức nhu nhược, như vậy càng thêm bất lợi cho thoát thân. Bởi vậy, Thiết Tra lại như người không liên quan như thế, mặt không hề cảm xúc tiếp tục cổ lên.

Chỉ chớp lát, trạm xăng dầu cửa hàng bên trong đi ra ba người đến. Ba người này ăn mặc đồng dạng chế tạo áo giáp màu trắng. Áo giáp giáp mảnh trên phản xạ nướng tắt ánh sáng lộng lẫy, không nhìn ra chất liệu là sắt thép vẫn là cường hóa plastic. Giáp mảnh đường nối nơi là giao chất nhân tạo thuộc da, xem ra vô cùng bóng loáng. Áo giáp giáp vai cùng mảnh che tay trên hàn thô to kim loại nhuyễn quân, từ mặt bên nhìn lại, kim loại nhuyễn quân liền tiếp phần lưng một khối kim loại Cuboit. Khối này Cuboit dưới bộ có hai cái phun ra khẩu, phỏng chừng đây là động lực đầu mối cùng phun ra khí nang.

Này thân áo giáp hầu như từ đầu đến chân đem người bao vây ở bên trong, lại như một cái thiếp thân vũ trụ y, đây chính là điển hình linh năng sinh hóa giáp.

Nhìn thấy ba người này thời điểm, Thiết Tra con người cơ lại nhanh chóng. Bởi vì bọn họ ba người ngực giáp trên, đều không ngoại lệ tất cả về một khối lệ hình tâm khiên, tâm khiên trung tâm là màu đỏ viền vàng thấp tự giá. Thiết lão đầu đã từng miêu tả quá như vậy huy chương, hẳn để Thiết Tra rời xa đeo loại này huy chương người. Đây là Thánh Điện kỵ sĩ tiêu chí —— thánh thuần huy chương

Thiết Tra không tự chủ được xiết chặt tay, trong lòng bàn tay của hắn chảy ra mồ hôi lạnh. Đây là hắn từ lúc sinh ra đã mang theo cảm giác nguy hiểm, hẳn có thể mãnh liệt cảm giác được đối phương nguy hiểm. Hay là linh năng giả ở trước mặt hắn không đỡ nổi một đòn, thế nhưng trang bị linh năng sinh hóa giáp Thánh Điện kỵ sĩ, tuyệt đối là xa xa ngự trị ở bên trên hắn tồn tại.

"Hắn, chính là hắn!" Vừa nãy những kia du côn từ ba vị Thánh Điện kỵ sĩ phía sau chui ra, bọn họ chỉ vào Thiết Tra mồm năm miệng mười nói.

"Không biết tại sao, này người ngoại địa đột nhiên liền đánh người." "Đúng, chính là hắn, đại nhân ngài mau nhìn, hắn đem người đánh thành ra sao." "Ngài nhìn hắn khí lực lớn như vậy, nói không chắc là cái biến dị thể." "Đúng đúng đúng, khẳng định là cái dị bản biến dị thể." "Thiếu chết hắn!" "Đúng thiếu chết hắn!"

Đôi mắt này vô liêm sỉ đến cực điểm phi báng, Thiết Tra lửa giận công tâm, trong đôi mắt cũng sắp muốn phun ra lửa. Chỉ thấy

Toàn thân hắn bắp thịt căng thẳng lên, bất luận kết quả làm sao, này mấy cái du côn nhất định phải chết! Dù cho là bồi thêm tính mạng của chính mình.

Đi đầu Thánh Điện kỵ sĩ là cái hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên. Hắn trước tiên liếc mắt nhìn ngã vào cổ lên khí bên cạnh du côn, sau đó chỉ vào Thiết Tra nói rằng: "Người ngoại địa, đi theo ta một chuyến đi, Thánh Quang vĩnh viễn là công chứng."

Thiết Tra biết Thánh Quang là có ý gì, vậy thì là gien máy quét tàn sát ra ánh sáng màu trắng. Xem ra, hắn đã không cái gì có thể lựa chọn. Hắn không thể mong đợi với thân phận của Rose, bất luận Lombar gia tộc lớn bao nhiêu sức ảnh hưởng, cũng không thể trái với Thánh Điện cơ sở giáo lý. Ở Thánh Điện giáo khu bên trong, chỉ cần hắn biến dị người thân phận bị kiểm tra được, cái kia liền không có bất kỳ người nào có thể cứu hắn, dù cho là đại diện cho Thánh Điện cao nhất quyền lực hồng y giáo chủ cũng không được.

Vì lẽ đó, hiện tại chỉ có chiến! Chỉ có mở một đường máu.

"Chờ đã." Thiết Tra giờ tay lên nói đến. Đón lấy, hắn quay đầu ở Rose bên tai nhỏ giọng nói rằng: "Quãng đường còn lại đã không xa, ta liền người đưa tới đây."

Rose không hề trả lời hắn, mà là trực tiếp xuống xe. Nàng trạm tại trung niên Thánh Điện kỵ sĩ trước mặt xóc lên khăn trùm đầu, từng chữ từng câu nói: "Ta là Rose · Lombar, đây là hộ vệ của ta, các người không có quyền kiểm tra hắn!"

"Ồ thánh quang chiếu rọi trên đất, chúng ta có quyền kiểm tra bất luận người nào. Đương nhiên cũng bao quát người, Lombar gia tiểu thư." Trung niên Thánh Điện kỵ sĩ trầm giọng nói đến.

"Ta kiến nghị người. . . Trước tiên ở Thánh đường trong kho số liệu tìm tòi một hồi danh tự này, ta nói lại lần nữa! Ta là Rose · Lombar!"

Nghe được câu này, trung niên Thánh Điện kỵ sĩ thoáng chần chờ một chút, quay đầu lại nhìn phía sau hai tên đồng bạn con mắt, tựa hồ dùng ánh mắt ở trung cầu ý kiến của bọn họ. Trong đó một vị Thánh Điện kỵ sĩ gật gật đầu, lấy ra to bằng lòng bàn tay bộ đàm đưa vào tin tức. Mấy giây sau, vị kia Thánh Điện kỵ sĩ gật mình ngẩng đầu lên, nhiều lần so sánh bộ đàm trên bức ảnh cùng Rose đáng vẽ. Lại quá mấy giây, vị kia Thánh kỵ sĩ đem bộ đàm đưa cho trung niên Thánh Điện kỵ sĩ.

Trung niên Thánh Điện kỵ sĩ liếc mắt nhìn bộ đàm màn hình, nhất thời gật nảy cả mình.

Bộ đàm trên màn ảnh biểu hiện.

(thiếu nữ tóc bạc bức ảnh)

[tên] Rose · Lombar

[cao quý đẳng cấp]s cấp

Hắn không thể tin tưởng nhìn phía Rose, trên màn ảnh biểu hiện tư liệu rất đơn giản, chỉ có bức ảnh, tên, cao quý đẳng cấp này ba cái số liệu. Vậy thì mang ý nghĩa, hẳn tòa thánh điện này Thập tự quân tiểu đội trưởng không có quyền kiểm tra Rose · Lombar tư liệu. Mà những này số liệu, chỉ là sáng tỏ nói cho hắn, cần dùng ra sao thái độ đi đối mặt vị này khách nhân tôn quý.

Ở Thánh Điện bên trong tổ chức, s cấp quý khách chịu đến lễ ngộ tương đương với khu vực đại giáo chủ đích thân tới, chỉ đứng sau Hồng y đại giáo chủ bản thân đích thân tới.

Trung niên Thánh Điện kỵ sĩ phi thường rõ ràng cùng rõ ràng điểm này, liền hắn lập tức đứng thẳng thân thể, hướng về Rose sâu sắc bái một cái, còn lại hai tên Thánh Điện kỵ sĩ thấy thế cũng theo hành lễ.

Thấy cảnh này, bất kể là Thiết Tra, vẫn là những kia du côn lưu manh, đều trong cùng một lúc ngây người. Du côn môn há to miệng, trong lòng bọn họ né qua không rõ ý nghĩ, nghĩ thâm lâu này xong, này một cước xem như là đá vào trên tấm sắt.

"Những người này cổ tình gây sự, các người có ý kiến gì không." Rose hỏi.

Thánh Điện kỳ sĩ còn không tới kịp trả lời, những kia du côn liền bắt đầu kêu cha gọi mẹ xin tha. Bọn họ một bên dùng sức đánh miệng mình, một bên than thở khóc lóc sám hối.

"Đại nhân, chúng ta có mắt mà không thấy núi thái sơn. . ." "Chúng ta là chó đất." "Không, chó đất so với chúng ta còn sạch sẽ." "Chúng ta chó đất cũng không bằng a. . ." "Đại nhân, đại nhân tha mạng a."

Rose nhú mày, cắn răng bính ra một chữ: "Cút!"

Du côn môn nghe thấy cái chữ này, nhất thời như trút được gánh nặng giống như thở phào nhẹ nhõm, liên tục lẫn lộn chạy. Trước sau không tới ba giây, bọn họ liền chạy trốn không thấy tăm hơi.

"Cao quý Lombar tiểu thư, xin thứ cho ta mạo muội, ngài làm sao có thể chỉ mang theo một tên hộ vệ liền tới nơi này, như vậy thực sự quá nguy hiểm." Trung niên Thánh Điện kỳ sĩ một mực cung kính nói đến.

"Ta máy bay ở vô tận biển cát rơi rụng, là vị tiên sinh này hộ tống ta trở về." Rose giới thiệu đến.

Ba vị Thánh Điện kỳ sĩ xoay người, chỉnh tề hướng về Thiết Tra chào một cái.

"Chúng ta đại biểu Thánh Điện, hướng về ngài bày tỏ lòng trung thành cảm tạ." Trung niên Thánh Điện kỳ sĩ chân thành nói đến. Thiết Tra gật đầu một cái, xem như là trả lời. Đón lấy, trung niên Thánh Điện kỳ sĩ đối với Rose dáng vóc tiêu tụy nói rằng: "Cao quý Lombar tiểu thư, xin cho phép chúng ta gia nhập hộ tống ngài đội ngũ, đây là một cái vĩ đại tráng cử, đồng thời cũng là chúng ta cao nhất vinh quang." Nói xong, ba vị Thánh Điện kỳ sĩ chỉnh tề hướng về Rose bán quỳ xuống.

Thiết Tra nghe được chút câu nói, nhìn thấy những động tác này, cảm giác hàm răng đều chua.

"Được rồi, ta cho phép các người hộ tống đoạn đường, mãi đến tận ta để cho các người rời đi." Rose nói đến.

Được Rose cho phép sau, ba vị Thánh Điện kỳ sĩ cười lên đầu mày, ở một bên chờ đợi.

Thêm xong dầu sau, Thiết Tra lập tức mang theo Rose chạy khỏi lò lửa trần, bước lên cuối cùng một đoạn lộ trình.

Sau một tiếng rưỡi, ở đi về mười số bảy Ngân Thành trên đường cái, ba chiếc màu trắng bạc đầu mày hiện hình tam giác hộ tống Hồng Sắc Tuệ Tĩnh đi tới chỗ cần đến. Thiết Tra cảm thấy rất không thoải mái, hẳn không quen có nhiều người như vậy theo hẳn, hơn nữa những này theo hẳn người vẫn là hẳn cực không muốn tiếp xúc loại này người.

"

Tiểu cận bã, người sau đó có tính toán gì a?" Rose chăm chú nằm nhoài Thiết Tra trên lưng, ghé vào lỗ tai hẳn hỏi.

"Chờ người về nhà lại nói." Thiết Tra qua loa đến. Vừa nãy tình cảnh đó hiện lên ở trong đầu của hẳn, ba vị Thánh Điện kỳ sĩ đối với Rose loại kia xuất phát từ nội tâm tôn trọng, quả thực liền không thể lại xưng là tôn trọng, mà là một loại tín đồ đối với chí cao kẻ bề trên sùng kính tình! Hẳn có thể từ bọn họ dáng vóc tiêu tụy thái độ bên trong đoán được, Rose cùng Thánh Điện trong lúc đó tất nhiên có phi thường quan hệ mật thiết.

"Tiểu cận bã, đệ tử đệ tử đưa người đi đọc sách được không?" Rose một bên ôn nhu thỉnh cầu, một bên dùng bộ ngực suột sau lưng của hẳn.

"Ừm" Thiết Tra đáp một tiếng.

"Người ở trường học lúc đọc sách, đệ tử đệ tử còn có thể thường thường đến xem người, cùng người cùng nhau đi học, có được hay không." Rose tiếp tục mê hoặc hẳn.

"Được rồi." Thiết Tra thật lòng trả lời.

"Yêu a ~" có Thiết Tra sáng tỏ trả lời chắc chắn, Rose cao hứng kêu to lên.

Đang lúc này, giữa bầu trời bỗng nhiên truyền đến động cơ tạp âm. Thiết Tra giương mắt nhìn lên, hóa ra là một chiếc sáu cánh quạt phi thuyền ở bầu trời bay qua. Phi thuyền dưới đáy tất tở về một đóa phi thường dễ thấy màu tím bụi gai hoa.

"Tiểu cận bã mau nhìn, đó là chúng ta gia tiêu chí!" Rose hưng phấn lung lay Thiết Tra vai.

"Ta nhìn thấy, màu tím bụi gai hoa."

"Nhất định là ca ca đến rồi!" Nói, Rose móc súng lục ra đối với thiên nổ súng. Ba vị Thánh Điện kỳ sĩ thấy thế, cũng móc súng lục ra đối với thiên nổ súng. Liên tục không ngừng tiếng súng gây nên bầu trời phi thuyền chú ý. Mấy giây sau, phi thuyền bay trở về, ở tại bọn hẳn phía trên đã xoay quanh một hồi.

Rose quay về phi thuyền không ngừng mà vỗ tay. Một lát sau, trên phi thuyền cũng vang lên chỉnh tề tiếng súng.

"Là ca ca!" Rose hưng phấn kêu to lên. Rồi đi cái kia ầm áp gia đã thật nhiều ngày, trong khoảng thời gian này, nàng chịu thật nhiều thật nhiều oan ức, cũng trải qua rất nhiều rất nhiều mạo hiểm. Nàng không thể chờ đợi được nữa, muốn đem những ngày qua kỳ ngộ nói cho nàng thân nhất người thân.

Mấy phút sau, phi thuyền bắt đầu chậm rãi giảm xuống. Thiết Tra tại trung niên Thánh Điện kỳ sĩ dẫn dắt đi chạy khỏi đường cái, ở một khối trên đất trông chờ đợi phi thuyền hạ xuống.

Lúc này, phi thuyền cách mặt đất càng ngày càng gần, sáu cái cánh quạt thổi bay đầy trời cát bụi.

Mạnh mẽ sức gió quyền tịch đại địa, Rose không tự chủ được đem lui về phía sau một bước. Lay động bên trong, một con mạnh mẽ tay vịn ở bờ vai của nàng. Nàng quay mặt sang, đứng với thiếu niên ánh mắt. Hắn vẫn là như vậy, trước sau như một mang theo nụ cười nhân nhật.

Ngay ở Rose thất thần chốc lát, gió to ngừng lại, phi thuyền vững vàng mà đứng ở trên đất trống. Nương theo nhụt chí âm thanh, phi thuyền cửa máy chậm rãi mở ra, một vị anh tuấn nam tử tóc bạc đi ra. Thiết Tra từ xa nhìn lại, vị nam tử này tướng mạo cùng Rose giống nhau đến mấy phần.

Rose phục hồi tinh thần lại, lập tức hướng về nam tử tóc bạc chạy tới. Nam tử tóc bạc cũng vội vội vàng vàng nhảy xuống phi thuyền, mở hai tay ra hướng về Rose chạy đi.

Thiết Tra rất xa nhìn bọn họ, ở Rose nhào vào nam tử tóc bạc ôm ấp một khắc đó, hắn biết hắn chuyển này nhiệm vụ đã Viên Mãn xong xong rồi. Vì lẽ đó, hắn sai bước Hồng Sắc Tuệ Tinh, vận chặt chân ga, ở động cơ trong tiếng nổ gào thét mà đi.

Lạnh lẽo phong ở bên tai vù vù vang vọng, hắn dùng sức ấn xuống nút màu đỏ!

[Hồng Sắc Tuệ Tinh, phun ra hình thức đã khởi động, hiện nay sung năng 99%]

Nương theo máy móc hợp thành âm thanh vang lên, Hồng Sắc Tuệ Tinh sáu cái phun khí nang đồng thời khởi động, hướng về phía sau phun ra một luồng mạnh mẽ khí lưu. Đầu máy tốc độ trong chớp mắt tiêu thăng đến cực hạn, hóa thành một đạo lưu tinh bay về phía trời cùng đất chỗ giao giới.

Hắn cùng nàng trong lúc đó không cần cáo biệt, bởi vì vĩnh biệt không cần nói tạm biệt. . .

Sau mười phút, ở mấy trăm mét trên cao không, Rose trạm đang phi thuyền bên trong buồng chỉ huy, nhìn hóa thành chấm đỏ nhỏ đầu máy biến mất ở trên đường chân trời. Nàng yên lặng nhắm mắt lại, một lát sau, nàng mở mắt ra, như là quyết định một cái nào đó quyết tâm. Sau đó nàng xoay người, nhìn kỹ vu người · Lombar con mắt, âm thanh kiên định nói rằng: "Ca, ta muốn đi Thánh Điện tu hành."

"Hả? Thân ái muội muội, ngươi rốt cục nghĩ thông suốt." Vu người lộ ra một cân nhắc nụ cười, nói, "Là chuyện gì để ngươi thay đổi ý nghĩ."

"Chuyện lần này cô, để ta cảm nhận được thế giới này tàn khốc, cũng làm cho ta rõ ràng thân là người yếu thấp kém cùng nhỏ bé." Rose nắm chặt quả đấm nhỏ, dùng sức nói rằng: "Ta cần sức mạnh!"

"Nhưng là. . ." Vu người thu hồi nụ cười, nói thật: "Phụ thân đối với đám kia cuồng tín đồ không có cảm tình gì, cho tới nay, hắn đều hi vọng ngươi có thể gia nhập Thánh mẫu viện."

Rose không hề trả lời, chỉ là lẳng lặng nhìn kỹ vu người, sau đó nàng chậm rãi nhắm hai mắt lại. Khi nàng lần thứ hai mở hai mắt ra thời điểm, trong con ngươi bỗng nhiên lam quang hiện ra! Vu người bị cái kia lam quang chói mắt đâm nhói hai mắt, không tự chủ được nhắm hai mắt lại.

Tia sáng chói mắt chợt lóe lên, sau đó dần dần trở nên nhu hòa lên. Chỉ thấy cái kia óng ánh long lanh trong tròng mắt toả ra thăm thẳm lam quang, liền như ngọc thạch.

Hai mắt tràn ra lam quang, đây là linh lực dồi dào tiêu chí.

Khẩn đốn lấy, cái kia nhân nhật lam quang từ từ đã biến thành màu tím, hơn nữa ánh sáng càng ngày càng mạnh mẽ.

"Nguyên lực chỉ dẫn phương hướng của ta."

Thanh âm đậm đặc phẳng phát không có âm điệu, thật lâu vang vọng ở trong không khí. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Smith Wesson

Chương 24: Smith Wesson

Thái Dương ở Sa thành mặt đông chậm rãi bay lên, ánh nắng ban mai chiếu vào cao vút trong mây ống khói trên. Theo thời gian trôi đi, ánh mặt trời chậm rãi dời về phía mặt đất.

Sa thành trên bầu trời vang lên liên miên tiếng chuông, tuyên cáo một ngày mới bắt đầu.

Giờ khắc này, Sa thành trung tâm nhai ở tiếng chuông bên trong tỉnh lại, trên đường cửa hàng dồn dập mở cửa nghênh tiếp nhà xưởng đi làm triều cùng tan tầm triều. Những kia đi làm người cần ăn điểm tâm, mà tan tầm người thì cần muốn ăn điểm tâm, đi dạo phố, uống rượu, tán gái, bị phao. . .

Ở khoảng thời gian này bên trong, đại đa số nhà hàng, quán bar cùng bán đồ dùng hàng ngày tiệm tạp hóa đều sẽ phi thường náo nhiệt. Bởi vì đây là nhà xưởng sớm ban cùng muộn ban luân phiên thời gian, hết thấy công nhân đều sẽ nhét chung một chỗ tiêu phí. Đối lập với trung tâm nhai trước sau đoạn sống người mãnh liệt, trung gian đoạn nhưng là vắng ngắt không người đến thăm. Nơi này cửa hàng đều rất lớn, bên trong bán tất cả đều là cao đường hóa.

Mỗi đến một giờ trưa qua đi, trung tâm nhai trước sau đoạn đám người sẽ từ từ tản đi. Mà Sa thành phú nhân môn thông thường sẽ vào lúc này rời giường. Bọn họ ăn xong tương đương với bữa sáng cơm trưa, sẽ đến trung tâm nhai trung đoạn đến đi dạo phố. Nơi này có toàn Sa thành xa hoa nhất phòng ăn, khách sạn, quần áo điểm, đồ trang sức điểm, đầu máy điểm, cửa hàng súng, tiệm thuốc, bệnh viện, ngân hàng vân vân.

Hiện tại là sáng sớm chín giờ, trung tâm nhai trung đoạn chỉ có lẻ loi tán tán mấy người ở trên đường cất bước. Lúc này, một vị mặc tây trang màu đen nữ lang từ ngõ nhỏ bên trong quai vào phố lớn. Nàng trên chân ăn mặc mười centimet cao giày cao gót, bước đi nhưng đi được rất nhanh, cho tới tròn trịa cái mông uốn tới ẹo lui, rung động liên tục. Trên đường chỉ có mấy cái người đi đường, đều bị nàng "Thịch thịch thịch" bước đi thanh hấp dẫn tới, thuận tiện miểu một chút cái kia ngẩng đầu rất cái mông.

Nữ lang phảng phất không có phát hiện bốn phía ánh mắt. Nàng ngược đầu, nhìn chăm chăm không chớp mắt hướng đi máy bay đầu máy 4s điểm. Vị này nữ lang tên là Tô Vân, nàng là này 4s điểm hoàng bài khách hàng quản lý, chủ yếu phụ trách máy bay đầu máy tiêu thụ công tác. Tô Vân tâm tình bây giờ rất nguy, bởi vì ngày hôm nay đến phiên nàng trị sớm ban. Đây là một làm người lúng túng đoạn thời gian, sáng sớm hoàn toàn không có chuyện làm ăn có thể làm. Mà đến trưa, những kia mới vừa tỉnh ngủ người giàu có bình thường sẽ không tới cuồng đầu máy điểm. Chỉ có đến ba giờ chiều qua đi, những kia có ý hướng mua đầu máy người mới sẽ lục tục lại đây. Có thể đến vào lúc ấy, nàng đã sắp nghỉ làm rồi.

Đang lúc này, Tô Vân nhìn thấy đầu máy điểm trước cửa dừng một chiếc màu đỏ đầu máy, ký trên xe ngồi một vị thiếu niên mặc áo đen. Nhìn dáng dấp, vị thiếu niên này là đang đợi 4s điểm mở cửa. Nghĩ đến có khách tới cửa, Tô Vân tâm tình trở nên du mau đứng lên. Nàng bước nhanh đi tới điểm trước, mở ra cửa kính. Thiếu niên cùng ở sau lưng nàng, cũng tiến vào đầu máy 4s điểm.

"Tiên sinh chào ngài, xin hỏi có cái gì có thể giúp được ngài?" Tô Vân lộ ra một nghề nghiệp tính mỉm cười.

"Ta sẽ theo liền nhìn."

Nghe thấy trả lời của thiếu niên, Tô Vân trong lòng nhất thời nguội hơn một nửa. Thông thường nói câu nói này người, liền thật sự chi là nhìn mà thôi. Có điều, hoàng bài khách hàng quản lý Tô Vân vẫn là biết rõ không thể nhìn mặt mà bắt hình dong đạo lý, cho nên nàng vẫn mặt không biến sắc hỏi: "Tiên sinh ngài. . ."

"Không muốn gọi tiên sinh, ta cũng không nhiều lắm." Thiếu niên đánh gãy nàng.

"Vậy ta nên ngài gọi như thế nào." Tô Vân tuy rằng ăn một xệp, nhưng vẫn là duy trì mỉm cười.

"Ta tính thiết, liền gọi ta. . ." Thiếu niên suy nghĩ một chút, nói, "Liền gọi ta Thiết tiên sinh đi."

Vừa nãy yêu cầu nàng đừng gọi "Tiên sinh", hiện tại lại yêu cầu nàng gọi "Thiết tiên sinh". Tô Vân nhất thời tức giận đến không xong rồi, có điều hài lòng nghề nghiệp tổ dưỡng vẫn để cho nàng cấp tốc tỉnh táo lại. Nàng biết, phía trên thế giới này có một loại tên là "Cường hào" nhân loại. Tuy rằng những người này ăn nói cùng tu dưỡng cũng không cao lắm, thế nhưng bọn họ đại khí phóng khoáng, bất khuất tiểu tiết, vung tiền như rác. Thiếu niên ở trước mặt, tướng mạo vẫn tính anh tuấn, da dẻ mặc dù có chút hắc, nhưng khuôn mặt cùng thân thể đường nét kiên cường kiên nghị. Có người nói hiện tại phú bà quyền bên trong, tối thời thượng chính là bảo dưỡng loại này loại hình Tiểu Hắc mã.

"Thiết tiên sinh người được, chúng ta nơi này có toàn Sa thành tốt nhất đầu máy." Đôi mắt này con Tiểu Hắc mã, Tô Vân không cảm thấy liền đem "Ngài" đã biến thành "Người".

"Ta sẽ theo liền nhìn." Thiếu niên nhàn nhạt nói đến.

Tô Vân trong khoảng thời gian ngắn cảm thấy ngực phát

Muộn, hai mắt biến thành màu đen, này thót Tiểu Hắc mã liền không thể nói điểm khác sao? Tô Vân cắn răng bạc, hỏi: "Người muốn nhìn cái gì kiểu đáng, giá bao nhiêu vị đầu máy?"

"Biển cát phi ngư đi."

Tiếp đó, Tô Văn đem Tiểu Hắc mã mang tới một chiếc màu trắng bạc đầu máy phía trước. Đây là loại đầu máy có hơn ba thước độ dài, thân xe so với bình thường đầu máy muốn bạc, toàn xe xem ra lại như một cây đao. Đầu máy hai bên các chứa bốn cái loại nhỏ phun khí nang, những này loại nhỏ phun khí nang chủ yếu dùng cho đầu máy lơ lửng giữa trời. Mặt khác, đầu máy phần sau lắp đặt một nhiên liệu phun ra khí, chủ yếu tác dụng là cung cấp đầy mạnh lực.

"Thiết tiên sinh người được, này khoản biến cát phi ngư đang bình thường hình thức dưới có thể đạt đến mỗi giờ 300km tốc độ; ở trợ lực toàn mở tình huống có thể đạt đến mỗi giờ 450km tốc độ; cuối cùng, nếu như sử dụng toàn phun khí hình thức, có thể đạt đến mỗi giờ 550km tốc độ; đồng thời, này khoản biến cát phi ngư chuyên chở công ty mới nhất nghiên cứu phát minh biến lớn điện dung, ở toàn phun khí hình thức dưới có thể kéo dài hoạt động 20 phút." Tô Văn phi thường thông thạo giới thiệu đến, đoạn văn này năng mỗi ngày đều muốn nói trên nhiều lần.

"Bao nhiêu tiền?" Thiếu niên hỏi.

"Này khoản biến cát phi ngư chỉ cần 680 kim tệ, nếu như Thiết tiên sinh có thể ngày hôm nay dưới đơn đặt hàng, ta còn có thể xin chỉ thị chủ quản cho ngài đánh gãy."

"Đây là đoạt tiền à!" Thiếu niên thán phục đến.

"Tiên sinh chào ngài, chúng ta không cướp. . ." Nghe thiếu niên, Tô Văn theo thói quen phải trả lời. Kết quả năng nói được nửa câu, cũng cảm giác được tự mình nói sai. Năng nhất thời mặt đỏ lên, cần nha nói, "Tiên sinh ngài. . . Tiên sinh người. . . Tiên sinh. . ."

Ngay ở Tô Văn có chút nói năng lộn xộn thời điểm, thiếu niên tự mình tự chấp tay sau lưng đi rồi. Tô Văn nhìn cái kia Tiểu Hắc mã nghênh ngang rồi đi bóng lưng, tức giận đến ngực kịch liệt đập trùng, trước ngực một đôi no đủ tựa hồ liền muốn chống đỡ y phục rách rưới vọt ra.

Thiết Tra đi ra đầu máy điểm, sờ sờ túi tiền, nghĩ thầm này hai trăm kim còn chưa đủ mua nửa chiếc biến cát phi ngư. Có điều, này biến cát phi ngư tính năng cũng không cao bằng Hồng Sắc Tuệ Tinh bao nhiêu. Then chốt là biến cát phi ngư thể tích quá to lớn, kém xa Hồng Sắc Tuệ Tinh linh hoạt. Nếu như vền vẹn là theo đuổi tốc độ, biến cát phi ngư khẳng định toàn thắng Hồng Sắc Tuệ Tinh. Thế nhưng luận đập xe tác chiến, biến cát phi ngư khả năng còn không bằng Hồng Sắc Tuệ Tinh.

Sáng sớm hôm nay, Thiết Tra từ lò lửa trấn trở lại Sa thành. Dọc theo đường không có gặp lại phiền toái gì, dù sao lúc trở lại chỉ có một mình hắn. Độc thân nam tử, hơn nữa nhìn lên vừa không tiền lại hung hãn, dưới tình huống này bình thường sẽ không có người chủ động trêu chọc. Thông qua Roch cầu lớn thời điểm, trước đám người kia đã thay quân. Mới tới nhóm người này lạ kỳ quy củ, chỉ lấy Thiết Tra một viên ngân tệ qua cầu phí. Xem ra, Rose câu kia uy hiếp đưa đến tác dụng.

Thiết Tra rồi đi đầu máy điểm sau, xoay người liền tiến vào trung tâm nhai một nhà cửa hàng súng. Nhà này cửa hàng súng bề ngoài rất lớn, cửa mang theo lối chuy tiêu chí băng hiệu. Đây là Bắc Hoang đại lục bốn đại quân hỏa thương một trong lối đình chiến chuy ở Sa thành mở chi nhánh. Chủ yếu kinh doanh các loại thời đại trước súng ống cùng với vũ khí lạnh.

Cửa hàng súng bên trong bày các thức trường thương đoản pháo, Thiết Tra quay một vòng, không có phát hiện thích hợp chính mình sử dụng vũ khí. Lúc này, cửa hàng súng quản lý tiến lên đón. Hắn xem Thiết Tra công lấy một cái kiểu cũ mộc chuỗi song đồng đạn ghém cùng một cái thô ráp trực dao bầu, nhất thời không còn tinh thần, uể oải hỏi: "Vị này tiểu ca, ngài xem chúng ta này có thích hợp vũ khí sao?"

"Ta nghĩ tìm một cái uy lực lớn điểm súng lục." Thiết Tra nói đến. Hắn khoảng thời gian này nhìn Rose sử dụng súng lục, cảm giác vẫn là rất thuận tiện, rút ra liền có thể lập tức nổ súng, vì lẽ đó hắn quyết định mua một cái. Thế nhưng Rose loại kia súng lục uy lực quá nhỏ, đối với hắn mà nói căn bản là vô dụng.

Tiếp đó, quản lý mang theo Thiết Tra ở trong điểm quay một vòng, giới thiệu với hắn vài loại súng lục. Trong đó có hk công ty sản xuất usp, gl khác công ty sản xuất clock18, hắc tinh, p228 các loại. Thiết Tra nhìn nòng súng đường kính liền trực tức lắc đầu. Cuối cùng, quản lý giới thiệu với hắn một món tên là "Chi ung" súng lục. Cái này điểm bốn bốn chiếc kính màu bạc súng lục có thể trang bày phát đạn, có người nói uy lực có thể so với súng trường.

Thiết Tra thử một chút cảm giác, cảm thấy rất thoải mái, liền hỏi quản lý cần bao nhiêu tiền. Kết quả quản lý nói cho hắn muốn một

Bách hai mươi kim. Thiết Tra cảm thấy quá đắt, ngay lập tức sẽ khẩu súng trả lại quản lý.

Rời đi cửa hàng súng sau, Thiết Tra tiếp theo đi tới Sa thành vĩ hạm. Hắn vốn cho là trong túi tiền có hai trăm kim là có thể ở trung tâm nhai lác một hồi, kết quả sự thật tàn khốc nói cho hắn, này hai trăm kim ở trung tâm nhai căn bản là không phải tiền. Nếu như không có mấy ngàn kim tệ, còn không bằng đi vĩ hạm mua đồ.

Vĩ hạm là Sa thành hai tay item khu giao dịch, đồng thời cũng là một ít lòng đất giao dịch nơi. Ở đây mua đồ nhất định phải có người quen giới thiệu, bằng không nhất định sẽ bị hồ đến hi kéo rằm. Thiết Tra ở đây có một nhà quen biết hai tay cửa hàng súng, ông chủ đến từ chính Thiết Sơn Trấn, đã từng đã dạy Lão Ngưu một ít duy tu tri thức.

Chỉ chốc lát, Thiết Tra đi tới hai tay cửa hàng súng cửa. Đây là một gian rất nhỏ cửa hàng, chỉ có chừng mười mét vuông, ở vào vĩ hạm một không đáng chú ý góc. Nếu như không nhìn kỹ, còn có thể cho rằng là WC. Lúc này điểm cửa không có khóa trên, chỉ là lôi kéo một bức bản thiêu vài bạt mạnh.

Thiết Tra vén rèm lên đi vào, bên trong tia sáng vô cùng mờ mịt, chỉ có thể miễn cưỡng coi vật. Trong điểm chung quanh xếp đầy các loại súng ống cùng súng ống linh kiện, trong không khí tràn ngập một luồng dầu hỏa mùi vị. Thiết Tra liếc mắt nhìn, phát hiện ông chủ không ở trong điểm. Liền hắn hắng giọng một cái, rống to: "Lão Ngưu sư phụ hắn, Thiết Tra tới mua đồ!"

Đang lúc này, một bóng người từ góc linh kiện chổng bên trong lặn đi ra. Thiết Tra định nhìn vừa nhìn, trên đất nằm một người có mái tóc hoa râm gầy gò ông lão, cả người toả ra nồng đậm mùi rượu. Ông lão tựa hồ bị hấn này thanh rỗng to dọa cho phát sợ, cả người đều có chút run lập cập.

Quá một hồi lâu, ở Thiết Tra nhìn kỹ, ông lão chậm rãi bò lên, nói, "Thiết tiểu tử, ta này thân xương già đều sắp bị người dọa tan vỡ rồi."

Thiết Tra nhếch miệng nở nụ cười, nói, "Lão Ngưu sư phụ hấn, ta kiếm lời ít tiền, chuẩn bị đến mua ít đồ."

Ông lão lạnh rên một tiếng, hướng về Thiết Tra vươn tay ra, "Lần trước món nợ còn không thanh đây."

Thiết Tra thẳng thắn lấy ra hai mươi kim tệ đưa cho ông lão. Ông lão nhất thời phấn chấn lên, ở trên người tìm tòi một hồi, móc ra một đan mảnh kính mắt mang theo, cẩn thận đếm đếm kim tệ.

"Hai mươi a, người lần trước mới nợ mười tám, cho hơn nhiều." Ông lão nói đến.

Thiết Tra vung vung tay, nói dư thừa cho hấn uống rượu. Ông lão mặt mày hơn hờ thu hồi kim tệ, sau đó hỏi rõ ràng Thiết Tra ý đồ đến.

"Thiết tiểu tử, ta chỗ này có đem hảo thương, người nhất định sẽ yêu thích." Ông lão nói xong, tiến vào linh kiện chổng bên trong lật tòi tìm đi. Quá một hồi lâu, ngay ở Thiết Tra sắp thiếu kiên nhẫn thời điểm, ông lão rốt cục lấy ra một cổ xưa vài dầu bao vây. Bao vây trên dính đầy tro bụi, đồng thời dùng băng dính nhiều lần quấn quanh. Nhìn đáng đáp, ông lão còn rất quý trọng cái thứ này.

Mở ra bao vây sau, bên trong là cái cổ điển hộp gỗ. Ông lão xoa xoa hộp gỗ, thờ dài nói, "Đây là ta một vị bạn cũ đưa cho ta, thế nhưng ta lớn tuổi, cây súng này dùng không được, liền cho người được rồi."

Nói xong, ông lão mở ra hộp gỗ. Chỉ thấy trong hộp gỗ đặt một cái cỡ lớn súng lục cùng song song mười viên màu bạc viên đạn. Cái này súng lục thân thương do inox chế tạo, cái chuôi thương bao vây màu đen thán sọc. Thiết Tra cầm lấy này cây súng lục, cảm giác vào tay : bắt đầu phi thường trầm

"Cây súng này gọi Smith Wesson m500, là 5 phát trang súng lục, tọc xung mạch lâm súng lục, điểm ngũ linh đường kính, uy lực so với đồng dạng đường kính sa mạc ung đại gấp đôi!"

Thiết Tra nghe nói đối với cái này cỡ lớn súng lục so với sa mạc ung còn lợi hại hơn, càng yêu thích không buông tay.

"Được, liền cái này." Nói, Thiết Tra mò lên viên đạn cất vào Chuyển Luân, sau đó đem súng lục dùng ở sau thắt lưng, lại sẽ còn lại viên đạn cất vào túi áo bên trong. Đón lấy, ông lão hướng về Thiết Tra giải thích, cây súng này chỉ có này mười phát đạn. Bởi vì năm đó này khoản thương liền thuộc về đặc biệt làm riêng, vì lẽ đó số lượng rất ít ỏi, hơn nữa hiện tại đã dùng sản.

"Không có chuyện gì, ngược lại ta dùng súng lục cơ hội cũng không nhiều." "Năm mươi kim." "Người không phải nói cho ta sao?" "Ta không nói không lấy tiền a, người đừng bắt nạt lão nhân gia." "Nợ trước tiên, miễn cho người đi mua rượu."

Nói xong, Thiết Tra nghênh ngang rời đi, lưu lại ông lão một người ở trong cửa hàng nện ngực giậm chân.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Lửa giận

Chương 25: Lửa giận

Mấy phút sau, Thiết Tra từ vĩ ngô hẻm trong khoan ra, tiếp theo đi tới thành đông một nhà tiểu quán bar.

Nhà này tiểu quán bar tên là "Thùng lớn", bên trong trang trí cùng thành đông cái khác quán bar như thế, đều là ở không gian nhỏ hẹp bên trong mang lên chừng mười trương bàn dài. Khác biệt duy nhất là, nhà này quán bar lấy hình tròn ái vại nước làm cái ghế, cũng coi như là một loại mạng tinh tiêu chí biểu trưng đặc sắc.

Thiết Tra ở quán bar bên trong góc ngồi xuống, tiếp theo hướng về ông chủ muốn ly bia, sau đó bắt đầu lẳng lặng chờ đợi mục tiêu xuất hiện. Hấn sáng sớm hôm nay trở lại Sa thành, trước tiên liền liên hệ đại phi lão. Đại phi lão lần này không có để hấn thất vọng (chỉ ít hiện tại vẫn không có để hấn thất vọng), đã dựa theo hấn dặn dò điều tra rõ trong hình người.

Lina yêu cầu trừng phạt người tên là Joseph. Căn cứ đại phi lão điều tra, cái này Joseph ở hai tháng trước mới rời khỏi Thiết Sơn Trấn đi tới Sa thành. Không biết tại sao, Joseph vừa tới Sa thành không lâu liền leo lên Lajill gia quan hệ, trở thành Lajill gia một tên thủ vệ. Tục truyền nói, Joseph cùng Lajill gia có tiếng rúc rủi Tam Thiệu gia Rayleigh · Lajill vừa gặp mà đã như quen, sau đó liền bị Rayleigh sắp xếp đến trong gia tộc làm việc. Đại phi lão kiến nghị, cái này Joseph hiện tại là Lajill gia người, muốn giết hắn, tốt nhất ở trong bóng tối tiến hành.

Căn cứ đại phi lão khoảng thời gian này điều tra, Joseph mỗi ngày 8 giờ tối khoảng chừng (trái phải) đều sẽ tới nhà này quán bar vui đùa, mãi đến tận đêm khuya mới sẽ rời đi. Thiết Tra tới nơi này chính là vì chờ Joseph. Hắn chuẩn bị tự mình quan sát một hồi, sau đó sẽ tìm cơ hội ra tay.

Lúc này trong quán rượu vắng vẻ, chỉ có Thiết Tra một vị khách nhân. Quán bar ở khoảng thời gian này thông thường không cái gì chuyện làm ăn, muốn đến chín giờ tối sau đó, nhân tài sẽ dần dần nhiều lên. Thiết Tra lẳng lặng nhìn kỹ trong quầy bar treo chung, tình cờ uống một hớp bia.

Theo chung chuy đông đưa, thời gian từng giây từng phút trôi qua. . .

Lúc đến tám giờ tối vô cùng, Joseph cùng hai cái bằng hữu đi tới "Thùng lớn" quán bar. Bọn họ ở Thiết Tra mặt bên bàn dài ngồi xuống, sau đó cười vui vẻ bắt đầu gọi món ăn. Trong lúc, Joseph muốn hai phân đại bàn than thiêu thịt bò cùng một đại chén bia.

"Đại ca, người hiện tại nhưng là phát tài a, muốn nhiều như vậy đồ vật, có thể ăn xong à?" Bạn của Joseph hỏi.

"Đợi lát nữa phân các người một nửa, đạt đến một trình độ nào đó đi." Joseph phóng khoáng nói đến.

"Đại ca! Người thật là đạt đến một trình độ nào đó, người nói người đến Sa thành mới mấy ngày, vậy thì leo lên Lajill gia, có cái gì bí quyết, dạy dỗ tiểu đệ a."

Joseph cười cợt, không hề trả lời vấn đề này. Một lát sau, ông chủ đưa tới rượu và thức ăn, Joseph loại người lang thủ hổ yết ăn lên. . .

Chỉ chớp lát, Joseph rượu quá ba tuần, đã có chút men say. Hắn đốt điều thuốc, sau đó chậm rãi nói, "Các người thật sự muốn biết?" Không chờ bọn họ trả lời, Joseph từ trong túi áo lấy ra một tấm ảnh nhỏ mảnh, hướng về trên mặt bàn ném đi.

Đang lúc này, thị lực vô cùng tốt Thiết Tra nhìn lướt qua bức ảnh, nhất thời nheo mắt lại. Trong hình là một vị đại đến cực kì đẹp để nữ nhân, ước chừng chừng hai mươi, con mắt dài nhỏ, rộng mặt nhọn cằm, trên mặt mang theo một tia nụ cười như có như không.

"Oa! Đây chính là đại mỹ nữ a!" "Dáng vẻ thực sự quá cay!" Joseph hai cái bằng hữu nhìn bức ảnh, không hẹn mà cùng thán phục đến.

"Nữ nhân này chính là Thiết Sơn Trấn đại tỷ lớn, Lina · Liz" Joseph thân thể nghiêng về phía trước, hạ thấp giọng nói, "Ta đem nàng bức ảnh cho Tam Thiệu gia, Tam Thiệu gia nhưng yêu thích."

"Yêu thích có tác dụng chó gì a." "Người khác nơi nào có thể coi trọng hắn." "Đúng vậy, người nào không biết Lajill gia cái kia phế. . ."

"Câm miệng!" Joseph thô bạo đánh gãy bạn hắn

, trầm giọng nói, "Sau đó chờ ở trước mặt ta để cái kia từ, bằng không có bao xa lần bao xa."

Joseph hai tên bằng hữu lập tức tiểu gà mổ thóc giống như gạt đầu tán thành, đón lấy, Joseph tiếp tục nói, "Cái kia xú nữ nhân là Latear gia con gái rồi, ở Latear gia địa vị không cao, muốn không thể nào sẽ bị phái đến Thiết Sơn Trấn cái kia chim không thêm ị địa phương làm cảnh sát trưởng;

Vì lẽ đó, ta liền cho Tam Thiệu gia ra cái chủ ý, cái kia xú nữ nhân năm nay hai mươi tuổi, mà nàng cảnh sát trưởng nhiệm kỳ chỉ có thời gian ba năm; đến nhiệm kỳ mới thời điểm, Latear gia chắc chắn sẽ không làm cho nàng tiếp tục đảm nhiệm Thiết Sơn Trấn cảnh sát trưởng, khi đó liền sẽ an bài nàng lập gia đình;

Thế nhưng, lấy cái kia xú nữ nhân con gái rồi thân phận, khẳng định không có người của đại gia tộc đồng ý cưới nàng; lúc này chỉ cần Tam Thiệu gia đi cầu hôn, dĩ nhiên là có thể nước chảy thành sông; ta nói cho Tam Thiệu gia, chỉ cần có thể đưa nàng cưới trở về, sau đó muốn chơi thế nào thì chơi thế đó, chơi tàn cũng không liên quan, ngược lại Latear gia cũng sẽ không làm một cái con gái rơi ra mặt."

"Cao! Cao minh!" "Đại ca, lợi hại a!" Joseph hai cái bằng hữu, đồng thời ngâm cười đối với hắn duỗi ra ngón tay cái.

Thiết Tra nghe thấy những câu nói này, nhất thời lửa giận nóng ruột, suýt chút nữa bóp nát ly thủy tinh. Hắn liên tục làm mấy lần hít sâu, mới tạm thời đem bạo ngược tâm tình áp chế xuống. Bằng không, hắn liền sẽ lập tức nổi lên, đem trước mắt Joseph một đao cắt đứt. Có điều, làm như vậy có thể sẽ đắc tội Lajill gia, có lẽ sẽ mang đến cho hắn phiền phức không tất yếu.

Ngay ở Thiết Tra suy nghĩ, đợi lát nữa lấy cái gì vũ khí giải quyết Joseph thời điểm, cửa quán rượu bị đẩy ra. Thiết Tra giương mắt nhìn lại, là một vị nữ lang đi tới. Vị này nữ lang hắn từng thấy, chính là sáng sớm hôm nay ở đầu mấy điểm tiếp đón hắn khách hàng quán lí.

Tô Vân lác mông đi tới quầy bar. Chỉ thấy nàng ngồi trên cao đẳng, đánh một vang chi. Quán bar ông chủ lập tức chất đầy nụ cười tiến lên đón, hỏi, "Tô đại tiểu thư, có dặn dò gì?"

"Đến một chén máu tanh Mary." "Thật nhếch ~ "

Ở ông chủ điều rượu thời điểm, Tô Vân theo thói quen nhìn chung quanh một chút, phát hiện quán bar bên trong góc ngồi một bóng người quen thuộc.

Chỉ chốc lát, quán bar ông chủ đem một chén điều tốt cocktail đẩy lên Tô Vân trước mặt. Tô Vân cảm lấy chứa màu đỏ tươi chất lỏng ly cao cổ, uốn éo cái miệng đi tới Tiểu Hắc mã cái kia một bàn ngồi xuống.

"Anh chàng đẹp trai, làm sao một người ở này uống rượu giải sầu nha ~" Tô Vân nói, nhấp một miếng huyết rượu.

"Chúng ta quen biết sao?" Thiết Tra chỉ muốn nhanh lên một chút phái nữ nhân này, vì lẽ đó hắn dùng đơn giản nhất thô bạo phương thức, biểu thị không quen biết đối phương.

"Ây. . ." Tô Vân bị sang đến nói không ra lời, suýt chút nữa liền đem trong miệng rượu phun ra ngoài. Nàng không nghĩ tới trước mắt Tiểu Hắc mã như thế ném, còn chứa không quen biết nàng. Liền, nàng tăng cao âm lượng nói rằng, "Người là Thiết tiên sinh đi, sáng sớm hôm nay ta còn giới thiệu cho người quá biển cát phi ngư đây."

Chính là người nói vô ý người nghe có ý định.

Tuổi trẻ mạo mỵ nữ nhân, bất kể đi đến nơi nào đều sẽ khiến cho người bên ngoài chú ý. Vì lẽ đó Tô Vân đi tới Thiết Tra cái kia một bàn thời điểm, Joseph liền vô tình hay có ý nhắm vào một chút.

Làm Joseph nghe thấy người phụ nữ nói ra "Thiết tiên sinh" ba chữ thời điểm, hắn chợt nhớ tới, ở Thiết Sơn Trấn thời điểm từng nghe nói Lina có cái gọi Thiết Tra tiểu tình nhân. Ở trên thế giới này, tính thiết cũng không có nhiều người, chỉ ít hắn chỉ nghe nói qua như thế một tính thiết người. Tuy rằng hắn chưa từng thấy Thiết Tra, thế nhưng hắn nghe người khác miêu tả quá. Có người nói Thiết Tra là cái mười sáu, bảy tuổi thiếu niên, bên người mang theo một cái dày nặng trực dao bầu, tính cách âm trầm hung ác, động thủ không chút lưu tình.

Nghĩ tới đây, Joseph hơi quay đầu, nhìn về phía bên trong góc Thiết tiên sinh.

Cùng lúc đó, Thiết Tra ngẩng đầu lên.

Hắn đang muốn trả lời Tô Vân, nhưng chợt phát hiện Joseph ở nhìn hắn. Ngay ở hai người ánh mắt va chạm trong nháy mắt, không khí tựa hồ động lại.

Một giây sau, Joseph đứng dậy liền chạy! Nhưng hắn chỉ là người bình thường, làm sao có khả năng chạy trốn quá b1 hình Tiến Hóa giả. Bởi vậy, ngay ở Joseph vừa muốn kéo dài quán bar cửa gỗ thời điểm, phía sau truyền đến một luồng to lớn xung lượng.

Chỉ thấy Joseph một con mành / đánh vào ván cửa trên, liền người mang môn bị Thiết Tra đá ra quán bar! Khẩn đón lấy, Thiết Tra rút ra mạch lâm súng lục, ngón cái bần lên chột đánh, quay về Joseph đầu chính là một súng!

"Oành!" một tiếng vang thật lớn. Joseph đầu trực tiếp bị nổ nát! Huyết cùng óc tiền đến đầy đất đều là.

Thiết Tra lạnh rên một tiếng, thu hồi mạch lâm súng lục. Sau đó, hắn sai bước đứng ở cửa quán rượu Hồng Sắc Tuệ Tinh, vịn chặt chân ga, hướng về ngoài thành xông ra ngoài.

Đội đến đầu máy tiếng nổ vang rền dần dần đi xa, trong quán rượu bốn người mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại. Vừa nãy tình cảnh đó, thiếu niên thủ pháp giết người thực sự quá hung tàn, lấy về phần bọn hắn ngay cả động dậy một chút cũng không dám. Quán bar ông chủ run run rẩy rẩy cảm điện thoại lên, bắt một tổ dây số, sợ hãi không thôi quay về microphone nói rằng: "Giết. . . Giết người."

Sau mười mấy phút, Thiết Tra chạy khỏi Sa thành, một đường hướng nam đi vội vã.

Vừa nãy hắn ngay ở trước mặt mấy người giết Joseph, liền mang ý nghĩa chuyện này sẽ bị Sa thành Tự Trị Hội biết được. Tuy rằng Thiết Tra ở giết người tính hợp pháp trên không có vấn đề quá lớn, chỉ cần thân là Thiết Sơn Trấn cảnh sát trưởng Lina tuyên bố một chính thức lệnh truy nã là được; nhưng làm như vậy sẽ đắc tội Lajill gia tộc, dù sao Joseph được sinh cho bọn họ, quan hệ này về đến nhà tộc bộ mặt. Dựa theo chính thức thủ tục, nên trước tiên Yuri na tuyên bố lệnh truy nã, lại do Sa thành Tự Trị Hội cùng Lajill gia người phụ trách hiệp thương. Song phương đạt thành nhận thức chung sau, mới có thể xử quyết Joseph.

Thế nhưng, nếu như dựa theo cái trình tự này đến công việc, phòng chừng Joseph đều có thể chạy trốn tới chân trời góc biển đi tới. Thiết Tra nghe xong Joseph những kia si nhục Lina, cũng sớm đã lên cơn giận dữ. Hắn tuyệt đối không thể để Joseph tiếp tục sống trên thế giới này.

Có điều, vừa nãy Joseph nhắc tới sự tình, quả thật làm cho Thiết Tra cảm thấy có chút đau đầu.

Sa thành quanh thân thôn trấn, tỷ như Thiết Sơn Trấn, bình thường đều là do Sa thành Tự Trị Hội phái cảnh sát trưởng tiến hành quản lý. Cảnh sát trưởng mỗi cách sáu năm đổi một lần, mỗi đến nhiệm kỳ mới thời điểm, chính là Sa thành tứ đại gia tộc cùng với Sa thành ngũ tổ chức lớn lẫn nhau tranh cướp lợi ích thời điểm.

Lina mười bảy tuổi rời khỏi gia tộc đi tới Thiết Sơn Trấn nhậm chức đã ba năm, hiện tại còn sót lại ba năm nhiệm kỳ. Nhưng mà, ở ba năm sau khi, Latear gia tộc chắc chắn sẽ không lại vì nàng tranh thủ Thiết Sơn Trấn cảnh sát trưởng vị trí. Bởi vì đến lúc đó, Lina đã có thể lập gia đình. Khi nàng có tương phu gia tộc che chở, Latear gia tộc liền không cần lại chăm sóc nàng.

Nhưng là, chính như Joseph từng nói, Lina là cái con gái roi, chờ đợi nàng hôn nhân không hẳn là hạnh phúc. Ở trong tình huống bình thường, người của đại gia tộc khẳng định không muốn cưới nàng. Trừ khi những kia có trọng đại thiếu hụt người, tỷ như cái kia Lajill gia rác rưởi, toàn Sa thành người đều biết hắn không làm việc đàng hoàng, còn thường thường chơi nữ nhân chết bầm. Hơn nữa, ở Sa thành trong đại gia tộc, tương tự Rayleigh · Lajill người như vậy còn có mấy cái.

Nói chung, ở tình huống như vậy, Lina hay là sẽ bị trở thành chính trị hôn nhân vật hy sinh.

Thiết Tra chắc chắn sẽ không cho phép xảy ra chuyện như vậy. Không nói những khác, chỉ bằng Lina ba năm qua đối với hắn chăm sóc, hắn liền nên nghĩ tất cả biện pháp giúp nàng vượt qua cái cửa ải khó khăn này.

Chỉ là, hắn ở diện đối với chuyện này thời điểm, có một loại sâu sắc cảm giác vô lực.

Dù sao, hắn còn quá nhỏ bé. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Ôm ấp

Chương 26: Ôm ấp

Đầu mùa đông gió Bắc xuyên qua vô tận biển cát, mang theo nhàn nhạt cát bụi đi tới Thiết Sơn Trán.

Này cổ hơi lạnh lẽo khí lưu phảng phát ở báo cho Thiết Sơn Trán đám người, đáng sợ ngày đông giá rét liền muốn tới.

Hiện tại là vào buổi trưa, Thiết Sơn Trán bên trong cư dân đang bệ bộn bận bịu chuẩn bị qua mùa đông vật tư. Một năm này mùa đông, khẳng định lại sẽ có không ít người ở giá lạnh bên trong chết đi. Những kia đầu đường xó chợ người lưu lạc căn bản là không có cách chống đỡ -40 độ lạnh giá. Bởi vậy, trong bọn họ tương đối tuổi trẻ người lưu lạc sẽ ở ngày đông giá rét sắp tới thời điểm rời đi Thiết Sơn Trán, đi tới ấm áp phía nam, đợi đến năm thứ hai mùa xuân lại trở về.

Hầu như tất cả mọi người đều ở bận tới mệt mỏi thời điểm, Thiết Sơn Trán phía bắc một toà trên tháp quan sát, nhưng có một người trung niên nam nhân lười biếng nằm ở bãi cát trên ghế. Hắn cái kia lười biếng về mặt cùng việc này lúc thời tiết có chút hoàn toàn không hợp. Tên này người đàn ông trung niên vóc người cao gầy, mặt ngựa dày môi, da dẻ có chút nhiều nếp nhăn, trên lỗ mũi điều khiển một bộ rất dày kính mắt. Hắn chính là Thiết Sơn Trán đại tỷ đại quân gia kiêm thư ký kiêm tài xế kiêm Thiết Sơn Trán phòng giữ đội đội phó, tên là lão Dịch.

Giờ khắc này, lão Dịch ôm một bức kính viễn vọng, miệng xoạch xoạch ở ngủ gật. Một trận lạnh giá gió thổi qua đến, hắn nhất thời đánh cái lạnh giật mình, tỉnh lại. Đón lấy, hắn bò lên dùng kính viễn vọng quan sát phía trước đường cái. Chỉ thấy cái kia bên trong đất trời trắng xóa một mảnh, liền một bóng người đều không có. Lão Dịch thán miệng khí, lăm bầm lâu bầu nói rằng: "Thiết ca a, ngươi muốn không về nữa, ta liền muốn sưởi thành người khô."

Lão Dịch sờ dĩ sẽ nói như vậy, là bởi vì năm ngày trước một chuyện.

Ngày ấy, bởi Thiết Tra không có đúng hạn trở về, đại tỷ mở ra bắt đầu lo lắng hắn an toàn, tâm tình cũng trở nên hơi hạ, thậm chí vô tâm hỏi đến Thiết Sơn Trán sự vụ. Liền, lão Dịch liền an ủi nàng nói, "Đưa cái cô gái về nhà, trên đường trì hoãn mấy ngày cũng là bình thường."

Kết quả, lão Dịch dẫn đến đại tỷ đại càng không vui, bởi vì lão Dịch hết chuyện để nói. Vì lẽ đó, càng không vui đại tỷ đại liền mệnh lệnh lão Dịch ở trên tháp quan sát chờ Thiết Tra trở về, nàng nguyên nói thì nói thế: "Nếu như tiểu cặn bã còn chưa có trở lại, ngươi liền không cần hạ xuống."

Ở cái này ánh nắng tươi sáng buổi trưa, lão Dịch chỉ cảm thấy sâu sắc hối hận. Nếu như hắn lúc đó nói: "Đưa cái gái ngố đi Sa thành bán, trên đường trì hoãn mấy ngày cũng là bình thường." Như vậy, kết quả nhất định sẽ tuyệt nhiên không giống. Nói không chắc, đại tỷ đại còn có thể thưởng hắn chút tiền lẻ. Có điều, ngạn ngữ nói "Tắc ông thất mã, ai biết không phải phúc", lão Dịch mấy ngày nay ở lại đây, cũng có chỗ tốt.

Nếu như hắn ở nhà, lão bà hắn sẽ lôi kéo lỗ tai của hắn hỏi hắn, "Chống nắng sương đây? Ta —— phòng —— sưởi —— sương —— đây!"

Đang lúc này, lão Dịch nhìn thấy phương xa phía trên đường chân trời xuất hiện một chấm đỏ nhỏ. Hắn vội vã cầm lấy kính viễn vọng liếc mắt một cái, nhất thời kích động "A!" một tiếng, sau đó cầm lấy ống nói điện thoại hô: "Trở về, hắn trở về!"

Ông nói điện thoại bên kia đầu tiên là truyền đến kinh hi âm thanh, tiếp theo trầm mặc một hồi, cuối cùng trở nên ngạo mạn lên. Chỉ nghe đại tỷ đại nhàn nhạt hỏi cú, "Ai trở về?"

"Thiết Tra trở về." Lão Dịch một mực cung kính trả lời đến.

"Thiết Tra là ai?" "Vâng. . . Là một người thiếu niên." "Hắn có trở về hay không đến cùng ta có quan hệ gì?" "Chuyện này. . . Chuyện này. . ."

"Gọi hắn đừng đến phiền ta, liền nói tỷ tỷ ngày hôm nay không rảnh." Nói xong, Lina liền đem ống nói điện thoại đóng lại.

Tuy rằng giờ khắc này không có gió thổi qua, nhưng lão Dịch chỉ cảm thấy vèo vèo cảm giác mát mẻ. Liền ở tại bọn hắn đối thoại thời điểm, Thiết Tra đi tới hiểu rõ vọng tháp phía dưới, đối với lão Dịch hô: "Hạ xuống."

Lão Dịch lập tức chất đầy nụ cười leo xuống vọng tháp, nói, "Thiết ca, trở về

a, một hồi cho người cẩn thận xoa một chút xe a." Thiết Tra cười cợt, từ đầu máy phía bên phải vãi bột trong túi móc ra một cái bao ném cho lão Dịch. Lão Dịch tiếp nhận bao vây liếc mắt nhìn, mặt trên ấn "Katherine" tiêu chí, nhất thời cười vui vẻ hơn. Hắn một bên bò lên trên Hồng Sắc Tuệ Tinh chỗ ngồi phía sau, vừa nói, "Đi, cùng đi Tự Trị Hội, ta đến cho người xem xe."

Thiết Tra vận chặt chân ga, chỉ chốc lát liền đến Thiết Sơn Trán Tự Trị Hội cửa. Hắn đem đầu máy giao cho lão Dịch, tiếp theo từ vãi bột trong túi móc ra chạm trở có Thánh Lang huy chương hộp com bao vây, đẩy ra Tự Trị Hội cửa lớn đi vào. Làm Thiết Tra bước vào Tự Trị Hội phòng khách một khắc đó, nguyên bản huyền ảo động đến phòng khách lập tức yên tĩnh lại. Khoảng cách lần trước Đào Nha sự kiện chỉ quá thời gian nửa tháng. Đối với Đào Nha thăm trạng, trong đại sảnh tất cả mọi người đều còn ký ức chưa phai, bọn họ nhớ rõ Thiết Tra ngày ấy điên cuồng cùng chấp nhất.

Ở mọi người nhìn kỹ, Thiết Tra tự mình tự đi tới hai tầng. Đi ra phần cuối cái kia văn phòng đóng kín cửa. Nhìn dáng dấp, bên trong đã sửa chữa. Hiện tại, Đào Nha sẽ nên cải danh Hắc Nha sẽ, đồng thời, Hắc Nha cũng có thể trở thành căn phòng làm việc này tân chủ nhân. Kỳ thực, đối lập với Đào Nha, Thiết Tra càng đáng ghét cái này Hắc Nha. Bởi vì Hắc Nha mang đến cho hắn một cảm giác có chút nham hiểm giả dối. Thiết Tra không sợ người khác công khai đến, chỉ sợ người khác lên lút mấy chuyện xấu. Có điều, chỉ bằng Hắc Nha sẽ cái kia chút thực lực, Thiết Tra hiện tại còn không để vào mắt.

Lina văn phòng ở vào đi ra chính giữa, giờ khắc này cửa lớn chính đóng chặt. Thiết Tra trì hoãn bước chân, tựa vào vách tường vô thanh vô tức xê dịch về cửa lớn. Mấy giây sau, hắn tựa ở trên khung cửa, cẩn thận từng li từng tí một đưa tay đẩy ra một cái khe cửa. Trong phòng làm việc tựa hồ không có động tĩnh, liền Thiết Tra về phía trước na một điểm, xuyên thấu qua khe cửa vọng tiến vào. Chỉ thấy Lina tọa ở trước bàn làm việc, thỉnh thoảng cúi đầu sao sao chép viết, tựa hồ đang thẩm duyệt văn kiện.

Nhìn thấy như thế bình tĩnh hình ảnh, Thiết Tra trái lại càng cẩn thận. Hắn đem lỗ tai thiếp ở trên cửa cẩn thận lắng nghe thanh âm, sau đó nhẹ nhàng đẩy cửa ra. Trong lúc tựa hồ có nghe hay không cơ quan dị vang, chờ môn đẩy một cái tát rộng thời điểm, Thiết Tra cấp tốc nghiêng người tiến vào bên trong. Giờ khắc này hắn cơ cảnh đến lại như một con chó săn, tai nghe bát phương, mắt quan lục lộ. Đang xác định bốn phía không có cạm bẫy sau, Thiết Tra nhẹ nhàng đẩy tới môn, miếu eo đi tới Lina trước mặt.

Lúc này, Lina chính hết sức chăm chú thẩm duyệt văn kiện, tựa hồ không có phát hiện Thiết Tra đi vào. Thế nhưng, Thiết Tra chắc chắn sẽ không bị như vậy biểu tượng lừa dối. Tuy rằng bọn họ đều là b1 hình Tiến Hóa giả, nhưng Lina ở b1 hình trình độ tiến hóa trên cao hơn hắn. Bởi vậy, Lina bất luận ở nhân loại ngũ giác trên, vẫn là sức mạnh cùng trên tốc độ, nếu so với hắn hơn một chút.

Đây là Thiết Tra vĩnh viễn đau đớn. Ở không sử dụng trùng hóa năng lực điều kiện tiên quyết, hắn hoàn toàn không phải là đối thủ của Lina, cho tới thường xuyên bị nàng đùa bỡn với xương bàn tay trong lúc đó.

"Lina tỷ?" Thiết Tra thăm dò tính hỏi.

Lina cũng không ngẩng đầu lên tiếp tục sao sao chép viết, tùy tiện đáp một tiếng, "Có chuyện gì sao?"

Thiết Tra hiếu kỳ đưa cổ dài, muốn nhìn một chút nàng ở viết cái gì. Đang lúc này, Lina bỗng nhiên ngẩng đầu lên, thuận thế lấy tay một thả, che khuất trên mặt bàn trang giấy.

Thiết Tra nhếch miệng nở nụ cười, nói, "Tỷ, ta đã trở về."

"Ai là người tỷ?" Lina nhú mày, dùng giải quyết việc chung giọng điệu hỏi, "Sự tình làm được thế nào rồi?"

Thiết Tra thu hồi nụ cười, đem đánh giết Joseph tình huống báo cho Lina, cũng nói rõ Joseph cùng Lajill gia quan hệ.

"Chỉ là tên hộ vệ mà thôi, lại không phải giết Lajill gia thiếu gia." Đón lấy, Lina cầm lấy điện thoại trên bàn làm việc dặn dò nhân viên bù phát Joseph lệnh truy nã. Sau khi gọi điện thoại xong, nàng liếc mắt nhìn Thiết Tra, hỏi: "Còn có chuyện gì?"

"Ta giết Latear gia Tổng quản gia." Thiết Tra nói đến.

Lina đầu tiên là hơi ngưng lại, lập tức hỏi: "Người giết nhà chúng ta Tổng quản gia?" Thiết Tra nắm tóc, xem như là trả lời. Lina cúi đầu nghĩ đến một hồi, tiếp tục hỏi: "Có người người chứng kiến sao?" Thiết Tra lắc đầu một cái. Lina nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nói, "Giết liền giết, ngược lại ta cũng không thích hắn, tuy rằng giờ sau đã cho ta đường ăn, nhưng hắn quá lợi thế."

Thiết Tra vòng qua bàn làm việc, trước tiên chỉ chỉ mười ba hào Ngân Thành phương hướng, sau đó ở Lina bên tai nhỏ giọng nói rằng: "Tổng quản gia là mặt trên cơ sở ngầm."

"Đừng để ý tới hắn sau lưng là ai, giả vờ không biết đạo là được." Nói xong, Lina đứng thẳng người, theo thói quen hai tay ôm ngực. Chỉ thấy trước ngực nàng đôi kia no đủ ở hai tay đè xuống tạo ra cục áo trong lúc đó khe hở. Đứng Thiết Tra góc độ, tựa hồ có thể nhìn thấy bên trong như ẩn như hiện sợi

hoa một bên. Lina cái đầu cao hơn Thiết Tra một ít, nàng ở trên cao nhìn xuống nhìn Thiết Tra, nhàn nhạt hỏi, "Còn có chuyện gì?"

Thiết Tra lắc đầu một cái, xoay người rời đi. Lina ngày hôm nay tâm tình không cao, lấy kinh nghiệm của hắn đến xem, mau mau chạy trốn là tốt nhất. Ngay ở Thiết Tra đi tới trước cửa, đang chuẩn bị đưa tay mở cửa thì bỗng nhiên phía sau một làn gió thơm kéo tới. Hắn còn đến không kịp làm ra phản ứng, hai con thon dài cánh tay liền hướng hắn đi vòng lại đây.

Một giây sau, hắn bị một ả áp thân thể mềm mại mạnh mẽ ôm vào trong ngực, bên tai truyền đến âm thanh quen thuộc đó: "Thân ái, hoan nghênh ngươi trở về."

Thiết Tra vừa định đáp lại một tiếng, ôm cánh tay của hắn bỗng nắm chặt! Thoáng qua trong lúc đó, hắn cơ hồ bị này thô bạo hùng ôm ép tới không thở nổi.

"Cùng tiểu yêu tinh đi đâu hưởng tuần trăng mật?" "Không. . . Không có." "Đi Sa thành cần hai tuần lễ sao?" "Sa. . . Bão cát." "Yêu ~ ở bão cát bên trong hưởng tuần trăng mật đây, thật là lãng mạn nha ~"

"Không. . ." "Đáp trước bằng nhỏ, **, thật kích thích yêu ~" "Ngộ. . . Hiểu lầm."

"Không hối hận! Tiểu cận bã lại không hối hận!" Lina trong nháy mắt cuồng bạo, nghiêng răng nghiêng lợi gia tăng hùng ôm cường độ!

"Vâng. . . Là hiểu lầm."

"Yêu ~ là hiểu lầm nha ~" Lina dần dần thả lỏng sức mạnh, đau lòng nói, "Xin lỗi nha ~ tỷ tỷ hiểu lầm người."

Thiết Tra thờ phào nhẹ nhõm, vội vàng hướng Lina giải thích. Bọn họ ở vô tận trong biển cát từ tạo ngộ bão cát đến bị sao biển quần truy đuổi, tiếp theo làm sao phát hiện Tashia phòng thí nghiệm, sau đó làm sao trải qua kiếp nạn, cuối cùng làm sao đem Rose bán cho một vị Sa thành người hảo tâm (nơi này hắn không dám nói nói thật).

"Yêu ~ có sự này rất tốt nghe." Lina vừa dứt lời, nàng hùng ôm cường độ bỗng tăng lên dữ dội! Thiết Tra trong nháy mắt bị chen đến khó có thể hô hấp, suýt chút nữa muốn gọi cứu mạng. Hắn thực sự có chút không rõ, một người phụ nữ làm sao có thể có lớn như vậy man lực, chuyện này quả thật không khoa học.

"Lê. . . Lê vật." "Lê vật?" "Ừm." "Lấy tới xem một chút." "Hộp cơm." "Yêu ~ muốn chạy a." "Ồ. . . Ở cái kia."

Lina theo Thiết Tra ánh mắt nhìn sang, trên đất có cái bọc nhỏ, phỏng chừng là vừa nãy chơi nháo bên trong rơi xuống (đối với nàng mà nói là chơi nháo). Lina cúi ra chân thon dài đem bao vây câu lại đây, tiếp theo dùng mũi chân đẩy ra. Lúc này, nàng nghe thấy được một luồng nóng nực mùi thịt vị. Liền nàng lập tức thả ra Thiết Tra, xoay người đi lấy trong cái bọc đồ vật.

Trong cái bọc chứa mấy cái nhôm chế hộp cơm, mùi thịt vị chính là từ trong hộp cơm tản mát ra. Lina mở ra nắp hộp, một luồng dày đặc thịt nướng vị xông vào mũi.

"Yêu ~ là nướng chuột cát nha." Lina nói, cầm lấy trong hộp cơm đĩa ăn, bắt đầu hưởng dụng này hiếm thấy mỹ thực.

Thiết Tra nhìn Lina say sưa ở mỹ thực bên trong, nhất thời thờ phào nhẹ nhõm. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Ủy thác

Chương 27: Ủy thác

Lina ăn xong ba cái nhôm hộp nướng chuột cát, tâm tình rõ ràng có chút chuyển biến tốt. Nàng cho mình ngã chén Brandy, đặc ý uống lên. Thiết Tra nhìn nàng uống rượu, cũng cảm thấy có chút khát nước, liền đưa ra muốn uống chén nước.

Đối mặt Thiết Tra thỉnh cầu, Lina vội vàng con mắt hí lại, hắc ngọc giống như con người hoạt đến đi vòng quanh. Thiết Tra nhìn nàng dáng vẻ, nhất thời có chút dự cảm không tốt. Lúc này, Lina mang theo đầy mặt ý cười, một tay nâng ả chân chén rượu, một tay đẩy ra cổ áo, sau đó dùng đầu ngón tay chậm rãi đâm mở nút buộc. Nhìn Lina động tác, Thiết Tra cái trán gân xanh nổi lên, chỉ muốn xoay người rời đi.

"Tỷ tỷ nơi này không có nước, chỉ có mối mè. . ." "Ta phải đi về." "Yêu ~ còn nổi nóng"

"Ta giúp bằng hữu mua chút dược phẩm, đợi lát nữa muốn đưa tới." Thiết Tra giải thích đến.

"Được rồi ~ ngày mai nhớ tới đến tìm tỷ tỷ." Lina nhắc nhở đến.

Thiết Tra gạt đầu một cái, thu hồi Lina trên bàn làm việc nhâm chế hộp cơm chuẩn bị rời đi. Đang lúc này, hần nhìn lướt qua trên nắp hộp Thánh Lang huy chương, chợt nhớ tới một chuyện. Mấy ngày trước, Rose hướng về hần giảng giải Thánh Lang huy chương lịch sử. Buổi tối ngày hôm ấy, Thiết Tra hướng về Rose ăn giầu một ít chuyện. Cái hộp cơm này cũng không phải Thiết lão đầu trong đồng rác nhặt được, mà là Thiết lão đầu năm đó nhặt được hần thời điểm, ở bên cạnh hần phát hiện. Mỗi đến tận Thiết lão đầu tạ thế trước, mới đưa cái hộp cơm này lại lịch nói cho hần. Thiết lão đầu nhiều lần căn dặn hần, cái hộp cơm này khả năng cùng thân thể của hần có quan hệ, không muốn dễ dàng nói cho người khác biết. Bởi vì Ngân Thành trên ân ân oán oán, trên mặt đất người không làm rõ được. Nếu để cho không hần phải biết người biết rồi, liền có thể có thể đưa tới họa sát thân.

Nghĩ tới đây, Thiết Tra đem hộp cơm giao cho Lina, cũng đem Thiết lão đầu cùng Rose đã nói sự tình nói cho Lina.

Lina nghe xong Thiết Tra tự thuật, suy nghĩ một quãng thời gian rất dài, tiếp theo nàng phân tích đến. Liên quan với thần miếu lịch sử, nàng ở trên sách giáo khoa học được. Tuy rằng không có tiêu yêu tinh biết đến như vậy rõ ràng, nhưng nàng có thể khẳng định, hiện nay liên quan với Thánh Lang huy chương sự tình, ở đại đa số địa phương đều là cấm kỵ. Bởi vậy, chuyện này nhất định phải bảo mật, càng ít người biết càng tốt.

Thiết Tra nói cho Lina, hiện nay chỉ có một mình nàng biết. Lina nghe Thiết Tra nói như vậy, lập tức ôm hần mạnh mẽ hôn một cái, đầy mặt đắc ý nói, "Thật ngoan ~ biết tiêu yêu tinh không thể tin tưởng, trái tim nhỏ thông minh như vậy, tỷ tỷ nhất định phải cố gắng khen thưởng ngươi." Lina sờ sờ Thiết Tra đầu, nói tiếp, "Chuyện này liền giao cho tỷ tỷ ba ~" liền, Thiết Tra trịnh trọng đem nhâm chế hộp cơm giao cho Lina, ủy thác nàng hiểu rõ chuyện này.

Giao ra hộp cơm sau, Thiết Tra đang chuẩn bị rời đi.

Lúc này, Lina bỗng nhiên gọi lại hần, hỏi hần có phải là lấy một người tên là Diệp Hâm Linh nữ nhân trở về. Thiết Tra liền đem Diệp Hâm Linh tình huống nói rồi, thế nhưng ân giầu liên quan với trùng hóa biến dị người cái này phân đoạn. Hiện nay hần còn không muốn để cho Lina biết hần bí mật này. Dù sao, hần cùng Lina đã từng xảy ra mấy lần quan hệ, hiện đang nói cái gì cũng đã muộn. Vạn nhất Lina cũng chán ghét trùng hóa biến dị người, cái kia giữa bọn họ ở chung sẽ trở nên trở nên phức tạp. Tuy rằng hần tin tưởng Lina không sẽ nhờ đó mà ghét bỏ hần, thế nhưng hần trước sau không nhắc lên được dũng khí nói cho nàng.

"Cái kia Diệp Hâm Linh không phải cái gì tốt nữ nhân, ngươi phải cẩn thận một chút." Lina thật lòng nói đến. Thiết Tra gạt đầu một cái, biểu thị biết rồi. Sau đó, Lina thẳng thắn thả hần đi.

Thiết Tra đi xuống lầu dưới mới nhớ tới, vừa nãy Lina ở nhắc tới Diệp Hâm Linh thời điểm, không có thể hiện ra chút nào ghen tuông. Này tựa hồ có chút không bình thường. Thiết Tra hỏi tường lại Lina cùng Rose trong lúc đó. Các nàng lần thứ nhất chạm mặt lại như hai cái đầu ngư giống như đánh đến một mất một còn. Hơn nữa, tức khiến các nàng tách ra, còn có thể vô tình hay cố ý ở Thiết Tra trước mặt chọn đối phương tạt xấu. Thiết Tra có chút không nghĩ ra, hai nữ nhân này mới lần thứ nhất gặp mặt, làm sao liền có thể sản sinh lớn như vậy địch ý. Quả thực chính là hòa bình đọng địa

Cầu!

Mà Lina cùng Diệp Hâm Linh trong lúc đó, tựa hồ không có sản sinh loại kia địch ý. Trong khoảng thời gian ngắn, Thiết Tra vắt hết óc đều không nghĩ rõ ràng. Hần không khỏi nghĩ đến, "Có thể hay không, Lina đang có ý đồ gì?" Tuy rằng Diệp Hâm Linh mệnh hần cũng không để ý, nhưng nàng dù sao cũng là vô tội.

Nghĩ đi nghĩ lại, Thiết Tra đi tới Tự Trị Hội cửa. Lúc này, lão Dịch đẩy đầu máy chào đón. Thiết Tra liền đem cái nghi vấn này cùng lão Dịch nói rồi. Kết quả lão Dịch cười ha ha, nói, "Thiết ca, ngươi là không hiểu nữ nhân tâm a."

Tiếp đó, lão Dịch cùng hần phân tích đến. Bởi vì Lina cùng Rose là cùng cấp bậc mỹ nữ, cho nên bọn họ trong lúc đó sản sinh mãnh liệt địch ý. Diệp Hâm Linh tuy rằng đáng đáp không tề, nhưng nàng không cách nào cùng Lina so với, bởi vậy Lina sẽ không đối với nàng sản sinh địch ý.

Nghe xong lão Dịch lời giải thích, Thiết Tra bỗng nhiên tỉnh ngộ. Sau đó, hần cáo biệt lão Dịch, cười lên đầu máy đi tới Thủy Tiên Y chỗ khám bệnh. Ở nhìn thấy Thủy Tiên Y sau, hần thả xuống dược phẩm, tiếp theo trở về Lão Ngưu sửa chữa xương.

Làm Thiết Tra đẩy đầu máy đi vào sửa chữa xương thời điểm, Lão Ngưu trước sau như một từ sắt lá lều bên trong ra đón. Có điều, ngày hôm nay Lão Ngưu có chút vênh vào trùng thiên mũi vị. Chỉ thấy hần mũi vênh lên trời, dùng sức phun khí, tâm tình tựa hồ có hơi kích động.

"Làm sao làm cái em gái trở về? Nàng ở chỗ này của ta trụ không quen, mau mau lĩnh đi." Đây là Lão Ngưu nhìn thấy Thiết Tra nói câu nói đầu tiên.

Lúc này, Diệp Hâm Linh từ sắt lá lều bên trong đi ra, nói, "Nơi này nhiên dầu vị thật nặng, ta trụ không quen."

Nhìn thấy Diệp Hâm Linh thời điểm, Thiết Tra ngay lập tức sẽ có thể cảm giác được trong bụng của nàng trùng trùng. Thế nhưng, mối liên hệ này tựa hồ yếu đi rất nhiều. Thiết Tra phỏng chừng những này trùng trùng là có lúc hiệu tính.

"Thu thập một hồi đồ vật, một hồi đi theo ta." Thiết Tra nói với Diệp Hâm Linh đến. Đón lấy, hần quay đầu đối với Lão Ngưu nói, "Ta trên xe có cái màu trắng vali xách tay, có người nói là trí năng ai mô khối, có thể chứa ở Hồng Sắc Tuệ Tinh trên, ngươi nghiên cứu một chút."

Lão Ngưu trầm ngâm một hồi, nói, "Ta đối với hệ thống điện tử không phải rất tinh thông, ngươi đem Thủy Tiên Y mời đi theo, ta cùng hắn cùng nhau nghiên cứu."

Nghe Lão Ngưu nói như vậy, Thiết Tra không thể làm gì khác hơn là mở ra đầu máy đi Thiết Sơn Trấn, chuẩn bị đem Thủy Tiên Y nhận lấy. Đi đến chỗ khám bệnh thời điểm, Thủy Tiên Y chính đang cho bệnh nhân xem bệnh. Thiết Tra nói rõ ý đồ đến, Thủy Tiên Y nhưng từ chối. Hắn nói hiện tại bệnh nhân rất nhiều, cần hắn chăm sóc.

Lúc này, chỗ khám bệnh bên trong có mười một bệnh nhân, trong đó ba cái ở đánh dấu châm, hai cái nằm ở trên giường xem tiểu thuyết, năm cái đang đợi xem bệnh, còn có một đang tiếp thụ Thủy Tiên Y kiểm tra. Thiết Tra ngồi ở trong góc quan sát một hồi, phát hiện những bệnh nhân này xem ra đều không phải cái gì bệnh nặng, chỉ ít không có nguy hiểm tính mạng.

Liền, Thiết Tra đi tới chỗ khám bệnh trung gian, bỗng nhiên rút ra trực dao bầu, rống to: "Ai muốn xem bệnh? Ta đến cho hắn xem!"

Vừa dứt lời, hết thảy bệnh nhân đều tranh nhau chen lấn bỏ ra cửa. Ba người kia đánh dấu châm người, cầm điều binh chạy trốn nhanh chóng. Mười giây đồng hồ sau, nguyên bản chen chúc chỗ khám bệnh trở nên trống rỗng, chỉ còn dư lại Thiết Tra cùng Thủy Tiên Y hai người.

"Ngươi. . . Ngươi. . ." Thủy Tiên Y tức giận đến nói không ra lời.

Thiết Tra nhếch miệng nở nụ cười, nói, "Thật không tiện a, ta chỉ muốn giúp đỡ."

Nhìn Thiết Tra đáng vẻ ấy, Thủy Tiên Y biết không đi không xong rồi, chỉ dễ thu dọn một hồi đồ vật, theo Thiết Tra đi tới Lão Ngưu xưởng sửa chữa.

An bài xong sự tình sau, Thiết Tra mang theo Diệp Hâm Linh đi ra sửa chữa xưởng, hướng trên đỉnh ngọn núi cứ điểm đi tới. Thiết Tra cứ điểm ở vào sửa chữa xưởng mặt đông ải trên đỉnh núi, cùng Lão Ngưu sửa chữa xưởng đầu đuôi nhìn nhau. Hai người ở đá vụn trên đường đi rồi năm phút đồng hồ, đi tới trên đỉnh ngọn núi cứ điểm trước cửa. Thiết Tra nhập password

, nương theo một trận chói tai tiếng ma sát, ri sét loang lỗ cửa sắt chậm rãi bay lên.

"Xem ra muốn thêm giờ đầu bơi tron." Thiết Tra làm bầm đầu bầu nói đến. Đón lấy, hắn ra hiệu Diệp Hâm Linh ở cửa chờ hắn, rút ra trực dao bầu đi vào điều tra một phen. Xác nhận không gặp nguy hiểm sau, hắn mới bắt chuyện Diệp Hâm Linh đi vào.

Diệp Hâm Linh đi vào Thiết Tra cứ điểm, hiếu kỳ nhìn chung quanh. Một lát sau, nàng ở trong cứ điểm quay một vòng, đại thể hiểu rõ tình huống của nơi này.

Cứ điểm chính giữa bày ra năm cái thùng đựng hàng, một người trong đó làm phòng khách, một làm phòng ngủ, một làm phòng rửa tay cùng phòng tắm, cuối cùng hai cái làm phòng chứa đồ. Chủ nhân của nơi này khá là sạch sẽ, tuy rằng bên ngoài hoảng loạn rồi, khắp nơi đặt các loại vật, thế nhưng trong phòng nhưng thu thập rất sạch sẽ.

Làm phòng khách thùng đựng hàng bên trong, bày ra hai tấm ghế salon dài cùng một cái khay trà, còn có một năm tầng ngăn kéo quỹ cùng một đài tủ lạnh. Làm phòng ngủ thùng đựng hàng bên trong, bày một tấm làm bằng gỗ giường lớn cùng một vài bạt chế tủ quần áo. Làm phòng rửa tay cùng phòng tắm thùng đựng hàng bên trong, lắp đặt đơn giản khiết cụ, mặt khác, trong phòng tắm có một làm bồn tắm lớn sắt lá dầu bình. Cuối cùng, làm phòng chứa đồ hai cái thùng đựng hàng bên trong các bày ra mấy túi lương thực, cụ thể là cái gì lương thực, Diệp Hâm Linh không nhìn kỹ.

Còn có chính là, làm phòng rửa tay cùng phòng tắm thùng đựng hàng mặt trên, lắp đặt một inox chế hình trụ hình súc kết nước. Ngoại trừ cái này, còn lại bốn cái thùng đựng hàng mặt trên đều xếp vào Thái Dương có thể pin bản.

Nơi này lại như một ** pháo đài nhỏ. Chim sẻ tuy nhỏ, nhưng là ngũ tạng đầy đủ.

Thiết Tra trở lại cứ điểm sau, trước tiên đóng lại cửa lớn, lại thay quần áo khác. Chờ Diệp Hâm Linh sau khi đi thăm viếng xong, hắn tiện tay kéo qua một cái ghế ngồi xuống, nói với Diệp Hâm Linh, "Ngươi là một người thông minh, ở Tashia phòng thí nghiệm thời điểm chưa hề đem lại nói thẩu, hi vọng ngươi có thể tiếp tục bảo thủ bí mật này."

Diệp Hâm Linh hai tay đặt bụng dưới bộ, ngoan ngoãn đối với Thiết Tra gật đầu. Thiết Tra nói tiếp, "Lúc đó, ta sử dụng gien thôn phệ thu được cái kia trùng người đoạn gien, bởi vậy ta có thể khống chế người kia ở bên trong cơ thể ngươi dưới trùng trùng; thế nhưng, mục đích của ta cũng không phải khống chế ngươi, giả thiết ta không có phục chế người kia gien, trong thân thể ngươi trùng trùng sẽ không bị khống chế áp , ta nghĩ ngươi nên rất rõ ràng điểm này."

"Đúng, là ngài cứu ta." Diệp Hâm Linh thuận theo đối với Thiết Tra bái một cái. Ngày ấy, nàng muốn cướp đoạt màu trắng vali xách tay đuôi về tổ chức, mục đích gì là vì thu được trị liệu cơ hội. Nhưng là, này trùng trùng đến cùng có thể hay không lấy ra, có tới hay không cùng lấy ra, sẽ ở thời gian bao lâu bên trong áp. Đối với những vấn đề này, nàng hoàn toàn không chắc chắn.

"Vì lẽ đó, chúng ta không phải kẻ địch." Thiết Tra nói đến.

"Hâm Linh rõ ràng."

"Việc đã đến nước này, ngươi đối với tương lai có tính toán gì?" Thiết Tra hỏi.

"Hâm Linh biết đến bí mật quá hơn nhiều, mà ngài vẫn chưa thể hoàn toàn tín nhiệm Hâm Linh; bởi vậy, Hâm Linh chỉ có thể ở lại ngài trong tầm mắt."

Diệp Hâm Linh dừng lại một chút, nói tiếp, "Hâm Linh tiếp xúc ngài hai vị bằng hữu, cảm giác bọn họ đều là người tốt, vì lẽ đó Hâm Linh cảm thấy ngài là một đáng giá tuy từng người, chỉ ít, ngài so với hắc thạch đoàn trưởng tốt."

"Người rất thông minh, nếu như người chịu toàn tâm toàn ý tùy tùng ta, vậy ta cũng sẽ không bạc đãi người." Thiết Tra nói đến. Kỳ thực, hắn rất không thích như vậy, hắn càng yêu thích độc hành.

"Từ hôm nay trở đi, ngài chính là Hâm Linh chủ nhân." Nói xong, Diệp Hâm Linh đối với Thiết Tra thật sâu bái một cái.

"Đừng gọi chủ nhân ta, nghe ghê răng, người nói trước đi nói tình huống của chính mình đi."

Sau đó, Diệp Hâm Linh đưa nàng cuộc đời trải qua, êm tai nói. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Hâm Linh

Chương 28: Hâm Linh

Diệp Hâm Linh, năm nay 22 tuổi, sinh ra với Sa thành, cha mẹ là nhà xưởng bên trong công nhân, trong nhà còn có cái đệ đệ. Nàng bằng cấp là văn bí chuyên nghiệp, 19 tuổi gia nhập hắc thạch đoàn lính đánh thuê phụ trách công văn công tác. Am hiểu ghi chép, ký món nợ, giao thiệp, giao dịch chờ hậu cần skill, được quá cơ sở huấn luyện quân sự, sẽ sử dụng phần lớn vũ khí nhẹ, nhưng độ thành thạo có hạn.

"Còn có thể gì đó?" Đối với Diệp Hâm Linh skill, Thiết Tra tựa hồ có hơi không hài lòng.

"Còn biết lái xe, xử lý đồ ăn, thả lỏng chủ tâm tình của người ta, thu thập gian phòng, làm ấm giường. . ." Diệp Hâm Linh mặt không đỏ tím không đập nói đến. Nàng chính như rất nhiều Sa thành lớn lên cô gái, cho rằng thân thể cũng là sinh tồn skill một phần.

Nghe nàng tự thuật, Thiết Tra lúc này mới thật lòng đánh giá nữ nhân trước mắt này. Chiều cao của nàng ước 1 mét sáu, tám, hình thể không mập không gầy, thân thể đường cong tiền đột hậu kiều, xem như là rất tốt vóc người. Da dễ hiện màu vàng nhạt, mặt ngoài bóng loáng tỏa sáng, hiển nhiên thân thể khá là khỏe mạnh. Liền lấy hai điểm này đến xem, Diệp Hâm Linh xuất thân cũng không tính là quá kém, chỉ ít là thu vào ổn định gia đình công nhân. Chỉ có ở thiếu nữ thời kì bổ sung đầy đủ dinh dưỡng, hiện tại mới có tốt như vậy vóc người cùng da dễ. Thiết Sơn Trần cô gái, đại đa số đều vóc người nhỏ gầy, da dễ làm hoảng, đây là khuyết thiếu dinh dưỡng đưa đến.

Thiết Tra nhìn Diệp Hâm Linh dáng vẻ, cảm giác trong ánh mắt của nàng tổng mang theo một tia mộng lung, khi thì có chút hàm, khi thì có chút mỉ, khi thì có chút hung, ngược lại là một loại cảm giác nói không ra lời. Mũi của nàng khá là ngẩng đầu, phòng chừng nàng sừng sộ lên thời điểm, sẽ có vẻ rất hung hăng.

Nếu như nói riêng về tướng mạo, Diệp Hâm Linh cùng Lina, Rose trong lúc đó quả thật có chút chênh lệch. Thế nhưng, nếu như lấy toàn thể đến xem, hoặc là lấy Thiết Tra thẩm mỹ quan cùng giá trị quan đến xem, Diệp Hâm Linh cũng không so với các nàng kém quá nhiều. Theo Thiết Tra, Lina lại như một cái tinh xảo tạo nhả danh kiếm, Rose lại như một viên ống ánh lửa mắt bảo thạch. Nhưng là, những này đều cách cuộc sống của hắn hoàn cảnh rất xa.

Đối với Thiết Tra mà nói, Diệp Hâm Linh trên người có một luồng đặc biệt khí chất. Nàng lại như một cây sinh trưởng trong cánh đồng hoang vu cỏ dại, cứng cỏi, ngoan cường, vì là cầu sinh tồn không chừa thủ đoạn nào, bất luận ở ra sao trên đất đều có thể khỏe mạnh trưởng thành. Hay là kinh nghiệm cuộc sống xấp xỉ, Diệp Hâm Linh đối với Thiết Tra, càng dễ dàng sản sinh thân thiết cùng cảm giác quen thuộc.

Lúc này, Diệp Hâm Linh phát hiện Thiết Tra đang suy nghĩ chuyện gì, liền ngoan ngoãn tiến lên thay hắn xoa bóp vai. Nàng là cái phi thường hiểu được nghe lời đoán ý nữ nhân. Bằng không, nàng không có thể trở thành hắc thạch đoàn trưởng thư ký.

Thiết Tra ngẫm đồng ý Diệp Hâm Linh động tác. Hắn ngày hôm nay bị Lina hùng ôm làm cho toàn thân đau nhức, hiện tại vừa vặn có người đảm bảo cho hắn, hắn tự nhiên là phi thường tình nguyện. Diệp Hâm Linh xoa bóp thủ pháp rất chuyên nghiệp, đối với cường độ nặng nhẹ nắm cũng rất tốt. Thiết Tra chậm rãi thả lỏng thân thể, giờ khắc này có một đôi thon dài tay khinh xoa hắn chua xót vai, hắn cảm giác thư thích cực kỳ.

Sau hai mươi phút. . .

"Chủ nhân, ngài đối với Hâm Linh phục vụ hài lòng không?"

"Vẫn được đi." Thiết Tra hơi híp mắt lại trả lời đến.

"Chủ nhân, chúng ta đêm nay bữa tối ăn cái gì? Cần Hâm Linh đi chuẩn bị sao?" Diệp Hâm Linh ghé vào lỗ tai hắn ôn nhu hỏi đến.

"Không nên gọi ta chủ nhân, gọi ta Thiết Tra là được." Thiết Tra ngồi thẳng lên, nói, "Bữa ăn tối hôm nay do để ta làm, ngươi theo học."

Sau đó, Thiết Tra mang theo Diệp Hâm Linh tới trước phòng chứa đồ bên trong lấy ra mét cùng cây khoai tây. Sau đó, Thiết Tra đến cử điểm đất trồng rau bên trong hái được mấy cây hành cùng một ít rau chân vịt. Bởi vì hắn ra ngoài thời gian quá dài, những kia hành đều biến lão, rau chân vịt cũng có chút khô vàng. Trích xong món ăn sau, Thiết Tra lại đang tủ lạnh bên trong lấy ra một ít phơi khô thịt khô.

Làm xong này

Chút chuẩn bị sau, Thiết Tra mang theo Diệp Hâm Linh đi tới súc cái ao phía dưới vòi nước nơi, dùng cái thùng nhựa xếp vào chút nước, bắt đầu tẩy mét rửa rau. Lúc này, Thiết Tra chợt nhớ tới Rose ở trong ao trừ nước tắm xong, ngày đó còn nói với hắn: "Uống tý tý nước tắm trường thân thể." Nhớ tới chuyện này, Thiết Tra không khỏi mỉm cười nở nụ cười.

Giặt xong mét cùng món ăn, Thiết Tra tìm đến một cái nhôm oa, đem mét cùng nước theo : đề tỉ lệ rót vào trong nồi. Đón lấy, hắn đi tới một khối đất trống nơi. Nơi này dùng hòn đá đắp một gian dị bếp nấu. Hắn đem nhôm oa gác ở trên hòn đá, lại đi khác một cái phòng chứa đồ bên trong tìm đến dầu hỏa lò, nhét vào nhôm oa phía dưới. Nhen lửa bếp lò sau, Thiết Tra vỗ vỗ tay đứng lên đến, nói với Diệp Hâm Linh, "Đợi lát nữa cơm sắp chín rồi, liền đem món ăn cùng thịt khô, còn có cây khoai tây ném vào là được, ở đây, sau đó cứ làm như vậy cơm."

"Chủ nhân, ngươi bình thường ở đâu ăn cơm?" Diệp Hâm Linh hỏi. Bởi vì nơi này chỉ có vài món xuy cụ, liền cái bếp nấu đều là lâm thời, cho nên nàng phỏng chừng Thiết Tra bình thường không ở nơi này ăn cơm.

"Khắp nơi quyết cơm ăn." Thiết Tra trả lời.

"Chuyện này. . . Chủ nhân, sau đó Hâm Linh cũng ở nơi này, cũng không thể theo ngươi khắp nơi quyết cơm ăn đi."

Thiết Tra suy nghĩ một chút, cảm thấy Diệp Hâm Linh có chút đạo lý. Liền hắn đáp ứng Diệp Hâm Linh, ngày mai đi tìm điểm vật liệu, đem trong đó một gian phòng chứa đồ đổi thành nhà bếp, lại đi mua chút oa bát biểu bồn loại hình đồ vật.

Thừa dịp cơm còn không thực, Thiết Tra cảm ứng một hồi Diệp Hâm Linh trong cơ thể trùng trùng. Những kia trùng trùng đáp lại càng ngày càng yếu ớt, phỏng chừng nhanh phải chết sạch. Thiết Tra ở phục chế cái này trùng hóa năng lực đồng thời, cũng được năng lực này tin tức. Mà những tin tức này, đến từ chính nguyên sinh thể đối với năng lực này nhận thức cùng sử dụng.

Thiết Tra đem cái này trùng hóa năng lực mệnh danh là —— ấn núp ký sinh.

Loại năng lực này cho phép hắn đem ký sinh trùng trùng bài phóng đến mục tiêu trong cơ thể. Những này trùng trùng tiến vào mục tiêu trong cơ thể sau, liền sẽ tự động leo lên ở trắng / bích hoặc là cái khác bộ phận trên. Hắn có thể ở trong phạm vi nhất định nhận biết trùng trùng tồn tại. Đồng thời ở nhận biết trong phạm vi chỉ huy trùng trùng ba cái hành vi —— áp, đoạt mệnh, công kích.

Ký sinh trùng trùng chia làm ba cái giai đoạn —— trùng trùng giai đoạn, ấu trùng giai đoạn, thành trùng giai đoạn.

Trùng trùng ở chưa áp thời điểm, nắm giữ khá dài sinh mệnh. Trùng trùng một khi áp thành ấu trùng, sinh mệnh sẽ mức độ lớn giảm bớt. Mặt khác, trùng trùng áp tốc độ cực nhanh, chỉ cần nhận được chỉ lệnh, trong nháy mắt là có thể biến thành ấu trùng.

Ấu trùng giai đoạn có hai cái lựa chọn, một là đoạt mệnh, một là công kích. đoạt mệnh chính là không làm bất cứ chuyện gì, ở tình huống như vậy, ấu trùng không cách nào được chất dinh dưỡng, sinh mệnh sẽ trở nên càng thêm ngắn ngủi. Mà công kích nhưng là mệnh lệnh ấu trùng cắn xé cùng thôn phệ mục tiêu nội tạng, ở tình huống như vậy, ấu trùng được đầy đủ chất dinh dưỡng, liền sẽ nhanh chóng trưởng thành tạo thành thành trùng. Ngoài ra, ấu trùng khẩu khí phi thường bé nhỏ, bình thường không thể trực tiếp giết chết mục tiêu, chỉ có thể đối với mục tiêu tạo thành đau đớn kịch liệt.

Làm ấu trùng trưởng thành lên thành thành trùng sau, sinh mệnh trở nên vô cùng ngắn ngủi, khoảng chừng chỉ có mấy tiếng, thế nhưng thành trùng lực phá hoại sẽ càng mạnh mẽ hơn, số lượng đầy đủ liền có thể trực tiếp giết chết mục tiêu.

Ở Tashia phòng nghiên cứu thời điểm, Thiết Tra vì cứu Rose, liền từng mệnh lệnh Diệp Hâm Linh trong cơ thể một phần trùng trùng áp cũng cắn xé. Ở Diệp Hâm Linh đầu hàng sau, Thiết Tra liền mệnh lệnh ấu trùng đoạt mệnh. Sau nửa giờ, Thiết Tra cảm giác hắn cùng ấu trùng trong lúc đó liên hệ biến mất rồi. Hắn bước đầu phỏng chừng, đoạt mệnh ấu trùng chỉ có nửa giờ tồn tại kỳ.

Mặt khác, Thiết Tra phát hiện cái này trùng hóa năng lực, ngoại trừ có thể giết người cùng khống chế người ở ngoài, ở một số lĩnh vực còn có thể dùng cho chữa bệnh. Giả thiết mục tiêu trong cơ thể có tương tự ký sinh trùng. Như vậy, hắn có thể thao túng những con trùng này đi

Công kích mặt khác một ít côn trùng. Còn có, giả thiết mục tiêu trong cơ thể có chút hoại tử tổ chức (tỷ như nham bệnh biến bộ phận), hắn có thể chỉ huy những con trùng này đi cắn nuốt mất.

Thiết Tra nghĩ đến càng nhiều, đối với năng lực này liền càng thỏa mãn. Ngoại trừ một điểm, hiện nay chỉ có thể lấy phát sinh quan hệ phương thức đem trùng trùng xếp vào đối phương trong cơ thể. Vậy thì tạo thành mục tiêu phạm vi trở nên vô cùng chật hẹp, thậm chí là không có.

Đối với Diệp Hâm Linh tình huống, Thiết Tra có chút do dự. Lấy hiện nay trùng trùng tử vong tốc độ, mấy ngày nữa sẽ toàn bộ biến mất. Ở tình huống

như vậy, muốn phải tiếp tục khống chế Diệp Hâm Linh, nhất định phải đem tân trùng trùng xếp vào trong cơ thể nàng. Thiết Tra không muốn cùng nàng phát sinh quan hệ, cũng không muốn để cho nàng giữ ở bên người. Nhưng là, Diệp Hâm Linh biết hân trùng hóa người thân phận, lại biết năng lực của hân, còn biết hân ở Tashia trong phòng thí nghiệm thu được trí năng ai mô khối. Bởi vậy, hân đối với Diệp Hâm Linh phương thức xử lý chỉ có hai cái lựa chọn. Hoặc là giết chết nàng — -- -- bách, hoặc là khống chế nàng —— mang cái con ghê.

"Chủ nhân, người có cái gì buồn phiền? Có thể nói cho Hâm Linh sao?" Diệp Hâm Linh phát hiện Thiết Tra lại rơi vào trầm tư, có chút bận tâm hỏi.

"Ta đang suy nghĩ gì thời điểm có thể ăn cơm." Thiết Tra qua loa một câu.

"Nhanh được rồi, Hâm Linh vừa nãy đem thịt khô cùng khoai tây bỏ vào."

"Đúng rồi, chiếc kia sa địa xe, còn có trên xe súng tự động cùng viên đạn, người xử lý như thế nào." Thiết Tra hỏi.

"Tất cả đều đặt ở sửa chữa xưởng, tổng cộng có 9 đem MP5, 15 hộp 9mm viên đạn. . ."

"Ngày mai ta dẫn người đi Lão Ngưu nơi đó nắm trang phục bị, cho người phối một cây súng lục cùng một cái súng tự động, sau đó theo ta, muốn thông thạo khiến dùng vũ khí mới được."

Hai người tiếp tục hàn huyên một hồi, cơm liền luộc được rồi. Diệp Hâm Linh ở Thiết Tra ra hiệu dưới, dùng hai cái hộp cơm lớn sắp xếp gọn cơm nước.

"Chủ nhân, Hâm Linh ăn trước, sau đó sẽ đến cho ăn chủ nhân, được không?" Diệp Hâm Linh xin chỉ thị đến.

"Chính ta ăn là được." "Hầu hạ chủ nhân là Hâm Linh bản phận." "Không muốn gọi chủ nhân, nghe ghê răng." "Nhưng là. . . Không gọi chủ nhân, Hâm Linh không biết nên xưng hô người như thế nào."

"Người có thể gọi ta Thiết Tra." "Hâm Linh không quen."

Thiết Tra nắm tóc, nói, "Ta cũng không quen người khác gọi chủ nhân ta."

"Ồ Sa thành, xưng hô như thế rất phổ biến." Nói, Diệp Hâm Linh cấp lên một khối thịt khô, muốn nhét vào Thiết Tra trong miệng.

Thiết Tra tách ra, cau mày nói, "Chính ta ăn."

Diệp Hâm Linh cắn cắn môi, lộ làm ra một bộ quyền rũ mê người vẻ mặt, liên tiếp nói rồi thật mấy câu nói.

"Chủ nhân, Hâm Linh chỉ là một nữ nhân bình thường."

"Như Hâm Linh nữ nhân như vậy, muốn ở thế giới tàn khốc này bên trong sinh tồn, muốn trải qua khá một chút, cũng chỉ có thể dựa vào cường giả."

"Không phải vị chủ nhân này, chính là vị chủ nhân kia."

"Hâm Linh không phải Tiến Hóa giả, bình thường chỉ có thể tha chủ nhân chân sau."

"Nếu như chủ nhân không muốn để cho Hâm Linh hầu hạ, cái kia Hâm Linh đối với chủ nhân, còn có giá trị gì."

"Như chủ nhân như vậy hợp lại hình Tiến Hóa giả, ở trên thế giới này nhất định sẽ có một vị trí. Hâm Linh tin tưởng, chủ nhân tương lai nhất định sẽ trở thành đại nhân vật."

"Xin chủ nhân cố gắng suy nghĩ một chút, Hâm Linh vị trí ở nơi nào?" Nói xong, Diệp Hâm Linh đứng thẳng người, đối với Thiết Tra thật sâu bái một cái.

Nghe nàng độc thoại, Thiết Tra bắt đầu lý giải ý nghĩ của nàng.

Bởi vì, thế giới này cho sự lựa chọn của nàng cũng không nhiều. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Có

Chương 29: Có

Sau khi ăn cơm tối xong, Thiết Tra lười biếng tà dựa vào ghế, nhìn chính đang thu thập bộ đồ ăn Diệp Hâm Linh, phân phó nói, "Dùng vừa nấy gạo rửa rau nước thanh tẩy bộ đồ ăn, sau đó ở dùng những này nước sát một hồi sàn nhà, cuối cùng rót vào đất trồng rau bên trong."

"Được rồi, chủ nhân." Diệp Hâm Linh ngoan ngoãn trả lời. Thời gian sau này, nàng ngay ở Thiết Tra nhìn kỹ thanh tẩy bộ đồ ăn, quét nhà bản, dội món ăn. . .

Làm xong những chuyện này sau, Diệp Hâm Linh trên trán chảy ra không ít mồ hôi hột. Nàng theo thói quen giơ lên ống tay áo đang muốn lau mồ hôi. Lúc này, một tấm màu trắng khăn tay xuất hiện ở trước mặt nàng. Nàng cẩn thận từng li từng tí một tiếp nhận khăn tay phụng ở lòng bàn tay bên trong, ánh mắt lại trừng trừng nhìn chăm chăm khăn tay chủ nhân. Sau đó, nàng khước miệng hơi nhếch lên, lộ ra một mỉm cười ngọt ngào. Đây là Thiết Tra lần thứ nhất nhìn thấy nàng cười. Nàng lúc cười lên, trên mặt mang theo hai cái lúm đồng tiền nhỏ, nụ cười vui tươi cảm động.

Thiết Tra trong khoảng thời gian ngắn xem sững sờ (ở lại), không nghĩ tới nàng cười lên như thế ngọt, ngọt đến thấm lòng người phi.

"Chủ nhân, Hâm Linh trên mặt có đồ vật sao?" Diệp Hâm Linh cẩn môi hỏi.

Thiết Tra gật đầu một cái, vô cùng nói khẳng định, "Có."

"Có cái gì?" Diệp Hâm Linh thật lòng hỏi. Nàng nhìn kỹ Thiết Tra, ánh mắt càng mông lung lên. Chỉ thấy ánh mắt của nàng bên trong thu ba dập dờn, tựa hồ sắp chảy ra nước.

Đôi mắt Diệp Hâm Linh mạnh mẽ thế tiến công, Thiết Tra có chút không chịu nổi. Hắn quay mặt đi, nắm tóc, nói, "Có yêu khí."

"Chủ nhân, đêm nay cần làm ấm giường sao?" "Không cần." "Có thể Hâm Linh ngoại trừ làm ấm giường, cái gì đều không biết."

"Người mất trí nhớ sao? Ta nhớ tới người mới vừa nói qua, người sẽ hậu cần cùng lái xe." Thiết Tra nhú mày nói đến.

"Nhưng là, Hâm Linh một đến buổi tối, cũng chỉ sẽ làm ấm giường." "Buổi tối cùng ban ngày có khác nhau sao?" "Có, Hâm Linh một đến buổi tối, trái tim sẽ rầm rầm nhảy không ngừng."

"Không tim đập không sẽ chết?" Thiết Tra hỏi.

"Không phải phổ thông nhịp tim, mà là loại kia rất lớn lực rất lớn lực nhịp tim. Tầng tầng, một hồi tiếp một hồi, rầm rầm rầm, trái tim lại như sắp nhảy ra ngực như thế. Vào lúc này, Hâm Linh sẽ cảm giác được sức lực toàn thân đều bị lấy sạch, liền ngay cả hô hấp đều sẽ trở nên khó khăn lên, đón lấy, Hâm Linh nên cái gì đều đã quên, cái gì đều sẽ không."

"Người ở viết tiểu thuyết sao?" Thiết Tra gân xanh nổi lên hỏi. ——

"Được rồi, nếu chủ nhân không cần làm ấm giường, cái kia Hâm Linh liền đi ngủ phòng khách đi." Nhìn Thiết Tra có chút tức đến nổi phổi đáng về, Diệp Hâm Linh thức thời không có tiếp tục cái đề tài này.

Sau đó, hai người bầu không khí trở nên hơi lúng túng lên. Một lát sau, Thiết Tra trước tiên đánh vỡ trầm mặc, hắn dẫn dò Diệp Hâm Linh đi thu thập gian phòng. Đón lấy, hắn ở trong cứ điểm tìm đến một tấm bãi cát ghế tựa, mở ra sau nằm đi tới.

Lúc này, mặt trăng dần dần bay lên trời cao.

Màn đêm bên dưới, Thiết Tra nằm ở bãi cát trên ghế ngắm nhìn bầu trời. Cái kia đầy trời ngôi sao lấp loè tia sáng chói mắt, lại như từng viên một ánh mắt sáng ngời phủ lấp đại địa.

Nhìn đầy trời ngôi sao, Thiết Tra nhớ tới rất nhiều chuyện cũ. Hắn nhớ tới Lina vừa tới Thiết Sơn Trán đoạn thời gian đó. Khi đó hắn mới mười bốn tuổi, mà Thiết lão đầu đã tạ thế nhiều năm. Hắn chỉ có thể y dựa vào sức mạnh của chính mình sinh tồn. Mỗi ngày đều muốn đi trong đồng rác cướp đồ vật, quá bụng ăn không no, bụng đói ăn quàng tháng ngày. Tuy rằng tháng ngày trải qua rất gian khổ, nhưng ít nhất còn có thể sinh tồn, chỉ ít hắn còn không cần lưu lạc đầu đường.

Nhưng là tiệc vui chóng tàn, từ khi Thiết lão đầu tạ thế sau, Thiết Sơn Trán thế lực khắp nơi vẫn ở đánh cái này cứ điểm chủ ý. Chỉ là bọn hắn chia không đều, mới không có lập tức động thủ. Núi nhỏ cứ điểm là Thiết lão đầu lãnh địa, hắn khi còn tại thế không người nào dám đánh nơi này chủ ý. Bởi vì toàn Thiết Sơn Trán đều biết Thiết lão đầu hắn không sợ chết, điên cuồng mà chấp nhất. Tuy rằng hắn chỉ có một người, thế nhưng không có thể lực đồng ý đi trên chọc hắn.

Toà này núi nhỏ có thể công có thể thủ, Thiết lão đầu lại dùng cả đời tâm huyết kiến thiết nơi này, đem nơi này biến thành một kiên cố pháo đài. Nhưng là, thế giới này pháp luật cũng không có quá to lớn lực ước thúc. Sáu năm sau, Thiết Sơn Trán các thế lực lớn hoàn thành đối với cái này cứ điểm chia cắt, cũng phái lên trăm người tới đón thu nơi này.

Khi đó, mới có mười bốn tuổi Thiết Tra biết mình sắp sửa mất đi cái này cứ điểm, mất đi dưỡng phụ để cho hắn gia. Nhưng hắn lại không thể ra sức, vì lẽ đó hắn không thể làm gì khác hơn là toàn thân trối mẫn **, ở chung quanh

Đội trên nhiên dầu, làm tốt cùng kẻ xâm lấn đồng quy vu tận chuẩn bị.

Một ngày kia, nếu như không có Lina, hẳn liền đã trở thành một đồng chính thật sự Thiết Tra.

Thiết lão đầu đã từng giáo dục hẳn: "Nam nhân liền muốn tri ân báo đáp, mới có thể đình thiên lập địa."

Thiết lão đầu còn dạy đạo hẳn: "Nam nhân liền nên bảo vệ tốt người đàn bà của chính mình."

Thiết Tra không biết Lina có tính hay không người đàn bà của hẳn, bởi vì bọn họ trong lúc đó thân phận và địa vị cách biệt quá xa. Thế nhưng Lina đối với hẳn có ân, có nghĩa, hay là còn có yêu. Vì lẽ đó hẳn nhất định phải nghĩ tất cả biện pháp thay đổi vận mệnh của nàng. Nhưng là, muốn làm được điểm này, nhất định phải thu được đầy đủ sức mạnh, đầy đủ đối kháng Latear gia tộc sức mạnh. Nhưng mà, muốn như thế nào mới có thể thu được đặc lực lượng, hẳn nhưng không có một chút nào mạnh mẽ.

Hắn nghĩ đi nghĩ lại, một trận nòng đậm ủ rũ bỗng nhiên kéo tới. Trong khoảng thời gian ngắn, mí mắt phảng phất có vụn cân nặng. Hay là nhiều ngày bốn ba lao khổ, ăn gió nằm sương, hẳn thực sự hơi mệt chút.

Lúc này, nguyệt quang dần dần tung khắp đại địa, một trận đầu mùa đông gió Bắc nhẹ nhàng thổi qua, mang đến từng tia một cảm giác mát mẻ. Thiết Tra quyền rụt lại thân thể, nằm ở bãi cát trên ghế dần dần tiến vào mộng đẹp. . .

Ở mơ mơ hồ hồ trong lúc đó, Thiết Tra phảng phất nghe thấy có người đang kêu to hẳn, có người ở lôi kéo hẳn, có người ở đỡ hẳn, có người thoát giày của hẳn. . .

Giữa trưa ngày thứ hai.

Thiết Tra mơ màng tỉnh lại, phát hiện hẳn nằm ở phòng ngủ trên giường. Bên cạnh người truyền đến mềm mại xúc cảm, Thiết Tra quay đầu nhìn lại, hóa ra là Diệp Hâm Linh ngủ ở bên người. Chỉ thấy nàng ăn mặc đơn bạc nội y, nghiêng thân thể nương tựa hẳn.

Đang lúc này, Diệp Hâm Linh chậm rãi mở mắt ra. Sau đó, nàng liền như vậy không nhúc nhích nhìn kỹ Thiết Tra. Lại như một vị mới biết yêu thiếu nữ, nhìn chăm chú nàng mỗi tình đầu tình nhân, cái kia trong tròng mắt tràn đầy si tình cùng quyến luyến. Quá một hồi lâu, nàng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, nói, "Chủ nhân, chào buổi sáng ~ "

"Chào buổi sáng." Thiết Tra nhẹ giọng nói đến. Ở loại này bầu không khí dưới, hẳn không tự chủ được, sử dụng tương đối ôn nhu ngữ khí, tuy rằng hẳn cũng không quen như vậy.

Sau đó bọn họ rời giường, làm chút đơn giản rửa mặt, lại đổi sạch sẽ quần áo, cuối cùng đem vừa đóng cửa, đi tới Lão Ngưu sửa chữa xưởng.

Sau khi ra cửa, bọn họ đi tới đá vụn đường. Bởi hiện tại là xuống dốc, vì lẽ đó bọn họ đi được đặc biệt rất dễ dàng.

"Chủ nhân, người cùng Lão Ngưu là bạn tốt sao?" Diệp Hâm Linh nhìn dưới chân núi sửa chữa xưởng hỏi.

"Ừm." "Người khác rất tốt, cũng rất thiện lương." "Ừm." "Thế nhưng hẳn không dám nói chuyện với Hâm Linh." "Hà?" "Hâm Linh vừa tới thời điểm, hẳn còn thật không dám xem Hâm Linh."

"Ừm. . ." "Chủ nhân, vì sao lại như vậy đây?"

Thiết Tra nhếch miệng nở nụ cười, nói, "Hắn thật không tiện."

"Hắn sợ sệt nữ nhân sao?" "Ừm." "Vậy hẳn sau đó làm sao tìm được lão bà?"

"Tìm lão bà làm gì?" Thiết Tra hỏi ngược lại đến. Đối với hẳn như vậy tuổi tác người tới nói, tìm lão bà tựa hồ vẫn là rất xa xôi sự tình.

"Chủ nhân. . ." Diệp Hâm Linh nhất thời nghẹn lời, không biết trả lời như thế nào. . .

Mấy phút sau, Thiết Tra mang theo Diệp Hâm Linh đi vào sửa chữa xưởng. Ở sửa chữa xưởng trung gian trên đất trống, Thiết Tra học nổi lên động vật tiếng kêu, "Ồ. . . Ồ ồ. . . Ồ. . ."

"Chủ nhân, người làm sao học ngu gọi. . ." Diệp Hâm Linh nói đến một nửa, che miệng cười lên.

"Đây là ám hiệu." Thiết Tra giải thích đến.

Một lát sau, Lão Ngưu cùng Thủy Tiên Y từ sắt lá lều bên trong đi ra. Hai người bọn họ trên mặt đều mang theo sâu sắc vành mắt đen, xem ra là suốt đêm suốt đêm đang nghiên cứu trí năng ai mô khối.

"Thực sự là kỳ tích a!" "Thực sự là ngu bích a!" Lão Ngưu cùng Thủy Tiên Y tranh nhau chen lấn cảm thán đến. Đón lấy, hai người bọn họ bắt đầu mồm năm miệng mười, nói năng lộn xộn nói rõ với Thiết Tra trí năng ai mô khối tác dụng. Thiết Tra nghe xong một hồi lâu, mới rõ ràng ý của bọn họ.

Cái kia ở Tashia trong phòng thí nghiệm phát hiện trí năng ai mô khối, là một có thể chuyên chở ở tùy ý trong mấy vi tính thẳng cấp mô khối. Tối hôm qua, Lão Ngưu cùng Thủy Tiên Y đem mô khối chuyên chở ở Hồng Sắc Tuệ Tinh xe tải trong mấy vi tính. Kết quả, Hồng Sắc Tuệ Tinh mấy vi tính lập tức nắm giữ trí năng cũng toàn diện tiếp quản đầu máy quyền không chế.

Sau đó, Hồng Sắc Tuệ Tinh trí năng máy vi tính tự xưng vì là Alice · cái kia thấp

Hạ.

Trải qua mấy canh giờ giao lưu, Alice · Tashia yêu cầu Lão Nguru cùng Thủy Tiên Y cho Hồng Sắc Tuệ Tinh mặc lên thị giác máy truyền âm, trông đen máy quét, loại nhỏ cánh tay máy chờ mấy chục dạng thiết bị. Thế nhưng, Lão Nguru trong tay thiết bị không nhiều, chỉ chuyên chờ một phần trong đó. Sau đó, Alice lại đưa ra yêu cầu tiếp vào quốc tế mạng lưới download tối thế giới mới tin tức. Nhưng là, Lão Nguru nơi này không có quốc tế mạng lưới. Ở toàn bộ Thiết Sơn Trấn, chỉ có Tự Trị Hội nắm giữ một cái đèn từ mười ba hào Ngân Thành quốc tế mạng lưới sợi quang học. Nếu như Alice muốn download tư liệu, nhất định phải đến Tự Trị Hội đi.

Nghe xong Lão Nguru cùng Thủy Tiên Y nói rõ, Thiết Tra đi vào sắt lá lều. Lúc này, sắt lá lều bên trong khắp nơi xếp đầy các loại thiết bị cùng đường bộ. Những thiết bị này cùng đường bộ đều liên tiếp trung gian Hồng Sắc Tuệ Tinh.

Thiết Tra hướng đi Hồng Sắc Tuệ Tinh, vừa tới gần thời điểm, Hồng Sắc Tuệ Tinh vang lên một tiếp cận nữ tính âm thanh máy móc hợp thành thanh.

[người xa lạ người được, ta là Alice · Tashia]

"Xin chào, ta là Thiết Tra." Thiết Tra nói đến.

[Thiết Tra, người thật]

[căn cứ hai vị thợ sửa phi cơ tư liệu, Thiết Tra là đem Alice từ trong phòng thí nghiệm mang đi người]

[xin mời Thiết Tra đưa vào tám vị mật mã, thu được Alice · Tashia quyền hạn tối cao]

Thiết Tra nhú mày suy nghĩ một chút, hần không nhớ rõ có cái gì mật mã.

[lập lại lần nữa, xin mời Thiết Tra đưa vào tám vị mật mã, thu được Alice · Tashia quyền hạn tối cao]

Thiết Tra nắm tóc, hần căn bản nhớ không nổi có cái gì mật mã. Rose cũng chưa nói cho hần biết, cái này trí năng mô khối cần mật mã.

[một lần cuối cùng lập lại, xin mời Thiết Tra đưa vào tám vị mật mã, thu được Alice · Tashia quyền hạn tối cao]

[cảnh cáo, ba mươi giây sau Alice · Tashia đem vĩnh cửu đóng quyền hạn tối cao thu được cơ chế]

[đếm ngược bắt đầu, 30, 29, 28, 27, 26, 25. . .]

Nghe gấp gấp đếm ngược, Thiết Tra dùng sức gãi da đầu, không có biện pháp nào.

Đang lúc này, Diệp Hâm Linh từ bên cạnh đi tới, ở Thiết Tra bên tai nhỏ giọng nói ra một tổ con số. Thiết Tra nghe nhóm này con số, cảm giác thấy hơi quen thuộc. Khẩn đốn lấy, trong đầu của hần linh quang lóe lên, nhớ lại nhóm này con số chính là Rose ở mở ra Tashia phòng thí nghiệm thời điểm đưa vào mật mã —— Tashia sinh nhật.

Nghĩ tới đây, Thiết Tra lập tức lớn tiếng thuật lại nhóm này con số.

[mật mã đã đưa vào. . .]

[chính xác]

[Thiết Tra, thu được Alice · Tashia quyền hạn tối cao]

[cao nhất nhân viên quản lý, mời ngài tại chỗ đứng thẳng, Alice đem quét hình thân thể của ngài số liệu cùng với hai mắt trông đen số liệu, làm nhận ra cao nhất nhân viên quản lý dấu ấn giấy chứng nhận]

Nương theo máy móc hợp thành thanh, đầu máy đầu xe bắn ra mấy đạo màu đỏ, màu xanh lam, màu xanh lục tia sáng, ở Thiết Tra thân thể cùng với con mắt nơi qua lại quét hình. Màu đỏ tia sáng đến từ trông đen máy quét, màu xanh lam tia sáng đến từ chính tọa độ định vị nghi, mà màu xanh lục tia sáng đến từ chính hình ảnh ba chiều sinh thành tài khí.

Mấy phút sau. . .

[quét hình xong xuôi, hệ thống trí tuệ nhân tạo Alice · Tashia dấu ấn giấy chứng nhận đã sinh thành]

[cao nhất nhân viên quản lý, ngài có thể giả thiết ngài xưng hô, hiện nay xưng hô là cao nhất nhân viên quản lý]

"Xin hãy cho nàng gọi người chủ nhân." Diệp Hâm Linh kiến nghị đến.

Thiết Tra lật một chút khinh thường, nói, "Alice, người có thể gọi ta là bằng hữu."

[chào ngài, bằng hữu, Alice cần liên tiếp thế giới mạng lưới, thu được tối thế giới mới tin tức]

[ở thu được tối thế giới mới tin tức sau, Alice sẽ căn cứ mới nhất số liệu lập ra một cái tạo phương án]

[hiện nay, cái này khung máy móc công năng quá ít, linh kiện cũng quá mức cổ xưa, chỉ có thể phát huy Alice 7% tác dụng]

[bằng hữu, mời ngài mau chóng sắp xếp]

[trò chuyện xong xuôi, nếu như không có chỉ thị tiếp theo, Alice tức sẽ tiến vào trạng thái chờ. . .]

Lúc này, một mực yên lặng mặc địa ngồi xôm ở bên tường Lão Nguru không khỏi thở dài nói: "Ồ. . . Công nghệ cao a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Mạng lưới

Chương 30: Mạng lưới

Thiết Tra nhìn Hồng Sắc Tuệ Tinh màn hình chậm rãi âm thầm xuống, phỏng chừng Alice đã tiến vào trạng thái chờ. Thiết Tra quay đầu lại, đối với ngôi xôm ở góc tường Lão Nguru nói, "Xem ra muốn đi một chuyến Tự Trị Hội."

Lão Nguru đứng lên đến, chỉ vào Hồng Sắc Tuệ Tinh nói, "Vừa này Alice đưa ra muốn thêm trang lá tự động hệ thống, ta chỗ này cũng không đủ linh kiện, người đi Thiết Sơn Trấn thời điểm thuận tiện đi linh kiện thị trường nhìn."

Lão Nguru vừa dứt lời, vẫn đứng sau lưng Thiết Tra Thủy Tiên Y tập hợp tới nói, "Ta phòng khám bệnh cũng không có thiếu dư thừa thiết bị điện tử, có thể đem ra cái trang thành lá tự động hệ thống, có điều. . ." Nói tới chỗ này, Thủy Tiên Y liếc nhìn Hồng Sắc Tuệ Tinh, lộ làm ra một bộ muốn nói lại thôi về mặt.

Thiết Tra hiểu ý đi ra sát lá lều, Thủy Tiên Y cũng đi theo ra ngoài, nhẹ giọng nói với hắn, "Đây là một trí tuệ nhân tạo hệ thống, chúng ta cùng nàng giao lưu một suốt đêm, phát hiện nàng rất thông minh, thậm chí có thể nói có rồi nhất định thông minh cùng tình thương. Ta lo lắng thêm trang hệ thống tự động sau, sẽ khiến cho không thể dự kiến hậu quả."

"Hậu quả gì?" Thiết Tra hỏi.

"Nếu như lắp đặt lá tự động hệ thống, Alice là có thể tự do hành di chuyển, đến thời điểm nàng muốn đi đâu liền đi đó, có thể sẽ không bị khống chế." Thủy Tiên Y lo lắng nói đến.

Thiết Tra nghĩ đến một hồi, nói, "Trang đi, ngược lại cũng là nhất được, làm mất đi thì thôi. Lùi một bước nói, coi như là có vấn đề, sớm một chút phát hiện cũng tốt."

Thủy Tiên Y nghe xong Thiết Tra, cảm thấy cũng có chút đạo lý, liền đưa ra phải về phòng khám bệnh nắm chút thiết bị lại đây. Liền, Thiết Tra đến trong phòng đem Hồng Sắc Tuệ Tinh mở ra đi ra, chuẩn bị liên lụy Thủy Tiên Y đi tới Thiết Sơn Trấn.

Lâm xuất phát trước, Thiết Tra sắp xếp Diệp Hâm Linh ở lại sửa chữa xưởng chuẩn bị bữa tối. Diệp Hâm Linh nhưng có chút không tình nguyện, nói, "Chủ nhân, ta cũng muốn đi."

Thiết Tra nghĩ thầm Lina nếu như nhìn thấy nàng, phỏng chừng sẽ không có cái gì tốt sắc mặt, liền trực tiếp từ chối. Sau đó hắn vận chặt chân ga, mang theo Thủy Tiên Y đi tới Thiết Sơn Trấn.

Hơn mười phút sau. . .

Thiết Tra đến Thiết Sơn Trấn, ở chỗ khám bệnh thả xuống Thủy Tiên Y, sau đó đi tới Tự Trị Hội. Đón lấy, hắn ở Tự Trị Hội cửa xuống xe, sau đó đem toàn bộ dài đầu máy kháng trên bờ vai, nhanh chân đi tiến vào làm việc phòng khách. Ở một tầng nhân viên nhìn kỹ, Thiết Tra gánh đầu máy lên hai tầng, đi tới Lina văn phòng.

Lúc này, Lina chính tựa ở trên ghế salông chọn mắt, nhìn thấy Thiết Tra gánh đầu máy đi vào phòng làm việc của nàng, nhất thời nhú mày, kéo dài âm

thanh hỏi, "Tiểu Thiết Tra, người đem này Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội xem là nơi nào?" Thiết Tra thả xuống đầu máy, giải thích ý đồ đến. Lina nhưng là không tha thứ hỏi hần, "Người có phải là đem nơi này xem là người hậu cung? Đúng hay không?"

Đổi mặt cái này bất kể như thế nào trả lời đều sẽ đắc tội Lina vấn đề, Thiết Tra lựa chọn trầm mặc. Nếu như hần trả lời "Đúng", Lina sẽ nói hần, "Không có nguyên tắc" "Đạp lên nữ tính địa vị" "Trời sinh loại" chờ chút; nhưng nếu như hần trả lời "Không phải", hậu quả kia sẽ càng bất bết.

Nhìn thấy Thiết Tra im lặng không lên tiếng, Lina vừa nói "Tức giận rồi ~", một bên quần quít lấy hần nhĩ tấn

Cọ xát. Lina lẳng nhà lẳng nhằng một hồi lâu, mãi đến tận Thiết Tra có chút không cao hứng, lúc này mới thả hần đi liên tiếp mạng lưới.

Thiết Tra từ làm công máy vi tính để bàn (desktop) rút ra sợi quang học tuyến, sau đó tiếp vào Hồng Sắc Tuệ Tinh xe tải máy vi tính. Đây điều sợi quang học đến từ chính mười ba hào Ngân Thành, là toàn bộ Thiết Sơn Trần duy nhất có thể liên tiếp thế giới mạng lưới căng, chủ yếu dùng cho Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội quản lý.

Ngay ở Hồng Sắc Tuệ Tinh tiếp vào mạng lưới mấy phút sau, một tầng phòng khách máy vi tính làm việc toàn bộ mất đi mạng lưới liên tiếp. Trong khoảng thời gian ngắn, Tự Trị Hội làm việc cơ cấu rơi vào bại liệt bên trong. Nghe tin đến đây khoa điện công kiểm tra một hồi lâu, phát hiện vấn đề xuất hiện ở đại ty đại văn phòng máy vi tính. Máy vi tính kia hầu như chiếm cứ hết thầy giải thông, lượng lớn số liệu đang điên cuồng tràn vào Tự Trị Hội. Vừa bắt đầu, hần còn tưởng rằng là đại ty đại máy vi tính trúng rồi bệnh độc, kết quả hần gọi điện thoại đi tới xin chỉ thị, nhưng được đại ty đại chỉ thị mới nhất: "Nghỉ một ngày!"

Được nghỉ mệnh lệnh sau, trong đại sảnh bùng nổ ra một trận vui mừng âm thanh. Khẩn đôn lấy, nhân viên môn đón dập tuôn ra Tự Trị Hội, đi hướng thụ này hiếm thấy kỳ nghỉ.

Cùng lúc đó, ở Lina trong phòng làm việc, Hồng Sắc Tuệ Tinh đang điên cuồng download toàn thế giới mới nhất tin tức. . .

Lina nhìn đầu máy trên màn ảnh lấp loé không ngừng mà số liệu dòng lũ, đang muốn hỏi Thiết Tra là xảy ra chuyện gì, đang lúc này, Hồng Sắc Tuệ Tinh bỗng nhiên vang lên một trận nữ tính máy móc hợp thành thanh.

[bằng hữu, bởi khung máy móc trên máy vi tính quá mức lạc hậu, không cách nào thỏa mãn số liệu phân tích nhu cầu]

[xin mời trao quyền Alice khổng chế cục vực trong lưới ba mươi lăm máy vi tính, thành lập lâm thời chip hàng ngũ, tăng nhanh số liệu phân tích tốc độ]

"Đồng ý trao quyền." Thiết Tra nói đến.

[thu được trao quyền, tường phòng cháy tiết lộ bắt đầu. . .]

[tường phòng cháy mật mã vì là 32 vị asc2 mã, tiết lộ thời gian dự tính 367 giờ]

[tiết lộ tốc độ quá mức chậm chạp, bằng hữu, nếu như tình huống cho phép, xin mời hiệp trợ sưu tầm tường phòng cháy mật mã]

Máy móc hợp thành thanh vừa hạ xuống, Lina liền báo ra một tổ con số.

[nhập password. . . Đăng vào thành công, bắt đầu xây dựng lâm thời chip hàng ngũ. . .]

Mấy chục giây sau. . .

[lâm thời chip hàng ngũ đã hoàn thành, số liệu thu thập đã hoàn thành 2%, dự tính 27 giờ 46 phân 37 giây hoàn thành khung máy móc kho số liệu chính]

[trò chuyện xong xuôi, nếu như không có chỉ thị tiếp theo, Alice tức sẽ tiến vào trạng thái chờ. . .]

Hệ thống trí tuệ nhân tạo tiến vào chờ thời sau, Lina ngáp một cái, lăm bầm lâu bầu nói, "Còn có 27 giờ đây, thời gian lâu như vậy, nên làm vài việc gì đó đây?"

"Ta phải ở lại chỗ này nhìn." Thiết Tra nói đến.

"Sau đó thì sao?" "Không cái gì sau đó." "Người liên không muốn làm chút gì?" "Hả?"

"Có muốn hay không. . ." Lina híp mắt, ý tứ sâu xa nói đến.

"

Không muốn."

"Người. . . Người ghét bỏ tỷ tỷ. . ." Lina cắn cắn môi, phảng phất chịu ủy khuất lớn lao. Nàng thương tâm cúi đầu, một bên lôi kéo góc áo, một bên vịn vẹo thân thể. Lúc này Lina, lại như cái làm sai chuyện bé gái, chính tội nghiệp nhìn gia trưởng của nàng, khẩn cầu gia trưởng tha thứ. Chỉ là, tiểu cô nương này cái đầu so với gia trưởng còn cao lớn hơn, ở nhà trưởng trước mặt bãi chuyển động thân thể thời điểm, đầy đặn bộ ngực hầu như sượt đến trên mặt của đối phương.

Thiết Tra nhìn nàng già vờ già vệt về mặt, nhất thời tinh lực dâng lên, lúc này lui nữa sức liền không phải nam nhân! Liền hần thử nha mạnh mẽ nói, "Đội lát nữa đừng xin tha!"

"Yêu ~ ai cầu ai còn nói không chừng đây." Lina ngẩng đầu lên nói đến. Chỉ thấy nàng hắc ngọc giống như con ngươi bên trong ánh sáng lưu chuyển, hỗn hợp giảo hoạt cùng xem thường, nhìn ra Thiết Tra hàm răng truyền hình trực tiếp dương. Sau đó nàng hơi há mồm ra, hàm răng trắng nõn nhẹ nhàng cắn ở no đủ trên môi. Đang lúc này, hai người dặt tay, mười ngón liền kết. . .

(tác giả thoại, áng văn này là cao trung thời kì viết một đoạn văn cải biên, cách hiện nay thật nhiều năm. Ở vốn là cố sự bên trong, thế giới quan không lớn như vậy, mà Thiết Tra cũng không mạnh, chỉ là một thiếu niên bình thường, trong đồng rác lớn lên, bên người có một đám Tiểu Hóa bạn. Hần cùng hần Tiểu Hóa bạn nguyện vọng chính là trên Ngân Thành liếc mắt nhìn, nhìn cái thứ ở trong truyền thuyết thế giới. Ở cái kia hồ đồ thời đại, đều là cảm thấy, vì một đơn giản lý do, ước mơ đơn giản, là có thể trả giá bất cứ giá nào.

Mang theo như vậy tâm tình, ta viết xuống Ngân Thành cố sự.

Ngược lại chính là thiếu niên gặp phải đến từ giấc mơ bên trong thế giới thiếu nữ, một đáp ứng đưa nàng về nhà, một đáp ứng dẫn hần đi mặt trên thế giới nhìn.

Sau đó chính là khó khăn, không ngừng nghỉ, vô cùng vô tận khó khăn. Vì bảo vệ thời loạn lạc bên trong thiếu nữ, thiếu niên đồng bạn bên cạnh cái này tiếp theo cái kia chết đi. Cuối cùng, thiếu niên rõ ràng chính mình sức mạnh đơn bạc, vì lẽ đó hần dứt khoát tự sát, trước khi chết cầu lão bác sĩ đem trên người hần bộ phận toàn bộ bán đi, đổi thành một loại nhỏ hạt nhân lò nung, sau đó đem hần cái tạo thành bán người máy.

Lão bác sĩ ngậm lấy lệ, không ngủ không ngớt đem hần cái tạo, giao cho hần mười vạn mã lực! Cái tạo hoàn thành lúc, lão bác sĩ đèn cạn dầu, dùng cuối cùng một hơi kéo xuống điện hạp, khởi động tới từ địa ngục báo thù giả.

Thiếu niên mang theo hủy thiên diệt địa uy năng hung hăng trở về, trừng phạt tất cả, thiêu đốt tất cả! Cuối cùng mang theo thiếu nữ một đường vượt mọi chông gai, giết tới Ngân Thành.

Nhưng trở ngại bọn họ người thực sự quá nhiều, quá mạnh mẽ, thiếu niên cuối cùng chết ở con đường đi tới trên. Cố sự phần cuối, thiếu nữ ôm ấp thiếu niên pha lê con ngươi trở về cố thổ. . .

Đại khái chính là như thế một đoạn văn cố sự, hồi tưởng lại, niên đại đó thật đơn giản.

Trải qua thế giới hiện thực ta, phỏng chừng cũng lại không viết ra được loại kia đơn thuần chấp nhất, đối với rất nhiều thứ đều coi nhẹ.

Vì lẽ đó, hiện tại cố sự, khẳng định tràn ngập hiện thực tàn khốc, nhân tính chân thực.

Đại khái chính là như vậy, bởi vì dặt tay duyên cớ, chỉ có thể tâm sự chuyện cũ, tập hợp chữ nổi mấy.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Phương án

Chương 31: Phương án

Cõi đời này có loại loại hình nữ nhân, các nàng ở trên giường thời điểm cùng không ở giường trên thời điểm biểu hiện như hai người khác nhau. Lina liền thuộc về loại này loại hình nữ nhân. Toàn Thiết Sơn Trần người đều biết đại tỷ đại tính cách hung hãn, tác phong hung hăng, thậm chí còn có chút bạo lực khuynh hướng. Cho đến ngày nay, cũng không có thiếu người nhớ tới nàng làm chủ Thiết Sơn Trần một ngày kia, là làm sao nhắc lên đây trần gió tanh mưa máu, lại là làm sao ở Tự Trị Hội trước cửa giết đến máu chảy thành sông.

Nhưng là, vị này cực kỳ cường hãn nữ hán tử, lúc này biểu hiện nhưng là khác một phen phong cảnh. Nàng lại như chỉ mặc người xấu xí cừu con, ở một lần sóng rồi lại một sóng trùng kích vào đầu óc choáng váng, chỉ có thể dứt quãng phát sinh bất lực "Mị mị. . ." Thanh. Nhưng mà, cừu con nhược thế cũng không có gây nên sói hoang đồng tình, trái lại gây nên đối phương càng thêm hung ác cắn xé. . .

Nửa giờ sau. . .

"Xin tha sao?" "Ai. . . Ai sẽ. . . Cầu. . . Cầu ngươi này tiểu. . . Tiểu bại hoại." "Được rồi, vậy chúng ta tiếp tục!"

Thời gian sau này bên trong, như vậy đối với bạch kéo dài cả ngày. Cuối cùng, Lina rốt cục không thể chịu đựng liên tục không ngừng tiến công, ngược lại thấp giọng xin tha, đôi lần nghỉ ngơi ngắn ngủi. . .

Ngày thứ hai buổi chiều, Thiết Tra ăn qua lão Địch lão bà đưa ra com trưa, tắm rửa sạch sẽ, sau đó liếc nhìn ngủ say bên trong Lina, đi ra bên trong đi tới văn phòng.

[bằng hữu, buổi chiều tốt.]

Thiết Tra mới vừa vào văn phòng, Hồng Sắc Tuệ Tinh liền phát sinh rõ ràng nữ tính máy móc hợp thành thanh. Thanh âm này lại như mười năm, sáu tuổi thiếu nữ, Thiết Tra hơi kinh ngạc nhìn về phía Hồng Sắc Tuệ Tinh, phảng phất lần thứ nhất nhìn thấy hắc đầu máy giống như.

[bằng hữu, xin đừng nên giật mình, Alice kho số liệu đã toàn diện thăng cấp, căn cứ mới nhất tư liệu, như bằng hữu như vậy nam tính, thích nhất thiếu nữ vui tươi âm thanh.]

"Ta không cái này ham mê." Thiết Tra nói đến.

[bằng hữu, tỷ tỷ có thể bất cứ lúc nào thay đổi âm điệu, phù hợp nhu cầu của ngài]

Thiết Tra vừa dứt lời, Hồng Sắc Tuệ Tinh âm thanh liền phát sinh thay đổi, trở nên cùng Lina có chút tương tự. Thiết Tra nhất thời ngụyt một cái, sờ sờ cái trán, nói, "Vẫn là đối thành vừa này ngữ điệu đi."

[tuân mệnh, bằng hữu]

Tần máy móc hợp thành thanh lại vang lên, Hồng Sắc Tuệ Tinh khôi phục mười năm, sáu tuổi thanh âm của thiếu nữ.

[bằng hữu, Alice đã sinh thành mới nhất khung máy móc thăng cấp phương án, thỉnh cầu đi tới sửa chữa xưởng, tìm kiếm tên là Lão Ngưu thợ sửa phi cơ]

Thiết Tra quay đầu liếc nhìn bên trong, phòng chừng Lina trong thời gian ngắn không hồi tỉnh lại đây. Liền hẩn rút ra sợi quang học, nâng lên Hồng Sắc Tuệ Tinh đi ra Tự Trị Hội. Sau đó hẩn cười lên đầu máy, đi tới Thủy Tiên Y chỗ khám bệnh. Đến cửa phòng khám bệnh, hẩn phát hiện Thủy Tiên Y ngày hôm nay không có mở cửa doanh nghiệp, phòng khám bệnh đen kịt một mảnh.

Thiết Tra kêu vài tiếng, bên trong không có ai đáp lại, phòng chừng Thủy Tiên Y ra ngoài, hẩn không thể làm gì khác hơn là quay đầu xe trở lại sửa chữa xưởng.

Hơn mười phút sau, Thiết Tra đẩy đầu máy đi vào sửa chữa xưởng sắt lá lều. Lúc này Lão Ngưu, Thủy Tiên Y cùng Diệp Hâm Linh đều ở sắt lá lều bên trong, Lão Ngưu cùng Thủy Tiên Y chính đang thao túng một ít thiết bị, Diệp Hâm Linh thì lại ngồi ở một bên dờ ra.

Thiết Tra sau khi đi vào, Diệp Hâm Linh lập tức tiến lên đón, một mặt u oán nhìn hẩn. Thiết Tra lúng túng cười cợt, Diệp Hâm Linh hướng hẩn chép miệng, không hề nói gì. Đón lấy, Lão Ngưu tiến lên tiếp nhận Hồng Sắc Tuệ Tinh, đang chuẩn bị đẩy lên sắt lá lều trung gian, đang lúc này, Hồng Sắc Tuệ Tinh bỗng nhiên sáng lên mấy đạo chói mắt hồ quang! Chỉ nghe Lão Ngưu kêu thảm một tiếng, bị hồ quang đánh ngã xuống đất trên. Toàn thân hẩn co giật, cả người bộ lông đều thụ lên.

[đụng vào khung máy móc cân bằng hữu trao quyền, cảm tạ hợp tác]

Hồng Sắc Tuệ Tinh vang lên thiếu nữ máy móc hợp thành thanh.

"Trao quyền Lão Ngưu, Thủy Tiên Y." Thiết Tra một bên nâng dậy Lão Ngưu, một bên nói với Hồng Sắc Tuệ Tinh đến.

[trao quyền thông qua, bằng hữu, xin mời lựa chọn trao quyền loại hình, một lần, nhiều lần, để thời gian nhất định đoạn bên trong]

"Vĩnh cửu trao quyền." Thiết Tra nói đến.

[không thể thông qua vĩnh cửu trao quyền, chỉ có cao nhất nhân viên quản lý nắm giữ vĩnh cửu trao quyền thân phận, dài nhất trao quyền thời gian là 109 6 ngày]

"Dài nhất trao quyền."

[trao quyền thông qua, Lão Ngưu, Thủy Tiên Y thu được 109 6 ngày cơ sở quyền hạn]

[bằng hữu, căn cứ mới nhất cơ sở dữ liệu, Alice cần tháo dỡ hai chiếc đầu máy tiến hành khung máy móc cải tạo. Chiếc thứ nhất đầu máy vì là "Hoang dã trùng công" sinh sản "Biển cát phi ngư", chiếc thứ hai đầu máy vì là "Halley công nghiệp" sinh sản "Ngọn lửa hùng hực hùng ung" hoặc là "rc công ty" "Thần phong dũng sĩ"]

[biển cát phi ngư là một khoản cân bằng tính tốt hơn đầu máy, Alice cần nó xe tải máy vi tính, loại nhỏ phun ra khí nang, khung máy móc hệ thống điều khiển, dầu đường hệ thống cùng giảm xóc khí. Ngọn lửa hùng hực hùng ung hoặc Thần phong dũng sĩ là hiện nay trên mặt đất có thể mua được tiên tiến nhất đầu máy, Alice cần nó động cơ, nhiên dầu phun ra khí, Plasma thổi tiến khí, thân xe sắt thép cấu kiện. . .]

Nương theo thiếu nữ máy móc hợp thành thanh, Hồng Sắc Tuệ Tinh đầu xe bắn ra một tia sáng, chiếu vào trên tường hình thành hình chiếu hình ảnh. Đây là một tấm đầu máy thiết kế đồ, so với Hồng Sắc Tuệ Tinh thể tích rỗng rã lớn hơn số một, bị mệnh danh là Hồng Sắc Tuệ Tinh hai hình.

Lão Ngưu há hốc miệng ba nhìn thiết kế đồ, thỉnh thoảng phát sinh "Ồ" tiếng than thở.

[thợ sửa phi cơ Lão Ngưu, xin người cẩn thận nghiên cứu thiết kế đồ, xem chỗ không hiểu trực tiếp hỏi Alice]

Thừa dịp Lão Ngưu cùng Hồng Sắc Tuệ Tinh chính đang giao lưu, Thủy Tiên Y đem Thiết Tra kéo đến sát lá lều ở ngoài, vẻ mặt thận trọng nói với hắn: "Thiết Tra, Alice là một đoạn trí năng trình tự, nguyên bản chỉ cần chứa ở một tấm từ bản bên trong, phục chế tiến vào máy vi tính là được." Thủy Tiên Y dùng một chút, hỏi: "Nhưng là, Tashia tại sao đưa năng đặt ở mô khối bên trong, người có biết tại sao?"

Thiết Tra lắc đầu một cái, biểu thị không hiểu. Thủy Tiên Y tiếp tục nói: "Bởi vì Tashia sợ sệt trí tuệ nhân tạo thoát ly nhân loại khống chế, cuối cùng phát triển là nhân loại đại địch, vì lẽ đó Tashia đem Alice vây ở mô khối bên trong. Chuyên chở mô khối trước, ta từng dùng nguyên tố phân tích nghi đối với mô khối tiến hành phân tích, phát hiện mô khối bên trong đựng một loại hi hữu nguyên tố. Loại này hi hữu nguyên tố chỉ có một tác dụng, chính là ở một cái nào đó thiết bị bên trong làm tự hủy trang bị. Dựa theo ta suy đoán, cái này mô khối ngoại trừ tồn trữ Alice mẫu trình tự cùng với cung cấp một ngoài ngạch giải toán chip ở ngoài, còn có hạn chế Alice trình tự hướng ra phía ngoài phục chế công năng. Bởi vậy, bất luận Alice đưa ra điều kiện gì, người nhất định phải tuân thủ một nguyên tắc, chính là không thể mở ra mô khối bên trong tự hủy trang bị. Bằng không, có thể tự do phục chế bản thể trí tuệ nhân tạo, lại như một thốt ngựa hoang mất cương, sinh sôi nảy nở tốc độ so với bệnh độc cùng vi khuẩn còn nhanh hơn."

"Nhớ kỹ, bất luận bất kỳ tình huống gì dưới, người cũng không thể giải trừ mô khối tự hủy trang bị, đây là thân là nhân loại điểm mấu chốt." Thủy Tiên Y lần thứ hai cường điệu vấn đề tính chất nghiêm trọng, Thiết Tra trịnh trọng gật đầu một cái. Được Thiết Tra hứa hẹn sau, Thủy Tiên Y trở lại sát lá lều, bắt đầu hiệp trợ Lão Ngưu lắp đặt lái tự động hệ thống.

Thiết Tra ở Lina nơi đó tiêu hao không ít thể lực, cho dù ăn qua cơm trưa, vẫn là cảm giác thấy hơi đói bụng. Liền, hắn đem Diệp Hâm Linh kêu lên, làm cho nàng đi kiếm điểm ăn cho hắn. Diệp Hâm Linh lập tức trở lại sát lá lều bên trong, sau đó lại cầm cái hộp cơm trở về, đưa cho Thiết Tra nói,

"Ày ~ chuẩn bị cho người."

Thiết Tra tiếp nhận âm áp hộp cơm, mở ra nắp hộp sau, bên trong bay ra một trận món ăn thịt hương vị. Thiết Tra ngẩng đầu lên nhìn Diệp Hâm Linh một chút, nghĩ thầm có người chăm sóc vẫn là rất tốt. Nếu như này sẽ là Lão Ngưu, phỏng chừng sẽ làm chính hắn đi nhà bếp mua bán lại, nếu không liền ném hai mảnh lại làm lại vừa cứng bao lại đây, để hắn tạm tạm ăn.

Cơm nước xong hộp, Thiết Tra tìm đến một tấm bãi cát ghé tựa, ở sửa chữa xường đất trống trung gian mở ra, bắt đầu ngủ trưa. Diệp Hâm Linh ngoan ngoãn tới thay hắn xoa bóp, để hắn thư thư phục phục tiến vào mộng đẹp.

Khoảng chừng sau hai giờ. . .

Một trận động cơ tiếng nổ vang rền đánh thức Thiết Tra. Hắn vừa mở mắt nhìn, Hồng Sắc Tuệ Tinh chính vòng quanh hắn cấp tốc chạy, giờ khắc này trên xe cũng không có người điều khiển. Thiết Tra dụi dụi con mắt, còn chưa thấy rõ đầu máy chạy quỹ tích, Hồng Sắc Tuệ Tinh bỗng nhiên vang lên chấn động vũ khúc, đồng phát ra vui vẻ tiếng cười.

[bằng hữu, để Alice mang người hoàn bồi thể giới]

[bằng hữu, chúng ta còn muốn bay lên vũ trụ, tìm kiếm tình trong sông óng ánh văn minh]

Ngay ở Thiết Tra bị nhiễu đến sắp choáng váng đầu thời điểm, Hồng Sắc Tuệ Tinh tốc độ chậm lại, máy móc hợp thành thanh cũng biến thành uể oải uể oải suy sụp.

[bằng hữu, Alice cần bổ sung nhiên dầu]

"Người tới, ta có mấy lời cùng người nói." Thiết Tra nói đến.

[bằng hữu, xin chỉ thị] Hồng Sắc Tuệ Tinh lái tới, thành thật đứng ở Thiết Tra bên người.

"Người đưa ra yêu cầu, ta hiện nay không cách nào thỏa mãn, đừng nói ngọn lửa hùng hực hùng ung cùng Thần phong dũng sĩ, ta liền ngay cả một chiếc biển cát phi ngư cũng không mua nổi, có hay không cái khác thay thế phương án."

[bằng hữu, dựa theo hiện nay trình độ khoa học kỹ thuật, ngọn lửa hùng hực hùng ung, Thần phong dũng sĩ đều thuộc về hạng hai khoa học kỹ thuật, biển cát phi ngư thuộc về ba tuyến khoa học kỹ thuật, Alice yêu cầu cũng không cao]

"Nhưng là, yêu cầu này đối với ta mà nói quá cao." Thiết Tra nói đến. Hắn trong túi không tới hai trăm kim tệ, còn muốn xuất ra trong đó một trăm cho Lão Ngưu đi mua nhiên dầu dùng cho bọn họ qua mùa đông. Một chiếc biển cát phi ngư liền muốn 680 kim, coi như đánh đại chiết khấu, ít nhất cũng phải 600 kim, con số này đối với hắn mà nói thực sự quá bằng lớn.

Lúc này, Lão Ngưu ôm nhiên thùng dầu từ sát lá lều bên trong đi ra, vừa đi một bên hỏi, "Alice, người thuộc về mấy tuyến khoa học kỹ thuật."

[Alice · Tashia thuộc về siêu cấp khoa học kỹ thuật, hiện nay không có trí tuệ nhân tạo vượt qua Alice, coi như là Moses · Tashia cũng không được]

Nghe được cái này Moses · Tashia danh tự này, Thiết Tra trong đầu linh quang lóe lên, nói, "Tashia trong phòng nghiên cứu có rất nhiều thiết bị, chúng ta có thể đi nơi đó sách chút linh kiện trở về."

[bằng hữu, người đạt được Moses · Tashia quyền hạn tối cao sao?]

"Không có." Thiết Tra trả lời. Hắn nhớ tới là Rose đạt được quyền hạn tối cao. Khi đó, hắn còn không biết cái gì gọi quyền hạn tối cao. Đương nhiên, hiện tại hắn cũng là kiến thức nửa vời.

[Moses · Tashia một cái khác tên gọi là biển cát ma bảo, nếu như không có cao nhất trao quyền, hắn có thể sẽ đối với người phát động công kích]

[biển cát ma bảo nắm giữ chín ngàn hóa lực cấp lực lượng phòng vệ, xin mời chăm chú cân nhắc]

"Cái gì là chín ngàn hóa lực cấp?" Lão Ngưu tồn ở một bên hiếu kỳ hỏi.

[một linh vũ trang đầy đủ làm một cái hóa lực đơn vị]

"Ồ. . . Công nghệ cao a. . ." Lão Ngưu vỗ bắp đùi cảm thán đến.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đô Đẳng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Bổ thí

Chương 32: Bổ thí

Lão Ngưu ôm nhiên thùng dầu, cho Hồng Sắc Tuệ Tinh rót đầy dầu sau, trở lại sắt lá lều tiếp tục nghiên cứu bản vẽ. Rót đầy dầu Hồng Sắc Tuệ Tinh lại bắt đầu ở sửa chữa trong xưởng tán loạn, mãi đến tận Thiết Tra đem nạng kêu trở về.

"Người đi vào bồi Lão Ngưu xem bản vẽ, thuận tiện cùng hắn giao lưu một hồi tin tức. Ta không tiền mua biển cát phi ngư, các người thương lượng điểm biện pháp khác."

[bằng hữu, nếu như tồn tại tài chính thiếu vấn đề, Alice kiến nghị người đi tới Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội, hướng về Lina · Liz cho vay]

"Ta sẽ không hướng về nạng vay tiền, hơn nữa nạng cũng không bao nhiêu tiền."

[bằng hữu, thăng cấp Alice khung máy móc, có thể toàn diện tăng cao người năng lực chiến đấu và số liệu năng lực phân tích]

[Lina làm Thiết Sơn Trần cảnh sát trưởng, năm thu vào ước 600 kim tệ, ngoại trừ hàng năm 200 kim tệ sinh hoạt phí, nạng làm ba năm cảnh sát trưởng, tài khoản bên trong có ít nhất 1200 kim]

"Làm sao người biết rõ ràng như thế?" Thiết Tra không khỏi nhú mày, trầm giọng hỏi.

[đây là Alice ở Thiết Sơn Trần Tự Trị Hội trong máy vi tính được tin tức, Alice kho số liệu bao hàm toàn thế giới mỗi cái lĩnh vực mới nhất tin tức, chỉ cần quốc tế trên internet có thể tra được tư liệu, Alice đều có chuẩn bị phân]

"Toàn thế giới tư liệu người đều có?" Thiết Tra giật mình hỏi.

[giới hạn với hết hạn ngày hôm nay tư liệu, Alice kiến nghị, mỗi một quãng thời gian liên tiếp một lần quốc tế mạng lưới, thu được mới nhất tin tức]

"Nếu người biết tất cả mọi chuyện, cái kia xin người cung cấp một ít cang hữu dụng kiến nghị, nói thí dụ như, có thể làm cho chúng ta nhanh chóng kiểm tiền phương pháp." Vẫn ngồi ở Thiết Tra bên người Diệp Hàm Linh xen nồm hỏi.

[căn cứ Alice phân tích, lấy bằng hữu hiện nay năng lực cùng trạng thái, phương pháp đơn giản nhất chính là hướng về Lina · Liz xin cho vay]

"Loại phương pháp thứ hai đây?" Thiết Tra hỏi.

[lấy hiện nay trạng thái, chúng ta không có cách nào trong khoảng thời gian ngắn gom góp đến thăng cấp cần thiết tài chính, xin mời cân nhắc Alice kiến]

ngợi]

"Ta chắc chắn sẽ không hướng về nữ nhân vay tiền, người đừng tiếp tục nói ra." Thiết Tra thiếu kiên nhẫn nói đến.

[bằng hữu, người có thời đại trước đại nam tử chủ nghĩa tinh thần khuynh hướng, Alice kiến nghị người đọc một ít ngôn tình tiểu thuyết, một lần nữa đánh chính cực đoan hệ tư tưởng]

"Thật nên hủy đi người." Nói, Thiết Tra đưa tay sờ về phía sau lưng chuôi đao.

[bằng hữu, ngài thận trên tố trình độ tới lúc gấp rút tốc tăng lên trên, Alice kiến nghị ngài trước tiên tỉnh táo lại]

Hồng Sắc Tuệ Tinh một bên phát sinh máy móc hợp thành thanh, một bên lui về phía sau nhưng, sau đó như một làn khói lá vào sát lá liễu, tìm Lão Ngưu giao lưu tin tức đi tới.

Ở sát lá liễu bên trong, Lão Ngưu cùng Thủy Tiên Y nhìn trên màn ảnh máy vi tính thiết kế đồ, thỉnh thoảng phát sinh thần phục thanh. Alice đưa ra bản vẽ ẩn chứa lượng lớn khoa học kỹ thuật tin tức, là bọn họ chưa từng gặp thiết kế lý niệm. Dựa theo Lão Ngưu bước đầu phỏng chừng, nếu như hoàn thành những này cải trang, Hồng Sắc Tuệ Tinh ngoại trừ làm đầu máy tính năng tăng lên trên diện rộng ở ngoài, còn có rồi nhất định tự mình chữa trị, tự mình cải tạo năng lực. Một bên Thủy Tiên Y đối với bản vẽ cũng là than thở không ngớt. Có điều, hắn rất nhanh sẽ nhớ tới hắn phòng khám bệnh đã hai ngày không mở cửa. Toàn bộ Thiết Sơn Trấn liền hai vị bác sĩ, nếu như hắn không quay lại đi, khả năng rất nhiều bệnh nhân đều không thể được cứu trị. Liền hắn đứng dậy cáo từ, trực tiếp trở về Thiết Sơn Trấn.

Cũng không lâu lắm, Thiết Tra cũng mang theo Diệp Hâm Linh trở về cứ điểm nghỉ ngơi, tu

Lý xưởng cũng chỉ còn sót lại Lão Ngưu cùng Alice. Lão Ngưu như mê như say nghiên cứu thiết kế đồ, cầm giấy bút sao sao chép viết. Alice lặng lẽ rồi đi sát lá liễu, ở sửa chữa trong xưởng vòng tới vòng lui. Nàng lại như cái mới vừa học được bước đi hải tử, đối với bất cứ sự vật gì đều cảm thấy mới mẻ. Lão Ngưu xưởng sửa chữa bên trong, chung quanh ném đầy các loại bỏ đi linh kiện cùng tạp vật. Alice hình ảnh sinh thành tài bên trong mỗi xuất hiện một vật thể, nàng đều sẽ đi tới quét hình một phen. Chỉ chốc lát, nàng đem sửa chữa xưởng bên trong tất cả mọi thứ đều quét hình một lần, bao quát những kia vứt bỏ thiết bị điện, kim loại cấu kiện, bình bình lon lon, thậm chí là Lão Ngưu y vật, quần lót. . .

Đang lúc này, nàng hình ảnh sinh thành tài bên trong xuất hiện một chiếc sa địa xe. Nàng cẩn thận từng li từng tí một lướt qua đi, đầu xe bắn ra màu xanh lam cùng màu xanh lục tia sáng, bắt đầu quét hình này lượng sa địa xe. Mấy chục giây sau, quét hình kết thúc, nàng đem sa địa xe số liệu cùng trong kho số liệu số liệu tiến hành so sánh. Nàng rất nhanh sẽ ra kết luận, đây là một chiếc do "Trường Thành công ty" sinh sản h1 72 hình sa địa xe. Đón lấy, Alice bắt đầu rồi phiền phức tính toán cùng phân tích. Ở tài nguyên thiếu thốn tình huống, nàng nhất định phải lợi dụng có hạn tài nguyên thu được to lớn nhất tăng lên. Mấy phút sau, Alice phát sinh "Đích" một tiếng, hoàn thành tân thiết kế phương án.

Sau đó, Alice trở lại sát lá liễu, hướng về Lão Ngưu biểu diễn mới nhất thiết kế phương án. Cái phương án này là đem Hồng Sắc Tuệ Tinh cố định ở sa địa xe xe đầu, cũng đem sa địa xe xe tải máy vi tính cùng Alice tiến hành liên tiếp. Làm như vậy chỗ tốt là, Alice có thể ngừng ở xe đầu bên trong cố định khí trên không chế sa địa xe, cũng có thể bất cứ lúc nào mở ra cố định khí rồi đi sa địa xe. Mà sa địa xe ưu thế ở chỗ thể tích trọng đại, có thể chuyên chở lượng lớn thô ráp thiết bị. Đối lập với tinh vi loại nhỏ thiết bị, thô ráp loại cỡ lớn thiết bị dễ dàng thu thập linh kiện, hơn nữa đối với cấu kiện công nghệ trình độ cùng trình độ cũ mới yêu cầu không cao. Tuy rằng công năng trên còn có chút chênh lệch, nhưng ít ra có thể thỏa mãn Alice nhu cầu cơ bản.

Lão Ngưu nhìn sẽ tân phương án, nhất thời vỗ bắp đùi tán dương. Tân phương án trên linh kiện tương đối dễ dàng cho tới, hơn nữa không chỉ có thể dùng cự, giá cả còn rất tiện nghi. Thiết Sơn Trấn bên trong cái gì đều khuyết, chính là không bao giờ thiếu cự linh kiện. Nghĩ tới đây, Lão Ngưu hưng phấn chạy vào sửa chữa xưởng nhà kho, kiểm lại một chút tồn kho. Đón lấy, hắn đối chiếu tân phương án bản vẽ, bắt đầu ghi chép thiếu hụt linh kiện. Mãi đến tận vào đêm sau, hắn mới đưa thiếu hụt linh kiện đăng ký được, tràn ngập rỗng rã một notebook.

Lúc này, Lão Ngưu ngáp một cái. Hắn đã liên tục hai ngày không ngủ, bởi vậy tinh thần có chút hoảng hốt. Hắn tùy tiện tìm cái địa phương, đến cùng liền ngủ. . .

Cùng lúc đó, Thiết Tra cùng Diệp Hâm Linh ở Thiết Sơn Trấn một chỗ nhà hàng bên trong hưởng thụ ánh nến bữa tối. Đây là một gian tên là "Núi xa lữ nhân" phòng ăn com kiểu Tây, ở Thiết Sơn Trấn đã có hơn năm mươi năm lịch sử. Nơi này mỗi một góc đều khắc họa dấu vết thăng trầm. Lúc này tối tăm ánh đèn chiếu vào bán gạch bán mộc trên vách tường, miễn cưỡng có thể thấy rõ trên tường loạn bảy tám nát hoa ngân cùng lỗ đạn. Nếu như từ quan sát kỹ, còn có thể nhìn thấy trên tường mang theo một ít chi tiết. Những giấy này tiết là lệnh truy nã xé đi sau dấu vết lưu lại.

Nơi này đã từng là chợ sấn tiền thương thiên đường, mỗi đến tối đều khí thế ngất trời. Người phục vụ bung chén rượu ở trong đám người lần tới lần lui, lưu oanh nằm ngoài chợ sấn trên người xỉ xào bàn tán, liếc mắt đưa tình, vũ nữ ở trên đài cao vận vẹo cháy cay thân thể. Có điều, tất cả những thứ này ở bạo lực nữ cảnh sát trường làm chủ Thiết Sơn Trấn sau liền từ từ biến mất rồi. Bởi vì Thiết Sơn Trấn ti lệ phạm tội tăng gấp giảm xuống, lệnh truy nã cũng càng ngày càng ít, những kia chợ sấn tiền thương không có nhiệm vụ có thể làm, không thể làm gì khác hơn là đến chỗ khác đi tới.

Không có chợ sấn tiền thương đến thăm, phòng ăn chuyện làm ăn xuống dốc không phanh. Phòng ăn ông chủ không thể làm gì khác hơn là phân phát người phục vụ cùng lưu oanh, làm lên phòng ăn com kiểu Tây chuyện làm ăn. Hiện tại trong phòng ăn, bày đầy nặng gổ thô bản ăn, trên bản ăn đốt

Ngon nết. Ở chấp chôn ánh nến bên trong, các khách nhân xỉ xào bàn tán, bầu không khí yên tĩnh hài hòa. Có điều, đây chỉ là tạm thời biểu tượng. Thiết Sơn Trấn chưa từng có hài hòa địa phương, cái kia vết đạn đầy rẫy gổ thô bản ăn liền đầy đủ chứng thực điểm này.

Nhưng mà, sự tình luôn có ngoại lệ, bởi vì Thiết Tra an vị ở phòng ăn bên trong góc. Vậy thì ý vị hết thấy phát sinh xung đột người, đều muốn cân nhắc có thể hay không đắc tội vị này hung thần. Ngay ở trước đây không lâu, Thiết Sơn Trấn đã từng nhân vật số hai chết thảm ở hung thần dưới đao, thì thể

bị chia ra làm hai, sau đó đập lên thành tra. Chuyện này rất nhanh sẽ ở Thiết Sơn Trần bên trong truyền ra, cho tới vừa nãy Thiết Tra bước vào com Tây thời điểm, chỉ ít một nhiều hơn phân nửa người tỉnh tiền rồi đi.

Lúc này Thiết Tra chính nhàn nhã lay động chén rượu trong tay, màu nâu nhạt Brandy ở ánh nền chiếu xuống toả ra ánh sáng vàng kim lộng lẫy. Mà Diệp Hâm Linh thì lại tọa đối diện với hắn nhìn thực đơn, nàng chuẩn bị muốn chút đồ ăn, sau đó mang về cho Lão Ngưu ăn.

Đang lúc này, một người trẻ tuổi lỗ mãng thất thất chạy vào phòng ăn, thở không ra hơi đối với trong quầy bar phòng ăn ông chủ nói, "Lão. . . Ông chủ, ngày mai ta muốn xin nghỉ!"

Phòng ăn ông chủ cau mày mắng, "Nhỏ giọng một chút, khách nhân đều ở dùng com."

Người trẻ tuổi không chỉ không có hạ thấp âm lượng, trái lại càng lớn tiếng hô, "Tin tức tốt! Ngày mai Thánh mẫu viện người đến bố thí, có bánh mì phát lại có mỹ nữ xem!"

Lời của người tuổi trẻ nhất thời gây nên rối loạn tung bừng, các khách nhân châu đầu ghé tai, trong khoảng thời gian ngắn nghị luận sôi nổi.

"Lần trước không mời đến giả, thực sự quá đáng tiếc, nghe nói Thánh mẫu viện cô nàng một so với một đẹp đề." "Liên hai khối phá bánh mì, cũng không phải ăn cực kỳ ngon, hơn nữa đẹp đề cùng người có quan hệ gì, các nàng đều là người ở phía trên."

"Lão công, người sẽ không đi xem đi." "Ta xưa nay đều không đi, những kia mục điền có gì đáng xem"

"Nghe nói lần trước trong đội ngũ, có cái xuyên trang phục màu xanh lam nhạt Thần quan, dài đến đặc biệt đúng giờ, nghe nói nàng trước đây là Thiết Sơn Trần người lưu lạc." "Người đi đi, ngược lại ta khẳng định không đi. Đám kia nữ tu sĩ cũng còn tốt, đáng ghét nhất chính là theo các nàng hộ vệ, đều là mười ba hào căn cứ binh bị, lại xấu lại hung hăng."

Trong phòng ăn gây rối quá một hồi lâu mới bình tĩnh lại, các khách nhân thảo luận nội dung không ngoài ba điểm: ba giờ, Thánh mẫu viện nữ tu sĩ đều rất đẹp, theo nữ tu sĩ hộ vệ đều rất đáng ghét, cuối cùng, bản địa người phụ nữ đều rất phản cảm Thánh mẫu viện bố thí.

Nhưng là, bất luận bọn họ yêu thích vẫn là không thích, bọn họ cũng không có cách nào thay đổi điểm này. Mười ba hào Ngân Thành cùng Thiết Sơn Trần đều là Thánh mẫu viện giáo khu, mỗi một quãng thời gian Thánh mẫu viện liền sẽ phái người hạ xuống bố thí. Cái gọi là bố thí, chính là một đám nữ tu sĩ mang theo rô dọc đường phân phát bánh mì. Cái kia rô là đăng ché, bên trong bày đặt lên ty bánh mì, mặt trên che kín hoa cách bố. Bố thí đội ngũ thông thường ở Thiết Sơn Trần cửa nam xuất phát, dọc theo phố lớn một đường bố thí, đến Thiết Sơn Trần bắc môn sau kết thúc.

Nguyên bản Thánh mẫu viện bố thí là hảo ý, không nên gây nên mọi người phản cảm. Nhưng là, bố thí đội ngũ thông thường do mười ba hào Ngân Thành mặt đất căn cứ quân sự binh lính cùng đi. Những binh sĩ kia đại đa số đến từ chính mặt đất, thân phận của bọn họ xen vào Ngân Thành cư dân cùng mặt đất cư dân trong lúc đó. Loại này lúng túng thân phận đạo trí tâm thái của bọn họ có chút vụn vặt, một mặt bọn họ cảm giác mình là Ngân Thành một phần, mặt khác Ngân Thành vừa không có chân chính tiếp thu bọn họ. Vậy thì tạo thành bọn họ kẹp ở Ngân Thành cùng mặt đất trong lúc đó. Bọn họ vừa ngóng trông Ngân Thành thư thích sinh hoạt, vừa vội với thoát khỏi mặt đất người thân phận. Bởi vậy, bọn họ đối với Ngân Thành trên người khúm núm, đối với Ngân Thành dưới người vênh vang đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Nữ thần

Chương 33: Nữ thần

Ngay ở mọi người đàm luận nữ tu sĩ cùng bố thí thời điểm, Thiết Sơn Trần đèn đường chính lạng lẽ sáng lên. Một chiếc tiếp một chiếc, do đầu đường lượng đến cuối đường. Theo ánh đèn sáng lên, nguyên bản trong góc tối dần dần xuất hiện rất nhiều bóng người. Bọn họ có chút tựa ở bên tường, có chút nằm trên đất, có chút quỳ núp ở góc tường. Ở mơ mơ hồ hồ tia sáng bên trong, phảng phất có thể xem thấy bọn họ đang run rẩy nhẹ nhẹ, rét lạnh kia cảm giác ngỡ ngàng có thể thấy được.

Những người này đều là không nhà để về lang thang hán hoặc là quen thuộc ở dã ngoại nghỉ ngơi người nhặt rác. Bọn họ bình thường đều sẽ đi Ngân Thành phía dưới kiếm rác rưởi, sau đó về tới đây bãi quán vỉa hè. May mà Thiết Sơn Trần quản lý cũng không tệ lắm, lang thang hán cùng người nhặt rác ở trên trần vẫn tính thủ quy củ. Bởi vậy bọn họ cùng bản địa cư dân ở chung vẫn tính hòa hợp. Có điều, bọn họ thủ quy củ cũng là xem tình huống. Giống như bây giờ ban đêm, chỉ cần có cơ hội thích hợp, bọn họ không ngại phát chút ít tài.

Đang lúc này, bọn họ không hẹn mà cùng phát hiện con mồi. Một cái vóc người lồi lõm có hứng thú, tướng mạo đẹp đề nữ lang từ trước mặt bọn họ đi

qua. Ánh mắt của bọn họ không tự chủ được bị hấp dẫn tới, thậm chí có mấy người đã bắt đầu chảy nước miếng. Ở thời gian này điểm, nữ nhân xinh đẹp đi ở trên đường cái, quả thực chính là đưa thịt hành vi.

"Mỹ vị đưa tới cửa." Một độc nhãn ông lão đối với bên người bé trai nói đến. Hắn lúc nói chuyện, trong tròng mắt rạng ngời rực rỡ, phảng phất trẻ mười mấy tuổi.

"Gia gia, chúng ta muốn ăn nàg thịt sao?" Một tám, chín tuổi bé trai hỏi.

"Chúng ta không phải thật sự muốn ăn đi nàg, mà là ở trên người nàg tìm kiếm chân chính vui sướng, thuộc về nam nhân vui sướng." Lúc nói chuyện, ông lão ngum nước suýt chút nữa chảy ra đi ra.

"Trên người nàg có bánh mì sao?" Bé trai ngây thơ hỏi.

Ông lão nhẹ nhàng vỗ một cái bé trai đầu, nhỏ giọng mắng, "Thật đần! So với cái này, bánh mì tính là gì!" Tiếp theo ông lão thở dài, nói tiếp, "Chờ người lớn lên liền đã hiểu."

Ngay ở những người lưu lạc suy tư có muốn đi lên hay không "Chào hỏi" thời điểm, một vị thiếu niên mặc áo đen xuất hiện ở tối tăm tia sáng bên trong. Nguyên lai, hắn vẫn đi theo nữ lang phía sau cách đó không xa. Hay là bởi vì nữ lang quá mức hấp dẫn nhãn cầu, lại hay là bởi vì hắn đi ở quảng trường chỗ tối, rất nhiều người ở vừa bắt đầu cũng không có phát hiện sự tồn tại của hắn. Vị thiếu niên này cũng lấy một cái dày nặng trực dao bầu, bước đi thời điểm nhỏ giọng không tức. Làm những người lưu lạc nhìn thấy này thanh mang tính tiêu chí biểu trưng vũ khí, nhất thời toàn rụt trở lại, nên ngủ tiếp tục ngủ, nên chờ ra tiếp tục chờ ra. . .

"Gia gia, người tại sao không. . ." Bé trai lời còn chưa nói hết, ông lão hay dùng lực che hắn miệng, không cho hắn tiếp tục nói. Một lát sau, mãi đến tận thiếu niên cùng nữ lang thân ảnh biến mất ở trong tầm mắt, ông lão mới thả ra bé trai. Sau đó hắn mạnh mẽ quát một cái bé trai đầu! Bé trai oan ức mím môi, tựa hồ ở giây tiếp theo liền muốn khóc ra thành tiếng.

Ông lão hung tợn nhìn chăm chăm bé trai, mắng, "Khóc! Liền biết khóc! Người vừa nãy suýt chút nữa hại chết chúng ta ông cháu hai." Sau đó ông lão chỉ vào thiếu niên biến mất phương hướng, nhỏ giọng nói rằng, "Người nhớ kỹ, người kia gọi Thiết Tra, là Thiết Sơn Trần ác nhất Cháp Pháp giả, sau đó nhìn thấy hắn muốn né tránh."

"Gia gia, ta xem tuổi tác hắn cũng không nhiều lắm a." Bé trai xoa xoa con mắt, hỏi.

"Lớn lên người liền đã hiểu, ngủ đi, ngày mai còn có lên ty bánh mì phân đây." Lão nhân nói đến.

Vừa nghĩ tới ngày mai có bánh mì ăn, vẫn là loại kia thoa khắp pho mát lên ty bánh mì, bé trai nín khóc mỉm cười, tựa ở trong ngực của gia gia dần dần ngủ. . .

Lúc này, một trận hơi lạnh lẻo bấc gió thổi qua, vô tình tuyên cáo ngày đông giá rét đến.

"Ai. . . Năm xong lần này bỏ thí, nên đi phía nam." Độc nhãn ông lão dùng sức ôm chặt tôn tử, lầm bầm lầu bầu nói đến. Đôi này : chuyện này đối với ông cháu, chính như thiên thiên vạn vạn người lưu lạc, người nhặt rác. Bọn họ ở cái này lạnh lẽo trong thế giới gãy dựa cầu sinh, nhưng không hẳn có thể nhìn thấy ngày mai ánh mặt trời.

Lúc này đêm đã khuya, lang thang đám người trước sau ngủ, Thiết Sơn Trần buổi tối khôi phục yên tĩnh.

Suốt đêm không nói chuyện. . .

Sáng sớm ngày thứ hai, làm ánh nắng ban mai tung khắp cũ nát nóc nhà, từng bầy từng bầy nam nam nữ nữ tạo thành đội ngũ lái vào Thiết Sơn Trần. Trong đội ngũ người quần áo sạch sẽ, khuôn mặt sạch sẽ, bọn họ cùng bản địa rách nát cùng tạng loạn hình thành sự chênh lệch rõ ràng.

Trong đội ngũ nam nhân đứng trước nhất cùng cuối cùng. Bọn họ đầu đội mũ sắt, trên người mặc chống đạn áo lót, tay cầm súng tự động, thời khắc cảnh giác nhìn chăm chăm bốn phía. Trong đội ngũ nữ nhân thì lại cùng một màu ăn mặc màu đen bạch một bên nữ tu sĩ bào, trước ngực thống nhất mang theo màu bạc thập tự giá, trong tay đều nhắc theo đàng chế lẵng hoa. Lẵng hoa trên che kín nhạt màu nát vải bông, bên trong bày đặt sáng sớm hôm nay mới mới vừa ra lò lên ty bánh mì.

Những nữ nhân này phổ biến đáng dấp không tẻ, hơn nữa da dẻ trắng nõn. Khi các nàng đón ánh nắng ban mai đi vào Thiết Sơn Trần thời điểm, một luồng thanh tân khí tức đập vào mặt mà tới. Các nàng lại như một đạo xinh đẹp phong cảnh tuyến, trong nháy mắt rọi sáng toàn bộ quảng trường.

Các nàng là Thánh mẫu viện nữ tu sĩ, đến từ chính mười ba hào Ngân Thành cầu mưa thần điện. Mỗi cách ba tháng, các nàng đều sẽ hạ xuống bỏ thí một lần, đem Vũ Thần chúc phúc mang cho Thiết Sơn Trần đám người.

Ở đội ngũ trung gian, có một thiếu nữ đặc biệt dễ thấy, lại như một đóa ở trong đám người nở rộ hoa tươi. Bởi hào quang của nàng quá mức chói mắt, cho tới nàng người ở bên cạnh đều đã biến thành tôn lên nàng lá xanh, thậm chí có mấy người đã biến thành lá khô. Nàng là nữ tu sĩ bên trong duy nhất không có mặc đồ trắng một bên áo bào đen người. Nàng khoảng chừng 15, 6 tuổi, vóc người thoắt đầy đặn, có chút trẻ con phi cảm giác. Từ chính diện nhìn lại, con mắt của nàng đặc biệt lớn, bên trong tựa hồ có nước đang lay động. Nguyên bản khuôn mặt này là loại kia xem ra sẽ so với tuổi thật tiểu nhân mặt trẻ con. Nhưng là, hiện tại vị này mặt của cô gái trên nhưng mang theo cùng nàng ngây ngô tuổi không xấp xỉ thậm trọng cùng lãnh đạm.

Nàng ăn mặc màu lam nhạt Thần quan phục. Cái này Thần quan phục là một cái cột eo liền quần áo sức, bộ ngực vẽ ra một to lớn màu trắng thập tự giá. Mà Thần quan phục vật áo khá giống cổ đại sườn xám, từ bắp đùi gốc rễ hai bên xẻ tà. Vì che lấp quá đáng khiêu gợi vật áo, nàng ở bên trong mặc vào (đâm qua) màu trắng tinh trường ống quần miệt. Chỉ là này điều quần tất cũng không thể che lấp toàn bộ cái bắp đùi. Ở cái kia quần tất cùng bắp đùi gốc rễ trong lúc đó, da thịt trắng như tuyết như ẩn như hiện, dẫn tới mọi người mơ màng phiến phiến.

Lấy nàng trang phục đến xem, nàng hẳn là cầu mưa thần điện Thần quan, địa vị chỉ đứng sau thần điện tế tự. Tín ngưỡng nhiều thần luận Thánh mẫu viện, kết cấu bên trong tương đối phân tán. Mỗi cái giáo khu đối lập **, hơn nữa bọn họ có thể tự do lựa chọn tín ngưỡng thần chỉ. Đương nhiên, lựa chọn phạm vi nhất định phải phù hợp Thánh mẫu viện cơ sở giáo lý.

Nơi này giáo khu lựa chọn tín ngưỡng Vũ Thần. Bởi vậy, Thánh mẫu viện ở mười ba hào Ngân Thành trên thành lập cầu mưa thần điện, lấy này cung phụng Vũ Thần. Mà Vũ Thần thân ân cụ hiện là tron bóng vạn vật, liền mới có ba tháng này một lần bố thí.

Ngay ở bố thí đội ngũ lái vào Thiết Sơn Trấn thời điểm, Thiết Sơn Trấn mặt nam một toà sửa chữa trong xưởng, chính trình diễn một hồi kịch liệt tranh luận.

"Thiết Tra, ngươi đừng tưởng rằng này Thiết Sơn Trấn chỉ một mình ngươi lợi hại!" Lão Nguru mũi vênh lên trời

Phun khí, kích động nói đến.

"Nguru a, ta lúc nào nói ngươi yếu đuối?" Thiết Tra hai tay khoanh ở ngực, tăng cao âm lượng hỏi.

"Ngươi chính là ý này! Ta chỉ là đi mua một ít đồ vật, còn cần phải ngươi bảo vệ? Lúc nào đến phiên ngươi bảo vệ ta? Ta có như thế nhược sao?" Lão Nguru càng nói càng kích động, lỗ mũi cũng càng ngoác càng lớn.

"Các ngươi đừng cãi, ta ở lại chỗ này giữ nhà là được, hai người các ngươi huynh đệ cùng đi mua linh kiện." Ở một bên Diệp Hâm Linh khuyên đến.

Có thể Diệp Hâm Linh vừa dứt lời, Thiết Tra cùng Lão Nguru sẽ cùng lúc lắc lắc đầu. Giữ lại Diệp Hâm Linh một người ở đây, vạn nhất cái nào người nhặt rác xông tới, nhưng là người tài hai mất. Lão Nguru xưởng sửa chữa bên trong tuy rằng không đặc biệt gì vật đáng tiền, nhưng có câu nói "Phá gia trị bạc triệu". Nếu để cho những người nhặt rác kia xông tới, vậy coi như khắp nơi là bảo bối. Hơn nữa có cái mỹ nữ thủ tại chỗ này, càng là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, cửu hạn gặp cam lâm.

"Như vậy đi, ta để lão Dịch phái người sang đây xem thủ, chúng ta cùng đi linh kiện thị trường." Thiết Tra nói xong, không đợi Lão Nguru phản đối, liền lấy ra viễn trình ống nói điện thoại điều đến già dịch kênh, nói, "Thiết Ứng kêu gọi kê dịch, Thiết Ứng kêu gọi kê dịch."

Chỉ chớp lát, ống nói điện thoại bên trong truyền đến lão Dịch thanh âm khàn khàn, "Thiết ca, là cát dịch, cát tường cát, không phải kê."

"Kê dịch, Thiết Ứng thỉnh cầu trợ giúp, xin mời lập tức phái hai người sang đây xem thủ sửa chữa xưởng." Thiết Tra không hề bị lay động nói đến.

"Thiết ca, ngày hôm nay không có nhân thủ a, trên trấn đến rồi bố thí đội, Tiểu Hòa môn đều đến xem mỹ nữ, nắm bánh mì, ngày mai lại phái người tới thế nào?"

"Nếu như trong vòng hai mươi phút ta không nhìn thấy hai tên võ trang đầy đủ phòng giữ đội viên, lão bà ngươi sẽ cho rằng chống nắng sương là giả, ngươi xem đó mà làm thôi." Thiết Tra uy hiếp xong, lập tức ngưng hẳn trò chuyện.

Sau hai mươi phút. . .

Hai tên võ trang đầy đủ phòng giữ đội viên đầu đầy mồ hôi chạy vào xưởng sửa chữa, thờ không ra hơi hướng về Thiết Tra đưa tin. Thiết Tra dặn dò bọn họ bảo vệ tốt xưởng sửa chữa, sau đó ra hiệu Lão Nguru cùng Diệp Hâm Linh xuất phát. Lúc này, một tên trong đó phòng giữ đội viên hướng về Thiết Tra thỉnh cầu nói, "Thiết ca, có thể hay không giúp một chuyện?" Nói, hắn từ trong lòng móc ra một thẻ hình thức thiết bị đưa tới. Thiết Tra tiếp nhận đồ vật liếc mắt nhìn, hóa ra là đài thẻ thức camera.

"Cho ta camera làm gì?" Thiết Tra mặt không hề cảm xúc hỏi.

"Thiết. . . Thiết ca, ngày hôm nay trên trấn đến rồi bố thí đội. Ta nghe nói bên trong có cái cô gái dài đến đặc biệt đẹp đẽ, bọn họ đều nói dung mạo của nàng như nữ thần như thế. Hôm nay tới giúp Thiết ca trông cửa, đã không có cách nào đến xem. Chúng ta bình thường đều ở trên lưỡi đao kiếm sống, ngày hôm nay cũng không biết chuyện của ngày mai, nói không chừng ngày nào đó đã chết rồi. Ta liền muốn nhìn một chút, ra sao cô gái có thể trở lên có thể cùng nữ thần tự." Tuổi trẻ phòng giữ đội viên thành khẩn nói đến.

"Nữ thần có thể coi như ăn cơm sao?" Thiết Tra đang hoang trịnh trọng hỏi. Hắn vừa dứt lời, phía sau Diệp Hâm Linh không nhịn được phát sinh "Xi xi" một tiếng, mím môi nở nụ cười.

"Thiết Tra, liền giúp hắn chiếu cái tương đi, người trẻ tuổi máu nóng, yêu thích mỹ nữ cũng là bình thường." Lão Nguru lão khí hoành thu (như ông cụ non) nói đến.

"Thiết ca, giúp đỡ, để chúng ta cũng mở mang." Một cái khác phòng giữ đội viên phụ họa đến.

Nhìn nhiều như vậy người phụ họa, Thiết Tra không thể làm gì khác hơn là thu hồi camera, ném vào trong túi tiền, xem như là đáp ứng rồi điều thỉnh cầu này.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tiến Hóa giả số liệu cùng chủ yếu thể lực

Chương 34: Tiến Hóa giả số liệu cùng chủ yếu thể lực

Căn cứ thiết phần đưa ra yêu cầu, thu dọn quy nạp một hồi hiện nay xuất hiện một ít Tiến Hóa giả số liệu cùng với chủ yếu thể lực.

Một, b loại Tiến Hóa giả (thân thể tiến hóa), [hạt nhân trang bị: Máy móc động lực giáp, vũ khí lạnh, vũ khí nóng]

b1, chính thống Tiến Hóa giả, thân thể cơ năng "Ngũ giác, sức mạnh, tốc độ, sự chịu đựng, sức sống", toàn thể tiểu phạm vi tăng cường.

Phân cấp: Trình độ tiến hóa (10% đến 100%)

Thực lực tăng lên: Dựa vào thiên phú, ngày kia rèn luyện ảnh hưởng rất nhỏ.

b2, Trùng Hóa Biến Dị Giả, nắm giữ trùng hóa năng lực, như giện thôn phệ, ký sinh, đốt chân, trùng dục, giáp xác, mắt kép, tái sinh, kết kén các loại.

Chuỗi giện ổn định tính phân cấp: Yếu đuối, phổ thông, ổn định, kiên cố, kim cương hàng ngũ, tuyệt đối hàng rào, vĩnh hằng bất hủ (yếu đuối, chứa đựng hai tổ biến dị giện; vĩnh hằng bất hủ, chứa đựng tám tổ biến dị giện)

Trùng hóa năng lực phân cấp: Phổ thông, hi hữu, sử thi, truyền kỳ

Thực lực tăng lên: Phục chế đồng loại thi thể biến dị đoạn giện.

Hai, e loại Tiến Hóa giả (tinh thần tiến hóa), [hạt nhân trang bị: Linh năng sinh hóa giáp, linh năng vũ khí]

e, Linh Năng Tiến Hóa Giả, trong cơ thể ẩn chứa đặc thù sinh vật có thể.

Phân cấp: Linh năng cường độ (một cấp sơ cấp đến cấp chín cao cấp cộng hai mươi bảy cấp)

Thực lực tăng lên: Tu hành, minh tướng, cầu khẩn (tương tự tu chân đả tọa), có thể học tập bí điển (tiền bối kinh nghiệm, tương tự tu chân bí tịch)

Ba, s loại Tiến Hóa giả (linh hồn tiến hóa), [hạt nhân trang bị: Giáp máy, vũ khí lạnh, vũ khí nóng]

Thánh Điện xưng là thần thánh trọng tài giả, Thánh mẫu viện xưng là Ngân hà hành giả, thần miếu xưng là ánh rạng đông tiên tri, nắm giữ lực lượng bản nguyên, có thể nhận biết vật chất quý tích vận hành (tiền đoán).

Thực lực tăng lên: Thiên phú, cơ duyên, tình ngộ

Chú giải: b(body), e(energy), s(soul)

Đồng thau "Sơ trung cấp cao", hắc thiết "Sơ trung cấp cao", bạch ngân "Sơ trung cấp cao", hoàng kim "Sơ trung cấp cao", kim cương "Một, hai ba sao", thánh giai (thánh giai trở lên không đẳng cấp phân chia), cộng mười sáu cấp. —— tín ngưỡng duy nhất chân thần

Giáo khu: Toàn cầu 67%

Thể lực phân bố: Trung bộ đại lục, vùng phía tây đại lục, Bắc Hoang đại lục, Viễn Đông đại lục

Hồng y đại giáo chủ (người lãnh đạo tối cao), khu vực đại giáo chủ (giáo khu người lãnh đạo)

Người theo đuổi (phổ thông tin chúng)

Thường quy vũ trang: Thánh Điện Thập tự quân, ánh bình minh quân viễn chinh

Thánh Điện kỵ sĩ (chính quy), Thánh Điện tùy tùng (kiến tập), Thánh Điện thị giả (linh lực trình độ thấp hơn, không cách nào ăn mặc linh năng sinh hóa giáp)

Ánh bình minh kỵ sĩ (chính quy), ánh bình minh tùy tùng (kiến tập), ánh bình minh thị giả (lĩnh lực trình độ thấp hơn, không cách nào ăn mặc linh năng sinh hóa giáp)

Thánh điểm phán quyết giả (tinh anh kỵ sĩ), ánh bình minh canh gác giả (tinh anh kỵ sĩ) Thánh Quang thanh tẩy giả (tinh anh mục sư)

Thần thánh trọng tài giả (Chí Cường giả)

—— tín ngưỡng Thánh sơn các thần, Nguyệt Thần (Chủ thần), Thần mặt trời, Lôi Thần, Vũ Thần, mục thần chờ

Giáo khu: Toàn cầu 26%

Thế lực phân bộ: Vùng phía tây đại lục, trung bộ đại lục, Bắc Hoang đại lục

Nguyệt Thần tế tự (người lãnh đạo tối cao) các thần tế tự (giáo khu người lãnh đạo) Thần quan (giáo khu cấp phó)

Nữ tu sĩ, tu sĩ (phổ thông tín chúng)

Thường quy vũ trang: Thần điện vệ đội

Hồng bào tu sĩ (thâm niên), hồng bào võ sĩ (thâm niên) áo bào trắng tu sĩ (sơ tâm), áo bào trắng võ sĩ (sơ tâm), áo bào tro tu sĩ (thấp linh năng), áo bào tro võ sĩ (thấp linh năng)

Đại hiền giả (Chí Cường giả), Ngân hà hành giả (Chí Cường giả)

—— tín ngưỡng tổ tiên sùng bái

Đồ đảng: Tê giác, mãng xà, gấu ngựa

Giáo khu: Toàn cầu 7%

Thế lực phân bộ: Viễn Đông đại lục biên giới địa

Viễn cổ đại tiên tri (người lãnh đạo tối cao) thông linh Vu Y (giáo khu người lãnh đạo)

Tăng lữ (phổ thông tín chúng)

Thường quy vũ trang: Không quân chính quy, lấy bộ lạc làm căn bản đơn vị tác chiến

Trâu hoang dũng sĩ, Xà tộc võ sĩ, cự hùng chiến sĩ

Ánh rạng đông dũng sĩ (Chí Cường giả) ánh rạng đông tiên tri (Chí Cường giả)

—— tín ngưỡng tổ tiên sùng bái

Đồ đảng: Sói trắng

, kền kền, lông dài tượng

Giáo khu: Đã diệt vong

Huy hoàng đại tiên tri (người lãnh đạo tối cao) hành khúc Shaman (giáo khu người lãnh đạo)

Tự tăng (phổ thông tín chúng)

Thường quy vũ trang: Thánh Lang trọng giáp hộ vệ đoàn

Thánh Lang Thủ Hộ giả (tinh anh) nắm ưng tay thợ săn (tinh anh)

Ánh rạng đông Thủ Hộ giả (Chí Cường giả) linh hồn ca giả (Chí Cường giả)

Mười ba hào Ngân Thành (vũ thành)—— cầu mưa thần điện, gia tộc (lôi Lăng gia. . .)

Thiết Sơn Trấn—— Thiết Sơn Trấn Tự Trị Hội, Thiết Sơn Trấn phòng giữ đội, Hắc Nha biết, quý giác sẽ

Sa thành—— Sa thành Tự Trị Hội, Sa thành phòng giữ đội, tứ đại gia tộc (Latear gia, Lajill gia. . .), ngũ tổ chức lớn (Bắc Hoang Trung Quốc đồng minh hội, bắc bộ huynh đệ biết, hoang dã liên minh, thuê hiệp hội linh đánh thuê, Sa thành thương nhân hiệp hội)

Số mười lăm Ngăn Thành (mạn châu sa hoa thành), mười sáu hào Ngăn Thành (phong tin thành), mười số bảy Ngăn Thành (tử kinh thành)[ba thành hợp xưng hoàng tam giác vàng]—— Lombar gia ba chi phân mạch (Lombar, bắc Lombar, tân Lombar)

Lạc Nhận trấn —— tứ đại công đoàn (ngư người nhà, người khai hoang công đoàn, Biển Đen thợ thủ công hiệp hội, biển sâu liên minh) ba gia tộc lớn (Lãng gia, Tư Mã gia, Hotton gia)

Halley công nghiệp —— cao cấp máy móc chế tạo thương, linh năng giả vũ khí chế tạo thương, cao cấp xe cộ chế tạo thương (ngọn lửa hùng hực hùng ung, bất hủ chiến ung), cao cấp giáp máy chế tạo thương (hỗ thức, liệt ung)

hh công ty —— Bắc Hoang to lớn nhất linh kiện chế tạo thương cùng nhiên dầu cung cấp thương

Hoang dã trùng công —— bên trong cấp thấp máy móc chế tạo thương, vũ khí nóng chế tạo thương, dân dụng xe cộ chế tạo thương (biển cát phi ngư, chớp giết báo) quân dụng xe cộ chế tạo thương (rắn cạp nong sa địa xe), quân dụng giáp máy chế tạo thương (Thổ Lang, linh cầu)

rc công ty —— tinh vi máy móc chế tạo thương, linh năng giả vũ khí chế tạo thương, loại nhẹ xe cộ chế tạo thương (Thần phong dũng sĩ), tinh vi giáp máy chế tạo thương (linh thức, phong nhãn, Vụ Ân)

Trường Thành công ty —— bên trong cấp thấp máy móc chế tạo thương, dân dụng xe cộ chế tạo thương (trường thành sa địa xe, sau tám luân xe tải, bánh xích thức xe bọc thép), dân dụng giáp máy chế tạo thương (đại lực sĩ, đào móc giả), cấp thấp quân dụng giáp máy chế tạo thương (thiết đồ hộp), máy móc động lực giáp chế tạo thương (nắm đầm thép trọng giáp, ánh rạng đồng động lực giáp)

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Linh Tan

Chương 35: Linh Tan

Cvt: Xin drop tại đây==!

Ngày đó, Thiết Sơn Trấn nghênh đón không thua gì tân niên náo nhiệt, mọi người đều vui sướng ở trên đường cái đứng xếp hàng, chuẩn bị tiếp thu Vũ Thần chúc phúc cũng linh mới vừa ra lò thổ ty bánh mì. Chờ đợi chúc phúc đội ngũ bài đến mức rất trường rất dài, hầu như từ đầu đường xếp tới cuối đường.

Một đứa bé trai cùng một độc nhãn ông lão xếp hạng đội ngũ trung đoạn, bé trai nhìn phía trước thật dài đội ngũ, dáng vẻ nóng nảy đối với ông lão nói, "Gia gia, nhiều người như vậy, bánh mì có thể hay không chia xong, ta thật đói a."

Ông lão nheo lại con kia độc nhãn nhìn về phía đội ngũ, cúi đầu trầm tư một chút, nói tiếp, "Ngày hôm nay người quả thật có chút nhiều, nói không chừng thật sự sẽ chia xong."

Bé trai vừa nghe, suýt chút nữa chảy ra nước mắt. Hắn nhưng là phán tinh tinh phán mặt trắng chờ ăn thổ ty bánh mì. Sau đó, bé trai con người nhỏ giọt xoay một cái, tiếp theo bỏ lại ông lão như một làn khói chạy hướng về đội ngũ phía trước. Ông lão nhìn bé trai chạy tiến về phía trước, trong khoảng thời gian ngắn không quyết định chắc chắn được là tiếp tục xếp hàng vẫn là đuổi theo. Nếu như hắn đuổi theo, nhất định phải từ bỏ vị trí hiện tại. Nhưng là không đuổi theo, vạn nhất bé trai chọc tới phiền phức, khi đó không chỉ có ăn không nổi bánh mì, ông cháu hai còn đưa tới một trận đánh, vậy coi như không tốt. Tiếp theo ông lão nghĩ lại vừa nghĩ, tôn tử tuổi còn nhỏ. Dựa theo dĩ vãng tình huống đến xem, nữ tu sĩ môn đều khá là yêu thích tiểu hài tử. Nghĩ tới đây, ông lão thở dài, lâm bầm lâu bầu nói rằng, "Liên đề hắn đi thử vận may đi." Nếu như từ bỏ vị trí hiện tại, rỗng rã hai người phân tứ đại khối bánh mì liền có thể có thể không còn, đây chính là bọn họ đi tới phía nam lương khô a.

Bé trai rời đi ông lão sau, chạy đến đội ngũ phía trước nhất. Hắn xem thấy mọi người từ nữ tu sĩ trong tay tiếp nhận mùi thơm phun phun nướng bánh mì, nhất thời càng cảm thấy đói bụng. Liên hắn chen đi tới, muốn chen ngang nắm bánh mì.

Lúc này, xếp hạng đội ngũ phía trước một vị gầy gò nam tử, phát hiện bé trai chính hướng về hắn trước người chen đến. Hắn nhất thời nể to một tiếng "mđ, dám xuyên lão tử đội", hắn lời còn chưa nói hết, liền trực tiếp một cước đạp tới!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, bé trai bị đạp đi ra ngoài. Tiếp theo lại là một tiếng vang trầm thấp, bé trai sau gáy tầng tầng chạm ở trên sàn nhà. Bé trai bị rơi thất điên bát đảo. Hắn đầu tiên là bò lên mờ mịt nhìn đánh hắn người, tiếp theo hắn cảm thấy ngực cùng đầu đều đau đến đòi mạng, sau đó hắn rồi cùng ở độ tuổi này hết thấy bị bắt nạt hài tử như thế, co quắp ngồi dưới đất gào khóc lên.

"Không cho đánh người!"

Bé trai chính khóc lóc, bỗng nhiên nghe thấy đình đầu truyền đến một tiếng quát lớn. Thanh âm kia vừa lạnh lạnh lại vang dội, còn mang theo khó có thể dùng lời diễn tả được uy nghi, phảng phất đến từ bầu trời bên trên lời tiếng kêu. Bé trai dùng ống tay áo xoa xoa nước mắt, sau đó vừa mở mắt nhìn. Phát hiện vừa nãy đã hấn gầy gò nam tử chính cả người run, ngoác miệng ra hợp lại, nhưng không nói ra lời.

Bé trai hiếu kỳ quay đầu, nhìn về phía chủ nhân của thanh âm. Chủ nhân của thanh âm là một vị ăn mặc trang phục màu xanh lam nhạt tỳ tỳ. Trên mặt của nàng hoàn toàn lạnh lẽo, phảng phất không có một tia tình cảm, không có một tia nhiệt độ. Bé trai lần thứ nhất nhìn thấy như thế trang nghiêm nghiêm túc về mặt. Nhất thời cảm thấy có chút sợ sệt, hấn thậm chí không dám nhìn thẳng, hầu như muốn lập tức nhắm mắt lại.

Nhưng mà, ở giây tiếp theo, vị này dường như ngàn năm hàn băng tỳ tỳ nhưng đối với hấn lộ ra một nhàn nhạt mỉm cười.

Ngay trong nháy mắt này, như băng sơn rạn nứt, mây đen tiêu tan. . .

Hấn phảng phất nhìn thấy quang, nhìn thấy hi vọng, nhìn thấy thế giới chung yên. Đây khuynh thành nở nụ cười, đã ở hấn tâm linh nhỏ yếu bên trong lưu lại không thể xóa nhòa dấu ấn. Từ này một

Khắc lên, hấn đối với mỹ lệ khái niệm có hoàn toàn mới định nghĩa. Hay là hấn sinh thời, cũng không còn cách nào nhìn thấy so với này càng đẹp hơn tồn tại.

"Tiểu bằng hữu, trong nhà của ngươi đại nhân đâu?" Trang phục màu xanh lam nhạt tỳ tỳ hỏi. Nhưng là bé trai đầu tựa hồ bị suất hôn mê, ngơ ngác một hồi lâu đều không phản ứng.

"Ta là gia gia hấn, ta. . . Ta ở đây." Một độc nhãn ông lão chạy tới, một cái bút lên đầy mặt đại ra bé trai, trong miệng mắng, "Khóc khóc khóc, liền biết khóc." Sau đó ông lão hai tay tạo thành chữ thập, hướng về trang phục màu xanh lam nhạt thiếu nữ được rồi cái tu sĩ lễ, tiếp theo đầy mặt đáng vốc tiểu tự giải thích, "Vị này Thần quan đại nhân, cực kỳ có lỗi với, ta không xem trọng tôn tử, hấn mấy ngày không ăn đồ ăn, vì lẽ đó liền chạy loạn khắp nơi, cho đại nhân thêm phiền phức."

"Thần là người trưởng thành liền nếu coi trọng tiểu hài tử, hiện ở nhiều người như vậy, hài tử lại như thế tiểu, rất dễ dàng bị thương. . ." Một vị nữ tu sĩ tiến lên huân đến.

Nữ thần quan giờ tay lên, ngăn cản nữ tu sĩ tiếp tục nói. Sau đó nàng từ nữ tu sĩ đằng rõ bên trong lấy ra năm khối bánh mì, tự mình dùng chỉ túi sắp xếp gọn, tiếp theo đưa cho bé trai. Cuối cùng nàng chỉ vào vừa nãy đánh người gầy gò nam tử, đối với bên cạnh nữ tu sĩ nói, "Hấn giảm thiểu một khối."

Nữ thần quan thanh âm đạm mạc phảng phất không có âm điệu, mà cái kia gầy gò nam tử nghe xong, nhưng vuốt ngực, một bộ như nhặt được đại xá đáng vẻ. Trước mặt nữ thần quan, tuy rằng dung mạo rất đẹp, nhưng từng va chạm xã hội hấn cũng không dám xem nhiều một chút. Bởi vì hấn biết, cầu mưa thần điện Thần quan có cực cao tông giáo địa vị cùng siêu nhiên thân phận. Nàng chỉ cần một câu nói, một cái ánh mắt, như hấn loại này giun để liền muốn biến thành tro bụi.

Đang lúc này, một vị anh tuấn nam tử đi tới. Vị nam tử này đại ước chừng hai mươi, một thân hoa lệ nhưng trang hiển lộ hết quý khí. Gầy gò nam tử chỉ liếc mắt nhìn, liền biết thân phận của đối phương cực kỳ cao quý, chỉ ít là Ngân Thành mặt trên gia tộc lớn thiếu gia mới có như vậy dung nhan. Bởi vậy hấn lập tức cúi đầu, càng có vẻ khiêm tốn. Dù sao, những người này đều là ăn tươi nuốt sống cự phách.

"Linh Lan, xảy ra chuyện gì?" Anh tuấn nam tử hỏi.

"Không có chuyện gì, đi làm người đi." Nữ thần quan nhàn nhạt trả lời.

Ngay ở nữ thần quan lúc nói chuyện, bé trai tỉ mỉ phát hiện, trên mặt nàng khó mà nhận ra né qua một tia không thích. Bé trai tuổi tuy rằng không lớn, nhưng hấn có thể khẳng định, Thần quan tỳ tỳ không thích cái kia thúc thúc. Liền, hấn muốn giúp Thần quan tỳ tỳ nói một câu. Hấn muốn nói, "Nhân gia không thích người, người đi mau." Nhưng là, ngay ở hấn vừa muốn mở miệng trong nháy mắt! Vị kia vẫn hậu ở bên cạnh hấn, cúi đầu, cúi hai tay ông lão đột nhiên che hấn miệng. Sau đó ông lão một bên lời kéo hấn rồi đi, một bên cúi đầu khom lưng nói, "Cảm tạ! Tạ Tạ đại nhân, cảm tạ các vị đại nhân."

Một lát sau, ông lão kéo bé trai quai vào ngõ nhỏ, sau đó đem hấn đẩy ngã trên mặt đất. Bé trai đang muốn nói chút gì, nhưng chợt phát hiện ông lão cả người toát mồ hôi lạnh, cái kia già nua thân thể không tự chủ được rung động. Ông lão tựa hồ hứng chịu nỗi sợ hãi ghê gớm, chỉ thấy hấn run rẩy đưa tay ra đỡ lấy vách tường, tựa hồ đã không cách nào y dựa vào sức mạnh của chính mình đứng thẳng.

"Gia gia, người. . . Người. . . Người sao. . . Làm sao?" Bé trai nhất thời dọa sợ, đây là hấn thân nhân duy nhất, hấn hoàn toàn không dám tưởng tượng không có gia gia thế giới.

"Ngoan. . . Ngoan, gia. . . Gia gia không có chuyện gì." Ông lão triu mến sờ sờ bé trai đầu, đứt quãng nói đến.

"Gia gia, ta. . . Ta cũng không tiếp tục nói lung tung

." Bé trai nói đến.

"Người có biết, vừa nãy người suýt chút nữa xông họa lớn ngập trời." Ông lão lời nói ý vị sâu xa nói rằng, "Nếu như lời của người nói đắc tội rồi cái kia Ngân Thành quý tộc, như vậy từ nay về sau, thế giới này liền cũng không còn chúng ta dung thân vị trí. Tức khiến cho chúng ta ông cháu hai đi tới chân trời góc biển, đều sẽ bất cứ lúc nào đối mặt bị giết nguy hiểm "

"Ta không tin, thế giới lớn như vậy, hán có thể tìm tới chúng ta sao?"

"Có thể! Hán có thể! Hán nhất định có thể! Bọn họ có tiền, có thể, hữu cơ giáp, có áo giáp, có máy bay, có dùng mãi không hết tài nguyên, bọn họ cái gì cũng có, bọn họ còn có thể ra tiền để toàn thế giới đều đến truy sát chúng ta." Ông lão cắn răng mạnh mẽ nói đến. Lúc nói chuyện, hán không tự chủ được nhìn phía không trung Ngân Thành.

"Hán so với Thiết Tra còn lợi hại hơn sao?" Bé trai hỏi. Ở trong lòng của hán, Thiết Tra là toàn bộ Thiết Sơn Trấn lợi hại nhất nhân vật lợi hại nhất.

"Thiết Tra cùng hán so ra chính là cái tra, thậm chí ngay cả tra đều không phải. . ." Ông lão thở dài, nói tiếp, "Kỳ thực Thiết Tra người không xấu, chính là hung hiểm, chỉ cần người không xấu, hán cũng không xấu."

Ngay ở ông cháu hai đàm luận Thiết Tra thời điểm, Thiết Tra bản thân chính mang theo Diệp Hâm Linh, ở tại bọn hán cách đó không xa linh kiện trong thị trường đi dạo.

Cái này linh kiện thị trường là Thiết Sơn Trấn to lớn nhất kinh tế khởi nguồn một trong. Thiết Sơn Trấn đám người đem Ngân Thành bỏ lại đến rác rưởi phân loại thu dọn, có chút ở bản địa thu về, có chút tụ tập cùng nhau vận đi Sa thành tinh luyện, có chút có thể trực tiếp sử dụng, có chút sách thành linh kiện đặt ở trong thị trường bán. Ngân Thành trên nhân sinh hoạt xa xỉ, hơi hơi cổ xưa điểm đồ vật, hoặc là hơi hơi hồng rồi điểm đồ vật, bọn họ đều sẽ trực tiếp vứt bỏ. Có điều, cũng chính vì bọn họ lãng phí, phía dưới người mới có thể nhặt được dùng. Liền điểm ấy tới nói, thật không nói được là ưu điểm vẫn là khuyết điểm.

Thiết Tra Hồng Sắc Tuệ Tinh chính là do Ngân Thành rác rưởi lắp ráp mà thành, nó có một nửa linh kiện là Thiết Tra cùng Lão Ngưu trong đồng rác kiếm, nửa kia linh kiện thì lại đến từ chính Thiết Sơn Trấn linh kiện thị trường.

Cái này linh kiện thị trường ở vào Thiết Sơn Trấn mặt đồng, diện tích hơn vạn mét vuông, bên trong có mấy trăm quầy hàng. Quầy hàng do hình chữ nhật bàn bình thành, sau đó dựng thẳng lên mấy cây cột, cuối cùng lên đỉnh đầu kéo lên vải bạt che nắng. Quầy hàng cùng quầy hàng trong lúc đó khấn dựa vào nhau, xếp đầy đủ loại, tân cựu không đều linh kiện.

Thiết Tra ở trong thị trường lẩn lút, hán kỳ thực xem không hiểu những này đa dạng linh kiện. Hán hôm nay tới nơi này, chủ yếu là vì Lão Ngưu. Lão Ngưu tuy rằng khá là thiện lương, nhưng tính khí khá là nóng nảy, rất dễ dàng cùng người khác sản sinh xung đột.

Thiết Tra cũng không lo lắng Lão Ngưu sức chiến đấu, bởi vì Lão Ngưu cũng coi như là kiểu truyền thống Tiến Hóa giả. Tuy rằng tiến vào Lão Ngưu trình độ tiến hóa không kịp hán, nhưng ở này Thiết Sơn Trấn bên trong, có thể đánh thắng Lão Ngưu người thực sự không mấy cái. Hơn nữa Lão Ngưu sẽ một loại "Tổ truyền võ công" (Sa thành cái kia bán thương ông lão nói), có người nói bắt đầu đánh nhau tương đương ngưu.

Có điều lại nói ngược lại, Thiết Tra tại sao nói Lão Ngưu "Cũng coi như là" kiểu truyền thống Tiến Hóa giả, đó là bởi vì Lão Ngưu tiến hóa phương hướng cùng người bình thường có chút không giống. Hán tiến hóa chủ yếu tập trung ở sức mạnh cùng sự chịu đựng phương diện, những phương diện khác tăng cường đặc biệt thiếu. Vì lẽ đó Lão Ngưu bất luận ở thân thể nhanh nhẹn độ trên, vẫn là ở phản ứng thần kinh trên tốc độ, nếu so với Thiết Tra thấp rất nhiều.

Lão Ngưu chính mình thoải mái nói, chính là —— "Trời cao muốn ta làm thợ sửa phi cơ, bởi vậy cho ta một thân Ngưu Lực, nhưng không cho cái khác chỗ tốt."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Đồ Đằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.